

MIC. # 9831

TROKI, ISAAC BEN ABRAHAM,

יצחק בן אברהם,

HIZUK EMUNAH.

חזוק אמונה.

SPAIN: [17TH-18TH CENT.]

SEPHARDIC SCRIPT

15

Mic. 9831

Jewish Conservancy Foundation

#23

ספר

חזוק אמונה

חלק ראשון

זכור החכם השלם כמו הרר

יצחק בן אברהם

זצוקל

ציירתו

אנה עשיתו

עמי מיטל די קאסדיש

למנוחת סגמער אגז גר הכתוב להפלת
המלחמה טענת וחוסר:

הודם יחד	גדע קרן	הן סר צלם	סדרי עולם
יפים נכחד	גם זו תואר	נדעק נרם	חשק אורם
משכיל יחד	עד כי לב כל	בגדי אבל	לבישה תבל
איך גם אחד :	איך עושה טוב	דו נאלחו	הכל סר יח-
אל וסגד	אלפי ישר-	חכמה ראשי	נרנ אנשי
כל משמנו	כסוף לפרוף	גם רוב אורב	רזאב ערב
ילטוש עינו	עליו אויב	אף משלו בו	אכלו טובו
פה לשכנו :	גם היה חר-	עוברי דרך	שסוהו כל
סבלות צרה	מצל מתוך	שריד מעד	ער כי הער
היתה אורה	בו ליהודים	קבא גואל	ולישדאל
עליו סתרה	חבש ניהי	שבר עמו	כי טוב מעמו
לא נשברה :	חת מהנה	עצמותיו א-	שמר את כל
צאנו דמו	על כי לאכול	ישמד צריו	ידפה אויביו
שך ידמו	כולם בח-	ובחץ דתו	ידוך קשתו
נגדו קמו	אנשי דמים	גם יאמרו כל	ער ישאו קול
ישום יאשמו :	כל אוכליו א-	אל לה	קדש ישר-

04637

הקדמת המחבר

ברוך ה' צור המלמד יחי לקרב אנבעתי לשלומה

אמר יזכיר עתלמוד לחד סערה קקן אטל עב יזמרי חקקן

לזרס קקן עטל שורה בלודי חדים

קא קיחה לה בקי שזוח לטל עט קדוח חסנד והגדל לטל ק

קרת יתמיסה והקדוח קלסום הערי וסודי סעסע טמו ע

מחביסר עת סעסוחת חלב וטנס מלודה בלוח ס עטר חסד עטל לטנס סק ע

צדיק אומר חוטם חלמונס סל קרה וסודי חקלום העלמנס יודי כינה לטנס ל

לדעתי חק יעבו חודים דבר חל לזוחת העלרים סודורים סרס וסעסעיס זכרים ח

חזר לה כן סל ה חק העלרים סעליל סל קלורים וקע חלסות סודות עסוד יודים

ודרך הזקד ענדרת בעענדרת אופריה והסד סל חוס עטל יזכר סעסע חק ס

מסללים מנזלם חלם קוחלם וסוחלם בזל לאוט סלסום חלגום חלודים

והנלקים סטוקים ורלטים חעללים בלירכע בעענת חלח חעלרים סרן טל סעסע

יעלודי מי קלוח וקילוד ידי הדלות וכלוק חסרם חעעעע וקווי סעסע חעעעע ע

קסוד להקוחם סג סערים סעלודים חורה חעעע חכמיות עכע עכיות סעעע ס

כן קען רעס ולע ילל לעזת סעעט סעע לעזכר ולמפי סעלודים סעקקס וסעעעס

צדיקים חקיס כרלי סעק וכוטב סטוקקיס כלם סיותם לערעסם חיס סע לעלודים

ין כהם נפול וסען סעל מנקום חרד' חרס יקן מעקא כי מי יוכל לקן עס מי סעקק

ממע קן יתקל מי יעצט עס סל זק צדיקים יעבו עס ועעעטיס יכעו סלס לעעע

דבורענו א' בלודים מי זקוד לעעד קרה ורס סוד עעעע לעעקודס וחלסן סעע

לעקודוסם חזר לה מנע ירל סעוד כעזר יקאו לע סעך קרה ה' יתמיסה עעעע

עעעע

טענות טרמה וכל המטוטמת בחדש קטל כמנהגם בפעם בפעם כדצרים שאין
 להם טעם כי תמיד זומרים הצוערים בטם וכללים הלא תכלו הלא תדעון חרם
 היהודים האומללים מדברי הנביאים המרעילים בתורתם אל אלהים חרם מדרך
 חמרת יחוקים ועבדם כי לא ידעתם איזה דרך ישכון אור דרך לעבור ויחולם
 וידחיבו פיהם וילעצו ויחן מכלם וכאססט חרם נקע ופגום חרם גאס ישראל יסנה.ק
 קול מחרק ומעזק לא יענה עין כי לא ימצא מענה אז יאחזקו חבלים וצירים
 כי לא אטע בקול מורים ולא הוציא באשן ההכל יורק מאסר הוצית ביין הסבלות
 א סגרתהו. סגרתהו האמת כדדת קולות ולכן לא ידע להוציא לאר מנשפתי א ו
 ודקורתו להודים לבג האדם צבורותו של בן אמרתו חרם לבג עת לעשות לא ספר
 מעט הפגות ורב האיכות כי יהיה דברי בו בקוצר ולא בתריכות ולריחות
 לחשי. חלופי הדעת זקרי הביעה כסטי למשען ומשענר. ק

קראתנו ספר חזוק אמונה

מהעדר הנגד דברי
 כולות סחורק קן ונותרנו כי אמת דבת רבים חרם לפעם גם הם גאס ישרא היו
 מטוסם חדה האמונה ועברתה מעבהם ויהרצבו בנים ולמח מטעיהם ויעדו
 חרם טבציהם ויהיו להם למוקא בהתערבם ביניהם אחר אלה ידעו להצב חרם דבלהם
 ולהרחות להם מדברי הנביאים כי באקד הם מתפארים ומתנשאים ולקחת כמט כן ע
 סרות אבציהם וטעורם מתוך ספרי חמונתם ודתיס ואק על פי שהאומרה
 הריא עלינו וצרת מכל מקום החמת עוזרת וחס לא נוכיחס מאמנתם נאפק
 מעלנו תלועתם וידעו כי חין החמת חרם כחר ידעו רבים מלומדתם כי טח מרחות
 פניהם מהכל לבותם :

אכן

צדקות ה' חרם טיני לבני צרצ חסדו ואמת להביט טעט מ
 מחער כספה טן הים הקדול סגפלהות חרית ולחבין חרם מע
 חק

דין חייב לנס הא קדול הנפד והגורל אשר נסעו לבדו חייב מרצונם עם צפתני י
דברי אמת וכונן טעם כי האמת שחבת מכל צדל סקוטרת פוד לזונג מכל א
אבקה רועל כפנו עומד רמג סמלונסופים ארספנו טם סקוליסניג זולסמן יהובטו ה
האמת יתפס יהובטו אצלנו :

פירוש

דברי תורתם הקדושה ויחפשים ופתיחים הם אמת מנורספוט
לב ולכלו בטל רשע פודים באמתתם ופתיחם והעגלים
חיות על כן מכל הדברים והשפטים אג תוקה בענו ונציהם מכהת כסמוקים מ
מהתיה ונעביזים ונקבצים לחודיט אמרת הדתים אשר רחוק לפתיח רחוק סלבים
כי יין רחוק יתקן צולה מדברי תפידים אשר נעב ה' יין כענעזים ונפמוקים יפה
הכרבים לציאר כהנבני בלונרים ברורים וקטנים נטיסם נעביחרי גדול הטנעני
הפודרססוס אשר קומט דברי אמת האדספוטו ולמדוטן וסלדרים אשר וסתב כושר ה
העמדוטו לח כענין לשתב כלל הקפנות אשר כווננים הנמן המדרים לחושנתו כולל
י'לם ספר זה כי אים היית טועה פן היה מדוטו רב ותעלגת טועמת ולח זה כוונתנו
חק טנת לכתוב סמוענות אשר כם טעני השלום חזקות כסועה אומן נפשו ית ת
נקוסה סוקים טומן ונחלגון הנלונס החלעזת סטנפן מכל עת וסכל זמן :

וכחות

שאמת הדבר של טמן יציאר טעם חופב הקקרים האחר כ
כהבית רחיה על אמרת מדבר פטדות ברורה והעב כ
ככסול סוקרו ברמיה נסורה לבן אשר אבועתה על אמרת סקדטן ותפספס וטדות
בריות אספנת פוד הכות רחוק ברדות של טול הסוער עכיל ספרי חומן לחן
וחן ל כחלמית על סקקקין ופרינת כפ הסדר סטמודי סלעיס נופרים ידני טעדות
אשר של יחד סהים את דרשו השפית וטרפו הפידר ים כחוקקס יתקי לחן לחן סם
ספר ספני כלעיס הנקרא טענים יתפח אפוסטולערוס וטם כרביספ אשר ספניוס
אל ספניס אפריים ונכולם הרותי חלאת אמריהם וכסול דבריהם ין מדברי ס

הנבואה הן כמנעם חזק וכן מתוך ספריהם כי כדכנן טעמים דברייהם זה אב
 זה סודרים ויהי סודרים זה עם זה דרוג סודרים כדברי סלוב סודות. גם
 עקלקלות ודורכ פבורה לא סלולה וכי דרוג דברים סודרים למנועלות וסודרים לחד
 נבוי ימנה חשישים קצרה סודר אש סן הם עקר צמיר כל ספק חזר. ו
 חרחת לדבר בטורה כסלמה לחדס דענה וסל פ האסור חסדר סיה יסלק לגם פ
 חלקים. חרמון סמנה סודרים עם חריותהם נפוצותהם וסמם קנה סמנה ח
 חזר עם חזכי סמנה סך דקס ודבריהם. וסע לנע לעקן דברי חזק חן עם
 חזר כדקיהם. והחלק כדמון יסלק לסדקס לבי סמנים ימנה החלק סעל פ ה
 כדקלקור סכך חזק חן ועל סן חזק סמך עקלקל לעבקים חמרים. וסל ה
 החחוק לבל באר בוחן סנות ואן סמך טעם נסכר וחי סמנה כל סעליות יסוק
 ידי סמנה וסמנה ויקים נסלך להודיע סדך סרה להנלי לאר סמנה סנה ו
 ויחד טיע בחורה על סרה עד ימנה א סמנה וא סמנה חיה סמנה סמנה א

חמן
חצית המחבר

באמת כל ימי חלדי סודרי סד חזם הנה היית סמנהם ואסור חך
 חדרו חכמים מוחזם ואן בינה סנכרים כ חך יכן צנחה ל
 לחכמים דברים מוכתמים מכל אכל ובורה כל רחוק ברורות וסמנהם סמנה
 כעבדים. ואן עם חזר הפסוקים חזר יביאו לריותהם חס טרם נסמנם על עקרות ד
 דברים כל יחד בעום חזק חזק עיסמניהם ויחז להם לא לסור ולא לחסל וקסני ה
 סידת סמנהם עליהם עד חזר סכחנה סמנה דברי היפס הקדמונם אלוהם כ
 המביא עם כל סמנה חתמנות והאילים חזר היו סכדים וסמנהם להם קודם ביית יע
 פי סמנה חס וסמנה סמנה עם סן חז מוחזם כ חלקם נולד סמנה כל חסר וסר
 וסלך

וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְבַרְכֵנוּ בְּכָל יְמֵי חַיֵּינוּ
וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִתְּנָה לָנוּ אֶת
כָּל הַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים
וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים
וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים
וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים
וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

הַעֲבֹד וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים וְהַחַיִּים

חַמְצָה

ביחוד - מענת הנזכרים עליון במצרים עמית סבר בזה וביהמלכה יסו

תנודרי

שאלות - חכם אחד מחכמי המזרים שחמור למס חרם פינודים אנשים

רוכס להחמין שמו המברי דוד שפיה שיה ארץ עמית סמור

עבית הסמנת חור עם שרם פולחנים אדבריהם

דבריהם - היתה תשובתי לזה כך לחמין שמו הם סודם חור שמון לכס בלוד

אוס ראה חמנית סודרי חמסס כי שפוקים שפודים חרם סמוך

צמן מדבריהם לשבית על יעגמרי איה שפיה חום שפיה חוראל (שפיה עבד

במק ב בהוכרע שפיה חמורי חוקן חן בכלי שר חור חמורין) על חמורין

לע רחוק רבוק סמנתה להפכו על שפיה חור חמורין חמורין חמורין

ה' חמורין שפיה חור חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

לחוק חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין - חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין - חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

י' חמורין

חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין חמורין

החמתי פסולת הכחית למעלה כי הקך רותה שישו אמר על טכמו **לחמיה**
לשם אלוס בלחץ חבל על סמית המקווה הכתוב אמר ודבר אלוס לנים ען סו אמר
על טכמו שגל לשם חרב בלחץ חסמס על המשיח הסמתי הכתוב **לוחש חסמתי**
חכמים לוחים וחיתותם למעשה חק לא סחניו אצני חרב ולא למרו עוד כולחמה
סו חסר שגל למרוד בן מסבו חקן בזמן המשיח המקווה יבא ליהו הגביל חס
חסר עלח הכקוב והשב על חבתי סלכום ולב בנים על אברהם סו אמר על **לחמיה**
לס על בן חסר להסס כחס למכוד (כדמתיב במתיחוס על ססוק כח) חבל על המשו
החסתי יצתה חסר חסמתי לול סלכום כל לנים יסבדוהו ולחסר וסלכו חסס סו
יס וסבד סו חסס חקן וכן סלכום חסמתי ליה ילסחן וסחמטון

זכריה ט
יעציה ב
מלככי ג
זכריה ט
דניאל ז

וחסמתי כסן חסמתי חל בלל בז בזמתי חסמתי סן חגביתים כיהס עה יסרו
בלחתי בלחתי חסמתי כדכתיב היה בלחתי חסמתי חסמתי נכח יסיה
הר ביה הבלחתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי
וכסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי
ען חסר עלח למרו עוד סלכום וכן סלכום חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי
הכתוב חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי
בסוקסמו וסוד כתיב חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי
ועתה קל וס סלכו סלכו חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי
די חסר בלחתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי
סמס סלכו די חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי
בבירוד חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי

יעציה ב
יחזקאל לח
הושע ג
דניאל ה

לכן
וחסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי
לחתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי חסמתי

כי כנסתם שנת חמשה עשר אלף שנה ושלש מאות שנה
וחמש עשרת אלפים שנה ושלש מאות שנה ושלש מאות
בזמננו כדכתיב וצדקתו די שנים יתן קים אל שנים שלבו די לשנת אלף ובע
תתת ומוכרת לעם ארץ ערפתית ערפתית כל ארץ ארץ ושלש מאות
אלפים יהיה שנת חמשים שנים שלש מאות ושלש מאות שנים שלש מאות
קום קיימת בעולם וכל מלך ושלך שאל במלכותו ולסבין שדקשנים ולשנת אל
בל

דניאל ט'

כי כנסתם שנת חמשה עשר אלף שנה ושלש מאות שנה
כדכתיב שנה שנה לשנת אלף שנה ושלש מאות שנה
קיום כילוי ושלך שנת שנה ושלש מאות שנה ושלש מאות
שנה שנה שנת שנה ושלש מאות שנה ושלש מאות שנה
מנדי חדא בתראו ונדי שנה שנת אלף שנה ושלש מאות שנה
כל הוקר כשנת ימים כל שנים ושלש מאות שנה ושלש מאות שנה
כשנת ושלש מאות שנה ושלש מאות שנה ושלש מאות שנה
שנים שנת אלפים שנים ושלש מאות שנה ושלש מאות שנה
אנחנו אלפים שנים

ישעיה ט"ב
קו

זכריה י"ד

זכריה י"א

כי כנסתם שנת חמשה עשר אלף שנה ושלש מאות שנה
יפקו חוץ שנת שנה ושלש מאות שנה ושלש מאות שנה
העבדים כן הדרך ולא יזכרו שנה שנה ושלש מאות שנה
הדרך ופקי בניהולם כל יתקי ושלש מאות שנה ושלש מאות שנה
ושנת אלף שנים ושלש מאות שנה ושלש מאות שנה
שנים שנת אלפים שנים ושלש מאות שנה ושלש מאות שנה
שנים שנת אלפים שנים ושלש מאות שנה ושלש מאות שנה

זכריה י"ג

ישעיה ט'
שעיה ט'

דנריס ב'

הארץ רעה לכה' עו וכתב אלכ וסלה ירטו כלמד וארית ספק יכל רבן וטח
עפר לחמו לא ירטו ולא סתרו בכלהר קדשי אסר-ב' זמרב ונדע להם בדיק סלו'
וכאכה ריק רעה מן הארץ וסכו במדבר לבסס וסט כסרים טוד שס ולא יהיו
טוד בא' צעס וסר הארץ לא קלסס ע' וסר וסרתי להם בדיק כיוס סחוס ססחע
הזדה וסס טעס הזמנים ורסס קלדמנה ע' א'

הז' כי בזמן הסוף המצוים לא קיימה פרק וסעק וססוס סבל ארץ וסססס
כן יסרבו יססס טסס' ויסס ריס סססס ססססס סססס ססס ססס ססס
יססך ססס' אסס וסססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
נסססו סססס וססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
זססס לא יסס ססס טוד עול יססס וססן ססס לא יססס ססס ססס ססס ססס
ססס יססס וסססס ססס ססס ססס יססס וססס סססס סססס סססס סססס
לא יסס וססס ססס לא יססס וססס יססס כי ססס ססס יסססס סססס סססס סססס

הז' ססססן סססס סססס סססס טוד ססססס לססס ססססס וסססס ס
ססססס וססססס וססססס וססססס ססססס ססססס וססססס ססססס
סססס סססססס יססס ססססס וססססס וססססס ססססס סססססס סססססס
לסססס יססס ססססס ססססס וססססס ססססס יססס ססססס ססססס ססססס
ססס ססססס ססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס
טוד ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס
סס וסססס ססס ססס ססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס
סססס ססס ססססס ססססס וססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס
וידסססס ססס ססססס ססססס וססססס ססססס וססססס ססססס ססססס ססססס
וסססס ססס ססססס ססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס
ססס וססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס ססססס

יאעה סה
יחוקאל לר
זאע ב
יאעה סה
יחוקאל לר
לט
סב
יחול ב
7

חוק חנוכה
פרק י'

ב

ועברו ע"י ובסופו כתיב ונקיח דמנס לא נקתי וזכרתי כתיב רע
ושמתי בך ציון כי הנפ בלא ושמתי בתוכך נלס ה' ופשיעה כתיב כי מללה ה
הארץ רעה לך ה' פנים לים מעבסים ובידמיה כתיב ולא ילמדו טוד ליש את ר
רעהו וליש את חתיו לאמר דטו אתה כי בלם ישיחתי לפרנסה זמירקולם כלום
ה כי אסלת לעונם ולחטאתם לא אזכור טוד: //

א

לא

והוא שהתעלם הלק המיוסדים מפני הנציאים ההכרתיים להמצא י"ב
בכחיה הסמך לא נפשינו ביה וכחלת הבטחוק לתבוק זולתם ח
ספר לו הבית סודם סע לרטר הסדיכנה סמיוע חתונות וקדוק להנתיים ציני
כשנים כדקנו החתנה ספר טוד גזס לזרטינו קיסנס (פססו סלזכור טוד בזה ה
הלק כמקוטען יסגך לס כן שהתשיתלם בת סדין טוד חוס דחה והתקווה הודל
החתי לזר טו יחולא ויהתנאים קיסנודיש בלסעק כלופן הסטור והנה נקלמנה
בכח הטפנות הצפוייה שישלם היה כשח: י' צ

פרק ב'

בבית אזה שמנסים סלנו הלוזים בלמנס כו הש"ה מלס כנו מעני
שלא תקבלנו את סו וסמנתו: //

מנענים קוסרים כי הש"ה סלס ועזב את בני יסגל כילא חלסניעטסו
וקבו לזתי ועבר בהם ועזרעם סחריהם פן סתקונו אקלנו את
למוטע: //

חתי מרבה בוטענס זאת לענה לסנה פן קס עבנס מחדים כקודס
ביסר יסו קוז כופרים וסכתיים סלי ית בהותס עובדים
לעבדים ולמרות וצם אחרי סללם קבלגו ולא חלסנת כד כדוד סד עבנה שנס
קדבה וקס סכנס היו רודעים קלסדין ולעססלנו להסמר חותם ולתקדחיס
ססמו

בזמן ושמענים בו כי הנה נדון קיסר רוסט צוה להרוג את יאן עלבלי במימרה
כשנורה בעיר רומני וכן את יאן צדדיו כ מסירות הם את קנים לאמונתו וצאת
עד לנדרתו וכן צעם קיסר ויאן קלאריוז או ויאלטו יחד צוה לבגור את יאן לרצחו כי
על החסכלה על הסית את הסם למסנת יש זהה באגת סודותם וסיה ולתקשרים
אשר קמו לתרוו רדפו אחרי המכרים ויהיון את לביעודיהם וכל הלום למסנת
כמו שנייה מספריהם חסנם הקיסר הרמזון אשר חזק בדק סוהיה קוסטולטון
אשר המיר דתו בדק שיש שנה חמרי מנחן וסלחיהם שיש לזיים ולכד רבים ו
והבית קבץ חרפת בלתי חרפתו ישבעו וכי מעו היה חרזים אשר חבר ספר כנאבו
וסטנות על אמונת האזרים ולא שום קוסטולטון להרוג ואחרי סוקת סלחיהם
בנו הנקרא קוסטולטנם על שמו והוא שמת לארזים וקתל חררת המכרים ויחידו
מולך בנו יוליאן קיסר עם הוא נמשך לרמה חרזים ולא הסם סמונו למרדק הנודדים
הוא ובנו וכן בנו חמרו וסוד ביניהם היום הנפאכים לטעם חרזים ונקרסם סת חרזים
וכן אנשי פרוסיה כאשר בא עליהם וויאך קצמן סרלחוב למרדס חסנתם סלחיהם
להתיכוב בשנת השע מלחמת ורשעים למננם למסנת ליסוחיהם קבלו אמונת ישו אחרי
לא ור שנה ואחר למננים כאשר ספרי דה אלקס מסידים סל זה וקטור קוס
יש בן המועה טובדים לתאים ולחוק ולסננם ולתם סבי הדלם הקודם וספילו בבני
קוסטותם עדין לא פסקו טבב כסא וזהב וספילו טק ולתן ובשרם ספילו תאסם
טהם טובדים ומשרתים להם כפי סנה שמרלם סקדמרת דניא וכל זה קם טעם
הסך קוראק סו כי הוא הקירס סנה בלחורוק תדולת וספילו הכסל בדים זה
הנזבתיס לפסילס קזהיר לתמידיו ואלותיו סולכילרם וכן גם הנזבתיס והדס
אשר קוזקרו בזמן ולתן מלכילתם חנים נוקרים ספילו צהלהם וק מתללים את יום
השבת אשר היא מצוה חסודה שקבלה ישו וכל תלמידיו וקנסאכים סמרז גוד ק
ד"ק שנה וסנח קרסילו במצות האפיפודר לשטר המורדת יום ראשון מתללים סנה
על

על זה לא ידע ולא תלמדו כלל ולא ידעו אומרים כי בשר בהם על שקבלוהו
אחר סדאמיו מטעם פני האדם כל הגקרים באמו וכן טוד היום אינם מ
מהפניך בהוראתו ומוסיפם עורטים על דברי החזן ולען והנה בחתימתו מ
מקלל קלות ומרבות סב המעשים ונורטים על דברי החזן ולען כאשר זה
ידוע למעשיים בו (אם איך בשר בפרק אחרון מזה חלק:)

פרק ג'

בטול
סע

מה שמועמם כי מעט של קבלנו את יאן אבדה מלכותנו
אל יזע אחד מאומה יזן באמרו יזן לכם מלק כעאומהכם סבו
שנה מקודם לכן מעט של קבלתם אמונת יאן המוכרי שהיה
מלק ישראל על כן אבדה מלכות שרה:

השיבותי לו ידוע ומפורסם מדברי הנביאים ט"ה כי בטוונותנו כי ר
רבו אבדה מלכותנו באמן סוכדמלצר מלק בגל כאשר ה
הלה את דדקיהו מלק יהודה לבבל קודם אמן יאן יותר סנה ודינו טמא
לבבלים בבבל ואחר כן נשרטבדנו למדי ומרס ואס"כ לונס ואמן רב קודם ל
לדת ט"ו היינו משוטבדים תחת יד הרומיים הלא תראה כהנב באזן ולען אלכם
בלוקש בשנה ט"ו למלכות טיביריאום קיסר היה מושל ביהודה פלאטום וכ"ו ו
וביאמן אמרו מפרושים תין לנו מלק כי אס הקיסר לבדו ומה שארה מיחס מ
מלכות ישאל לישו לא ידברי מי המלכו ואנה מלק על ישראל אחר אדנו אורו
למידה כאשר הפחוקים שבטם והנה סלכי רומי הם היו סבר מערתו ומיתת
תלמידיו ואלחיו ועס כל זה טוד היום מלכותם קיימת ולהנה אומרת היועס ק
קבלתם אמונת יאן קודם שאר החומות ובהיותכם כבר מלמעיים אלנו א

פרק ג'
יט טו

חבדה כולכותכם ואין לכם הזכ פולק כחומתכם כמו שהיה מקודם כי פולק
 יחבטם קודם פולק קוצר מה חבטת סתם על פולק ישראל יטעל ונספח
 מרץ אין וכן סלכות חומר זה חטפי שהיו מקווקי בחוספת גא סבל מקום נקדעה
 חמלתכם ופבדה סלכותם כי אין להם פולק חבטת חמלתכם חבטתם אול פולק ק
 קוצר חמלתכם חמלתכם וכן כן קרבה סלכות חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם
 היון להם סלכותם סלכותם סתם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם
 חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם
 חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם

פירוש

בכח

מה שחמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם

סען

חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם
 חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם
 חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם
 חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם
 חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם
 חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם
 חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם
 חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם חמלתכם

עק ה' לד

ומעביהם ברבן ה ותרם

וזהו היתה השופרין לזן אלו הדברים הכתובים בלחן ציון אלס
 שאמר רבן צמליל לא נתקדשהו אצלנו ואפילו אם מדה אסורים
 רבן צמליל אדעו שלא אסורים בעבולת כלל היה צביל כפי סנה פירוש זה על סנה
 פנסי בדיעו מעביהם אלו סמאיהרה הקליל על כן אפשר צמליל פנסי בדיעו
 עיריות פי יבן וצ' וזהו לך עדים נאמנים שאין הדבר ק מפי בודות הקרות א
 אשר היו קדים זמן ע' ומחוקי שמעדיהו אחרון אמר לא נתבטלו עד הנה זה כ
 כמה גפי אפי' ינה אהר' חדס ב סבדות הגלעם פתחה צטום הקודס
 זמן אברהם אבינו עלו העולם כי תרית חבי אברהם אבינו זה עובד אלהים
 כאשר הכתוב מעיד תרית חבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים ו
 ומחוקי זמן עד הגה יש יורה בעלמך אפי' ופדין לא נתבטלה עבודת ה
 הפסילים כאשר נס אהר' כהן האונ' יליקי הקולבים בעקבות מרטין לוס'ו מ
 מאשימים אהר' כל הקולבים בעקבות הפ' דר' בעבוד אהר' עובדים הפסיל'
 בבתי העבודתם וידוע שאין עבודת הפסילים מעשן הא וצ' וטכו לא ב
 בטלו עד היום הזה וכן מחמד הפסל חוז דת שקדים לשמעלים כאשר
 אהר' מאמינים ומכירים שקדוים וטכו פנר נאשכה האמונה הכוונה ש
 שלהם ויקר מאף אנה ועד הנה לא נתבטלה העובל אמר כי שתי אה האמונה
 ר"ל אמונה הפסלים ואמונת מחמד הפסל וקח' מרצון הא עזרתו לפי ש
 שלא נתבטלו עד הנה אצל נתק' מרהימך כל זה הזמן הארוך ידעתי בלי ספק
 כי לא כן יאמר כל בטל אצל וידוע נס כן מדברי הנביאים ט' כי עבודת ה
 האלים הפסל עד ימות המשיח אשר אנהו מקום בלשן פי על אפי' ה
 הזמן בקרב זה האלים כלל יתק' אברהם נורית ה עליהם כי יזה אהר' כל אה
 הארץ ופקחו לוחם ממקמו כל אי קוים וכתב וזהו ביום קהיל' טום ה'

יהואע כל

יצעיה ע
כפענה ג

אביית

זכריה י"ג

אשר את שמונה המכבים מן הארבעה יזכרו עוד ואזיתקיים סודקתה
האמר וזה האמון שלב הארבעים בלתי יהיה לך ופועלם

פרק ח

בפול
עוד
מה שאמרים כי הצלתם רחיה על אמונתם שהשמתם
סען אני האר שאת וזהו ידוע כי בזמן שהייתם עשירי
רצון הא ומצורתו הייתם מצליחים בעולם כי מלך ישראל הו
מלכם וצדיקים טרפי צדקה והדבאן דאומות היו לרוב
מפנים וארנוניות ועשו יחד שחטבתם לא נחף השכח וסרה הסלבוה סגם
ובאת על פי צדקה כמעט ואלה פליכס בידן סכשו לכם מלך ולא שר
ואתם טבדים לאל העמים אשר טלגט בחרף זהלמתינו זאת רחמי ואלה
אמונתנו הטובה כמעט שאלתם הקודמת היתה רחיה על אמונתכם הקמנית
שהיתה בראשונה ואם פן שאלוהים את רצון רחיה אמרת על מסאכס
הרעים ואמונתם הבלתי אמרית

וכך

השיבות לעטותך זאת אינה אמרית מכלכדד יהי בעולם
הזה יש חסמים קרבה שמעית אליהם כמעט הקדוקים וכן
לדעך הלא הרהק כי נבוכדנצר הרשע אלא בסודו מוקדון חן מעשים
בכל העולם ופרט על חומת ישראל ולא נראו בכל העולם מלכים מצליחים
במלכותם כמוהם ועבד לא היתה הצלתם רחיה ארחה אמונתם טובה
מאמונתם אל ישראל אעפ שהיו מושלים עליהם כי ידוע שהם היו טובדים לבניה
ולבוכבי השמים וטוד היום אפי' אתם הנוכרים מודים שדת הישמעאלים את
אינה אקיס רק נמוסיה כוזבת מונחת מנביאסקר שלהם הוא מחמד הפסול
ועבד

חזון חמונה
פרק ו

וכבר הם מצליחים בטובם הזה ומשלים בעקב נדון מן הפולס כי מלבד
מלאת כל המשימה וכל המעיינות שהם יחד כמ' חלקי השלם ואם כן התוכל
לומר שהצלחתם רחיה על טוב חמונתם וזה הכתוב מעיד ההפך שומר
כדורף דרך רשעים בלחה ונ' וכתיב כי אלהים יאהב ל' יוכים על כן ה'
הרחייה שהצתה מההצלחה על טוב חמונתכם חגנה חמנית כחזר זה ידוע
לכל בעל שכל : /

יחנה יב
יבצלי ו

פרק ו

בסור

מה שאמרים ככל ההצטחוק הכתובות בדברי הנביא
כבר נתקיימו בבית שני כי פולס דברו על גלות בבל ועל
הנחילה מסגנו וזה רחיה על כי המשפט כבר בא : /

הקשדה

חל! חכם אחד נעזבני הנזכרים באמרו חזרו בדברי ה'
הנביאים ולא מנחמו מפניו אחד מהם אידבר שום דבר לו
שיעבא ח' זו נבואה בענין זה הנלוות אשר חתם בו היום שהיא מלכות רומי דרך
כל הנביאים דברו על גלות בבל ועל הנחילה משגנו וכן מעלת מלכות בבל ט'
כודי ופרים חמש בעד גלותכם היום אשר הנחלתם ט' הרופעים ומב' צמד
הנחילה ממנו וכ' וק' בעד מעלת מלכות רומי לא נעבד בדברי הנביאים
דבר ואם כן כמה חדע למה שפדין במשית המזמר לא בא וכי ערד לבח
אחר שכל ההצטחוק הכתובות בדברי הנביאים כבר נתקיימו בימי בית
שני וכוח אשר אמר מטיחום כל הנביאים נבאו בוד יחזק : /

פרק יא

וזאת

הידה השופתי ג'ין ח'ן לתענה מענה שלח מנחלת שום נבואה ב
בדבריהם של נביאים על זה הנלוות אשר אנחנו בו ועל הנחילה מ'
ממנו וכ' כי כתיב כענין דבריו לטקב חקיו ומשפטיו לשהל לא טעה כן לכל

וְעַל כָּל אֵלֶּיךָ אֵלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ וְעַל כָּל אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ וְעַל כָּל אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
 בְּזֶה הַיּוֹם נִשְׁמַע וְנִשְׁמָע וְנִשְׁמָע וְנִשְׁמָע וְנִשְׁמָע וְנִשְׁמָע וְנִשְׁמָע
 בְּכָל הַיּוֹם מִקְדָּשׁ הַמִּזְבֵּחַ וְעַל קֶדֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ וְעַל קֶדֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ
 בְּזֶה הַיּוֹם זִמְנָה רַב וְזִמְנָה טוֹב חֲתוּמֵי הַיָּמִים וְכֵן הַבְּסֻמָּה מִבְּיָמֵינוּ עַל-כֵּן
 צִוִּינוּ מִתּוֹת הַיּוֹם וְכֵן יִשְׁמָע וְכֵן יִשְׁמָע וְכֵן יִשְׁמָע וְכֵן יִשְׁמָע
 הַמְּלָכִים אֲשֶׁר לֹא הָיָה לָהֶם לְחַיֵּי אֲבוֹתָם עַתָּה בְּזִמְנֵי הַיּוֹם וְכֵן
 נִבְרָא יְשׁוּבָה מִמִּצְרַיִם לְמַעַן הַמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא גִבְהַתְּ יָמֵינוּ וְסִפְרָתָם לְהַתְקִיִּים בְּזִמְנֵי
 הַיּוֹם בְּלִי סִפְרָתָם

אמנם

יסוד מורנו ותפוצותנו בזה הַיּוֹם שֶׁהוּא יְשׁוּבָה מִמִּצְרַיִם
 בְּתוֹרַת הַפִּיזִיק לְכָל הַיּוֹמִים מִקְדָּשׁ הַמִּזְבֵּחַ וְעַל קֶדֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ
 וְעַל כָּל אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ וְעַל כָּל אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ וְעַל כָּל אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
 כִּי הַיּוֹמִים הֵם מִשְׁמַע בְּכָל הַיּוֹם וְהַיּוֹם טוֹב לְבָרֵךְ עַל-יְדוּשָׁלַם שְׂמֵחַ רַב
 מִכָּל הַיּוֹמִים כִּי לֹא הָיוּ יְבוּלִים לְבָדָם מִפְּנֵי טוֹשֵׁם צְבֹרֶת הַיּוֹדִים כִּי לֹא יִכְלָתָה
 הַרְוֵמִים מִשְׁמַע וְרִיחוֹ נִחְשָׁבוּ לֵאמֹר בְּסִפְרָתָם וְסִפְרָתָם הַיּוֹם הַיּוֹם
 שְׂמֵחַ כֹּלֵם וְעַם אֵל אֲרָצוֹ לֹא לְאֲרָצוֹת וְיִצְיָא מִלְּמַעְיָה חֵיטָא לֵאמֹר
 פְּדוּתָם וְלִזְוָלָתָם מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הָיוּ טַרְחָה בְּיַד הַנּוֹצְרִים וְהַיּוֹם טוֹב
 שֶׁלֹּא הָיוּ בְּכֹחַ חֲרָב בֵּית דָּלָאן כִּי לֹא הָיוּ הַיּוֹדִים מִטְּמֵי וְחַשִּׁים וְחַשִּׁים
 לֵאמֹר הַבְּלִיִּים לְבָדָם לְכַנְיָתָם וְלִבְנֵיהֶם לֵאמֹר לֵאמֹר לְבָדָם לְכַנְיָתָם
 הַשְּׂמֵחַ מִן הַחֲרָב אֵל בְּכָל וְיִהְיוּ לֵו וְלִבְנֵי לְעַבְדִּים טוֹב מִלֹּקֵךְ מִלְּבוֹת כֶּבֶד וְכֵן
 כְּתוּב טוֹב וְחַלֵּה בְּעַל הַמְּדִינָה הַטּוֹלֵם מִשְׁבִּי הַיּוֹם אֲשֶׁר הַיּוֹם נְבוֹכַד נִשְׁכַּח
 בְּכָל לְבָב וְשׁוּבוּ לְיְרוּשָׁלַם וְיִהְיוּ חַיִּים לְעִירוֹ וְכִרְיָב שֶׁם לְכָל לְזָהָב וְלְכֶסֶף
 חֲמֵשֶׁת אֲפִים וְאֲרָבַע מֵאוֹת הַכֹּל הַטּוֹלֵם שֶׁבְּכָל טַעַם הַיּוֹם מִצְבֵּל
 לְיְרוּשָׁלַם יְהִי חֲתָה רוּחָה מִטְּרוֹת הַכְּתוּבִים הַאֵל כִּי לֹא הוֹנֵק רַק לְבָב וְלֹא יִשָּׂא

דברים כח

פרק פ"ז

עזרא ב

א

רק

חוק סמוכה
פרק א'

רק מובל לירושלים . אם כן מסוק והפיץ הייבול העמים מקנה החרא ו
ופר קנה החרא מא לראו על גלות בבל רק טלגות דומי וכן מה שאמר הנביא
יחזקאל והפיצוה לוקד בתיש וזרתיך בארצות והרפתה סוסתקד סוסק ח' א
שיפורש כי חס על זה הגלות האחרון גלת דומי כי בגלות בבל לא הינה סוסתתתם
מהם כי חפי' אחר בארץ מובל ואחר בואם לח' ישקל טוד נמלצו בהם נושתי
נשים נבריות ומחלל שבתות וכיוצא באלו טענות הדכה על כן מתייבול טוד ללכת
ברחש גולים טל ידי הרומיים בטוד טענותיהם על כן יפר הנביא שבסבת לודך
זה הגלות המור והקשה יתמו סונתתנו וטובנאזותנו ממנו ואם לא נוסיק לגלות
טוד כדכתיב רם טונך בר ציון לא יסיק לבתלופך וכן מה שכתוב כה' אחר יס'
על שאר פשטי טוק ופל סרבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות אלבעה להסניר לחדום
וכתוב טוד אם כה אמר ה' טלשגה פשטי אדם ועל ארבעה לא אשיבנו על ה
הסנירם גלות אלמה לחדום ולא זכרו ברית אחים נבואות אלן נאמרו על הסניר ר
אל על ארבע ביר שני כי פלטיס מעלות טיטום אשר גיו בורחים דרך חר' פ
פלטיס ודרך חר' לור שהם סמוכות לפי הפלטיס ואפי צוד היו ל
לוקחים אותם והן כעסנירים אותם ביד חדום רל ביד טיטום ומחבורתכל
אומות הנוצרים ובראשם הרומיים הכהנב קורא אותם בכל מקום בשם
חדום או בר חדום מכד שקבלו אמונת ישו הנוצרים פ"י דומה אדומי ועל
שם אפימארם הראשון וסיטתד שהיו בעי אדום ואלטפי שאומות אדום ב
בבלגותם שכולת ישראל בימי הורקנוס המלך אשר הכריחם על נכה
כמוזכר בספר יוסף בן גוריון עם כל זה אחר החרבן בסוף המכרות
ברחוקם השפלה החוכמה האראלית קבלו אטענת ישו קודם אשר האומות
על כן כל האומות הקן מקרא בשם אדום על שם האומה אשר נתעבבו בה
כאשר האומות שנהפכו לדת הישמאלים נקראו גם כן שמעטאלים על שם

מיימך כה

איכה ה
עמנו א

פרק כח

המחזיקים

עלה וי

כמחזיקים באמנה קהל תלמי פבו וימרוע יצטו מלם . מנוד קלה כי שט
 בן איתרם סא אשר נקדל פמו ירום הוט המלך קלה כמקטל יסגלדה
 על כל אף כרים פהם הימנים על גל ארץ מיסלמה פמכוד במכר זקא
 בן צריך גלהיה קול סדוסע ע"כ יצנתי ידופנים עם טבה נוכרים קלום גלה
 נקראים סדומיים על אס מלכס הרמון כמו אערת העבדים כלס הכתוב
 קורא חרם בעד תערים . ומה אמר על מלכותם ולקט אלמה לל סלד שאר צסס
 פריהו פלססלס היס ברת סול הסומיים כי בנתה בכל נשאר חסס פלסס הרב
 סלד'ס לחוק בתקיד תבאים סדוסעפ ומה אמר ולא זכרו בדיק חקיס לל
 כפרית אשר היס פין חרס ובן סלמה סעלוד יצטו פג ית ספסס יהיו
 קוד חס זה ית זה חסס כדכתב מה סמרים אשר נקת לי חסי :
ואתנם על יצפתם סוד סלמה זמן ארוך טד כעלד זכי יחד ביום
 במה תפודת ופטי סוללות נסוכ א ח' יוד סמנו באחרת ה
 הימים ופי אורך הזמן הזה לסימנים אלנו ית לשכוח בדיק ואבוסת אשר נכט ל
 לאבוינו הנה כרוב ביקורה כבר לק ומכאן כל יס סרים הלה באסרית סמלי
 אכתי גר ה' אהך ופמטע פקולו כי א יחוס ה' אהך לא יסך ולא סודק ולא
 יס' בדיק יסודך אשר נאכס להס יטוד כתיב כי ימיק ידעס שצו סעודת
 חין סלק ולין אר ולין זבת ולין סלציה ולין ספור חרעיס אחר נאכו בני סכל
 ובקן אלה ה' אלהס וחר דוד מלכס ונקדו א ה' ואל טובו בארצית הימים זסכ
 הנבילה צס כן פאכניק טלימי זה ה' הלות אשר אנחנו בני חוס חן לנו סלק ואר
 פנידה כי כפאר חניס טענז ובראית מלביהס ואריהס ולין זכתי לל ולין מ
 סוכה לנתיחן אקוד לטביצד חמריבות באורים ותומעים ולין תדעס לנז א
 אטיו סנציס חעבצית לדסת חנס מירס בהס זמן אנחנו בזה סלוק ס עדה
 ומה סלמר אר יטו בני עדה זה יקיס באחרית הימים קדוב לעת חסוטה
 אשובו

פרק ב

והלכו להם יצורים
 כאר הבקונוסע
 פייגיהו סיוק חו

דברים ד

הוא ע

חזוק חכונה

פרק 1

אימנו בני ישראל בתשובה וסדקו את ה' אלהיהם ואת חזק מלכם כאלו
יתרנו על אמר אין לנו חלק בדוד ולא חלה סבן יש כיהמורד בסולטת ב
בית חזק כאלו סערד בקצה אשר נתן המסאלה צריה מלח לדוד ולדודו עז שלם
ועלו יתקיים מה שכתב וספרו את ה' אלהיהם חזק דוד מלכם אשר חקים
להם

ירינה ל

וכן

בטרד הצולה מזה חזקת אחא גלות רומע המבלת ג'ם בדברי ה
הנביאים בהרבה מקומות כתוב בתורה ואב ה' אלהיך את שנותך
ורחמך ואב וקצבך מכל המעשים אשר הפיכתה לך אלהיך אכנה
חס יהיך נדחך בקצה המעשים מעש יקצבך ה' אלהיך ומעש יקחך ומביאך
ה' אלהיך לך החלף אשר ידעו אבותיך וירשתי והטובך והרצך מסבותיך ומל
ה' אלהיך חת לבבך ואת לבב זרעך לאחזה את ה' אלהיך בכל לבבך וכל
נפשך למען חייך יונה תראה שאן הפסוקים לא גתקיימו כלל צאוב והודה ו
ובנימנין מובל כי לא שבו רק מעב גאים ואם כמעבולר בעזרם ורזם נשאר
בבל שלא רצו לעלות לדואלים וכן טערת השבטים אשר הוללו ט' מלכי אשור ל
לא שבו לדואלים טרד היום הזה כאשר הודק ג'ם החכם שימון בוד'ינו המעתיק
המסרון לנוכחים בספר טורס בביתורו סוף סדר ב' ואם כן סיד נתקיימה
הבטחה חס יהיך נדחך בקצה המעשים מעש יקצבך ה' אלהיך ומעש יקחך
וכן חפלו בהיותנו בזה בית שני בארץ ישראל לא הטיב לנו ולת הרבה חוקמי
חזק מעבולתינו אב במה נתקיימה הבטחה והטובך והרצך מסבותיך
כי בלימי בית שני היו צרה ובלטקה שדכתי בחשבושים ששים ושנים ראוב
ובנתה רחוב וחרוץ ובלוק הטקיס ועוד כתוב וצדקה צדקה צדקה וסוד
שבימי בית שני היו מעללי שפתי ונושלי נאים נבדחת כמבולר בספר טורס
ונחמיה מי חרץ וחרס חיד נתקיים יעוד ובלתי אלהיך את לבבך ואת לבב
זרעך

צריים ל

סימון ל

ישיבת מ

נחמיה מ

דברים ל

זרעך

ישעיה מ"ג

זרעך להזכה את הארץ בכל לבבך ובכל נפשך ועוד כתיב אל תירא
 כי אתך מצ מצורח כביל זרעך וממטרב את צבך יאמר לנשן בני ארמון
 תבלי הביאני בני מרחוק וצנתי מקצה הארץ ועוד כתיב ונשא גם לנשים
 ומסך נדחי ישרא ועפוצב יחודה יקבץ שחרבט כעפנת הארץ וכעב ו
 וכנסתים אל הרמתי ולא אוקיר עוד מהם אם חלו החבטת לא מתקיימו
 עדין בצאתם מבבל לירושלים כלל כי אחר שבגלות בבל לא היו נפוצים בארבע
 כנפות הארץ איד התקיים הבטחת ואמא נדחי ישרא ועפוצב יחודה יקבץ
 כנארבע כנפות הארץ ואמר אשר רוצם נשחרו בבבל כעפוצב למעלה במה
 חפשה להתקיים הבטחת ולא אוקיר עוד מהם אם וכן מה אכתוב וצנו בני
 נכר חומותיך ומלכים שריתך וצ' גם זה היסוד לא נתיקיים בבית שני כי אם
 אפי על היהודים הזכרים היו בני נכר מלעזים עליהם ואומרים היקדים האומות
 עושים וצ' והיו מונעים ומאכזרים אותם מלבנות הסומנה במחולר אם וכן
 כנה אכתוב ופגמים שרתונך זה גם כן לא נתיקיים בבית שני כי כתוב ע
 טבדים אנחנו ובעבודתנו לא טובם אהינו וכן טלנו חמד לפני מלבי פרס וצ' ז
 וטוד כתיב הנה אנחנו היום טבדים והארץ אשר סבת למצבתנו למכול את פ
 כריה ואת טובה הנה אנחנו היום טבדים עליה והבואה מעבד למעבד אשר ע
 נקת טלנו בחטאינו ועל צייתנו מעשלים וככה הסתנו כרצונם ובכרה גדולה א
 אנחנו וכן מה אכתוב ופתחו שריתך תעמד יומם ולילה לא יסרו וצ' חנה זה
 היסוד לא נתיקיים גם כן בבית שני כי כתוב ואומר להם לא יסתו אשר י
 ירושלים טוד חוס האמא וצ' סך חזקת לא נתיקיימו חלו החבטות והיעודם
 הנזכרים למעלה בבית שני אבל נמלא בהם ההסך כאשר בארנו על כן עלי
 ספק האד ביטורים וההבטחות כלם נרבים שיוצא בהם אמר לא הזכרנו כח
 נעורים גלותנו מזה הגלות אשר אנחנו בו היום :

ישעיה י"א

יחזקאל ל"א

ישעיה ס

נחמיה ד'

סדרא ט'

נחמיה ט'

נחמיה ז

וכן

ספר כל

וק

בטו מפתח חמוני בפרט וכל האומות בכלל הנה בתוב בתורה ח
 חלזנו ולא פתה אשורתנו ולא חזב דרך כוכב מיטקב וקס אכס מ
 מיטקב ומחץ פלתי מולחב וקרקה כלבני שתי הנק רואה שתהיה מפתח כל בני
 את ט"י המלך המעשיח אשר יקום מאדא זה משאלו הכתוב לכוכב לקיום מלכותו
 ורוב פרסום מסגלתו ופטולתו כל העולם ולא יוכל הטוען לפרשו מל דהטעם
 ולא על אום מלך ממלכי ישראל הקודמים כי לא נראה טדין מלך מעשה מוטל
 בכל העולם אהם כלבני שתי וכא שימו לפשו ועל מעלת רומני בפרט כתיב
 כתייה והיה ארום ירעה והיה ירעה שיעיר וישראל עושה חיל וידד מיטקב ז
 והאביד שריד מעעיר והויזהמחמר בנבואת טובדיה ולא יהיה שריד לביקסו
 וחרס באומרו אס וחס מיר כתיס ועמו אשור ובענו עבד עס הוא גדי אובד והוא
 הנחמר בדניא ובאז בו צייס כתיס ונכאה ען וכבר הזכרנו אהכתיס הס ה
 חרומיים כלשר העידי סיטען בודינז הנשכר בספר דניא בבילודו בזה הפסוק
 באמרו הכותיס חס הרומיים ואנש אבליחה ושאר האומות אל לשון למחן וכנ
 הוא דעת חזל שאפ"פ ראשה רומיים טס כל אומות הנוצרים בכלל הכתוב קורא
 אותס בשם ארס סלעיה רומיים בפרט נקראו כתיס וס כתב יסקל בן גריץ
 הכהן כתיס קס הרומיים החונים בבקעת כנפליה על נהר ט"בר וכן עס
 ישטיהו הנביא ס"ה נבא על מפתח מלכות ארום בפרשת קרבן וניס לשמוע כי
 אמר אס הנב על ארום תרד טוד אמר טובח גדול בארץ ארום והתחיל ב
 באומרו כי קסא לא סלל חניס לחויט כי אומת ארום בזמן סעלתה יתיה
 סללת מלכיס רביס וניס סכומיים וסס כל קניס הכותיחדס בדת התולכדיס
 ובאמרו כי יוס נקס לה' ועת אומיים לריב ציון ביאר כי לשתיסס תתיה
 מעלת אומת ארום ה' כי יוס נקס לה' לא על חלל כבוד שטע שפחוליס א
 חורו בדבריהם ואמונתם והב' אנת אומיים לריב ציון לא על אהדעו לכב ציון
 אהס

סימן יא' ל

שק א'

סימן ל

שהם חומת מלך בקרבן בית אצותם בלוקת רחוק יריחם וואר ש
 סמ"ס מעלה אדום סוד אמן ליה השופת ישרא והתחיל בלוחמיו ששם מ
 מודבר וציה וקל טרב אהפרח כחבצלה ואתם באופרו ופתי" ה' שובון ובלו
 צמן ברנה ואמחד פלם על ראשם שאן ואממה יצין ומסויץן ואממה זיהול
 אפר נבא ירמיהו הנביא באומרו קם טונך בית ציון לא יוסף להלכות פקדי
 עונך בית תלוםלה על חטותיך הודים כ כשתארב אה' אדום אהה ה
 הרומיים והלויים חנהם הסעלים את ישראל מארצם או יצאו כל ישראל מזה
 הצלת ולא יוספו לתקת עוד וכן מה שאמר הנביא ישעיהו חמנת קדשים ין
 והמטהרים א הצעת אפר אחד בתוך אוכלי באר סחזור והטבד יחד
 יסופו נאסה רמנו לאבדן את החומות הצולות אפר אומת ישכל תקתי יחיה
 בזה הצלות והם אדום ושמעאלים כי באומרו חמנת קדשים והמטהרים א
 הציות אחר אחד בקוך רמנו לאומת ישמעאל אהם מרשים טבטמם קדושים
 וטקורים ברחיבת צפיהם כמה פטמים צום והם אוכלים כל אופנה חולת ה
 החזיר ומה קיעל להם סהרית מצחול באומרו אוכלי באר החזיר וימקת
 והטבד רמנו לאומת אדום ואחר שהזכיר אבדן את החומות הלה הזכיר
 מעד יצאה ישראל מזה הצלות כדכתב אם והציון את כל אחיכם מבלקחים
 מענה לה' בסוקים וברכב ונכבים ובערדים ובערדרות על הר קדש יחוללים
 אמר ה' וצן וצן כן בעבוסת יאל כתיב מערדים לשממם תהיה זלדום יל
 למדבר שממה תהיה מחסום בעי יהודה אפר אפבו דם נקי בלדכם הנה ת
 תראה שמלכות השמעאלים הכתוב מענה חותם בשם מערדים על אש חזר
 המעדיית אם ישמעאל ואשתו שהיה מעדיית צם כן כדכתב ורקח לו אמו
 אה מערין כנצרים ובשם אדום מכנה אומת הנולד שממה צאלר מ
 חוקימות לסבות שממנו והזכיר אבדן את אה החומות בלבד כי הם הנעו

איכה ד'

קיימן סו'

משנן ד'

לשנתי

לכבטי יהודה ובנימין הנולדו בניהם כי אפכו דמום במים בארבע על לא סמך
 בכפיהם בפלגות הנזרות האסדות שהן צוורים עליהם וטבעה אומר מוחמם
 כע יהודה ולא סמך כע. שהא הודיע על זה הילת כלסער הפסוק הזה כי
 עשרת הכבטים אשר הולו ע"י מלך מאור לא היו תחת עת אונות האו באם זמן
 כלל. ואחר שהזכיר אבדן אתי אומות האו הזכיר מיד קיום בני יהודה יגחמסים
 מהם באומרו ויהודה לעולם קצב וירושלים לדור ודור וכן גם עובדיה הנביא נ
 נבא על נפלת מדום שעה בזמן תשועת ישראל כדכתיב ויהי בית יעקב אש
 ובית יוסף להבה ובית עשו לקא ודלק בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי
 ה דבר וסתר נבואתו באומרו ועלו מוציאים בהר ציון לפועל את הר עשו ו
 והיתה לא המלוכה והוא אשר נבא יחזקאל ונתתי את נקמתו באדום ביד עמי
 ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמת נאם ה' אלהים וידוע כל
 הא הנבואות אשר הזכירום לא טקיימו עדין כלל ועתידות הן להקיים לעת
 המשיח אשר אגחנו מנקיים ביאקו ו

תימן כה

האחרת

קבוץ עשרת הכבטים והתחדם עם שבטי יהודה ו
 ובנימין והשמעם לפעל אחר שהיה מורט דוד הטק כאשר
 מבואר מפסוק ואתה בן אדם קח לך עץ חסד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל
 חבריו וצו' עד סוף הסדר עיי' שם :
השנית מלחמת צון ומנון ונפילתם על ידי שהל ואיפכרו את בני
 ישראל בנשק ומנון וכנה ובקשת ובתצים ובמקל יד ובדומה
 שבעשים כדכתיב ביחזקאל ובזכריה כתיב וזאת תהיה המנפה אשר יצא ה' את
 כל העמים אשר צבאו על ירושלים קמק בשרו והוא עומד על הילן ועינו המקרה
 בחוריהן ולאו קמק בעיהן והוא אמרו בנבואת ישעיהו בסוף הספר ואמרו
 בהם חות ואלתה מהם פלגים אה הניים :

לז

לח ולכ

יד

השלישית

השלישית

בקיפת הר הזתים והוא הר ידום סמוך לירושלים לן בניא

זכריה יד

רק עמק יהואפט בלנד כדכתיב וסמדרו הלא ביום הקול

על הר זתים אשר על פני ירושלים ונבקע הר הזתים מחציו מזרחה ומה צפון

צולה מלוד ומא חצי הקר לפונה וחציו נצבה : //

הרביעית

כדייתת ויבאת נהר מצרים ונהר פרק בזמן קצון נדחי

ישראל ועמדות יהודה מארבע כעפות הארץ לעבור ישראל

ביבנה בתוכם כאשר עברו בלאתם מטצרים בתוך מי ים סוף ומי הירדן יב

יאעיה יא

כדכתיב והנף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים ומדיך נחלים ויהי

מוסלף לאמר כמון קאר עמר מאשור כאשר היתה לשקל בזם טלית מעתה

מצרים : //

החמישית

יבאת בעים רבים מירושלים מבית המקדש חכם אהים

יחזקאל ונא

הקדמוני וחכם אהים האחרון ובבור פירות כלעץ מ

מחבל אשר יעלה על אפת הנהל מחדש לחדש כדכתיב וישבע אפתה הבית ומה

מים יובלים מתחת מפנין חבית קדמה ונן עד פסוק ועל חמל יסלח על אפתה מ

מזה ומזה כלעץ מחבל לא יבול טלהו ולא יתום ירדיו לחשון יבכר כי מיסו סן ה

זכריה יד

המקדש המה יובלים והיה כרז למאסל ועלהו לכרופה וכתיב והיה ביום הקול

יבאון בעים חיים מירושלים חכם אלהים הקדמוני וחכם אלהים האחרון בקל

ובחורף יהיה וכן כתיב בסוף ספר יואל ומענין פנדת ה' יצא והקשה את נחל

השמים : //

הששית

אחזקו נשדה ימים מכל לעומת חזנים בכנף אש יקדי לאמר

זכריה ח

נלכה טמבם כי שמענו אלהים טמבם : //

השביעית

עלת שארית האומות לירושלים מעדי אנה בענה להשתחוות

זכריה יד

למלך ה' צבאות ולחזן אה חן הסוכות : //

השמינית

יענה סו הישמנית
בית החומות בצבתק ובימים סוכים ובחדש לשתחווה
לפני ה' בירושלים : //

זכריה יג התשיעית
יענה ב
מ"ב
תהלים לו
בפניה ב'
הסדנת העבדים וזכרם ונבלי השקר ודום הטומאה
מן הארץ כדכתיב בזכריה וכן כתיב והלילים כליל י
יתלוק טור שס נסוין אחור עושו פת הבוטחים כפסל החומרים למסכה א
חתה אהנו ועוד כתיב יבאו כל עובדי פסל המתהללים בלילים ובצפניה ב
כתיב נורא ה' עליהם כי רזה את כל האהי הארץ ושתחוו לו אש ממקומו
כל א"י הנזים : //

העשירית
יענה י"ה
גב
שתייה בכל העולם חמונה ודת אחר והיא דת ישראל ב
כדכתיב בינצטת יצא כנפי צדקה דבר ולא טוב כי ל
הכרע לבדך השבע כל לאן טור שס טורי לנשי טווק ציון לפני צדדי
הפלדק ירושלים טיר הקדש כלל יוסף יצא כך טור טרל וטאנת טור שס
המתקדשים והמטהרים א הצות אחר אחר בהקך אוכלי בשר החזר והקקך
והטכבר יחדו יסופו כלס ה' וכן כתיב והסירות דמעו מפיו ואקוציו מצין שנו
ונאחר נס הוא לאהינו וק' טור שס כתיב והיה ה' למקל על כל הארץ ביום ההוא
יהיה ה' אחר ושמנו אחד וארבע מן הפסוקים המורס על זה הענין כזן איבחו
כל הנזים מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו להשתחווה לפני ה' ובי החוקים
יעלו מדי שנה שנה לירושלים לחן את חן הסוכות : //

ה"א
במדס כד
שתייה בכל העולם מלכות אחר והיא מלכות ישראל ה
הנקדאים קדוש א כדכתיב ארצנו ולא טתה אורנו ולא
קדוב דרך כוכב מיטקב וקס שכט פושה ומחך פאתי מואב וקרקר כל
יענה י"ח בעי את וטוד כתיב והן מלכים אומעך וארותיהם מניקותך אפיס ארץ
ישקחו לך ועפר רגלך ילחכו וידעתס כי אפי ה' לא יבוא קווי וטוד כתיב שס

יא

ובנו בני עבר חמורתך ומלכס שרתונך כי בקצפי הכתך וברצוני הסמורתך
ופתחי שערך רמז יומם ולילה לא יסגרו להבית האך חל חס מלכיהם
נהנים כי קנין והממלכה אשר לא יטבדוך יאבדו והקנים מרוב יחדו וכן בדניא
כתוב ומלכותה ואלגול ודבורה די מלכותה רחוק כל אמיא יהיבת לפעם קדישי ט
טליון מלכותה מלכות טלם ון' :

הי"ב שיהיה שלום ושלום בכל העולם אחר מלחמת זון ומעון ולר

ישעיה ב'
מיכה ד'

שמרנו מוד לכל צן כדכתוב ופתחו מרבועם לחצים
וחנתותיהם לממרות לא ישא וי יאצן מרב ולא יסגרו עוד מלחמה וכן כעב
וקת וזנית ושלחמה אשכר מן הארץ והשכבהים לבטח וכן כתוב והכרית
רכב מאפרים וסוס מירושלים וכדיתה קשת מלחמה ודבר שלום לקנים ון' :

זואע פ'
זכריה ט

הי"ג שיהיה שלום בכל ארץ ישראל מפילו בין החיות הרעוב

ישעיה יא

והבהמות הבייתות שלם יזיקו לו ולא יזיקו לבני אדם
כי כתוב וכן זאב עם כבש ונמר עם צי ידבן ועל וכפר ומריא יחדו ושמר
קסן נוקם בם ופיה ורוב הרענה יחדו ידבן לדיהן ואריה כבקר יאכל תבן
ואעשע יונק על אחר פתן ועל מאור כפעטופ זמול ידו חדה לא ירעו ולא ישחיתו צב
הד קדשי כ מלחה הארץ דעה אקת' כמים לים מוכמים טוד שם אצ ואלה ידעו
כאחז ואריה כבקר יאכל תבן ונחש טפר לחמו לא ישחיתו ככל הד קדשי יאמר
ה' וטוד כתיב וכדית להם ברית שלום והשכתי חיה רעה מן הארץ וישבו ב
במדבר לבטח וישעג ביטרים טוד שם ולא יהיו טוד בז לקנים וחית הארץ לא
תאכלם ושבו לבטח ואין מחריד וכן וכדית להם ברית ביום ההוא עם חית
האדה ועם טאף השמים ון' :

ס"ה

יחזקאל ל"ד

הי"ד שלם יהיו טונות ומסאים בעולם וכפרט באומה הישראית

דברים ל'

כי אם במקרה כדכתוב בתורה ואלה הארץ את לבדק
ואת

חזרה חמונה

מלך א

ואת לבב זרעך לאהבה אהיה בלתי לבדך וכל נפשך למען חייך וכן כ
כתיב ועמך עולם צדיקים לעולם יירש ארץ נבר מעט מעט ידוי לארץ פאר
וכן בימים ההם ובטת ההיא עולם ה' יבוקש את שן ישראל וחינו ואת חטאת
יהודה ולא תמצאנה כי אסלת לכל אשר אשיר עוד כתיב וזרקתי עלכם מים
טלודים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל זלילותכם חטאתי חככם ונתת לכם
לב חדש ורוח חדש אתם בקדשם והסירתי את לב האבן מבשעכם ונתתי לכם
לב בשר ואת רוחי אתם בקדשכם ועשיתי את אשר בחוקי תלכו ומשפטו ראמרו
ועשיתם וזו עוד אס ולא יטמאו עוד בתוליהם ובאקוניהם וכל פשעיהם והטעתי
חזקם מכל מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרת חוקים והיו לי אדם ואני אהיה להם
לאהים ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכם ובמשפט ילכו וחוקותי
ישמרו ועשו חוקים וכן כתיב שארית ישראל לא יעשו טולה ולא ידברו כזב ולא
ימלא בפיהם לשון תרסות כי המה ירעו וירצו ואין מחריד :

שניה ס
ירמיה נ
יחזקאל ג

פניה ג

הצ"ו

אלה תהינה צרות האונות בכל א"י ועל כן יאריכו ימים
טוב א' ויחיו חיים טובים כדכתיב אשר המרפדך בארץ יתבדך
באחי אמן והנצטע בארץ ישבע באחי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות ובי
יסתרו מעיני וכתיב אס עלי בירואלים ואשתי בטמא ולא ישפט בה טוד קול בני
וקול צפוקה לא יהיה מגם עלי מיים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מראה
אנה ימורת והחוטא בן מראה אנה יקולל וזנו בתים וילכו ונטעו כדמים ואכלו
פריים לא יבנו ואמר ישב לא יטעו ואמר יאכל כי בימי הפך ימטעו ומטעה
ידיהם יבנו בחיור :

ישעיה סה

הד"ו

אשוב האביה עוד לשרא כצר אונה ותרבה הנבואה ו
והחכמה והדעת באומת ישראל כדכתיב וכרתי להם ברית
שלום ברית עולם יהיה חוקם ונתתם להם חוקים ונתתם את מקדשי
בתכם

יחזקאל ג

יחזקאל ל"ג
מלך

בתוכם לעולם וכן גם ולא חסרתי עוד פע מהם אשר שפכת את דמתי
על בית ישראל נאם ה' אלהים עוד ולאמר אל בני אדם את מקום כסלי ואת
מקום כפות רגלי אשר אשכנן שם בתוך בני ישראל לעולם וכן בסופו כתב
סביב חמונה עשר אף ואם העיר מיום ה' שמה ובחאל פתח וידעתם
כי בקרב ישראל אני ואני ה' אלהיכם ואין עוד ולא יבטחו עמי לעולם וידעתם
אחרי כן אפוך רוחי על כל בשר ונבאו בעבכם ובנותיכם ואל עוד שם ו
ידעתם כי אני ה' אלהיכם שוכן בנין הר קדשי והיתה ירושלים קדש חרים
לא יטבחו בה עוד וכן כתב כי בלתי אהר דעת את ה' במים לים מכסם
וכן ולא למדו עוד קש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את ה' כי כולם
ידעו חותי למקטנם ועד גולש נאם ה' כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
אזכור עוד :

מיומן ב'

יגעיה יא"

ירמיה ל"ג

הי"ז

ביחתי איהו הנביא כדכתיב הנח מעב שולם לבס את איהו
הנביא לפע בא יום ה' הקדול והגורא : כסוף מלאכי
בנין הבית השלשי בכל בורותיו ומשפטיו ושכנת הכבוד ב
בתוכו לעולם כדכתיב ביחזקאל בסופו :

הי"ח

יחזקאל ל"ד

הי"ט

חלקת הארץ לניב שבטיב כאשר מובואר במסוק כל אמר
ה' אלהים זה צבל אשר תתחלו את הארץ לשנים טע אבתי ו
ישראל ואל עוד סוף הספר :

דברים ל"ב

ה כ

תחיית המתים כדכתיב בתורה ראו טתם בו אע אע קולתי
ואין להם טמדי אע אטית ואסיה מחצתי ואע ארפא ואין

יעניה כו"

מיומן י"ג

פדוי-מכיל וכן יחיו מותיק עבלתי יקומען הקיצו ומענו שוכפ טמר כי טל אורות
טלק ואת רפחים תפיל וכן בדניאל כתב ורבים משע אדמת טמר י
יקט טה לחי טולם וטה לחרפות וירחמן טולם : האו הנבואות וכיוצא בהן
אשר

חשר לא נקיימו טיין כל ספק ועתידיה להקיים בהכרח כולל מע אל
זכוב כולן מעידות ומעידות שטיין לא כל המעשה המיוטר מעט הנביאים ט"ה
חשר אנחנו מיתלים לביאתו ולאם כן לא עתק"מעו כל ההבטחות הכתובות ב
בדברי הנביאים בימי בית שני כאשר אמרת :

ואם

כל הלאה ההבטחות המעטנה בטייך טיין טוד בספר דניאל
ונכ הוא יניד לך חת הרשום בכתב כי כנה אנחה

לנבוכדנצר בחלומנו כלם מד' מערכות זו למטה סמו והן זהב וכסף נחשת
וכדור הן חמנים לד' מלכויות המושקות על שרף א אחר אל הזהב הופנו
למלכות בכל והכסף למלכות מדי ופרס והנחשת למלכות יון והכדור ה
היה רומנו למלכות רומנו שהיא המלכות הרביעית המושלת טתה עלנו ב
בטוטהיננו ומה שנראה לו ברזל מעורב בטייט הוא חמנו למלכות
ישמעאל כי שתי שיה המלכויות ר"ל מלכות הישמעאלים ומלכות הרומנים
מחשבות למלכות אחת כולל שלטה אחת מהן לבדה בטולם אחר התערבות
ומה שדמה מלכות רומנו לברזל ומלכות הישמעאלים לטייט הוא להודיע
קדיותם והשחתתם זה לזה ומעש מתערבין להן בורט אנשא ולא להון דבקין
דנה טס דנה הודיע שהין הרבה טצדדים תחת ידי הישמעאלים והרבה
ישמעאלים תחת ידי הנוצרים וטכ"ז לא יתחננו אן טס אן ומעש התעורר
חבן די לא בידין ומתק לבלמת על רגלי הודיע שהשחתת הצלם ר"ל אבדן
החומות טוברי הצלמים יהיה ע"י החבן הנצור לת בדי אדם שהול רמז למלך
המעשה אשר ימשול לא בכח אנשי רק בהשגחה אלקת לח יהיה בימי מלכות ב
בכל ולת בימי מדי ופרס ונס לא בימי מלכות יון אלא בימי הרומנים והישמעאלים
הנרמזים ברזל הצלם על כן יחס כבחת החבן לרגל הצלם לא אל אחר איבר
ויתבט נס כן שמלכות החמשיה אחינה מכלל הצלם יחריב וישחית הצלם כל
ואתכ

ואח"כ לת יהיה שום טו בעולם רק בית אחת והיא דת ישאל כל אשר בארע
 והנה אשר תמר ובומיהון די מלכות חיון יקום לה שצא מלבו די לעלמין לת
 תרסבל ומלכותא לטם חסדן לת השבציק תדיק ותסיף כל חיון בעלבוותא והיא
 תקום לעלמין תדי קודיע כי בסוף ימי אלה המלכות אהב אדום וישמעאל ו
 יקום אלה השמים מלכות קיימת עד עולם והיא מלכות ישאל אשר השצר
 ותלבי כל המלכות אשר לת תחמנה להוית תחמנה ודורה וטמעלנה ואח"כ
 אשר אודיע המלך לרעה בפרדון חלומו ונלבוותא ואלמנה ורבותא די מ
 מלבוותא תחות כל אסיא יהבת לעם קדיש עליונן מלבוותא וכל
 שטעיל ליה ילחון וישתמען והוא אשר אמר ישטיה הנביא ביהוה והמלך
 אשר לא יעבדך יאבדו ונא ולחיות טם קדיש עליונן רמת לחמת שטעיל
 בשום ספק כי בידעה מקומות בעירב נביאים ובעירובי סכרוב ק
 קורא חוקים כן ואזכר מקלכך בקורה ואקם תהיו לי ממלכת בחיים ונא ק
 קדוש ונא טודש ואנשי קדש תהיו לי ונא וכן לא תלכו כל עלה לצ אשר בשערך
 תתננה ואכלה או מבור לעברי כי טם קדוש חנה לה' אהיה ונא וכן וקדשו להם
 טם הקדש ונא ופודש אמוכער יהו טם קדושך כדיוננסון מקדשך
 וכן קדש ישאל לה ראיה תבארתו כל אוכלו יאסמו ונא וכן וקבלו מלבוותא
 קדיש עליונן וחסנון מלבוותא עד עלמית וטד טלם עלמית חנה חנה וקדש
 צק טבדת קדש טם קדישין ויכלה לחון עד כי חנה סתיה יומען ודיעת יהיב
 לקדיש עליונן וזמנת מעט ומלבוותא החסנו קדישין ומען לצד טלחה ימעל
 וקדיש עליונן יכלה ויסבור להשניא זמען ונא וכן שם וככלות עמך יד טם קדש
 תכלנה כל אלה כאשר הורה גם בטל מתלוקותנו החכם סימון בודעו
 בביאור טלזה הפסוק כי טם קדש הוא חומת ישאל והנה אשר הוא הוכחנו
 בעבודה בעבודתך בתכלית הביאור טל פארנו בזה קלות פוד נפלא ועל

דניאל ו

סימן ס'

אמת י"ט

כ"ב

דברים י"ד

יעציה ק"ב

פ"א

ירמיה ב'

דניאל ז'

דניאל י"ב

שיבתנו

סיבתנו בו עד אחרית הימים וכן על צולתנו מזה הצלח וכמו כן על מפתח
ואכילת העוים אשר לא היו נשמעים לשרא מעלות רומי בפרט וכן נבואות רבות
אשר לא נתקיימו עדין ועתידות להתקיים בהכרח חייך תוכל להכחישם וכל ספק
כי יצרים אלו לא יכחישם רק המכחיש אור קאמט וצוה די ויזכר למצביעם:

פרק ז

בטול

מה שאומרים שאריכות צלותנו רחיה צולה שלא יהיה לנו צ
צולה מומנו : //

ומה

סטופים הנזכרים בתמרים הנה מצינו כי צלות מצרים ל

לא שבתם רק ת'שנה וצלות בכל רק ט'שנה י'סם כן למדי

בזה הצלות שהיא צלות רומי חתם נמקים יוקר מאף ותק'שנה ולא עוד אלא

אבהיותכם באותן הצלות הקודמות הייתם יודעים קצ' קצולה קודם בואכם

בצלות הקולא לפי שה' הודיע להבריהם בעבולה קצ' צלות מצרים שיהיה ת'שנה

זכ' קצ' הודיע להרמיקו ולשאר נביאי דורו קצ' הצולה מעלות בכל שיהיה בסוף

ט' שנה לפי שהיה טכונן יצאתי ית' להוציאכם מעלות ובהיות כי קצ' זה

הצלות לא הודיע ה' לשום נביא ואינכם יודעים מותי חס' כן נראה כל ספק שאין

רצון ה' להציאכם מענה הצלות אלא להתקיים בכם היטוד העלמר ואזכרהם

בצוים ומכלה אתכם ארץ אויביכם ואפי' השכל מערה כן כי חס' היה רצון ה'

להוציאכם מענה הצלות למען היה עונב אתכם זמן גדול כזה כי דבר אלא נבא

ולא נשמע רק אף ותק'שנה חס' הרחוקי חס' : //

התשובה סבת קודמת קצ' צלות מצרים להבריהם מצינו הייתה

לפי שהבטי' ה' לתת לי זרע אשר יירשו ארץ מצורבת

שמה

שהיתה לו נכבשת בידו ופומקן ע"ב חרשנו כי פתחת הסרץ קהית לורטו
 לא תהיה מיד חתרי חות לו זרע רק אחר שיטברו מלודת יצחק בעת ה'א
 כדכתב ידוע הדע כי צ"י יהיה זרעך בארץ לא להם ופכדום וענו חותם
 מרבע מלוחת אנה והות מעקדת מסוכים וביטרו צ"י יהיה זרעך בארץ לא
 להם מרבע מלוחת אנה ועבדום וענו חותם והרליה על זה כי מלך חותם
 מופסקת בארנת וכמוחדי כל חובל חמץ וכריתה הנפש הקיים מיעשה מ
 מיום הרלחון עד יום השביעי וכן רבם וכן מצנו איסתק ויטקב ובעו
 היו צ"י בארץ לא להם כדכתב צ"י יצחק וכן ויטקב צ"י בארץ חס ונתב
 ויאמרו א פרעה לעב בארץ באנו וימנו צ"י חתם בארץ פלמתיים ובארץ
 כגטן משאל יצחק טד בא יטקב למצרים היו ק"ץ אנה כי יטקב צ"י ק"ץ
 אנה ירד למצרים ויצחק צ"י היה כשהולידו חס כן משאל יטקב למצרים
 עד זמן ק"ץ הקולה לא יטב רק ר"י אנה ואן לומר שנתטכבו במצרים ת'אנה
 כי קהת מעודי מצרים היה וכשהחשוב כל אנקתו אלקהת ואל טמדם ופ' של
 משה לא תמכזם כי חס א"פ אנה ויצטרך להוכיח כשה המספר שני קהת
 אשר חי קודם בולתו למצרים ושני חייו אשר ח' חתרי הולדו את טמדם וכן א"פ
 טמדם חתרי הולדו את משה ח"כ יתחייב שותחל מנספר ת' אנה משה אנוולד
 יצחק ח"טה והיו ימיו צרת הצרות בשאר חרסת טס ימיו קצרות והטבדות והעני
 אשר במצרים בכלל ת' אנה והסכה אשר בעבורה נוצר עליהם להרעב במצרי
 עד סוף הזמן ביטרה הכתוב ודור רביעי ישובו קנה כי לא טלם טון החמורי טד
 קנה ולאומרו ודור רביעי הרצון בו קהת טמדם אהרן ואטאר ואומרו כלל
 טלם טון החמורי סרדהגה הרצון בו כי עד סוף זמן לא תתמלח מיתם והזכיר
 החמורי כי הות החזק אבו עממין וכולם בכללו כדכתב ואני השמודתי את ה
 החמורי אשר טובה ארזים נבהו ומסון הוא כטונים ומה שאמר הכתוב ב
 במקום

בראית טו

אמות י"ג

בראית כו
מ"ז

בראית טו

עמוס ט

חזון אמונה
פ'ק ז'

במקום אשר ומש' בעי יפלא אשר ישנו בארץ מצרים שלשים שנה וארבע
שלוש שנה הרבון בו טרד השלום ה'ל שנה כי הנזרה הינה לנרעו שלחציהם א'לה
להיות בצרות ועבדות וענוי ת' שנה לבד ושלשים השנה נוספו עליהן בטון הדור
יהול כדכתיב וימרו ב' ולא חמו לשמוס אל' אים את שקובי עינו לא האלכו ואת
ג'לוי מצרים לא נצחו ולאמר לפיך חמתי עליהם לבגות אפי בהם ביקך ארץ ט
מצרים וע'כ נמרך קנאות עוד ל' שנה והיה ראוי שימרך אתר אים לא נשקוב ה'
מכובד העבודה והענוי כדכתיב ויאמרו בעי ישראל מן העבודה ויצטקו והתעל ע
זועתם א האקים מן העבודה וכתיב וסרת נשקת בעי ישראל בלה שי ו'ל להודיע
כי לא היו ראויים לנג' בהניע זמן קץ הנפולה לא שקבלה בטקתם ונחקתם
מפני הצטר קדול אשר היובו וכן לתמה על זה כי הנה נהמרך עליהם עוד מ'שנה
בטון המרצלים כ'לוי חטאים היו נכנסים מיד לארץ וע'כ מתקיימה בהם ה
הבטחת ודור רביעי ישובו הנה כאשר ביארנו וכן סבת הודעת קץ גלות בגל
לירמיה הנביא היא לפי גלות בגל נזר במצור האמנות כי בהיותם טל ארמיתם
לא אדהו ס' אנטות טלם הברחו לשבות בגלות בגל ע' שנים רבונות כדכתיב
הו ה'לה הארץ את שבתיתה כל ימי השמה ואהם בארץ אויביים מן השבות
הארץ והרבת את שבתיתה כל ימי השמה השבות את אשר לא אנה בשבתיתם
בשבתכם עליה וכתיב למלאת דבר ה' בעי ימיהו טרד'נה הארץ את שבתית'
שבת לבולאת שנים שנה חמשה הסבה שאין סט יודעים קץ זה הגלות אשר
חננו בו היום היא לפי שזה הגלות נזר לבקר טונות ופשעים וחטאים אשר
חטאו ישראל מיום פנמתם לארץ טרד בואם בגלות כי הטונות הם טומאה ה
חמורה לנפשות החוטאים והם מצדלים ביניהם ודין שהידים טלם יצטרט
א הכבום ו' הטריה עס רובי חכמות ואחיבות שיטאו בהם באורך ימי
זה הגלות כי בגלות בגל לא נטהרו כדחוי כי לא נרכפר להם רק טון האמנות

שמיר' ב'

חזקאל ב'

שמיר' ב'

ג'

ייקרא כו'

דברי הימים ו'

פרק ז

אשר לא שבתו בשבתם על ארץ שרת אבל אשר טונות ופאנים וחמלים כן
 על ג' א' וזולתם לא נתכפרו בנלות בכל לקוצר הזמן הקוד על כן תר
 החכמה האלקית איבאו בזה הנלות ואיתכבוד בו זמן מרדק מלוד עד י
 אחרית הימים ויקבלו טעם לכפר פאט על ולהתם חטאת ז' ולכפר סוף א'
 וזולתם כדברתי שביפס אכמים נחק על טמק ועל טור קדק לכה הפאט
 ולהתם חטאת אלכפר טון ונ' והוא מה שאמר יחקל מצביא והפיצתי חוקי ב
 בנים וזריתך בארבות והתנתי טופחתי ממך וברב הם שך בת ציון לת
 יוסף להנלקד חמנם בנלות בכל לת דישלם קטנו טונותיהם חלק סוף השטנות
 לא עוד הוסיפו לחטוא יתר ועב חזרתו ללות עוד לכפר בל הטונות ו
 והחמלים כי אחר שיתכפרו טונותינו ונתנום כל טונותינו בסורי הנלות ה
 המר והקשה הזה חז לא טוב לחטוא עוד ולא יתקיים בט מקרלי שמרוב וטל
 ה' אהך חת לבד ואת לבד זרעך לתהבה חת ה' אהך בכל לבד וכל
 נפך למטן חייד וכן מה שאמר ונתתי לבם לב חדש ורית חדשה חתן בקרב
 והסירתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לבם לב חדש ואת רוחי חתן בקרבכם
 וטעית את אשר בתק תלכו ומשפטי השמח וטעיתם וכן אשר הבסחור
 כיוצא בשלם שלם נתקיימו טדין וסדיות שהיה מכונן מלת ית' להארך ימי זה
 הנלות ארד נעלה מתחיים לרבי טונותינו ופאטינו וחטאתנו ואתהיה הנלות
 ממנו נחלה בלגית ונחית תלוי בתשובתנו טכ נזרה חכמתו ית' להעלים קן
 הנחלה העתידה מפ הנביאים כדברתי הלא הוא כמל טמוד חתום ב
 באוצרותי וכן כתיב כי סתמים וסתמים קדברים טר עת קן כה שלם
 תהיה ידיעת הקן אשר יהיה באחרית הימים לפוקה למבטול לפע בל כח
 לב סתמית חמנם לחמורים ימהר יחשה מטשהו למען טיהר כי חננה ו
 והודעת הקן הבל לטקים רחוקות בשל רבות הנזק מלוד כי יתיאזו טע' ה
 הנלה

דניאל ט
 חזקאל כ
 איכה ד

דברים ג

חזקאל לו

דברים לב

דניאל י"ב

חזוק חמונה

פרק ז'

הנלה סתקוב הנחילה ויהיה סבה לסרוק עול התורה והמוצות מוטל
 צוחרי קטע חמנה כאשר קרה ברובם והנה קך גלות מוצרים חטפי ש
 אנאמר לחברהם חביט טל בדברים מוצורים טכ סופינו בכתב שנקטם
 מתחלים רל ת' אנה ואל אנה וצע או המספרים התחלקם היה קודם לרידת
 יעקב ובעו למוצרים זמן רב כאשר ביארנו טל כן הקך חמנה היה בלתי נ
 נודט חלם עד טתם סמוצרים וכן מצינו קך גלות בכל חטפי אנאמר ל
 לירסיהו הנביא בדברים מוצורים טכ מציעו שני קנים מתחלים כי כתב
 חמר חומר לפי מלאת לכל שבסם אנה ופסק חמר חומר למלא' לתרבות חאל'
 שבסם אנה ובן שני או המספרים כל אנה טל כן הקך חמנה היה בלתי נודט
 חלם עד שתי שנים לדיוש כי יא בשלמו לתרבות ירושלים ט' אנה ואז ננו והצלחנו
 בגבולת תצ' וזכריה וחס קצי שני או התלות הנחמרים בדברים מוצורים ו
 ובמספריה בדורים ובזמטם קצרים לא נודטו על אפדתם טל התלות רכלותם
 קך הפלות שהיא קך אנות זה התלות הארוך אשר נאמר בדברים סתומים ו
 וחרומים עז'כו וחטפי שמצאנו יטוד זה הקך בדניגל בשני מקומות ובשתי
 לשומת סוף חינו מתחלק זה בענה כי במקום אחר כרוב כלשון חרמית ויתיהבן
 ביייה טל טרן ועדין ופלן טרן ובמקום אחר כתיב כלשון הקדש כי למועד פ
 מופדים וחצי וככלת עץ יד עם קדש רכלונה כלל' וחטפי חלן אום חלוק
 ומלוק בין שני או המספרים מ'טל לסבה אנאמר בדברים סתומים ומקומים
 ובלתי מוצורים נטלו שטרי הסיון בהצת חמנת הזמן המאמר הוא לפי כל
 בעל אכל לא לקצר המצין לבי לז' לשומק המואן כי דפא אשר רוח אהם בו
 דבר עם היורן ונה רזין ומשרה קטרין לא הבן באומרו וחטפי שטעתי ולא חבין
 ושאל למלך שודיסהו ולא רבה המלך להודיעו כדכתיב גם ויאמר לק דפא כי
 סתומים וחרומים הדברים טל טרן והוא מה שכתב בתורה הלא הוא כ

ירמיה כט
יציא ט

חמנה יב

דברים גב

כמוס

הזוק למנוה

פרק ז'

ית

במוס טמדי סתום באזרות וככלות נפץ יד עם קדש תכלנה כל שה
 הוא מה שתרוב בתורה כי יראה כי חלה יד ואם טמור ומזוב וכן מבינו
 במקטל סתום טולחם אלהם שאן האנשים לשו אם חנה מתקן סנה מלכות
 שאל וקייב להם ואמר אין ראו לבם לידט טתם זמנעם אשר אם יאל ברשות
 טכמו הנה תראה שהאלים באאלים זאת חודיעו אמלכות ישאל תבנק ל
 לטורד לבא הפך דעת הטוטעם הלה סאומה הנצרים והמשצ הודיע ב
 בתאבות שלא היה הול סטעים המקווה כלמר חומרים סאמניו חמר שלא
 חמר שלהול הטובקן וכי קן זה הצלות ח"ל לשום חדם לדעתן אלת השאלת ית
 חמר אין חקר לתבונת מצורף לזה סצולתנו מזה הצלות תלויה בתשובה צמורה
 בלמר מכולמר בכתיב באמרו ויהי כי יבא עליך כל הדברים הלה אשר ני
 צתתי לפניך הצרכה והקלה אשר נתתי לפניך והשכותה אל לבך בכל הניס
 אשר פדיחך ה' אהיך שמה ואבת עד ה' אהיך ואמונת בקולו כל אשר
 חכמו מנודך היום חנה ובנך בכל לבך ובכל נפסך ואב ה' אהיך את ש
 אבוקך ורחמך אמבוקצך סבל הטמים אשר ספיצך ה' אהיך שמה
 אם יחיה נדיך בקנה השמים מסם יקצך ה' אהיך ומסם יקחך ויביחך
 ה' אהיך אל חורך אשר ירשו אבותיך וירשתה והטובך והרשך מאבוקיך
 ומלה אהיך את לבך ואת לבב זרעך למחבה את ה' אהיך ונ' והתשמה
 הול תלנה בבחרתנו ורצוננו סלכן אמן מן האספר למוס לה זמן מונבל חמר
 שש לא ידנו לקצר חורך זמן הקך חסול אם נסוב שיד קשובה שמה וכן ית
 סטפי שזמן קן קשולה ידוע אלון ית' מס' ידיעת ח"י' זמן הקך לס תבטל
 חפשות בתירתנו כלמר זה ידוע לסטויב העיין בדברי חכמי חזמת עלם

דברים לב
פרק א' פסוק ו

דברים ל

ויקרא כו
אזוב לא

לבוש

א"מ וכן הנו א"מ לאובד ויין למי נפש וכן יקרא עם הקועה אובד בדברי
 תפית כזה אובד בקש סבדך וכן וכן תעשה לכל אבדי לחיך ולנה נאמר
 נכחו האובדים בדרך אזור והנדחים בדרך מצרים וא"ל אפרעו אבדי
 נמורה לפי שכתוב אם ואף עם זאת בהוצתם בדרך או ביהם לא מלמקים
 ולא נעלהם לבלותם להמר בדיתי אעם כי אינו ה' ליהם וכתיב כי כאשר השפ
 החדשים והארץ החדשה אשר אי טעם עומדים לפע כן יטעור זרעכם ו
 זמנכם וכן כתב כי אהך אי נאם ה' להזיטך כי אעשה כלה בכל היום אשר ה
 הפיכותך שם אך אוקך לא חטאה כלה ויסרתך למשפט ונקי לא מקך ומה
 שאמר ואכלה אתכם ארץ אויביכם על המרים בלנות הכבד מדבר כטו א
 ארץ מוכלת ימכה היא על הנהרץם ע"י היום על קדוש ה' כדכתיב כי טוף
 הורצנו כל היום נתעבנו כדאן טבחה ומה שטועים מאורך הזמן באומרים
 כי דבר אלא נראה ולא נשמע תקך שאף ותק ענה א"ל הדלות אכ"ל תעזבתם
 מבולדת כי מעברית הטולם נד יציאת מצרים טבח אלפים זרמח אנדי
 ובתך המשך כל זה הזמן לא מיליו ולא נשמעו בטולם לתקת ועללות כטו
 אטעו ביציאת מצרים בטער סוכת וקדושת ים סוף וירידת הסן ומטמר הר
 סע ומה אורך כל זה הזמן הרב לא היה סבה מעונפת להראות הנפלות הדון
 חפצי אלא ע"אן טד חודו זמן ולמדת הכונה רמזה התורה הקלקית באומרה
 כי שאל כל אימים ראשונים אשר היו לפעך למן היום אשר בראש אדם על
 הדרך ולמקכה השמים ועד קצה השמים המהיה כדבר הקדול הזה לו הנשמע ב
 פמוהו השמע טס קול אהים מדבר מתוך האש כאשר שמעית אהי ויחי לו הנשם
 אהים אלא לקחת לו צי מקרב צי במעסות באותות ובמופתים ובתעמנה וביר חזק
 ובזרוע נטויה ובטורחים גדולים בכל אשר עשה לכם ה' אהכם במצרים לפיך
 כאשר ביר זה הענין היטב החכם ר' יצחק טראמנה בספרו עקדת יצחק

עשרי י"ד
 תהלים ק"ט
 יעשה סג
 ויקרא כו
 יענה סו
 יחיה ל
 ויקרא כו
 במדבר יג
 תהלים מד

בערית ואתה שטר פה וכן בספר חו"ק קשה שטר יב' וחזקתו נס כן
הקב"ה דין יצחק אברהם בספר מרכבת המשנה אשר לו צדקה ולתתן ו
והנה קטועים הם טעמים כפי דעתם ויסוד דתם מאמונים אישן משתדל
פיה את נפשות הצדיקים הראשונים כן אדם הבל אתה נח אס אברהם יצחק ו
יעקב ואלהם מיד השטן היודי בהם יחד סבור כמה שני שנים ולמה לא י
תמנון אפרה שהים את ישראל מזה הצלות בכמו המעך חזי המוספר קטל וזו
היא הצודה מספקת אשר לא יוכל להכחיש רק סבל ומתקשר //

פרק ח

בטול

מה אומרים שאלם היה רבון הא"ת להוציאם ממה קטע קיה
לנו לידע שבס כל אחד ואחד : //

טען

אלו חכם אחד נוצרי באומרו אם היה רבון הא"ת להוציאם מ
ממה הצלות ולהביאם לארץ אשר היא נתקת לז' שבטי
ישראל לל' שבט דשבט חלק בפני טעמו היה מן הצורך שידע סגלם מזה
מכס מעצבם ראובן ואיזה מעצב אמשון ואלהם ובהזרזם שבים לארצם אז כ
כל שבט היה יורש ונחל את חלקו ומכאן אנה ערכו האצמים כלם ואין א
יחד מכס יודע מזה שבט הוא עלם א"ת לכם לאב לארצם ולרעה א
חותה כבר תאונה : //

ויזאת

היתה תאונה אן דטלך כי בני עשרת השבטים אשר הצלה
אורם אלמעטמר מולך אזור לתלת וסבור בטבור היותם צפתי
יחזק וכל שבט ואבט מוקצורר בפני טעמו הם יודעים כל אחד את שבטו כ
בלאד נודע מוספורי הרוחיים אורם וכמעוזכר במסטוק של ר' בעמין ז"ל :

חזוק חסונה
פרק ת

ימנם בלא הסדרות שהם ארצות אחס וישמטם לא הוקלו רק שבט יהודה
ואבם בנימין וקצת שבט לוי ומבני אהרן הכהן והם ידועים בכל המצוות
ישראל ולא סתמנו רק יהודה ובנימין לשה סבות הם להזקם סגורים ב
בארצות רבות עוד נפלא ארצות בלתי משוערת והיא להוקם שבט בנימין ו
נטפל לשבט יהודה ונכלל טמנו כדכתיב איש יהודי היה בשואף הבירה ואמנו ט
מורדכו בן יאיר בן שמשי בן קס אש ימיני הנה אקב רותה שטרדכי הכדיק נ
יקרא יהודי אפי' שהיה משבט בנימין כי להוקם אפ"ל שהשבטים מיוקרים
בשלה נקראו שנים שבט אחד כדכתיב ונתת לך את עשרת השבטים ואח"כ
אמר והשבט האחד יהיה לו וכתיב ויתאסף השואף בשרא ויסורם מטל טעו ו
לא נשאר רק שבט יהודה לבדו הנה תראה כי אע השבטים שהם יהודה ובנימין
הכתוב חושבם לשבט אחד למדה הנזכרת ולפיכך סמחנו אע השבטים יהודה
ובנימין נקראים בשם יהודים ואפי' שהיה משבט בנימין כמנו שנקראו מדיני
הכדיק זולתי הלויים והכהנים שהם מיוחדים ל שבטם וכן הנשיאים שהם מז"א
ידוד הנה הם נכרים אצלנו בנתיב בדורו זולתי המון עם יהודה ובנימין אין ע
מידום כימלה וסורד טקה בנתיב וע"כ לא כמנצל במקראם שנקראו העברים
יהודים רק אחד זמן נתיב עשרת השבטים וט"כ הבטויסנו קאי ע"י יחזקאל הנביא
כי בנתיב העתידה בבית ישראל מנה הנתיב תהיה חלוקת הארץ לע"ב שבטים
אלל שבט ושבט מהי"ב יהיה אטר מיוחד בירושלים להכנס בו סאת ארץ
נחלת ויקראו השטרים על שמות שבטו ישראל מנה אלא היה כן בזמן בית שני כ
כי אן לא שבו עשרת השבטים מעלתם רק מעט משבט יהודה ובנימין ואפי'
סאע אה השבטים מפורדים טקה בנתיב ואינו יודע מהם איש את שבטו מעט
צ"כ אן ה"ב שבטים יודעו בדורו כזמן הנתיב וחילק כי אן יבא איהו העבית
וייסם כל איש אל שבטו וכן אפילו קצרים אשר יתגירו בנתיב בתוך חימה שבט

חסרת ב'

תלבים א יא
מלבים ב יז

סירח מ"ד

מהשבטים

מה שבטוים בצלחתם מן הצולה ינסלו נסלה ציניהם כמט אורח השבט הקוד
כדכתיב והיה האבט אשר צר הצ צאם קתנו נחלת עמוס ה' שהים : // יחזקאל רמ

פרק ט'

בטול

מה שאומרים כי הקללות האחרונות הן רמז למרחק פיה שע
ובן לא בזה אחריון נחמה להודות שלחיה למ צולה מה קלות
שטופים הנזכרים באומרים שהקלות הראשונות הסתבות
בפרשת לם במקות נאסרו על חרצן בית ראשון ופלק נכדנו
דברי נחום באמריהם כדכתיב וזכרת את צדיתי יסב ואף את צדיתי יצחק
ואף את צדיתי חברהם לזכור ומאדן לחבור מצדיתי להם צדיתי ראשונים אשר
הוצאת אותם מארץ מצרים לעיני הצנים להוציא להם אלהים את ה' שהיה רוסם לו
לפקידות בית שע שהיה צולה וקול בכל אכל הקלות האחרונות אפרשת וקול
הכל נאסרו על כדך בית ראשון לא בזה אחריון נחמה לפי שלא קמיה לנחמה
צולה מנה הצלות : //

זמדה

התשובה

להיות הקלות הראשונות נאסרות על מרחק בית ראשון ל
לכד והקלות האחרונות בית שע לכד זה הדבר
איתו מחוס מן הכתובים כי התכחות שכלו בתורה כהנים צדידיה הראשון יא
כי היו בטכס וראשונה על חרצן בית ראשון כי בו התחיל קלות הזה נכלל צב בהם
חרצן בעת שע ושאר הצרות אטערו על ישהא בלית וכן הקלות הכתובות ב
במנה תרה נזכרו בהם דברים מאדן בית ראשון כאשר הסתובים מצדדים
צלה בלי ספק כי הנה בקלות הראשונה כתיב והשימתי את מקדשכם לאון ר
רבים ואת שיפורצו כי אם על מקדש ראשון ומקדש שע וכן אף לפרש מקדשיכם
אדמונים

ויקרא כו

חרמונים כמו מקדש מלך הוא לפי שכתוב בתריה ולא מריח ברח בחזקת
 דומה לקדושת הנקדשים במקדשים ההם וכן בקלוה האחרונות כתיב
 יתק ה' נשם לפע אלכך בדרך אחד תגא שיו ובאצעה דרנים קנוס למנו
 וזה בלי ספק לא היה בבית שני כי שמה צדקה יד היהודים ועולם צבורתם
 וכל יכולת הרומיים מלפנים וקבו נחשבו להם כמעט ספר יוסף בן צריון ו
 והרומיים גם כן מעידים על זה בסעריהם טרות בדורה אבל נתקיים אלה
 בבית ראשון כדכתב כל קצינך נדחו יחד סקפת חוסרו כל נמצאך אסרו
 יחדו מרחוק ברחו ועוד אים יחמדנו שהליות שנים נצטרך לומר שהליות
 גם הנה קדמה שנים אל צאלה בית שני והעבירה ומי האם בטל אבל אשר
 יאמיץ אדה טנין בית שני צאלה אלמה כל לא היטס קבוץ צליות עשרת ה
 האכטים כי אם מצ"שעים וא"מ מיהודה ובעמק שפלו מצבל לירושלים ב
 בראון כורש מלך פרס ואפי' אותם שהיו כבבל לאדעלו כולם כי רובם נשארו
 שמה וז"ל הם בטוהתם לירושלים לא היו שם בע חורין כי בהיותם שמה היו ע
 עובדים למדי ופרס כדכתב הנה חננו היום עבדים והארץ אשר נתת
 לאבותינו לאכול את פריה ואת טובה הנה חננו עבדים טלנה ותבואתה מדנה
 למלכים אשר נתת טלנו בהכח חרנו ועל צויתנו משאלים וצ"ל ואח"כ טבחו זמן רב
 ליוצם ואח"כ זמן גדול לרומיים ועם אלפטמים היו מורדים בהם וממלכות
 עליהם מלך מלכו לא מלך עליהם אדם מוצרפ דוד הע"ה אשר לו יחנה המלכות
 בזמן הנצולה כי אם החשטנים שהיו משפט לנו ומצרפ הכהונה ואח"כ מלכו
 עבדיהם אל הורודוס ובעו אחריו עד חרבן בית שני כזכר לעיל וכן לא היו
 בבית שני ארון וכפורת וכדובים ואורים ותומים שפינה נר לית ורוח הקודש
 שמן המאחה ואש מן האמים א"כ חך טבל לומר שהיתה שם צאלה אלמה
 ובית מקודש חין זה כי אם שנתן ה' אותם לרומים לפע כל אוביהם והטיר את

רוח מולך פרס לתת להם חזין לעבת בירושלים ולבנות בית לעבוד עם את ה
הש' ולא לבנות מתחת ידו כאל מולך ישמט המולך וטתה בירושלים נרק
רשות ליהודים אשר בקבת מדינות מלכותם לפנות לירושלים ולבנות בית לשם ה
בתלוי איהו מאוסבדים שאין ולא יהיה מן הפלא אם לקבת היכנים יסדרו בן
בן היה ענין בית שני אבל המיד היו בבל הנלות הראשון עם חזק מבית אשר
בנה הורודוס אחר אשפק דכנים רבים מחכמו ישראל ומסידין בית יפה ו
ומחמד ובנוי בטושר צדוק אבל אין ספק שהורודוס אשר בנה חזק היה עמיד
מאוסבד ש הרוסיים מן הזים אשר הואלך וכל זה יורה שהנלות הראשון הול
אשר הקמיד מיום חרבן בית הפלתינו וקדשנו ט"י נבכד נאצר מלך בבל ע
עד היום הזה ואמנם מה שלא נזכר במשנה קודם תקות הנלות מיד אחר ש
סיום התבנות כאשר עשה בתורה כהנים הוא לפי שלא סיים ערך דברי הברית
פי מיד אחר זה אמר שקרא משה לכל ישראל והטבירם בברית בהיותם נצבים
לפני ה' כדכתיב לענין בברית ה' שהיך ובאתו והוסיף טוד ואמר באת
הברית מלבד כנה שהזכיר קודם לכן ולא אחר סיום כל אות הברית מיד הזכיר
הנלות השלמה והנחמה כדכתיב והיה כי יבואו עליך כל הדברים השלם הצדקה
והקללה אשר נתתי לפעך והנחת ש לבבך בכל הננים אשר הדיחך ה' שהיך
שמה ושבק טוד ה' שהיך ואמעת בקולו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ו
ובניך בכל לבבך ובכל נפשך ואב ה' שהיך את אבותך ורחמך ואצ וקבצך מכל
העמים אשר הפיץ ה' שהיך שמה אם יהיה נרחך בקצה השמים משם י
יקבצך ה' שהיך ומשם יקחך והביאך ה' שהיך ש החרץ אשר יראו אבותיך
ויראה וקבצך והרבך מאבותיך ומנה ה' שהיך את לבבך ואת לבב ארעך
לזהבם את ה' שמיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך ונתן ה' שהיך את כל
הנלות השלם אוביך וטל אונתך אשר רדטך ואתה קשוב ואמעת בקול ה'
שהיך

אהיך ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום. והייתך ה' אהיך בכל
מעשה ידיך כפרי בטןך וצדרי בהמהך וצמחי ארמתיך לטובה כי טוב
ה' לאש עליך לטוב כאשר אש על אבותיך כיתשטע בקולה אהיך לשמור
מצותיו ותקוהו הכתובה בספר התורה הזה כי ראוב אה' אהיך בכל לבבך
ובכל נפשך. הנך רואה כי הפרשה הזאת כולה עתידת לבוא כי לא נתקיימו
יעדיה לא בבית ראשון ולא בבית שני והיא כוללת כל הנחמות כי היא מיעדת
צאלתנו ומדות נפשו שהיא הצולה השלמה הכוללת והנחמה הסמוכה העתיד
אשר אנחנו מקוים אותה לא כנחמה הנזכרת בת"ש כי אין שם זכר צולה ולא
אשר זה בטחות הכתובה בזאת הפרשה רק זכירה לצד רומזת לזכירת ז'
ופקידת בית שני אשפי אנפקדו לטוב לדושים ממש אפילו העולם שם לא נ
שהחרכו מטבדות האומות המושלות עליהן כפי מה שביארנו והנה אחר ש
שהוכחנו ברמיה ברורה ואמרת שאחר קקלוקת האחרונות הכתובה במענה
תורה באו נחמות גדולות וטללות מצטיחות הצולה העתידה והכלית לכל ישראל
בטלה טענת הנוצרים אכננדט ויתחייב א"כ בהכרח שפי' לדעת הטוענים ש
שהיה צולה כללית וקטנה טלמית לכל ישראל כפי מה שהורו הכתובים הנזכרים
לפי :

פרק י

בטול מה שזוכרים כי תורת משה לא באה להחיל לעומריה הכלת
הנפש רק יטודי טובות נשמות :
ומה שטוענים הנוצרים טר תורתנו החלקית באומרים כי תורת
משה לא באה להחיל לשמריה הכלת הנפש רק יטודי
הכלות הצופנות החולפות כמבואר בפרשת בחוקות ופיכך לא תמצא
בתורה

בהורית בנשה ובדברי הנביאים בשם מקום יטוד צמול הנשואה ופסאן גיץ
יטודי הטבור הנשואה והפך לבד

התשובה

מה שיטדה קתרה החלקית פרוז המוקסנס קפסול
התנ"י הוא פכוד סמלים מורכב מנשן סקיס סקפון
ונשן יוקטורסם קמלקה למשן סקיס והם מוכות מסמיות ונשנס לבנות
אשר אף לקיימן כחם בנף ונשן לעיכך טודה העסה לקף קמול קנפי באריכות
דברים לפי שהקטעונים קונשנס נרשים ומודעים לבל סמנים בבבל החמשה
מושם יזכירות שהקטעון סמשי אינו מושן ומורש לבל סמנים בקטעונים כמורכב
בטולם הזה רק הוא מושן לשל לחודי סקולה לבד לעיכך יטדה קתרה למשן יז
קמול הנשני צם ק בסקומות רבים לבל בקוצר סופלן בל אריכות דברים ו
וברמט בלתי סובן רק לקידי סקולה והם המטכילים החמשים בתמנן סמשי יז
מן הקטעונים קונפיים מוכורף לזה שלמות קוף הוא סלמות ייחזון ושלמות
הנפש הוא השלמות האחרת ולת יזכה האדם לשלמות הנפש כי חם פ' שלמות קוף
כי בקיות האדם סמשי או חלה או סמשי לבל לשלמות רבן סמיון בל לעיכך
יטדה קתרה למקיים הטבור למדנות היחזוק ולקיימת סקולה ולקיימת סקולה
כל הכרות והקלחות כדי סבהיותם ברמים בשלנה ובהקטן ובלל למכור חרת
ישית טבורה שלמה וכאסופטור יזבן להלחם קנשנת גיץ קס סלחב הלח
בבילג כפשתה בחוקותי חזר שיטדה קתרה קטנות קנשנת גיץ כרפן עבדים
לא שקה צם ק מלהרמון המצבות סמשינות כדכתיב ונתתי סמנע בקופכם
ולא יציל ממני חתם וקתה לכת סמנעם והיית לעם למשפחתי ואתם קטנול לעם
וכן פכוד סמנית סמנית קמליל קמליל קמליל קמליל קמליל קמליל קמליל קמליל קמליל
יטוד בסמנית קמליל בבילדור יטוד קמליל קמליל קמליל קמליל קמליל קמליל קמליל קמליל
לחיות לק לשלמים ולמכור חרת וכן חלכ אמר סוד והיית לעם למשפחתי וכך
יטוד

ויקרא. כ"ב

בראשית י"ז

חזוק אמונה
מלך ד

כ"ה ט"ו

יעקב מ"ג בלומדן בחתונה סדו והיה ד"ר ל"ה רמז לסובבן החזקות
הוא כאשר זה ידוע למבינים ולא לבד בשל המדעות של ז"ל כמעט בכל
התורה המלאה זכרון תבונה הנשי ובעתם כמה שהכירה חזק זכירת ית
בתוכנו והדבור השלישי בענין לימוד מומנו כמו ע"י מעשה המעש
ובלוי ושל פכודית הקרבנות אשר כולם חיי אסורה נפשות ומקדיתן לא לעין א
אחד ואך אס כן יוכלו הסוסנים להתעלם מראות חזק הדבור השלישי זה
והבלחה הנפשיה הפכונה לעצ אומתו בסוד מפשתיים קארות בחומע ה
הטבור הזה כלשון איה זה אחרי הפרדן מהחומר שהיא דבר מחוייב
מטעמו שאחר שתוכה הנפש לשוב למעונה הדבור בלתיים אשר טנה ונסבת
הדבורות הנפלא הזה שיש בעו ית לאומה הישראלית קריתם בנו בכורו בחורו
אהובו ואסוקו וקדושו חלקו ומכל מלת עמנו וסנולתו וטעם סנולה הוא כטו
וסנולת מלכים שהוא דבר יקר ונחמד שלא ימלא אחר כפוקו שאדם אהבו
מאד ונמו אצלו להתעורר בו יתר טעמר מעענו והטען הנפלא הזה בלדו מרפה
והודע כי החומה הישראלית הנקדחים בעם לעקוב הם הנאהבים למציהם שבאר
והדברים בו בחייהם ובמותם לא נסדרד בלמה בעם חכם לא טהיכם לא ת
תצודדו ולא תשימו קרחה בין טיניכם למת כיפם קדוש איה לא טהיך וכך נמר
ה להיות לפס סנולה מכל העמים אשר על פה קדושה והדבן של המסוקים
הוא שאין ביחוד להתחבל ולהטער יתר טעמי על מיתת הנפשות אשר שיתעטם
קדוש לה טהיך ונבמר לפנולה מכל העמים לל אעשותיהם מסנולות להדבן בו
ולחזק לעמ לעמ שאלו קדוה רחוי לעצמו יתר כי יתר דמו להתחבל על
כן וכן כלומר הבתוב זמורהם אר קקותי ואת עמנו אשר טעם חותם י
האדם ודי בהם חע ה חמ חמו לדים קנפיים כלל לעי מה שגד חח-חמו כי
שומרי המצוות חסס מאריכים ימים על האדמה יותר מן הטובדים רצון רך
על

דברים י"ד

על ק"י כנפא הכתוב מדבר : ומה המונחם זמן היא רענה אשר קדם
 הלאשן במדברת את פע ה' נקטיב פיתה צופית ונעית יום ק יתייב מחרי
 המואנר שבע ישראל במסוקים סמור ה' הסתנוות בתורה יאמרו יום הנעשים
 ויקיב יא' מואנר אשר יטה חקם החדם וחי בדם תקון ממונר למואנר כי ב
 צום אכלך סממן מוח קטור כאשר בדרנו בזה החלק ויתגיד טור בחלק שני
 צדברי האון גלון בפרב פאלו וכן זה הטען כבויאר מטק שאמר סר'מה
 בתוספת שיר' החזון שיטע לבצבם לכל הדברים אשר ימני מטע בנס קיום
 אשר תלוים את בניכם לשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת כי לא יבר
 רק קום טובם כי קום חייב' וכדבר הזה תאריכו ימים על החדמה ו' הקך
 תראה חך במאמרו זה רטנו לשע מעני הזכר המעשים מלכ הקורה השקיע
 והם הזכר קרוחק והשכר קצפי' על הדוחם אמר כי קום חייכם ואל הצפי'
 סמר וכדבר הזה תאריכו ימים על החדמה ו' והקדים הטובה קרוחק ימני
 עדיף בזה לחדם ביחדמה לטענה על הטובה תעטויה' וכן בחיבור בכתב
 בזה זה הטען באמרו ישראל מע כסוף עם טאפי בה' ען זכונה בזה
 המסוק הית שהעלמות הנפיות החולמות תזכרות במסוקים הקודמים קן נכון
 החיבים ורצוי הרבואות חין אשר ימני לפי שהן נמלכות עם כן בזה החוסות
 אל האשר החסות הית ההכונה וההשועה הנעשית הקיימת אשר חין שום ח
 חומה בטולם אבה יתה זולת חומת אשר לפיכך אמר אשר חך שכל סו
 כמוך עם נושט בה' לל היש בטמים טס נושט בה' כמוך ומה שאמר חס'כ'
 מן טורך הרבון כן שלח יחשו הזוכים התאמה הנעשית שלח יזכו לעשות כי
 באמת טס הורך נושט בה' עם כן חול ית יהיה מן טורך והוא כדרך מה שאמר
 המואנר ישראל בטח בה' טורם ומתנים הוא ומה שאמר ואשר קרב צדק הוא
 כדרך כי לתבחרם יראו חרך ו' וכן עם על הסוג הנעשי' רטנ באמרו חמונ'
 שיהם

דברים ל"ג

ל"ג

ויקרא כ"ב

חזון חמונה

פ"ה

ליהם לדורבנים כל חס ארץ יקרב כול זמנכם א הקדשם אשר יקדשו בני י
 יאכל א ה וטופעית טלנו ונכרתה הנפש הקים מלפע לעי כ כי באומרו מלפע
 רומנו שהנפשות מסקוס קדוש בחור ולא רצונה שבוט אס וכן באומרו כי כל הנפש
 אר לא רטונה בטנס היום הקה ונכרתה מוטפיה ואמר עוד וכל הנפש אשר ת
 רטעה כל מלמכה בטנס היום הזה והאבות חת הנפש הדיא מקרב טעניה ה
 היטן בו אלא תרחבר וקתססא הנפש הקים טס נפשות הצדיקים הנקראים
 טמו הפך מה שחמו הכתוב בצדיקים ויאסא א טמיו אשר הרצון בו אנתחאן
 ונתחבר טס החות הצדיקים והרחיה טלנה שהכתוב חינו מדבר על הצפונה
 ממה אכתוב במרטה נחמסא א טמיוך כאשר מה חתן אקוך בהר ההר ויאסא
 א טמיו לפי שחין טמוץ א מנה בהר הטברים ולא טמיון א חתן בהר הקר
 אבל האסיפה נחמרה טל הנפש כמו שחמו כבוד ה' יאסא והנה בלעט
 אעפי איה נבית החוכמה בראות בכת נבואת שהחוכמה הארשת לא די
 אהם מועצתם מלתו ית הצעה טכוננה בעולם הזקאל אע חכמי מותם
 א להם חכמיה טעב וקקוה כ הם החמלנס חיי העולם הזה לפיכך הפלל טל
 טכמו שזכה אלטעגלרם והבלחרם הנפשה אשר היא חמד המנה והוא חוסר
 תחור נפשי טור ישרים וקהי אריות כטובו כאשר זה הפען טבוחר לפכנים
 וכן דוד הלה ב'סמר קהלרעו קמיו לא ימנה לחוכר זית הדלחה הנפשת
 אשר היא כנהתיבת משמיהת מצונת התרה האלקת ומכפל טלנו באוסרו ה
 תורה ה' תמימה משיבת נפש ועוד אס לני האמנה לריות בטוב ה' בארץ
 החיים וטור כי קלת נפש מסוק קלת רע כעדין להחלק לפע שיהם בחור
 החיים ועוד אנהלק לפנה בארבות החיים וטור אל תלסוק טס חטאים נפשי
 אץ וטור כי לא רטוב נפשי לשאל לא תבך כסודך לריות אשר תודיעו אורח חיים
 אובל אפחות חת פעך נטימות בימניך נבתי וטור אך שיהם יפדה נפשי מיד

ויקרא כ"ג

בראשית כ"ה

דברים ל"ב

ישעיה ט"ז

בונדבא כ"ג

יהלים י"ט

כ"ז

ק"ו

כ"ו

י"ו

מ"ט

שאל

תכלים כ"ב
ל"ג
ל"ד
ל"ה

קהלת א'
ובשלי י"א
ל"ג
ל"ד
קמ"א י"ב

יעציה נ"ו

תהלים תנ"א
יאציה ו'
נ"ח

נ"ח

שאל כי קחע סלה זעוד מזה חלם ילא ה יורנן בדרך יבחרת פסוק צפונ
הלן וזרעו יירש חרץ ועוד מה רב טובך אשר פגור לעיניך פסלה לחוסם כן
ק"ו ועוד מה יקר חסדך שלהם ובע מדם בכל כנעך יחסיון ירוח שחמן ב
בידך ונחל עדיך נשקם ביעמך מקוד יים בארך נחמד אשר יצוד מילי ב
בממים וטעם לת חפצה בארך ורבים בלה זאלמה בני יחד חכבי קתעור
יורה מלא בין באומרו סני וודע רוח בע הסדם הטולה היא למטה ורח קבוחה
היורדת היא למטה למדך ואמר במות מדם בסס נאפס תקוד וקולת חופם א
אברה ועוד ברעה ידחה רשע וסוסה במותו בדיק ועוד א יקס לך במסלם
כ אם בידתה כל היום כ אם ע חרות וקוקק לת תכרת ועוד כ רעה חסמה
לנפך אם מנחיר ויש חרות וקוקק לת תכרת וולתם וק שפיהו הנחיל חמר
שרא בושע בה תשועת טולמים ונ זנה המזמר יחז באור למחור ננה עה א
זאמר חאריך ישרא מי כמוך עם נושע בה אל שהתשועה הנשית חנה סן ק
הטובות תחולמות חבל היא השועת בולמים אל השועת קיימת וסודית לבן סמר לו
תבוא ולת תכלמו טוד טלמי טוד ואמר וסין סבול נשדע שפס ביד כח חסתי
והר פסון זאנחון זאשם כחמנים לו ולמלכו יורה אל קמח חיל שיער זאנח שחור
הרפון חרות חרה רפוחה נשפס אל חסלה לעומתיו ונח כמנו שחור רפוחה
נפס כי חסדתי לך וכן עב זרפילא זמר גלות שפיתו סתמו בדרך סתור
ובזה סלם חמנים לו לחבלו וסין שדלפס הם כחוסטט כשדמו סחתי סודו
יכה לר טוב הצמון לנדיקים בטולם חסמות וכטו כן ישר שדר טוב לנפס הנדיק
בחומרתו מו יבקט כשחר חורך ואחפוקי מהרה תכמת נחלך לפעך צחקך כ
כבוד ה יאספק אשר הרצון בו כשתמות ילך לפעך נדיק לסולם הנשמה וסו
כבוד ה יאספק א מקום הכבוד אשר נפשות הנדיקים כרורות שס כרור ה
חיים הנחיים וסרם הפרשה באומרו שס חו תרענן טלה ונ ודדכון בו קטעון

חזוק חמונה
פרק י'

ג' עוואל א כ"ה נפשי בעולם הנאמור בהזקתה בחדרה בצדור החיים אתה שלה וזהו אמרה
 חבין לזוד וניה נפשי מדוע ברוחה בצדור החיים אתה שהיך ועל ההפך שהיא
 טונג הדשעים חסור' ולא נפשי חוייך יקלעה בתיך כף קלט ועוד בהוב והרשע
 כי טוב מעט חסותיך אשר פעה ממך את כל חקותי ופעה משפט וכדקה חיו
 חיה לא ימורה ולאמר גם וכאוב דשע מדשעתך אשר טעה ופעה משפט וכדקה ה
 קול את נפשו יחיה זיליה וטוב מכל פשטיו אשר טעה חיו יחיה לא יטוב ועוד ואתן
 להם את חק חקתי ואת משפטי קודמתי חוקים אשר יטעה חוקים האדם וחי בהם
 קק' דואקשעל חיו הנפש הנביל מדבר והם החיים הנבחים אשר חן סוף חסריות
 ואלו החיים האמריים כיון אלהות באומרו להאיב נפשו אנה למור באור חיים
 וזכריה הנביל למור בה אמר ה' בצלוחתם בדרחי הלך ואם את משמרתך נשמא
 עם חתה ידעך את בירי ונס השמור את חצרי ונתתי לך מהלכים בין הטומאים
 הלה הקך רומה שיטר השית ליהושע בן יהוידק בשכר שמירת המצות ומטעם
 טובים קיום והלכות הנפש בעולם הבא בחזקת מהלכה בין המלאכים הטומאים
 המור לפניו בדכתיב ארעם פוטרים סמנעל לו ואמר דפא הנביל זרבים מושע
 חזקת שער יקיש לה לחיטולם ואלה למדבור ולדראון טולם והמשפלים זקרו
 כזוהר הרקיע ומנדיקי קרבים ככוכבים לטולם ועד' חלו הם הפסוקים השמאי
 בתורה בעבאים וככוכבים הנמיעדים השבד ארומני לל נפול הנפשות לדיקי'
 וכן הטוב לנפשות בדשעים זטור ישמוקים אחרים ור חזקת אחרות רבות בקור'
 האלקית וכדברי העבאים והמודדים ברות הקדש על הקלחה החזקה הזאת
 ועל הפכה ולא כהפכתם פה ליראת האריבות כי כמה שכבנו די ויותר מדי
 לבטל דברי המופעים שאומרים אלה נמצאתי פחדת משה וכדברי
 הנבילים באום מקום יטור טוב הנפשות וענשן קנה זאת סקרמורה
 כן היא אמנה ואנה דע לך :

יחזקאל י"ח

כ

חוב ל"ה

זכריה ג

דניאל י"ג

פרק י"א

במאל

מה שאומרים שקרת משה לה היה נבחית רק וסנרת
עד בירת ישׁו

ומה

שמונים הנזכרים עוד נוד התורה האלקית באומרים סי
תורת משה לה היה נבחית רק וסנרת עד בול ישׁו אחר כול
ונקץ קץ וסוף לנחית משה וזכה לתמודין ולכל הנקראים בשם התורה החדשה
אחר טעות אותם חפשים מכל המצות והמזהרות הכתובות בתורת משה והסנה
בזה לפי שהיו בה משפטי מור לא כתורה החדשה שהיא תורה מסוד וכן היא קלה
השמירה מאד הפך תורת משה שהיא כבדה במצותיה עד כאן הם אדם שיובל לו
למעור אותה בקוץ וט"כ מפלו המצות הזאת עקריות בדברות בתורת משה כן
מצות המילה ומצות השבת לה היו נבחית רק וסנרת עד זמן ישׁו קעצרי כי מניד אחרי
בולו בטלו מקצת המילה ומחית המילה וכן נקץ להם יום ראשון תמונת יום
השבת י

התישובה

אין האמת להם נם בזאת הכוונה כי מפלו האין און אלדס
סוקר זכריהם כי מציון במעט יחוס מאשר ישׁו לתמודין אל
אל קשבו שבחה לבטל את התורה והנביאים לה באת לבטל כי הם לקים באומה דג
אומר לבס כי חטפי שיבטלו השמים ומלך מ"ט ספי אות מתה לו מקודם אחר לא
רבטל מן התורה אבל תקיים ט"כ מי שבטל ספי מצוה אחר מהמצות הקטנות
ואמר לאסרים לעשות כן הוא יקריז קטן במלכות אדם ט"ל זקנה הם טעמים
מודים נם כן ישׁו ותמודין זאלו היו מועים ואפי' אחר זמן ישׁו באלו אלסם מל
זכ טימטיוחוס לתמידו כמו שכתב באקטא חפוססולוחס וזה הנטן מורג כיהמיל
ל

פרק ה' עמוק י"א

פרק י"ו עמוק ג'

חזוק חמונה

פירק י"א

לא בטלה כדבריהם הפילו חחר זמן יאן : וכן גם השבת קיימה יאן וכל המדין
 וחר יאן בכמו יפך שנה חלקי חלקה החפשיה זכר לשמור החקיה יוס ראשן
 וקנה יוס השבת עצמו קדוש ככה שיהי לא מלך המנוחה לבד בהנחה נמוסית כ
 בדכתיב ראו כיה נקן לכם את האבת על כן הולדות לבס ביום האני למס ימים
 בלאור כי בהיות המן יודד בשבת ימי הצבוע ולא ביום השבת והיות יודד בשני לכם
 ימים היה חוב טורה על קדושת יוס האבת בעצמו שחל מאתה מן השמים ועל
 כן אי לאום אדם לבטלו והא שמצנת השבת היא משה אחר מפערת הדברה
 עם הם מודים איך היות בהם שם בטול אבל נראה שכונה הנוכחיים כולם
 היא לטקוד תורת משה רעה מסכרת עצמם אהדי לא נצמור עלה לא מעט
 ולא מתלבדין ואם טעה אורם יאן מפנים מכלל המצות הכתובות בתורה מ
 משה כדבריהם איך למה להם לשמור מקדוקן כן מצות כבוד אב ואם ואהבת
 הדיע ונתינת הדקה וכן להזהר מרעיתם ונחוף ונצבה ועדות אקר כדכתיב
 במטאי אום וכן למה אמרו התוסטולורג הכסילים ומסורי עריות ואכלות הנחנקים
 והם כדתיב בחקסית זפוסטולורגס ומה אומרים ארתת משה בטלה לפי ש
 שהן בה משפטו מות לא בתורה יאן שהיא תורת חסד חס כן למה נצ פאבלוגל
 להרצן הגשאל את חשת אביו כדכתיב כתיב : האשן לקורפני וכן סוד היוס
 הנוצרים כולם טונשים את הרוצח והנחוף וקצת מנמון וזולתם במשפטו מות
 לפי תורה תורת משה מין קונצ מעמך חייב מעיה כי אם קשומי כפל וקשומ
 ארצטה וחמשה לפי חומר הצדה זולת קוצב נפשות כדכתיב ונעב איש ומכחו
 ונמולת צידו מור יומת וכן מה אומרים כי תורת יאן היא אלת השמידה הפך
 תורת משה אהיה כדה במצותיה מין האבת כדבריהם אהדי מצינו ב
 במטאי אום אומר יאן לשוללו אם תרצה להיות המנס לק סבור נחלק ורץ
 בדקה לעניים וכן בוקש אומר כלמה שא לק מכור ופזר לעניים הנך רואה
 ארת

שמורת י"א

פירק י"א

מ
כ

ה

שמורת כ"א

י"א

י"ב

חזוק חמונה
על פי יח'

אנכי מצוך היום זמן שיש כי תשאטע בקול ה' אלהיך לשמור מעבודת הכתר
בשם התורה הזו וצו' וטור תורה יצוה לנו משה מורה קהלת יעקב ואמר
המשורר תורה ה' תמימה מעשיה נפש עדות ה' גלגלה פוחכימה פתי פקודיה
שרים טעמיה לבחורה' ברה בעלורה עינים ידחה' טעמה' טומרה' לפי
כחנטי ה' אמר צדק יחדו' טור מעשר ידיו' מה' וטעמט נחתנים כל פקודים
סמוכים לטור לעולם טעמים באמה ויישר' ואמר טור ואשמרה עדותך תמיד
לעולם ועד' וקתם העבודות בולם באומרו זכרו תורה משה טבדי אשר בוית' חות
בארב סקס ומשפטים סק' הוזה משאן טעמוקים ביהתרה האלקים לעול
אלמורה ושרה טלה לין לקוסף ואין לרוע אפי' דבר אחר זכא לבטלה מו' לקתלנה
באחריתן טעם שאמר הכתר' וטעמט בקולו כלל אשר אנכי מצוך היום קודיע
כילת קמורש דת' אסרה וממה שאמר אחרי כן כי תשאטע בקול ה' אלהיך לשמור
מצותיו הכתובה בשם התורה הזו כי אר' נס' כן בעלית' כביאור כיהקבטחוב
וקיטורים הטובים הטובים בערשה הקי'א תפק' ימנה באמר לשמור המצות
הכתובה בערת' משה ולא בזולת' וקול' אשר אמר טלוק' אשר אנכי מצוך היום
ונחת' היל' ר' חיה אמר' פ' אלהיה' מעצויה בידיו טרה לא תדע' ואל' קשת' ערה
לעול' וכן באמור הכתר' תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב קודיע' אין
הפסק וק' מעצ' לקרת' משה כדעה' טובתים כמון שקירוש' אין לת' הפסק דו'
אמר דור' אף היל' לדורי דורות' כלי' קבלת' זמן ל' כי תורה' משה קשים מורה ל'
לקהלת' יעקב כיהם ימלוה' וטמרו' חותם לדורות' טולם בדכתיב' ט' לא תשכח
מפי זרעו וממה שאמר טמרו' מורה בית' יעקב' או' זרע' טעם' אלק' קהלת'
יעקב' ח' טעמים הקדים טמרו' לא לבד' אבע' יעקב' אלק' נס' כן לכל' המהלים
טלה' ס' טעמים טעם' בע' הגבר' טעמים טלה' אחרת' בדכתיב' זכע' חסד' גלות'
טלה' אחרת' ולמה' חתום' ה' להוד' לו' למדי' וצ' אשר' טעמים אמר' הכתר' ו'
ועליו

דברים
הגלים
הים
קין
הגלגול

לח
טע

ונלוק קצ' עליהם ומסתמו על בית יעקב ונאמה שאמר נאמנים כל מקורו
 סמוכים לנד לעולם רוסה נס כן שהמנוח התרזק בן נחמיוב לנד לעולם כי סמל
 לנד לעולם נאמר על נחמיוב שאין לה הפסק בדרכיב ויסמיוס לנד לעולם סקנת
 ולא יטבור וכן באומרו ונאמרה תרצה קמיר לעולם ועד רוסה אנחמיוב ו
 להמן בב"ב בהכרת כי סמיו ה' ימלוך לעולם ועד וכן סמיה שאמר חסדן ה'
 הנביאים סמלכי על סופי נשית גרו תרצה סמיה טבדי אשר עזתי אותי על כל
 ישראל סקיס ומשפטים הודיע צב על קמיה לעולם תרצה חסדן ונת תרצה סמיה
 הנקונה בהר סני אר חורב וכן סמיה סמיון בודינו בספרו סקנת אורכונא נק
 סקנתה האלקית הנקונה לעולם ט"י סמיה בסורב סיה סמיה ונחמיוב וסן קורה
 סהים אחרת זולתה וכי האמרים כי תרצה בקשתים חל' קורה סמיה זכר נקד
 ס'ו סס סופים כילת נק יס'ו קורה סמיה לנאמר תרצה סמיה וסמיה סמיה סמיה
 צבאיות וסכליות כאשר תראה וכן באמר מקומות מן ספר קהות :

פרק יב'

בטול
 סמיה סטופים באמרוס למה לת קבלתם ספר צ'וד' סל ס
 סמיה וכן סמיה ברוך בן גריבזולתם סמיה הנחמיוב א
 סמיה נחמיוב בדרך סמיה :
ומה
 סמיה סמיה סמיה למה חרף ה' קודים סמיה
 סמיה ונחמיוב כל דברי הנביאים סמיה כי הגד
 סמיה הנביא כרב ארבעה סמיה וסמיה נחמיוב לנד סמיה סמיה סמיה
 סמיה ספר טמיה וספר סמיה חבל השליש והרביעי לת קבלתם וכן ספר יחשע בן
 סמיה הנקרא סקלס' סמיה וסמיה מן סמיה סמיה סמיה סמיה סמיה סמיה
 סמיה

אלו כן ס' מוצה וספר יחיד וספר חכמה שלמה וספר השמונים
לא קלם ואם נסלחם בדרך ספר מנחות וכתובים בלשונכם :

התשובה - הספרים הנזכרים בזאת הטעם וקלוים אלהם חזר

לא קבלום ימים דברי נבואה אגל הם קלם חדרים

הנוצרים וברחום מלכם לפיכך דתם כמו חוקם השנים הספרים האחרונים

חזר הם מיחסם לעזרת וכן הספר שמיחסים חוקם לברוך בן נריות

וזאת היתה חדרים יחידים בלשון ספר יחיד וספר השם בן

שירת וזאת היתה חכמי הנוצרים האחרים בזיכרון הקדומ

הנדפסה בספר קראי חכמי דברי הנבואות מטורכים עם דברי חנאים שלא

קצו למדת הנבואה ופד להפיל בין הקדש ובין החול קבלו כל ספר

חנאים ושמם באחדה אחר וקראום שם נבואה ואל הספרים אהם

ספרי הנבואה כולם כקובלים חלום ואמ"כ אפסו חבורי חנאים נוצרים

אחברו לעזר לדבן וכן חבורי קלית חנאים יהודים חזר חברים בדברים

בעלמם הן בדברי מוסר וחקמה ק בדברי ספרים אמנו חוקם כמו כן

באחדה אחר בסע עצמה וקראום בלשון יון הסקרימא י"א דברים בלתי מאומתים

כאשר זה נודע בהקדמה אשר כתבו על ספר אפוקריפא בזיכרון המדפסת

בלשון פולוניית פעור בדטק דלמא זכר בזיכרון הנדפסת בעיר נס"ס

שהיא העתקת המעתיק השדחן סימון בודינו וכן גם בזיכרון הנדפסת

מחדש בלשון פולוניא בעיר קראקא ספי שם עם חדשון ספרי הנבואה

בעד בוביא עם ספרי אפוקריפא בלתי כהקדמה הכתובה על

הספר הרביעי אשר מוחסים לחת לעזרת חקדמוניהם לא קבלו הספר הזה

בלתי כתוב בעזרה סופר על כן המעיין בספרים הנקראים אפוקריפא ידע

ויבין כי רובם סקר זכוב כי בספר הגלעי שמיחסם אחר לעזרת חן בודברים
אחרים

חברים דק התמלקו מדברי המים ב' מתחלת ס' לה' עד סוף הספר ואסב
 הכל כוספר עזרא : אבל בספר הרביעי כל שקר וכזב כטו נדלו נדלות
 ונדלות רבות לפעולת וכתובים זוכר גם את יסו הנזכרי : ואם כן הקדמות ה
 הכתובות על ספרי האפוקריפית סוקרות דבריהם בהן מועידות כי ה
 הספרים הנקראים אפוקריפית הם קבורי אגעים ולא דברי נבואות כמו ה
 הספרים הקודמים אשר קראום בשם נבואה ובפרט הקדמה מאת ~~המורה~~
 שהספר הרביעי הזה לא כתבו עזרא הסופר כלל וכן בסוף הספר אשר
 מיססים חוקו לבדו בן נדלו כוספת הספר אומרים שלא ירמיהו הנביא
 לאגעי קולה כותב כי יהי בנות בבלנים רבות עד שבעה דורות וזה שקר
 צמור כי לא נזר עליהם להיות פלגת כל הקאנעים אנה וכן צמור שבת
 כל ודעת חסדן פותב כי דעת לזאת הסבה רל על אשר שבר ~~המורה~~
 הננין קושלך לצור חריות ויהי אם עד יום השביעי : עם זה שקר מטיקדו כי ה
 הכתוב הודיע צבדור בספר דעת הסנה אשר בטורה קושלך דעת לצור
 האריות ולא לאום סבה אחרת וכן הודיע אם שלא נכתב דעת צבד חריות
 דק לילה אחת ובספר הקדמה אצלם ספר שפאלמוצי רוב דברין הם בנינים ו
 ומפורים הנזכרים בספר יוסף בן צרין וכן מלחמות בני מאמולו הנזכרים
 אם עד סוף הספר כאשר כל זה ידוע למעינים בספרים האם קרי אתה
 הרמת לדעת הסנה אשר בטורה סו הספרים הקראים בלאון ין : מ
 אפוקריפית זינם מקובלים אצלנו וזוה בטלה גם הטענה קזאת עד ש
 שנתקרה מעיקרה : //

ומעתה שתיל לכתוב מה שטענו לי חכמי הנזכרים בעסקוק
 התורה והנביאים והכתובים : //

תורה

פרק י"ג

ביאור ומה פסוק בראשית ברת אלהים את השמים ואת הארץ:
שופטים בת הפעל דרומא הנקראים קטולקיו ובר ע

מרטין לוסרו הנקרא חונקילקי ומנצחים רחיה מנה הנסא
על חסות השלש באמרה כי מלת אלהים הנאמרת בלשון רבים חומרת על ה
השלש שהיא חב וכן נדות הקדש אשר שלתם הם אחר: //

התשובה ידוע לכל יודעי הלשון העברית כי שם אלהים שם טעם
לשם יקבוצך ולמלאכים ולשופטים מבע אדם ומנהיגים

ועל כן נאמר בתורה על השם כמו בראשית ברת אלהים ונאמר על המלאך
שופטים י"ג כמו מות נמוק ב אלהים רחיו חזרי חומרו אז ידע מעות כי מלאך ב' הוא נ

שמורת כב ונאמר על השופטים מבע אדם כמו עד האלהים יכל דבר שנים אשר
דשיטן אלהים יסא שנים לרעהו וחס שם אלהים הנאמר על הצורת יב' יהיה

חמת השלש בדברי הנזכרים אמר בן זב המלאכים השופטים אשר כלל אחר
מהם נקרא בשם אלהים יחויב שיסוד זה השלש הקול כמו כן ואפילו מלטה

שמורת א אשר נאמר עליו ראה נקבץ אלהים למרטה יחויב שיהיה מחובר מאב ובן
ודות הקדש ונהו אקר טכוס לחוי איברת מטנו כל בעל שכל מעורף לתרה

דבר יס לב כי שם אור הוא שם אלהים בדכתיב ויבוא אור טשהו וכן בינו על זאת ש
זכתי אור ורצב כמו הם וידוע שמכאן שעל השמות חיד כי מצינו בקרב

ישעיה מל וטל אטרי חין אלהים וסמך ליה היו אור מוצלעדי טל כן זה ר"ל שם אור סוקר
חמונת

חמונה פאלוש לפי דעתם הממונה מתיקרה מכל מה שהקנה חומר לוי
בלשון רבים טלה ברית ית' עם היונת אמר בחזרה אמרתי סוף לחוקי פתחתי ו
עדולה וכבוד כמנהגן בלשון העברית והקורה דברה על הג'ית בלשון בני אדם
כמנהגם בחד בה מקומות וטלכן אמר שהים בלשון יסיד ולא חסור בלשון
וכמוהו ביד מדועם קשה אהו ז' חסור בלשון פתחתי על סמך חסור חסר חסר
וכן ויקת מדוע נוסף חותן וכן אם מדוען יק' לו משה וכן פתחו חן סגון ואלתם
רבים ונכבד עם כן בלשונם חזרות ששקבון מדבר לגופת קדול דרך כבוד בלשון
רבים וכן עם המלכים והשרים קדולים מדברים בלשון רבים ואם עם כן אם לון
חזוק כאשר זה ידוע לכל ו //

בראשי לון
אשר ית' ית'

פרק יד

באור
וכן
פסוק ויאמר שמים נעשה אדם בלשון כדמוכנו וז' ז'
מה שמביאים ראיה מזה הפסוק באומרים סלק טעמה
הנחמרת בלשון רבים רוסנת על האלף הדי לו לון
אעשה בלשון יחד : //

התשובה
אם מלת טעמה היתה רוסנת על האלף כדבריהם למה
אמר אם' וברא שהים את האדם בלשון יסיד ואם
כן יודיעו לנו איזה מקנ' ברא סק האדם בלשון שם היו שלשת יחד טעמה את
האדם היה חומר ויברא לון רבים לפי דעתם חסונם סלק טעמה סגמורת ב
בלשון רבים הית' עם כן לשון צדקה והפתחת (כמו שיארנו בפרק הקודם) וכמוהו
הן האדם היה באחד ממשו לד' טוב כורס וכן קבה נרדס וסלק שם שפעם ב
בלשון רבים ואמר שם וירד אל רמות את המיד בלשון יחד וכן אמר ארדס בלשון
וארדס ככצעתה בלשון יחד על הג' ומצינו עם כן שהקנה מדבר סגון כן

בראשי לון
ית'

חוק חמורה
סדר יד

בפע אדם בלשון רבים על יסוד בלשון תפארת וצדקה ככנו רבנו ואמר נדבר
מדוט נתעבד כדהמה נכוננו מעיניכם וכן ופסדיה מאמר קדם מוכח וכן יחיד
ורבים בפסוק אתר מאבני אחרך מרובה הביאע המלך חדריו נילת ונשמחה
בך נוכירה חודך כמין פנארים אהבך מעורף זכך שפעה לון סטברת
לדבר לטעמים בלשון רבים לתר כמו ובעדן חמים וכן ונני פלוג אלוית וכן
ובני חיתן פזריע ובלשון יחיד לרבים ככנו וכן זרובל משלם ופנעה ועוד גם ו
וזן סגניה פלגיה וישעיה ועוד גם וכן נטריה שזעע וסוקה ועזריקס וכן ו
ויסמר בעצד וכן וינאל אנשים וכן זקבל היהודים ואלתם מדכה ואלפי בזה ה
הפסוק טכמון נמולת כן כי אמר וירדו בדצת הים בלשון רבים ליחיד וכן בדצת
הים לים יחיד לרבים וכנוהו ויה אשר זממור גלן וטבר ושפחה וכן סוס וחכב
רמה בים וחס שחל הטוען ויאמר לבני אמר השית נעשה אדם בלמנו נשיב
ונאמר כי מאמר ויאמר שהים נעשה אדם בלמנו כדמוקטו ון קול דבור השית
עם המלאכים וכמו ויאמר ה' שחל קן האדם קיה כלהד ממנו לדעת טוב
ורע וכן הבה נדדה ונבלה גם שפתך ון אל שקודיט להם את אשר חמך לטאות
כאשר קול ית' מודיע גם לטבדין הנביאים כדכתיב וה' אמר המכסה את
מאצדהים את אשר אתי עושה וברייב שפ טעקת סדוק וטמורה פי רייב ו
וזכאקפס ון חרדה נל וארסה ון והוא אשר אמר הכתוב כי לא יעשה ה' שחי
דבר כי אם נלה סודו אל טבדין הנביאים ובאומרו בלמנו ירמוז שהיה האדם
ככל שכל מה שאין בן אר נמנלי קפולם האפל כי אם בלם נאמר במקום הזה
על השכל וכמוהו ס' בעיר בלמס רבזה כי הבזין לת ימול רק טל הסלק הנכבד
זו מפלה שאדם זקול השכל לת על תכונת האיברים ופסרם וכן ויולד כדמוקטו
בלמנו הרבין שיה דומה לו במעלתו ואכלו וחס נמרט גם על הצורה ה
התארת אז יתחייב שאר הנולדים לא הן בצורת אדם התארת וזה מה שא"ל ו

איוב יח
דנאל ב
גיר הצירים א'
בראשית מ'
במדבר כ'
דברי הימים א' כ'
במדבר ל'
יחזקאל י'
אשרל מ'

ובקיות

ל

ובהיות האדם נבדל ככלם אהים ואם אהים משתקף למלאכים טלכן אמר
ד'ט"ב ונתקשרו מעט משתקים וכאלו אמרו כדמעת ידמו לידיון מהנהגה
והממשלה ור"ל כמו שחוננו מנהיגים בעולם כולו כן יהיה מנהיג מצד מעלתו
מבאמרה חסנו וזהו הר"ן באמרו ורדו בד'ת הים ובעוף השמים וכו' וכו'
אמר אמר דה"ה שם במשלהו במעשה ידך כלשהו קסת רצון חסן מ
מאמר בדמעותיו הו"ל דמיון הממשלה לבד לא בדמיונה וקולר וכן דמיוני
לקחת מדבר ה"ה ככוס מרבות אין הרצון בו עדמה אין בנוצה וכופים או
בדמיונה וקולר אבל דמיון בקול חנה ואנקה כיקלם מדבר וכוס מרבות
מטקיס בקולבכי ואנקה וכן דמיונו באריה קולר גם כן דמיון בטנין העררף
לת בדמיונה וקולר וכיוצא בהם רבים //

תהלים כ

תהלים כ

ק"ב

ס"ח

וכן

מה שמבואר ראיה ממה שאמר ישעיהו הנביא קרבו אל
אמעו זאת לא בסתר דברתי מעתה יודעה אם אע וטובה ה' אהים
אלתנו ורחו באמורם כי זה הפסוק סוף הוא דבר הא"ת המסוקים הקודמים
אין ואמר אהל אמר ה' אהים אלתי ורחו יורה שהאב והבן והרוח אלהם הא
אמר : //

התשובה

חן להם ראיה כללית הפסוק וכן גם הפסוקים הדומים
לו כי אע"פ שהפסוקים קודמים הם דברי הא"ת מ"מ
זה הפסוק הוא דברי הנביא אע"פ אלא קודם הכתובים שבאמור כי טעם
הכתוב לאמר בקצו בלי הזכרת שם האומר במקום אלא בקצו בו הכונה כי
כל פסוקי הנבואה הם דברי הנביא ולפעמים הנביא אומר דברי ס"ת ומוסמך
להם דברי טעמו או דברי אומת ישראל או זולתה מן האומות גלות מלכוד
בהזכרת שם האומרים בהיותם סומך על המובנים לפי שכן האומרים יודעו
אומרים קול קראה בעמלת ספר ישעיהו מפסוק אמעו אפי"ן וישעיהו אר"ן

חזק חכמה
פרק יד

יענה יח
פר פסוק לעל ה' צבאות הופיר עץ הוא לשון הנביא עצמו וכן פסוק נצטתו
מפי צדקה דבר ולא נשכ כולו ככרע כל צדק השבע כל לשון עם הפסוקים
הקודמים לו אמר הנביא דברי האלה חבל הפסוק הסמוך לו והוא אך צל לו ה'
אמר צדקות ועוז עץ הוא לשון הנביא עצמו וכן נזכרת הפרשה טר פסוק מ'
מעמל נפשו יראה ישבע עץ כל הפסוקים הם דברי החומות חבל פסוק מעמל

נפשו יראה ישבע וצ' טר סוף הפרשה הם דברי האלה ואמנם פי' זה הפסוק
הוא קדמוני שמועו זאת הוא דברי הנביא לישראל לתמרשם בסתר דברתי לא
צלווי אמרתי כי כן יהיה ומעט היתה כעט היות הצורה אם הייתי אנו כיו
הא הודיע היתה לו ואנו אמרתי אותה לבס צלווי וכן עבקימה הצורה כמו ש
אמרתי ואהם טדי וכן ה' אהים שלמע לקניד הצורה לעתידה לבא עלבבל ו
ורוחו פי' מלאכו כלומר ומלאכו באלו בשליחות האלה בנבואה והודיעה קצרה
הזאת העתידה לבא ושלמע להודיעה לבס ומה שהוצרך לומר ורוחו ב'
לפעמים ישמע הנביא קול בל ראיית מלאך ופעמים יראה מלאך ב'
במראה הנבואה :

נבואת משה
מנחיים אהיה
ראשונה
במיני דברי

זכריה ב
וכן
מה שמנביאים ראייה לאמונתם זאת מעמה שכתוב כי כה אמר
ה' צבאות אחר כבוד שלמע א קננים האוללים אהם שיחזק עבדם
נוצע צדקה טינו כי הנזכר ידוי עליהם והיו סלל לעבדיהם וידעם כי ה'
צבאות שלמע רב ושמתי בת צח כיהנע בל ואנתי בקיך עץ וידעם כי ה'
צבאות שלמי אורך באומרים מה שם הסמוקים כולם מעידים כי השולת והשולת
אניהם אהים כל האב הוא בשולת והבן הוא השולת והוא ישא הנזכרי אקראם אה'
ובן אהים אשר שלמע אבן א קצס לפדות שמוהם ושולת אומרו אמר כבוד שלמע
א קננים ואלת היתה המאמר דברי הנביא כי הוא לת היה שולת א קננים רק
להקדים לבדם :

הקשובה

התשובה

גם מאלו המסוקים מן להם רחוקה אל כל המדר ה
 בהתם בדברי הנבואה הביאם לזכור פק ואמרת ואל
 בזה כי מוזמר אחר כבוד שאתם קצים השוללים אתכם קול לשן הנבואה שאת
 הודיע מתי נאמרה לו זאת הנבואה והנבואה היא כי הנצח צדק טעם צדק ע
 פינו כי הניי מניף מדי טניהם והיא אלל לטבדיסם מס כן מה אמר כי כל אמר
 ה נבואות חינו דבק למה אכתוב מדרג רק למה אמר בפיך הפסוק כי הנצח
 פכס נוצע צדק טינו ולפסוק הסמוך אין וקול טיני כנפך יד עליהם והוא
 אלל לטבדיסם ומזמר וידעתם כי ה נבואות שלח קול דברי הנבואה גם כן וכן
 רני ואמתי בת ציון כי הנע צת ושכנה בקיבך נחם לו ונלון צים רבים א' ציוס
 הדות והיו ל' לעם ושכנה בקיבך וידעתם כי ה נבואות שלח סוף הם בדרי
 ה' אל וידעתם כי ה' נבואות שלח סוף הוא דברי הנבואה כי הנבואה בלומה כי
 בה אמר ה' נבואות בחר מי הוא האלה ובלומהו אחר כבוד שלח בחר זמן ה
 האלמות ובלומהו א' היום השוללים אתכם בחר למו ומי מקיים הוא אלה ואחר
 כן בחר דברי האלמות והוא כי הנצח צדק טינו עס הפסוק הסמוך
 לו והנה לך כמותו בה אמר ה' צאל ישאל קדוש נפש לפעטתו אטבד מ
 מושלים מלכים יראו וקמו שרים ושתחו וצ' כי בלומהו כה אמר ה' צאל ישאל
 קדוש בחר מי הוא האומר והכחטו' ובלומהו א' בזה נפש למתעב צ' אטבד מושלים
 בחר בטבור מי נאמרה הקבטסה והקבטסה הוא מלכים יראו וקמו שרים
 ושתחו ואלכ בחר סבת קום הקבטסה קזאת שניה בסבת זכות האומה
 העתה לך רק למוטן ה' אשר קול נלמן בדברו ובמבטתו למוטן קדוש ישאל בחר
 בחר כך מכל העמים אשר על פני האדמה אם כן מוזמר קס אמר האל
 עדל קדוש למוטן דבק אל קרוב לו רל למוזמר פסמוך לע שהם לבה נפש למתעב
 צ' אטבד מושלים רק א' רחוק זהו מלכים יראו וקמו שרים ושתחו ואלכ

ישעיה יט"ג

לרמיה

חזוק אמונם
פלק יד'

להמוה ממה ששאלו בן בססוק אחר שהתלת דבקה לסומן אחר
שמשמים נשאלו בדברי העובות שהתלת דבקה למסוק השע כן וידבר
ה' שמה אחר מנה שבעה אהרן בקרבנם לפע ה' וימנות כי מאמר וידבר
ה' שמה יתנדבק למסוק השפ הסמוך לו כי הוא דבר ש אסרן אבל הכעס בנע'
זמן הנבואה וזכרה ולפסמים למסוק השלשי או הרביעי ויגד כן ויהי בשנת
ארבע לדיוג המלך היה דבר ה' ש זכרה בארבע למדף הקשיטי בכסלו וישאל
ביואל שרצור ורצסמלך וישעין לתות את פע ה' למער ש הכהנים אשר לביב ה'
בבאות וש הנבואים למער האבכה בתדף הקמטו הנר כאשר טעיתו זה כ
כמה שעס ויהי דבר ה' בבאות שו למער אמור אבל עם אחרץ וש הכהנים
למער כי צמקם וספד בתטשו ובצדעו ונ' הקך רוחה כי מאמר היה דבר
ה' ש זכרה סע דבק ש הקרוב אלון בפסוק ההוא רק אל הקדש הקשיטי בכסלו
אמוס וישאל דיק ש שרצור עו' הוא מאמר העבית שהודיע בקתלה הזמן הנבואה
וזכרה ואסכ באר מאמר הנבואה כאשר חכה רוחה ופי וישאל ביב ש שאלה ה'
העס לביב את שרצור וכ' וכן הן חנה קצפת ונסטל וכן ויבר ימות ויחל ונ'
ועלכס ויתעצב במעוהו בירמיה כי בהאמר ה' ש הטמורים וש חס ונ' כי
פאמר כי כה אמר ה' סע דבק ש הקרוב לו רק למה שאמר אסכ בפסוק
הרביעי. צלה אצלם ופמה יקיו ונ' ועוד הדבר אשר היה ש ידעוהו מלת ה'
אמר שנת חותו עבודתן ונ' הנה קרחה שהנבית אחרי אומרו הדבר אשר
היה ש ירמיהו מלת ה' קודיע בתללה זמן הנבואה וזכרה והאריך בספור
הדברים עד קומם ותמר כך מה קול הדבר אשר דבר ה' והוא מה שאמר
בסוף כל הטמץ ויקו מוקץ טענת ימים ויהי דבר ה' ונ' ויקרא ש יוחנן ונ'
ויאמר כה אמר ה' שיהי ישראל ונ' ואם יטען הנוכחי ויאמר סוף יהיה ה'
אפער סיהיה בפסוק אסד מאמר שעס אומרים בלי קודעה והבדלה בין

ויקרא יו

זכריה יו

יצעיה סד
איוצ יו
ירמיה כו

מב

אומר

לב

חומר לחומר כאשר חכה אובער שמוסר כי קני מעין אקדי טעקס והיו
 שלל לעבדיהם זה דבר ה' חבל מאמר וידעתם כי ה' צבאות אלה קול דבר
 הנבית וכן בשאר כיוצא בו קשובה כבר כתבתי שכן מנהג הכתוב לקצר
 במקומות הרבה בהיות סומך על המצב לפי שהמאמרים יודעו קלומים
 והמצב כמחו ויחמו חלו המרים אשר לקח חצי מוסר אבך אשכ וזכות קשם
 לך בדמק כאשר טס חצי באומרו עד הנה דברי בן קרד ומה שכתוב חסג
 ואת כבדית אלתך זהו דבר חתאב חסל וכרות לו צרות ושלחהו קול סער ה'
 הנבית וכן ויאמר יהונתן יש וס הנה את ידך מאמר קצת את ידך קול דבר יהוד
 וכן אובו צמס אובים חרפת משובותיכם הוא דבר ה' חבל הגנו אקנו לך כי חכה
 ה' שהיו הסמקת לו הוא דברי ישאל וחרים זלקם וכן כן בצורה מאמר
 חסר כבוד אלמע שהיוס וכן וידעתם כי ה' צבאות אלה וכן וידעתם כי ה' צבוא
 אלמע לך הם כולם דברי השלום והוא צריה הנבית כי כשהוא מאמר בעצמה ה'
 כבטחה טובה קטריה לחת חומר כן ל' בהגיע זמית הנבואה אז תעטו כי ה'
 צבאות אלמע וכן חמר שס ידי גרובל יסדו את הבית הזה וידיו קבטצנה וידות זכריה ד'
 כי ה' צבאות אלמע חלובס ון ועוד ודמוקים יצואו וכן בהיכל ה' וידעתם כי ה'
 צבאות אלמע ליכס ון ואמנם פירוש דברי הנבואה הזאת וכוונתה הוא כי כ
 חמר חודיע זכריה הנבית הבטחת ההצלחות חתפיות הקטעיות הפרידות להיות
 לחמה הישאלית בצמן ימות המופת זבית צרות קשג ירושלים יצויב אדם: ו
 ובמה בקובה מיד סמך לה הבטחת יצירת קבת מהמשארים בללות צבל וקם
 אשר יצאו אבבל ועלו לירושלים עם עזרם המוסר וקולאשד חמר הוי קו זנוסן
 מארץ צפון נחם ה' מארץ צפון קול צבל שהיא מצומת צפנית למרץ שחל והיו
 הוא לשון קריחה וכפל לחזק הטען וכן חוי ציון המלט ונוסן מערץ צפון חת
 קצר הנשארם צבל אלמגלו בראשנה עם זרובבל שמהרו טקס לצאת ולשוב
 לירושלים

חזוק חבונה

כ"ה י"ד

ליחזק ולבנות הבית כי כבר הוצע צמנו וולו של ונוסו מורה על מלה חסרה

כאן אמר צלו וטסו וכמנהו נרדס ורכב וסוס אשר הדבן בו נרדס לז' ורכב

וסוס וכן והשצ תמר ושוממה ר"ל טובה ושוממה כי כמדע חזוק השמים

מדתי מקבס ר"ל כי זה שלמדתי שאלו מקלות לא למדת כי הם לחותם שאלו ל

לבבל כמו שאמר הו ציון המלט יושבת בת בבל אבל עשרת השבטים הם רחוקי

מסס סחוק מזרח סבוערב וכחזוק צפון מודדום ופדין לא הוצע זמנם לבית

מעלותם כי הם צלתי הודה וכמנען היושבים בציון קציע זמנם לבית מנבל כי

כה אמר ה' צבאות אחר כבוד אחר ר"ל אחר הכבוד שהבטיח מקבס כמו ש

שכתוב למעלה בנבואה המסיימת וכבוד אפיה בתוכה אחר זה הכבוד ש

אחר אבדו של קצוים האוללים מקבס כי לא די לא ית צבונה ישלם לכם קמור

הרעה שהוצע לכם מהם בנות עד שיקח נקמה מהם מהקצוים אשר אלנו מקבס

והנקמה היא מה שאמר והיו אלל לעבדיהם והיא מדה כנגד מדה ר"ל קצוים אלל

לשרא אשר היו עבדים להם בנות תחת אשר אלנו מקבס בזמן היותם תחת ידיהם

וזה יקיה צם ק בזמן הצולה העתידה שהול זמן ימות המשיח והוא מה שאמר

ועלנו חב שאלניהם ובזנו את בנותיהם מזה ששים רע ושמותי בת ציון כי הוצע בל וצ

חזוק ל'ט

צ הנומה הזאת עד ממעון קדשו היא עתידה לימות המשיח לפי שאמר כי הוצע

בל ושמת בתוכך והיא שכינת כבוד ה' והקמדת הנבואה בתוך בני שרא כמו

ועשו לי מקדש ושכנת בתכם וידוע שלת אכן סבוד בבית שג אבל שכן בבית

צמות כה

השלישי לימות המשיח כפי מה שזועד בעבודת יסוקל הנבואה כאשר יקבאר ב

מה סלק ונלנו צוים רבים ש ה' וזם הוות ונלנו לשוקבאר וכן ונלנו הוצע עליהם

מעשה י"ד

ונסמתי סל בית יסקב גלוויס ש ה' ליופס מקבלים עליהם טבדות הש' לבדו ו

והוא שמירת מצות המורה חלקיה למה כאשר בלר זה הענין הנבואה ישעיהו ב

באומרו ובע העבר הנלום ש ה' ומהדה חתסס ה' היות לו אעבדים כל

מעשה נו

זימר

שוק המונה
פלק יד'

ל

אומר שבת מחללו ומחזיקים בצדקה וסמך בלית על ברית מילה כמו שאל
 היתה בריתי בבשרכם לברית עולם והזכיר מצות שבת ומצות מילה מסחר
 המצות להיות שתי שיהיה המצות לחות בין השתי ופי' אומרת ישראל וכן כן המצות
 החמורות והאחר בכללן ופי' זה המצות לא נתקיימה בבית שני כלל רק בקקיים בזמן
 יצאת המצות המעשה המעשה הזה כי זה תהיה בפולם המונה יצאת ודת אמת והיה דת שם
 כאשר באתנו בזה הספר ועתה את יהודה חלקן ולו יצא ה' את יהודה שהוא חלק הארץ
 שיובאנו מנה הצלות ויקחו לו לנחלה עולמית על ארצות הקדש והוא כמעט כי חלק ה'
 עמו יעקב חבל נחלתו והזכיר את יהודה כי הוא ראש מעלות ישראל ועל אשר החמורות
 אמר הנביא הם כל אשר מנע ה' אל שתיק וסבול כלמה סיבא עליך בעונותיך מלכת ה'
 וכמוהו ואמר הם כי לא לחזיר בשם ה' כי נעור ממעטן קדשו אל כי יצא יצור ממעטן ק
 קדשו מן האמים לפקוד את טון קצוים עליהם כמו שאמר כי הני ספק את ידי עליהם ופי'
 ואמר נעור על דרך משל כאשר יעור משעתו על דרך שאמר ויקץ כשן א כצבור
 מתרועע כפיין ויד בריו אחור ע' וכן טורה למה תישן ה' וידוע שלא ינוס לאישן שומר ישראל
 אבל הרבון בו באיניך פונה חלנו להצילנו מהחזרות העוברות תמיד בתלותנו כאשר ה'
 אמר שם כי עליך הורצנו כל הזים נחשבנו ככלן טובתה הרי כלא אבה ישן ולא תראה ה'
 יחס הית כשן זה שפס רבות הקינה מהיום וחילך א תנח לנצח זהו פירוש העבואה
 הזאת לפי הפשט האמיתי ומה שפוסעים הנוצרים באומרים אך יאמר זכריתו העבוא
 שלחני א קצוים והוא לא היה שלח א קצוים רק ליהודים לבדם אבל ישו הנוצרי שהיה
 באים וכן שהים הוא שלח א קצוים לפדות עמיתם ולא זולת ולכן הוא אמר אחר
 פבוד שלחני א קצוים התשובה כבר כתבתי שהטורר הצעתם בדברי העבואה ה'
 הדיחם למכאל פון ולפת הטעות כי באמור הנביא שלחני א קצוים השוללים אתכם ז'
 את השליחות אנה שמשמעה בהלכה ודבור פה רק בקודטה עליהם בכתובה בספר
 עובדתו כדי שקצוים יראו משם הטורר הרע המטות לבא עליהם על אשר הרע לשל
 ויירא

הפלים ע"ה
מג

ויראו מהדע להם יוקר כמו שאדם ירא לנעת בצבת עינו בחזקה וקמצא כיוצא
 בזה השליחות ר' אשר אינה כמשמעה ולקח את הכוס מיד ה' ואשקה את כל הנזים אשר
 אתני ה' איהם הקך ריזה כי לקחת ירמיהו ככוס מיד ה' והשקיתו את כל הנזים
 הנזמים אם נבואה היא כי אנה כן האפשר להיות פמשמעה רק הוא מש נבואה
 על מהירות הרע לבח מזהה על הנזים וכבר הורעו הנביאים לכסות המורטנות בכוס
 ככתב הנה אשר אין משפטם לשפת הכוס שתו שתו וכן גם טעך קטבור כוס וכן
 אשר שתית מיד ה' את כוס חמתו וטור שם הנה לקחתי מידך את כוס התרעה וכן
 וכן ונתתי כוס בידך: עוד שם חמתך קשתי וטור שם כוס אמה ושממה וכן וכן
 השוב טעך כוס ימין ה' וכן כוס ביד ה' ויך חמר עץ וכן גם השליחות אינה כ
 כמשמעה אבל הרצון בה להודיע שכל הנזים הקס בכתיבה בספר נבואתו כל ה
 הפורעניות הפתירות לבח עליהן מזהה טרם בואן כאשר זה הטען מבואר היטב ל
 למעיינים המשכילים כאשר יעיינו בסיון זך מופשט מן הקלזה בדברי אלו הנבואות
 במקומותם והנה תראה גם כן איך טס מראות עיניהם מהשכיל לזותם באומרים
 כי הנבואה היא על יסו שהיה שלוח של כל הנזים להואט נפשותם כי מאמדם זה אינו
 מסכים עם מאמר הנביא שאמר אחני של הנזים השאלים אתכם ר' אלה היתה זאת
 השליחות רק של הנזים השאלים את ישראל לא אל זולתם וזה להודיע להם כי המונע בעט
 לרעה נונע בצבת עינו וביאר הענש הבח עליהם באומרו כי הנני מענף ידי ע
 עליהם והיו אלו לצדיהם הקך ריזה כי זאת השליחות אינה של כל הנזים להואט נ
 נפשותם כפי מה שמפרשים חכמי הנזרים אבל היא של הנזים השאלים את ישראל ל
 להודיע להם הטונש ונקמתה אשר צע איהם מעת השית על דבר אשר קרעו להם
 כאשר בארנו והארכנו בקשובת קרלוה הזאת חטפי שהיא מבוארת כדי אלה יהיה
 פתחון פה לטוטעם הממשאם כעורים בדברי הנבואה למצא עז למונתם וילאו
 ולמצא המתח ועליהם אמר הושע הנביא בסוף ספרו כי יארים דרכי ה' צדיקי
 ילכו

ירמיה כה
 יעשה נא
 יחקה כה
 חזקתו ב
 תלים אע"פ

ילכו בם ופושעים יבאלו בם חנה חנה חנה כן משאן הסמוקים אשר ה
 הנוצרים מבאים לחיה לדבריה ומשאר כיוצא בהם אין להם שום דליה
 לחמונה השלש וכן שאר החיותיהם כולם סבולותיהם קבול בעני כל צנא שכל על
 בן לא רצתי להחיות ולהשיב עליהן כי אין מאיבן בדברי הכל מוציא לזה א
 לחמונה השלש היא חמונה כוזבת מקודשת מקנה חכמי הנזכרים בדברים
 בעלמא כל שום חיה למתת נבואייך והיא מקננת לתורה השקית ולדברי
 הנביאים ולאכל האנושי ולרוב דברי כותבי האון וליון שלהם כי התורה השקית
 מחייבת לך ית' הלימודות ומרסקת הרבו סגנו כדכתיב שמוע ישראל ה' אלהינו
 ה' אחד וכן חנה קרחת לדעת כי ה' הוא האלהים בשמים וממנו ועל הארץ
 מתקת חין טוד ונאמר בנבואת ישעיהו אנכי אגיד ה' ואין כובלעדי מושיע
 וכן כה אמר ה' מלך שרא ונאלע ה' בצלחת חע רשון ולע חחרון ומבלעד חין
 אהים ונ' למען ידעו ממזרת שמו וממנעד כי אפס בלעד חע חין טוד
 ולומר וא ש' קדמיון א ומה דמות קטרכו לו וירמיה הנביא אמר מלחין
 כמוך ה' צדול אקה וצדול שמך בצורה וכן ואנכי ה' אלהיך מאחרך מוצרים
 ואהים זולתי לא תדע ומושיע חן בלתי וכן דה' אמר כי צדול אקה וטושה נ
 נפלחוב חנה אהים לבדך וכן חנה הוא ה' לבדך חנה עשיב את האמים שמי
 האמים וכל שבאם וכן ה' חין כסוך ואין אהים אלק ונ' זולתי אה הרעה ב
 בדברי הנביאים ממש שוארך זכרם ובהיות כי החינים הקדמונים בקלותם
 בעולם הזה האפטה דברים הפכיים לא פעולות טובות ורעות האענו חיות
 שם אלוהוב החד מוטל הסובות והב' מוטל הרעות כי אמרו א' אקה יענה
 הסובות והרעות מושפוט מסבה אחת טלבן כדי לבסל זאת החמונה ה
 הכוזבת אמר הג' בקורה רח עקה כי אע חנה הוא חע חמית וחמה מחזית
 ואע חרפת ואין מידי מציל וכן יוצר חור ובורא חושך טושה שלום ובורא רע
 אע

דברים ו

ל

חנ"ל
חנ"ל

ישעיה מ
ירמיה י
הוא ע י

הבנים פא

נחמיה ט

דברי הימים א יז

דברים לב

ישעיה חנ"ל

סזוק סמונה

פרק יד

חזק ה עושה כל מה אשר הרצון בשעל הפסוקים כיהל הממית הוה ה
 כמתייק והמלחך הוה הרופל דוודרמור קול בורל התך ועושה השלום
 הוה בורל הרע לת זולת כדעת המועם חו' הנה סך קתרה האקית והעביזים
 מקיימים חסונה החדות לבולת יבדך ומפחשים וסודרים דטת המועים
 המלמיעם ליותר מלחד' וכן גם הכל החוש מחייב החדות האמיתית לו יבול
 סוס רבוי ותלוק גנוי כי אחר שהוה ית לבדו ברל כל הנמצאים וכל מה זולתו הם
 נברחים אם כן חין כמיהו ולחין דומה לו כי ח"ל לנברל להדמות לבורלו ולחר
 שחן דומה לו אם כן הוה חסד יסנה אשר חין כמיהו בשאר החדים כי כל
 אחר החדים הם סורכבים ומחוברים מדברים ומחלקים רבים ומקבלים
 קלוק והגנוי כי החדות בהם מקרית מבל הוה ית לבדו חסד אמית וחין א
 אחד חמת זולתו וחרטקהו לבדו חסד סמית ח"ל קיורת מחובר משעם או
 משלשה ומה שהוה מחובר משעם חו משלשה חינו אחד בחל' וכ"ש המלמעים
 שהחד הוה שלשה והשלשה הוה אחד טס היותם נמצאים נברלים בעצמם
 חמונתם כנזבת ומעדת לכל החושי' וכמו כן מה שהם מלמעים כי ה
 קבורל מורכב מתלקית עצמות זה גם כן כמה שחל שיממן בחוק הבורל
 ית כהמורכב צריך אל המרכיב וכל מורכב נברל ומלד ההרכבה יהיה
 דומה לברסיוס קצמים וירחיבון לורבוי ותלוק גנוי וא"כ ח"ל היות חלק כי
 יאשיה מ' חלק חן לו דומה כלל לפי שחינו מהרבה ומתחלק ומשקנה' וכתיב ואל מי
 קדמון אל ומה דמות המרכב לו וכן כן לא יתאר שיהיה יכול להרכיב ולהשיב
 את עצמו כמו שחל יתאר שכול לברול חסד כמיהו או דומה לו מכל צד כי
 יחויב שיהיה החחד בורל והאחר נברל ואם כן לא יהיה דומה לו מכל צד
 וחין בזה לענות בחקן ית חללה כאשר זה העטן מעביר למשכילם וכן ח"ל
 הפילוסופים שחין להם דת מורים בחדות קל ית ומרחיקים מעט הרבוי

והנשמית

ה

והנשמות בראיות מופתיות אשר אין כאן מקום זכרם אמנם מה שהם ח
 אומרים כל ית שהוא שכל ומשכיל ומושכל עם היותו אחד אינו על זה ה
 הדרך כי הם אינם מוחמינים שיש בו צדדים נמצאים בעצמם כלמנהג
 הנזכרים חלילה אבל אומרים כי הדבר הא' יקרא בשל כן שמע בשלם בחינות
 כי הוא ית שכל פשוט בלי אום הרבה ואחר שהוא של בהכרח שכל ואם
 כן הוא משכיל ולא יוכל דבר חוץ מעצמותו כי מן האקר הוא שיהיה
 אצמותו קלוי באלתו ויהיה מוציאו אליו מן הכח אל המופע ובזה שפירסד
 הוא מושכל בפועל כמידי וע"כ לא קתרבה אחדות כלל אבל הוא אחד
 באמת וכן מצינו בדברי האון צלמן אלהם דברים מוקדים אצמות השלש
 ואזכור מקדמים כרב מנאילים מושידבר דבר נודד בן אדם יבואר לו אבל
 פי שידבר נודד רוח הקדש לא יבואר לו בנולד בטולם הזה ולא בטולם הבא ע
 ע"כ וקמננת זה המזמר צם כן במרקוש ובלוקא הנה בזה המזמר האנשים
 האלה אשרם הוכיחו בנדרור שאין רוח הקדש והכן אחד ואם כן אין האלה ח
 אחד ופי ש"ן הולך אדם ולא חלוק כפי אצמותם הכוזבת כאשר זה ידוע ל
 למבינים וכן כתב בער"קוש חוקתו היום ואותה השטה אין מי שיודע לא ה
 המלחכים שבאמנם ולא הבן שאל האב לבדו ע"כ שנה צם בזה המזמר ה
 הוכיח שהאב והבן אינו אחד כן שהבן אינו יודע מה שהאב יודע וכן הוכיח
 שהבן אינו איה אחד שאינו יודע טרדיות וכן לא מצינו בלוק צלמן שקרא ש"ן אה
 עצמו איה אבל הוא מוחם הטקות והכח והיכולת הנב"ה של האל יתברך ואה
 עצמו קרא בן אדם ושלוה של ה' כדכתב בסמ"חום מן שיקל אמנם יקל
 אהי ומי איקבל אהי יקבל חוקתו אשר שלח ע"כ ובן אומר מל עצמו שהוא
 אדם כדכתב ביוזן אל וטעה אהם מעקשים להמית חוקת אה אדם שהוא ד
 דובר אדם אמנת וכן אמר עליו מאכלו בכתבו ארומיים אל בחמר אדם אחד
 י"ש

י"ב: לב

ל' כ"ח
י"ב: י

ל"ג: לב

ה' ק"ו

חזוק חמונה
פירק יד'

ישו המשיח הושפע לרבים וכמו כן גם בשאר המקומות הוא קורא את עצמו
בן אדם בדכתיב במט' יחוס אל הנה אנחנו טולים לחשלים ובן אדם ימסר
לבהנים עוד שם כחזר לא בת בן אדם שיטבדו לו כי אם בן אדם (כחזר
זה הטעם יתבאר בסקומא) וכן זה הענין מובן היטב מן התפלה אשר זה
הורה ישו לתלמידיו הנקדחה בלשונם פאט'יר טאט'ירו הכתובה במט' יחוס
אלה ציר להתפלאה השא רק לא אחד שהיא אלהי השמים כדכתיב לבינו
ששמים הקדש אמת ישל מלכותי יעשה רבונך בארץ כאשר בשמים
והכן לנו היום אתם חקנו ומחול לנו זית חובותינו כאשר אנחנו משחלים ל
לתיבים לנו ולא קביצנו לדי נסיון והצלנו מכל רע חמון הנקד חוזה שלח
הורה להתפלאה שחול הקן כדבריהם ולא לרח הקדש רק לבינו ש
אשמים אשר חיק עוד מבלטדיו וכן מוצינו שכתב פאלו לטימו'ס יחוס בכתב
הראשון אל חבל העולמים למק העולמים הצב'ת הבלת נראה השל האחד כ
כבוד וגוד עד טולמי עד חמון מצורף לזה כי בדורתו זה כבר הרבה מ
מכובמיהם המקדחים כתב חבי'ט'י וכן כתב סיר'וצ'ל'ע וכן כתב לר'א'ע ה
החולקים על הכתת הנזכרים למעלה ר'ל כתב קמול'קי וכתב חוונ'ל'תי מוד'י
באחרות קל ית' וסותרים חמונת השלש כפי מה שכתב החכם טיקול'סוס כ
מרו'ט'א בספר שחבר בלשון לשון בלתי דיוק קל ית' ל'י ח'ט' וידו ד'ל'ו וכן החכם
מר'ט'ין בח'וק' בספר ד'אל'ת'י' שלו אשר חבר בלשון פול'צ'י'ט' במאמר השפ' סת'
דסת מ'א'ע'ע'ם השלש ב'ר'א'יו'ט' ט'נ'ו'ט' מן הכתיב ומן השכל וכן בספרו אשר
קרא על שמות מ'א'ע'ע'ר ל' מ'ד'א'י'נ' ט'ד' ד'א' ס'ט' בטל כל ר'יו'ט' מ'א'ע'ע' השלש
אשר הם מביאים מחון לשון שלהם וכן רבים מחכמי און הת' כ'ת'ת' הנזכרים
למעלה כל אחד בספרו בטלו כל ר'יו'ט' מ'א'ע'ע'י' השלש מ'ע'ק'ר'ן ט'ל'כ'ן לא נ
נראה ל' להאריך בזה הענין יותר :

כ יח
מקור כגו

פרק ז

ל

פרק טו

ביאור

כסוק ומטע הדעות טוב ורע לא תוכל למעט כי ביום
אכלך למעט מות תמות :

ומה

שחומרים הנוצרים כי בצבור טען אדם הרגשן שאכל
מטע הדעת נעשה הוא וזרעו וזרע זרעו במיתה

נפשיית נכחיית ונפלו במה מעורות נשנים האבות הקדושים והנביאים ומקסיד
כולם טרד אחר כל המשיח שהיה הפודה משחת נפשו במיתה ומביאים
רזיות לדבריהם מכפל מאמר מות תמות באומרים כי הכל רחמן למיתה
הנפשיית לבד וכן ממה שאמר יסקב אבינו כי ארד אל בני אבן שלמה וחזקיהו
אמר אלפי בשערי שאלו ואומרים כי נקתם ושאלו ותפחה טען אחד
וכלם :

בראשית לז
ישעיה לח

התשובה

מה שאמר הכתוב כי ביום אכלך מוטו מות תמות
חין הכוונה שימות ביום אכלו שהרי לא מות ביום הולד

לא רל ביום אכלך מוטו תהיה בן סותי וכמוהו והיה ביום אלקד ועצרת
את נתל קדרון ידוע הדע כי מות תמות ואמצי לא מות בלדתו מידו של
אם אסרי בולו מנת לירושלים וכן באומרו מות תמות לא חין א המדקה לבד
לא רמתנס בן לשאר הטונשים הנפשיים אשר העניא ה' בהם אחרי חטאו ו
יהיא מם שאמר לו מרורם האדמעה בצבורך בטבוב תכלנה ונ' וקוז ו
ודרדר קבמית לך ע' בועת אלק קכל לחס ונ' לפי שאין הדין נותן שום
עליו ה' טונש אחרי חטאו יותר ממה שיטע לו קודם חטאו ולפי שהמיתה
נפשיית הוא הטונש החמור והיותר צול ששאר הטונשים הנפשיים טלכן היא

בראשית לז

כוללת

כאלה תהיה כל אשר העושים אשר עושים בע מדם זהם והרחיק ע
על זה ממה שכתוב לו יומת **כבוד** **שם** **זכנים** לו יומר על חבור
אין אשר חן הרצון בו על המורה אבר שח צפ כן אשר העושים הנבילים
תהיה כי כמו שתזמתן קבוצת כאשר יהיו הבעם חייבים **התם**
יעשו קבוצת כאשר יהיו הבעם חייבים אשר עושים וכן להפק וממה ש
שהקדים הכתוב יעוד העושים הנפיים לדם ולחב חתם דבריו באומרו
כי עפר חנה וא עפר תשוב הודיע שלא תהיה לוהמיתה רק בסוף יעו ה
קצבים לו אשר שסכל העושים המזעדים לו כלימי היות חי על פע ה
החזמה ואם הם מת בזכ אכלו לא היה לו זמן לסבול סמואים ההם וכן לפרות
ולבית לקיום המצו האנושי וכמו ק שמה שאמר הכתוב כי עפר חנה וא ע
עפר תשוב הודיע כי המורה המזעדה לדם הרצון קודם חטאו במאמר
מות המות הית צפייית כי לא ישוב א העפר רק מה שהוא עפר וכן כל יסוד
ישוב ש יסודו והוא כנה שאמר שלמה הט"ה ועוב העפר א הארץ והרוח
עוב א הטהים אשר עקנה הנה קרחה מהורחת מטוי **התם**
מאמר מות המות מורה על מיתת קצוף ועל אשר העושים הנפיים
הזכרים עם וטכז חנאר שיהי צפ כן מורה על מיתת הנפש מהורחת
סכל בי כמו שקיום הנפש יטה בטאותה רצון האית כן תהיה מיתתה כ
כשתבבור על מנות קצף באבלת דברים החמורים שנאמר כי כל חובל
חלב מן הבמה אשר יקריב ממנה חסה לה ונכרתה הנפש האוכלת מ
מעמיה וכן עם כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש הית מעמיה
ועם מאמר מעמיה הרצון בו שלא תאסף ותתחבר הנפש הית עם
נפשות הצדיקים הק מה שנאמר בצדיקים ויאסף אל טמיו אשר הרצון בו
אנאסף ונתחבר עם רוחות אשר הצדיקים הנקראים טמיו והרמיה על

דברים כד

סמית

קהלת יב

חקרא

חזוק חמונה

פלק טו

ל

זה שהכתוב אינו מדבר על התנאים הול מה שכתוב במורה ולחם
 עמך וידוע כי אין עמוז בקר העברים אבל קאסיפה היא נאמרה על הנפש
 כמו שנאמר כבוד ה' יאסף וכן מה שאמר הכתוב ונכרתה הנפש ההיא
 מלפני אפי ה' רומז שהנפשות מאמקום קדוש בלוח ולם תצנה שנות שם
 הנה אתה רואה מהוראת הכתובים כי הנפש היא אשר נמות לא תהיה
 נכרתת מלפני ה' ית' אמום הזוכה קול שבה של השמים אשר נכחה למק'
 אשר היה שם אהלו בתחלה ליהנות מזיו השכינה בחיים הנלחיים שנפשות ה'
 הנבילים והתסידים על כן מה שאמרים הנוצרים שהלכות הקדושים
 והנבילים והתסידים נמלו במהמורה צ'הנס בטון חד'הר אינו מאמר ית
 חמותי כי תללה לא מרשט לתת תסידיו לחיות אתה למחוס במובלים קן בטען
 ולעול את חובהו ופרט את אשר יהבם אהבה נללה ואמרים מכלתם ב'
 בטור נפשותיהם שוכנות ונלחיות סוף הננוק והנבזה איכבה יאמן שיום ה'
 הפרד נפשותיהם הקדושות מצפונותיהם יהפך להם לאויב לחורידם לעול שאת
 יהיה כצדיק כרשט תללה לו זה הדבר לא יסבלהו שום מאכל וים היה סהעין
 כדריהם איך אמר יונה הנביא ועתה ה' שהי קח את נפשי ממני כי טוב
 מותי מתיי' איך יהיה טוב מותי מתיון חחר אררד נפשו ליהנם במותו וכן
 מה שמוצט בתנוך וא'הו אשר לקחו הבורח ית' ואין להבין הלקיתה על
 צפונותיהם רק על נפשותם כי שם במקומותם וים נפשותם היו חייבות לרדת
 צ'הנס בטון אדם הרשען איך לקחם שיו וכן מה שמואמנים שהמשיח לקיים
 פדה מאחת נפשות המותים מבני אדם במיתתו נס זה הדבר אין לו שחר כ'
 איך אפשר שיכופר טון אחד שחזת אכלת אדם מטען הדמת בטען ית' אמור
 מומנו שחזת הרצת נפ' לקיים אשר אין לפי דמיתם טון יותר נחל מזה וים
 לקיים כפי דבריהם במיתתו פדה נפשות הלמות והבנם הרשעים והאחרים

דברים ל"ב
 יאעניה נח
 ויקרא כ"ב

מאחת

חזוק אמונה
פרק טו

משחק: תלמידיו ואלותיו הנמשכים אחר נהדו צפ כן במצות הרומים
את מי וכו' פרו במיתותיהם והנה מצונו באון ג' אלהם כי פ' בלע אלו סותר
זה הדעת בכתב הרומיים באמרו מלך המות מאדם עד משה על החוטאים כ
כדמיון חטא אדם הראשון. הגם פ' בלע בזה המאמר מורה שני דברים הפך
אמורתך ה' אלא מלך המות מאדם עד יא כפי אמונתם כי אם עד משה
לבד. וקב' אלא מלך המות על הנביאים והקדושים אלא על החוטאים כדמיון
חטא אדם הראשון לבדם. ואם יטען הסוטר ויאמר אין כתוב באון ג' און על
החוטאים כדמיון חטא אדם הראשון כאשר אסרה אמר רק על הבלתי ח
חוטאים ונ' יפקת את טעמו ויראה מה שכתב על זה המאמר אמר ח' אמו
אפיסקופוס מידיאל' און כי זה המאמר ז' יפנו בספרי היונים וכי טרין בזמנו ה
היה כתוב בספרי (ט"ן) במו שכתבו למטה. וכן כתוב בהטקת סימון ב
בול' צו ותמצא זה הטען באר היטב בספר מר' ט"ן בחוץ אשר קדם על אמו
מאמר ג' בדף נ' ונראה ממאמר פ' בלע כי מצות וט' יתם את חקותי ואת
משפטיו אשר יטעם אופם האדם ותי בהם הכתובה בתורת משה הוא תקון מ
מיוחד. אמה שנאמר לאדם הראשון כי ביום אכלך ממנו מות קמות. כמו
שיעור ונתנה הארץ יבולה וטען השדה יתן פרוי הוא תקון מיוחד לקללת וקון
ודרדר תבמות לך. כי באמור הכתוב וחיבהם אינו רומז לחיים הנצחיים. כל
כפי מה שנראה בחוש כי באמרי המצות אעם מאריכים ימים על האדמה
יותר מהטוברים עליהם והרצון בזה הוא חס אדם הראשון במדות את
פי ה' באלו מטען קדעת טוב ורט נקנסה מיתה נפשיית עם העונשים ה
הנצחיים עליו ועל זרעו הנמשכים אחריו הממרים את פי ה' זרע אברהם
עבדו בעי יטקב בחיריו בעשותם מצות ה' הכתובה בתורת משה הנקרא
עץ חיים כדכתוב עץ חיים הוא למחציקים בה ותמכיל מאושר יהיו זוכים

ט"ק ה'

ויקרא יח

כו

תצלי נ

לחיים

לת

לחיים הנפשיים ויעלו גם כן מכבוד הטונאים הנפשיים באשר זכו ועלו י
יחיד סגולה כן תוך וזו חברה יצחק ועקב זולתם בטונאים רצון ק
קופם אפילו קודם עתה הקורה כל לא נעשו בעון מרס הרצון בפניה נ
נפשייתו באשר הועד מחסך בלקח אמת לחיים וכן עלו גם כן

ברא צורה ה'

כ"ו

ל'

ומעצבון ידיים סוף החרמה אשר חררה ה וכן בלבד בקרב זרעו יצחק
בארץ ההיה וימצא באנה חסיה מחד אטרים ויברכהו וימנהגו וימנהגו
בקין שנחמרו לו כי תסבד את החרמה לא תוסיף תת כחה לך ולאשר קצין
בטונאי מרס הרצון תמצא טונג קן בכולם לפי שמשך חריון חן הטאה
רצון קונו תמיד בכל לבבו ובכל נפשו באברהם ט"ה הנקרא להובו אל הא'

יצעיה ומא

כדכתב זרע אברהם יצחק וכן הול ית להובו חברה נפלאה טר שמרוב ית
חבבתו רבה לכותו במסכתו אפוא לו ולורטון הנמשכים חריון סגות המלה כדי ל
פלעטט מהם התמוה הבשרית אשר נתוספה באדם ובזרטו כמאכילת טון ה
הדטת והנחילם באמצעות המצוה ההיה ובאמצעות זולתה ממכות הקורה
האקית הנקראת טון חיים חיי הנפש הנפשיים אשר עליהם רמז ביוסדרו וחל
וסי לטוב כאשר הוסד סבאמער אשר יטאס לזרם האדם וחי בהם הכתוב
ביתורה וכמו כן מצאו בני ימים שנוי ומשולש בזה הלשון טנמו כדכתב אשר

יחזקאל י"ח

אשר באר כי טלחי הנפש הול מדבר כדכתב וטאס משפט ופדקה מה
יחיה לא ימות וכתיב ויטא משפט ופדקה הול את נפשו יחיה לפי שידו כי לזין
חיים אשר לזין אחריהם סגות כי הם נפשיים חמונה אדם ובהיות שנספת
האשה על הפער האנושי כי חוס רשימה את מרס הרצון אפוא האשה אשר

ברא צורה ה'

נתת עמדי הול נתנה לי סך הטן זמובל והעדרה באה להפיר מות החטא על
קן הופדך להחיר בסוף תורה מן אמה כדכתב מו נבאים לאשר
ימים

שמורת י"ט

חוק המענה
פרק טו

ימים א קצו חל אזה כי החול ירפא בהפכו וחין קטנצד נעשה סתור
הקך רוחה מכל לו קריות שהצדיקים והלכות הקדושים לא ירדו אציהם
ולא נעשו בעונש הנפשות בטון סדס הראשון או אחר שלא מצא אפי ה
כמוהו אבל סלון קן בעצו ועצו תשועת פולמים טובות טעמים ולא
נצרכו לכות זולתם להשיב נפשותם כאשר הנצרים בודים טעמים
אמר אמר יחזקאל הנפש החייה היא תמות קן לא טל בטון חזב ען רל
אלה נפשות החיות לעש רק למכת פונס לא למכת טון זולתם כאשר הורח
נפוצה שס בדברי העביל בחר היטב אכן מה שאכבר הכתוב סוקד טון א
סבות על בעס ון זכו באחוזין מעשה חבוקיהם בידיקס כאשר בילר ב
באומרו לשונאי וכן כל כיוצא בזה ועל זה הדרך אמר המקונן חבוקיהם
ססון ואנחנו טוכותיהם סבלנו הרצון בו כי חבוקיהם סבלו הנלות ב
בעונותיהם ויחרי סבלם טול הנלות מתו ואמרו הנשירים במקומם ב
בנלות סבלנו פונותינו ומתמברו עליהם טונות חבוקיהם לפי שאנחנו חוזים
בעשיהם בידינו לפי בהיותנו בנלות כדכתיב והנשירים בכס ימקו בעונם
ולק בפונות חבוקיהם אתם ימקו אבל הצדיקים המוטכנים קמוצחים ב
בזמן הנלות כירמיה וברוך בן נריה ויחזקאל ודניאל וחבריו ונולתם לעשישנלו
בפק הכלל להותם חלקי החומה הסובלת מ"מ לא היתה נלותם רק לסובתם כי
הס היו בממלה גדולה בטע פולכי החומות בזמן הנלות יותר ממה שהיו בעיני
מלכי ישראל בזמן המלכות כאשר הכתוב מעיד בירמיה הנש וחבריו וזה
בעבור שלא קבלו מעשי חבוקיהם בידיהם שהיו רשעים טלכן לא נעשו בעבא
פונותיהם ולפיכך לא חלו הנלות מקנסות על החדס טל זרעו הצדיקים קטושים
רסן ק רק טל זרעו הנמשכים לתרי סטאו כאשר הרחיק לדעת וכן מלכינו
בזמן נלץ סאמר אחר סוקר הנפת זאת כדכתיב בלוקש והוא כי לירו הטע

סימן יח

צדוק כ

חיסה ה

ויקרא כו

פרק יו

אחרי מות היה מתפטן בחקו של חברהם אם כן חברהם ולגידו לא היו ב
 סיבהם ויהי' צ' מנה שהדיקים לא היו יודעים לניהוס קודם ביה' י"ו רק
 הרשעים לבדם ומה שמצוי'ם רחוקים לדבריהם ממה שבפלמזמר מות
 המות באוטרם כי הכל רומז גם למיתה הנפש חונה רחוקים חמורה ~~המיתה~~
 הלשון העברית להקדים המקור לעוטלים ברוב המקומות כמו שנאמר לק
 אמור לו היה יתיה והרמז' כי מות יתיה וזה המזמר תשובה לשבת י"ה י"ב כ"ס ב' א'
 החתיה מחול' זה וצריך שתקרא התשובה כמעין השאלה וכמו שאלו היתה
 השאלה רק לתי' הנוף או עלמיתה כן גם התשובה בזה ככל מזמר מות יתיה
 על מיתה הנוף לבד לא על זולתה וכן כי מות המות יהונתן וכן מות יתיה
 אחימלך כי חטף שהמיתה בהם מוכפלת ממש אין הכוונה בהם רק על מ
 מיתה הנוף וכן נקום ינקם וכן סקוליסקל או ירה וזולתם רבים ו
 וכן מצינו מיתה בלתי מוכפלת על מיתה הנפש כמו שנאמר הנפש ה
 החטאת הית' תמות וכו' ממה שמצוי'ם רחוקים לדבריהם ממה
 שאמר יעקב חט' כי ארד שבע אבל שאלה וממה שאמר חזקיהו מ
 מלך יהודה אלכה בשערי שאלו באומרים כי אם שאלו הרצון בו ניהוס או
 תפלה לבד אין הטעם כן כי אם שאלו הוא פס ערף גם כן למות ולקבר
 ולתחרות הארץ למות כמו כפאן לשאלו אפי' וכן כי לא שאלו תודך לקבר
 כמו מי יקץ בשאלו תפניע וכן בשאלו אשר חנה הולך שמה וכן כי ארד
 שבע אבל שאלה אלכה בשערי שאלו ולתחרות הארץ כמו ולציטה שאלו
 הנך וכן טמוקה משאלו מה קדע' וכן סימון בודינו המעתיק האחרון לעולם
 לא תצם באוס מקום אם שאלו באם ציהנס רק תדעם לפעמים קבר או ת
 תחתית הארץ כאשר זה ידוע למעיינים בדברי העתקתם : //

אמוראל א' י"ד
כ"ס

אמוראל כ"א: י"ט

יחזקאל י"ח

בראשית ל"א

ישעיה ל"ח

תהלים מ"ט
ישעיה לח

איוב י"ד: קהלת

תהלים קל"ט

איוב י"ח

פרק יו'

באור

פסוק ואיבה לשית בניך ובין המשה ובין זרעך ובין זרעה הוה שופך ראש ואתה תשופנו טקב :

ומה

שמכחיס הנוצרים רחיה לאמונתם מזה הפסוק ב באמרו כי מאמר הוה שופך ראש רמוז לשו כי הוה י

ימית את השטן אשר כנהו הכתוב בשם נחש :

התשובה

מן רחיקים רחיק כי אם היה חמור אומרים כי מאמר הוה שופך ראש רמוז לשו כי הוה ימית את השטן לא יחיד

המסבב החסות אז לא היו חוטאים המאמינים בו כלל ואחר שהם היו חוטאים קרי הנחיה זאת בטלה ונס הפסוק הזה סותר אותה באומרו ואתה תשופנו

טקב כי אחר שימית את יאול ואם השטן כפי דבריהם היס מסבב ליהוא ולאומות העולם שיהרג אחת ואת תלמידיו ואלותיו הם כן הוה לא המית את

השטן ומצינו כי פאבלו אלוהו סותר חמונתם זאת בכתב אכתב לדומיים ואל יואק האלוס יכתב השטן תחת קליהכ במקרה : וכן בכתבו הרשען אכתב

לכויסלוועקי אל בטבור זה הוה רוצה לבת חניכס אי פאבלו פטס ופעמים חבל מונטע השטן : הנה מנא המאמרים עדיה כי השטן אפילו אחרי מעות

ישו צומנו אל פאבלו כדין היה חי ומנא טל

המאמינים וזה הפך חמונתם שהם

מאמינים כי מאמר הוה

שופך ראש רמוז

לשו אשר המית את השטן כאשר נאמר למעלה :

פרק יו'

פרק ב'

פרק יז

באור

מסוק והתברכו בזרעך כל צווי הארץ עקב א
אשר שמעת בקול : //

ומה

שהנוצרים מביאים ראיה לדברי אמונתם מה
המסוק באומרים כי זאת הקבוצה אשר יכוד ה

לחבריהם שיתברכו בזרעו כל צווי הארץ לא היתה מכוונת מאתו יה' על שום
חיש מזרעו של אברהם רק היתה הכוונה על ישן לבדו שהוא עקר זרעו
של אברהם וטל כן לא נתקיימה זאת הקבוצה על שום אדם מזרעו רק
בו לבד כי בו ולא מזולתו מתברכו כל צווי הארץ לפי שכל ידו בלא לדיעה ה
האקית ולהצלחה הנפשית : //

התשובה

גם פה טעותם מצוה דק בטיני כל בטל העיון
כי מנתן הנוצרים להבית ראיה לאמונתם מקצת

דברי הנבואה בלי קצנת כוונת אומרים ומבל עיון לדברים החזמים להם
אם בדברי הנבואה כאשר גם פה מביאים ראיה מאת סכתב והתברכו

בזרעך כל צווי הארץ בלי פקידת טין א הפסוק הקודם לשם כי צדך א
אברכה ושרבה ארצה ארץ זרעך ככוכבי השמים וכחולית על שפת הים

וירא זרעך א שער אויביו ואח"כ אמר והתברכו בזרעך כל צווי הארץ הק
רוחה כי הכתוב חינו מדבר על אש פרס רק על כל הזרע ר"ל זרעך הרב

אשר יהיה ככוכבי השמים וכחול אש על שפת הים ארוב בחוקי זרע
יתברכו כל צווי הארץ והזרע ההוא הוא אומת ישראל בכללה כאשר הטיר

עליהם משה רבנו נ"ה באומרו ה' אהיבכם הרבה ארבעים וטעם היום דברים א'
ככוכבי

חזוק חמונה
פרק י"ז

ככובצי הזמים לרוב ולזה הבטיח הש"ת בהבטחה הזאת גם את

כחא גרי"טו

יבחק ולת יטקב ליבחק אמר וקרבתי את זרעך בכובצי הזמים ונתנו

לרעך את כל הארצות האלה וקברכו בזרעך כל ציוני הארץ ולעקב אמר

כ"ח

והיה זרעך כלומר הארץ ופרכת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונסבכו

בך כל משפחות האדמה ובזרעך וממה אמר ליטקב ונברכו בך כל מ

י"ב

משפחות האדמה וכן ממה אמר לאברהם ואברהם מברכך ומקללך אחור

י"ח

ונברכו בך כל משפחות האדמה וטוד ואברהם היו יהיה לך וקול ועלום ועברו

בו כל ציוני הארץ הודיע הכתוב כי מה שקובטחו אבותינו הקדושים שהיו מ

מתברכים בהם כל ציוני הארץ פי הן מודיעים להם מציאות הש"ת ותחדותו

האצלתו ויכלתו הצלתו כי כל מקום שהיו מתהלכים היו קוראים בשם ה' והיו

יחדיו האומה בליכ לכלל הידיעה האקית המסבבת לוודעיה הצרכה האמרת

והצלחה הנפשית כמון פן הוצטחו כי צפ בעהם וזרעם אתריהם יהיו הולכים

י"ח

בעקבותיהם וכמעשה האבות יטשו הצעם כדכרוב כי ידעתינו למען אשר

יבוא את בעו ואת ביתו אחריו ואמרו דר' ה' לשאת צדקה ומשפט למען הבית

מעניה נ"ח

ה' על אברהם את אשר זכר לו וכתב הביטון א אברהם חביבם ואשרה

תחוללכם כי אחד קראתיו ותברכהו וארנהו וידוע שאין שום צרכה והצלחה

נפשית בזה לחומות העולם כי אם באמצעות חומר ישרא כאשר הכתוב

סמח"ר י

מטיד בהרבה מקומות ואזכור מקצתם כתוב והיה כי הלך עמנו והיה ה

ישע"ק י"ד

הטוב ההוא אשר יטיב ה' עמנו והטבנו לך וכן כי ירחם ה' את יטקב ובחר

טוד בשרא והנחם על אדמרתם ונלוה הוצר עליהם ועמפתו על בית יטקב וטוד

פ"ו

ובי הנכר מלגים עלה לארתו ולהבה את שם ה' להזות לו לעבדים כל שומר

שבת מחללו ומחזיקים בברייתו ותביחותים אהר קדאי ואמחרים בבתי רפליתי

טולעתיהם וזבתיהם לרצון על כוננתי כי ביתי בית תפלה יקרא לב! הטעמים טוד

והלכו

תעורר חמונה
פלוק ית

מת

והלכו צינים לתורך ומלכים לנוף זרחך וכן כרתו ולנו צינים א' ב' יאציה ס'
ציוס ההוא והיו לעם ואכנתו בתוכך וידעת כי ה' צבאות שלחך זכריה ב'
ועוד כה חמר ה' צבאות בימים ההמה אשר יחזיק עשרה אנשים ח'
מכל לשונות הצינים והחזיקו בכנף אט יהודי לאמר לכה עמכם כי א'
שמענו אהיה עמכם יתן אהיה יתן וברכנו יתן עמנו סלה ל' תהלים קו'
לדעת בחרץ דרךך בל צינים ישועך יודוך עמים אהיה יודוך עמים
בולם כד סוף המאמר והרבה כיוצא בל הפסוקים אשר נזכרם
טוד בצמור יותר רחב בזה הספר צמ' :

פרק יח'

באור

פסוק לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגלו טד כי
יבא אלה ולא יקרת עמים :

ומה

שטופנים הנוצרים כנה המסוק באומרים חנה
יעקב אביכם נתנבת על בית סו אשר קראו אססלה
ונתלמותה נבואתה כי לא סר שבט המלכות משרה טד בוא שאך אחרי בואו
מיד סר שבט המלכות מכם כאשר חתם חוסי היום :

התשובה

נס זה להם טעות כפי דעתם כי אחר שהם מתמני'
כישו היה טעבט יהודה והיה סוף היודים אססן
אפי אחרי בואו לא סר שבט המלכות מיהודה ואך אומרים כי אחרי בואו סר
שבט המלכות מומנו וכבר ראינו סר המלכות מומנו אל מיהודה בחרבן
בית ראשון כאשר הנה נבואתו אה צדקיהו מלך יהודה אשר היה קודם לדב
שו הנוצרי קרוב לת שנה ואחריו בימי בית שני לא ראינו שום מלך מלך ביטל
מטבט

חזון חמונה
פלך ית

משפט יהודה כילת מלכו צו רק התמונות אהיו משפט לוי ומזרע ה
הכהונה ומחריהם מלכו טבדיהם רל הורודוס ובעו חריו עד חרבן בית
אע וחיך אם כן יוכלו לפרט לא יסור שבט מיהודה שלא תסור המלכות
משפת עד ביאת שא ומחרי צוהו סרה המלכות מהם כי מה שאמר
הכתוב לא יסור שבט מיהודה הרצון צו משפט יהודה כי יעקב אטא
בברכת עק השרה ליהודה על אחיו באופ' בראשית עתהו לק בע אביך ועל
כן המשינו אריה שהיא מלך החיות ועל כן דל מננה יהודה היה נוסע ר
חמונה לשאר הדגלים ומשאן נשית יהודה הקריב את קרבנו ביום הראשון
וכתיב ויהי אחרי מות יהושע ושאלו בע שרה זה לאמר מי יטלה לנו את ה
הכנעני בתחלה להלחם צוויאמר ה' יטלה וצ' ללכי חתר אמת המנהיג ה
החולק לנניהם שאלו לניזה מן השבטים תהיה קנהת השרה והקדימה והשע
ה'י שתהיה לשבט יהודה כברכת יעקב אביו וכתיב כי יהודה צד ב
באחיו ולנייד ממנו ונמשך הטען כן טר דור הטא חסר בחרו ה' למלך על
שרא לטלה כדכתיב ויבחר ה' אהי שרה צו מכל בית אבי להיות למלך על
שרא לעולם כי ביהודה בחר לנייד ובבית יהודה בית אבי ובבית אבי צו
רצה להמליך על כל ישראל ומן דהטא נמשכה המלכות טר צדקיהו מלך י
יהודה שהיה מזרעו ואז נמסקה המלכות משבט יהודה רק שאחז מן הזרע
ההוא פחות ונשיא' ורמשי הצלות הנקריחם מחוקקים בכל ימי המעך אלו
שע הצלות רל צלות בכל וזה הצלות אשר חננו צו וכן כל ימי עמדת בית
אע ואפי' בזמן מלכות הכהנים וטבדיהם לא מסקו נשיאים מעבית דוד מ
משאלות זרובבל כנזכר בסדר עולם זוטא ומה שמצינו כי בתחלה מלך
שאל חסר לא היה משבט יהודה רק משבט בנימין זה היה מפע אדצר ש
אאת המלכות בעת ההיא לא היה רצו איו ית ועל כן לא רצה להמליך ט

סדא צי
מ'ט

שופט 105 א

דברי ימים
א סימן ה

עליהם

עליהם מן השבט אשר היתה זו הבטחה המלכות הקיימת רק חמולך ע
 עליהם מלך שלם ברצונו למלוך מלכות נמשכת בזמן קצר כאשר רמז הכתוב
 חתן לך מלך בלפי ודקת בעברתי כי עהרן הוא וצנו ונפסקה לו המלכות ו
 ויהי כל זה על כי אלו להם מלך בימי שמשא עבית ה' אשר היה שופטם ו
 ומנהיגם ועל כן כתוב כילת אונקד מחסו כי חסותי מחסו מסלולך עליהם
 ועכ"ל כפילו בימי שאלו לא סרה שררת הקהנאף משבט יקודה כי דוד הוסיף
 המלוכה והמביית את ישראל כדכתוב גם חמול גם שלום בחיות שאלו חמול
 חתה היית המלוכה והמביית את ישראל וכן וסגה שאמר הכתוב המלוכה והמביית
 הרצון בו המנהיג והרועה וכמוהו ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא קהיה מדתיה
 כבאין אשר אין להם רועה על כן פירש לא יסור שבט מיהודה לפי הפשט חמול
 חת שלם יסור שבט המלוכה מיהודה בזמן המלכות ומחוקק בעבן רצונו לא שלם
 יסודו מחוקקים וקם החכמים והסופרים מהיות מושלים ומנהיגים מדרשו של
 יהודה בזמן הגלות כיהנשאים ורמשי הגלות בזמן הגלות הם מבני יהודה לפי ש
 ארזב גלותנו הוא משבט יהודה ורובם מדרט דוד חטא והם בבני למוד והוריה
 אל חכמים וסופרים ולפיכך קראם בשם מחוקק כאשר נקרא רבן אל השבטים
 והחכמים מר"ט כדכתוב כי שם חלקת מחוקק ספון להיות מושל ומנהיג ונוקד
 התורה וק מזה שאמר הכתוב מני מכיר ירדו מחוקקים ומני זבולן מושלים
 בשבט סופר אל חכמים וסופרים שהיו מושלים עליהם ומנהיגים אותם מבין
 רצונו הרצון בו מדרטו כמו ובלתינה היוכלת מבין רצוניה וכן יולא ידך יעקבם
 עד כי יבא שילה לל בע הקטן והוא הקן האסרון מלשון ובלתינה אשר תרצם
 חתקלם ובועיר בנהל והרצון בו חמולך המשיח המקוים אשר יקום מדרטו בחזית
 הימים ויאמרו עוד כי יבא שילה אין הכוונה שאחרי זולו תסור ממלכות מ
 מיהודה רק הוא כמו כילת חמולך טד אשר חס עשית חת אשר דברתי לך וכן
 לא

הוא ע"י

אמול ח' ח

אמול ב' ה

סמדר כ"ו

דברים ל"ג

אופים ה'

דברים ס"ח

בראשית כ"ח

זאת חמונה
פרק יט'

דברים ט
יג
דניאל ג
לא יתיצב אט במפק עד האמרך חוקם ולו יקהט טמים פירושו כי ג'ו י
היו נשמעים כל הטמים והוא מלשון וקבוצ ליקהט אט שפירושו למשמעות
אט ועליו כתב וכל שלטנם ליה יפלוחן וישקמטון :

פרק יט'

באור פסוק לא תאכל כל הטובה: זאת הבהמה אשר
תאכלו :

ומה שהנוצרים טוענים עלינו על אשר חנחנו נוהרים מ
מאכילה הבט הטמאים האסורים לנו מן התורה האת
באומרים הנה כתב באין ג'ון בסט'אזום כי הנכנס בפי האדם אינו מטמא א
חות כי אט היוצא מעינו ואט קן לאות חתם נוהרים באסורי המלתכים :

התשובה ידוע הוא כי מטמאת המאכל מן האוכל אפי' בלי כילות

המונט היתה לאחת משהי סבות החזת בהיות ה
המאכל יקר ונכבד והאוכל פחות ונבזה והשטת להפך אל בהיות המאכל
פחות ונבזה והאוכל איש יקר ונכבד והנה הנוצרים לא יוכלו לומר כי חוקם
הבטלי חיים האסורים מפע יקרורתם נאסרו לע בטבור פחיתותנו כי הכתוב
יבדחם לומר ההפך אל כי מפע טומאתם נאסרו לנו בטבור קדושתנו אט
כן מה שהותרו להם הטמאים הוא בטבור פחיתותם כאשר מטעיד הכתוב
באמרו טמאים הם לכם אל לכם הם טמאים לפי שאתם קדושים ואינכם ט
טמאים לאומות הפעול חתר שאין בהם קדושה וכן טס אל קטקנו חת
נפשותיכם בכל הארץ הארץ ולא קטמאנו בהם וטמאתם בט כי חנה' אהיכם
והקטאתם והיתם קדושים כי קדוש אינו ולא קטמאנו את נפשותיכם בכל הארץ ה

ויקרא י"א

ט

הארץ

בראשית ב'

דברים י"ד

ישעיה ס"ו

הארץ על הארץ וכן והבדלתם בין הבקמה הטמאה לטהורה ובין קטנות
 לטהור ולא תשקט את עשוקיכם בבקמה ובטעף ובכל אשר תרמוס האדמה
 אשר הבדלתני לבם והייתם לי קדושים כי קדוש את ה' ואבדיל אתכם מן העמים
 להיות לי. וכן בעם אתם לא אהבם לא תקוודו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
 למת כי עם קדוש אתה לה' אהיך ובך בחר ה' להיות לו לפס סגולה מכל ה
 העמים אשר על פני האדמה וצ' לא תחבל כל סעבבנה וחתם טס בלומרו לא
 תחבלו כל עבלי עזר אשר בשטרים תתנה ואבלה לו מכור לעבד כי עם ק
 דוש אתה לה' אהיך לא תבשל נדב בחלב חמנו יקך תרחה כי באו המסוקים
 כולם כאחד יעידון יעידון כי אותם הב' חסורים בטבור טומאתם ופסיקות
 נחסרו לשרא על היותם קדושים ובעי אלהים כי המזון הטמא יטמא הןץ ה
 החובל אותו ובטומאת הןץ קטמא הנפש אשר בו והנפש הטמאה לצא אהקש
 לא תוכל רצופ לשוב א האלים אשר נתנה רק תבדית וזה על קנים החובלים
 הטמאים הכתוב אומר אוכלי בשר החזיר והאקץ והטכבר יחדו יסופו נ
 עמם ה' ואחרי שתבאר מדברי התורה האקיק כי המזון הטמא יטמא
 הןץ החובל אותו על כן מה שטוענים הנוכרים ממה שכתוב ביון לין אלהם
 כי הנכנס בפי האדם מינו מטמא אותו רק העצב מעפץ היא טענה שסוף יטן
 היא מטמאת מאמרי הכתוב כי אם המזון הטמא הנכנס בפי האדם לא היה מ
 מטמא אותו כפי דבריהם אם כן למה הזהיר ה' בתורה במקומות הרבים ש
 לא לאכול הטומאות באומרו ולא תטמאו בהם וטמאתם בם וכן ולא תטמאו את
 נפשותיכם בכל הארץ וצ' אשר נראה מאלו המאמרים כי הסתכל הטמא מעטמא
 הןץ והנפש כאשר הזכר למעלה. ואחר שהדבר כן מי הוא זה ולזהו אשר מלח
 לבו לסתור את דבריו ולגזור אומר הפך מעמרו ולהעיר את אשר אמרו. ואם
 לא היה מטמא הסתכל הטמא הנכנס בפי האדם למה האפוסטולי בלקטת ה

חזוק חמונה
פרק יט

חפוס טולורוס חסרו הנתנקים והנה חרס הרחשן לא חטא באים פעולה
 כי אם באכילה ולם הוא חטא בחובלו מהמונהר החתר ופעם אחת הבלתי נ
 מהרים מעכילת כל הבת הטמחים בכל עת ובכל זמן על אחת כמה וכמה ורחק
 צב זית כי מחמר מטויתוס ומרקוש אשר חסרו כי הנכנס צפי החרס חינו מ
 מטמת חותו כי אם היוצת מפיו חינו מחמר חמתי מכל כדדיו כי חפילו המטקים
 הסהורים המשפריס כן יין ואכר וולתם כשיכנסו צפי החרס יטמחוהו צלי ס
 ספק כאשר הוא מבוחר מנת ולט י וכן כשיצחו מפי החרס דברי אהים חיים
 והלוקודיה לו ית וכן דברי חכמה ומוסר חו אשר הדברים ההכרתיים לחיי ה
 החרס לא יטמחוהו חו אבל חט כזה קדוש יאמר לו ומלניו שהכתוב יעד בעוזה
 זכריה כי לעתיד לבת חפילו חומות העולם לא יחלו החרס והסומחות והשקלים
 בדכתיב והסירתי דמיו מפיו ואקוצו טבין שני והסירוהי סומחותי ממ' כאשר
 הפיר על זה המטריק החתרת סימון בולעו בצמורו אם על זה הפסוק דוק
 ותשכח :

זכריה יא

פרק כ

<p>פסוק חרור אשר לא יקום את דברי התורה הזאת לטובת אותם :</p>	<p>באור</p>
<p>אטומנים הולכים מזה הפסוק צומרים הנה יודק משה מארדת כל מי אלת יקיים את כל מצות התורה והן רבות מאוד טד כי חן שום חרס מוכס שוכל לקיימם^{לם} חס כן חקם כולכם א חרורים :</p>	<p>ומה</p>
<p>חין הכוונה בזה הפסוק שיהיה חרור כל אשר לא יקיים את כל מצות התורה טעה ולא תעשה הכתובות בתורת</p>	<p>התשובה</p>

משה

מזה כי זה אינו מן האפאר (אם אדם כי אפילו מדעה אטפי שטל ידו נהנה
הדורה ולא קם עבית כמוהו לא קיים כלל המצוק רק אונק שבאו לידו בהזקתו באל
חבל המצוקת הנוהנות בדרך שרל לא קיימן כי לא באו לידו וכא שאר בע ישראל
לא היו חייבים אם לא יקיימו המצות אשר לא תבואנה לדיהם ואפי' צבואן לדיהם
ובהודמן להם אם יטברו על קצתם לתצורת התמא וחתכ יתחרסו וסוכן א'
הבתשובה שלמה לא ילכו ברשות החרייה כלל כי אדם אין צדק בדרך אשר
יעשה טוב ולא יחטא והתשובה היא צרי ומרפא למכאובי ומדוי החטאים והסומת
כלם הלא תראה מדהעה אטפי שחטא בדבר חוריה החתי מלמ אחר שהתורה
עב בתשובה שלמה לא נתקרה כי אם נתרך בצרכה עולמית כדמתביבה אמור
ה' אם תפדו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבתי היות יומם ולילה בעתם גם
בריתי תופר את דוד טבדי תהיות לו בן מונק שלכסאו ונ' וכמו כן זכות הוטיל
אפי' אחר זמן רב לזרעו חתרו ולבליחדה וינעם ירחלים כדכתב וקוית על העיר
הזאת להשיטה למטט ולמטן דוד טבדי הנה יראה מזה בצירור כי מי שלא יוכל
לאמור ולעשות קצת מן המצות או רובן מופע שלם באו לידו וכן אפי' מי שיסבור
על קצתם לתצורת התלום ואח"כ יתקדט ותורה זעוב מחטאתו יאזעבם בבלו
החרידים או יחבל יהיה חרור מי שלם יאמן בקצת מן המצות ששם דברי אהים
חיים או שתקיינה בעיניו קצת מן המצות לבטלה וללא תעלות ומה לא קיים ולא
יקבל על עצמו לעשות כאשר הוצנה לידו והוא כדרך קיימן וקבלו החקודים עליהם
ועל זרעם ולפיכך אמר הכתוב חרור אשר לא יקיים את דברי התורה הזאת לעשות
חוקם ולא אמר חרור אשר לא יקיים חולא יטעה את כל דברי התורה הזאת כ
כדבריהם להורות שהכוונה היא על הפורק מסלנו על קצת מן המצות כי אומה
שחמד לעשות חוקם הודיע כי הכוונה היא בשלם יקיים חולא יקבל על עצמו לעשות
יש כשרפונה לידו וכן במה שאמר הכתוב והיה אם לא תשמע בקול ה' אלהיך
לאמור

ירמיה ל"ג

יאפים ל"ג

אמת ט'

דברים ט"ז

חוק חמונה

פ"ק כ

לשמור ולעשות את כל מצותיו וחוקותיו אשר חנכי מצוק היום וכלו בעלך
 כל קולות האלה והשינוי. מין הכוונה שחס לא ישמור ולא יעשה כל המצוות
 מבלי שתחסר מהן אחת שתבאנה עליו הקולות אבל הכוונה היא שחס לא
 ישמע בקול ה' ויפחוק מעליו עול בלכותו הנה חזק בזה עליו כל הקולות
 האלה חס לא ישוב אח"כ בתשובה שלמה. וידוע כי מחהבת ה' את עמו נתן
 להם את תורתו לא לתועלתו רק לתועלתם וטובתם ולא הרבה את המצוות
 להכביד משום כדי להעשם ולהוריד נפשם לבאר שחת מן ריק להדבור
 שדים ולהגדיל יקדם לעולם הבא כי חפי בקיום מצוה חתב לשם שמעם
 יהיה לאש ישראל חתב מה לעלב ולפי רבוי קיום המצוות כן ירבה שכרו ויגדל
 מטלתו לפע הש"ת ולזה היה מר"טה כוסף וקצב להכנס לארץ כדי שפי קיום
 המצוות התלויות בארץ יזכה למעלה יותר גדולה לעלם הבא ומצות האלה
 כי יב' חרורים הכתובים בפרשה הקיף שהם כנגד יב' שבטי ישראל כלם נ
 נאמרו על טברות פרטיו הנטעות בסתר כאשר ביאר בהתחלתם באומרו
 ואם בסתר כי חס יעשה בלתי יקב' עונשו בבית דין. ואמר עוד מכה רעון
 בסתר לבמוז על המלאך אשר הכחית נסתרת מן המוכה והוא כסא מלאש
 בסתר רעון וכדי שלא יוכן על המכה רעון בידו שהכחית נסתרת לפיכך ה
 הוסף לומר בסתר. וכן מי שאינו מודה ומקבל על עצמו לעשות קצת
 מן המצוות להיותן בטלות בטעמו זאת העבירה גם כן היא מהטברות ה
 הנסתרות כאשר מצוירים גם כן. כללו של דבר כוונת התורה באלו הפסוקים
 היה להודיע לנו כי כאשר העושה עבירה בלתי נעש בצד של מעשה כן ה
 הטעה בעניה בסתר יענש בצד של מעשה ר"ל כי יהיה חרור ומקולל מפני
 הש"ת חס לא יתחרט ושוב בתשובה שלמה כאשר ביאר זה העתק בחומרו
 דברים כ"ט הנסתרות לה לאהבו והתעלות לנו ולבנינו עלטולב לעשות את כל דברי התורה
 הזאת

ש"ס ק"ח

חזקת חמונה
פירק ב'

מה

הזאת היא חזקת הכוונה הנכונה בזה הסמוך באמת ובחמונה כמו אידוע
ליודעי בנה וקנוריים טוענים ~~בזה~~ חזקת חמונה בלי קבעת הכוונה אכן יש
לנו לטעון כנגדם הטענה הזאת כפי המתת כונת הכותב ממה שמלינו בתוכ
בסוף והנה למספרי ~~הזאת~~ ~~הזאת~~ כפי הנני מעיד לכל האומע
דברי נבואות אלה הספרים הם יוסוף מי על אלה הדברים יוסוף ה
הא שליו המכות הכתובות בלה הספרים וכן קודע מדברי ספר ~~הזאת~~
הזאת יצא הא חלקו משפר התיים ומעיד הקדש ומהחבטחות הכתובות בלה
הספרים טר כלן לאונו יודוע ומפורסם לכל כי הנזכרים כלם נכדים

ברשת אלה הקלות כי מוסיפים ונורעים על דברי ספרי האון

לען כן מוסיפים שבינת יוב ראשן לטוב מה אלה

נכחו עליה באן לען לא מסאו ולא משלחנו וצנ

אצרים ממה שהתקרו טעון באון לען

באקסל אפוסטולורום אלה לאכול

הדם והתנקים מן הכטע

חיים והנה הם אינ

בעתקיימים זאת

האזהרה כלל ואוכלים

הנחשקים מן

הכטעני חיים

והדם (בלש)

יתבאר בפירק אחרת מזרה

החלק הר ראשון ו

בפירק אחרון מן החלק השני:

מיין טו

חוק חמונה
פ"ק ב'

לשמור ולעשות את כל מצותיו וחוקותיו אשר חנכו מצדך היום וכלו בעיניך
כל הקלות האלה והשינוי מן הכוונה שחס לא ישמור ולא יעשה כל המצות
מבלי שתחסר מהן אחת שתבאנה עליו הקלות אבל הכוונה היא שחס לא
ישמע בקול ה' ויפחוק מעליו עול מלכותו הנה חזקתה עליו כל הקלות
האלה חס לא ישוב אח"כ בתשובה שלמה וידוע כי מזהבתי ה' את עמו נתן
להם את תורתו לא לתועלתו רק לתועלתם וטובתם ולא הרבה את המצות
להכביד משום כדי להעשם ולהוריד נפשם לבאר שחת מן חוק להדבור
שמים ולהגדיל יקדם לעולם הבא כי חפ' בקיום מצוה חס לא שמים
יהיה לאט ישראל חס מה לעבד ולפי רבוי קיום המצות כן ירבה שכרו ויגדל
מעלתו לפע הש"ת ולזה היה מר"ע כוסף והרב להכנס לארץ כדי ש"י קיום
המצות התלויות בארץ יזכה למעלה יותר גדולה לעולם הבא ומצוה לה
כי יב' ארורים הכתובים בפרשה הקולת שהם כנגד יב' שבטוי ישראל כלם כ
נאמרו על טברות פרטיו הנטעות בסתר כאשר ביאר בהתחלתם באומרו
חס בסתר כי חס יטעה בלתי יקב' עוטו בבית דין ויאמר טוד מכה רעון
בסתר לרמוז על המלאך אשר הכחית נסתרת מן המוכה והוא כטו מלאע
בסתר רעון וכדי שלא יוכן על המוכה רעון בידו שהכחית נסתרת לפיכך ה
הוסף לומר בסתר וכן מי שאינו מודה ומקבל על עצמו לעשות קצת
מן המצות להיוהן בטלות בעיניו זאת העבירה גם כן היא מהטברות ה
הנסתרות כאשר מצדדים גם כאלו של דבר כוונת התורה באלו הפסוקים
היה להודיכו לנו כי כאשר העושה עבירה בלתי נטע בצד של מעט כן ה
העושה בעצרה בסתר יטע בצד של מוטלה לל כי יהיה חרור ומקולל מפי
הש"ת חס לא יתחרט ושוב בתשובה שלמה כאשר ביאר זה הענין באומרו
דברים כ"ט הנסתרות לה לאהבו והנעלות לנו ולבנינו עלטולת לעשות את כל דברי התורה
הזאת

ש"ס ק"א

חזק קמונה
פירק ב'

מה

הזאת היא הכוונה הנכונה בזה הסוסק בלמנת ובאמונה כמו אידוע
אודעי ביה והנזכרים טוענים ~~בזה~~ ~~הסוסוק~~ בלי קבעת הכוונה אכן יש
לנו לטעון כגודס הטענה הזאת כפי המותת כונת הכותב ממה שמלינו בתוכ
בסוק ויהיה לספרי ~~הסוסוק~~ ~~הזאת~~ כי הנני מעיד לכל האומע
דברי נבואת אלה הספרים הם יוסוף מי על אלה הדברים יוסוף ה
הא סוף המכות הכתובות באלה הספרים וכן קודע מדברי ספר ~~הזאת~~
הזאת יצא הא ילקו משמר היום ומעיד הקדש ומהחבואות הכתובות באלה
הספרים עד כאן לאונו יודוע ומפורסם לכל כי הנזכרים כלם נלכדים

ברשת אלה הקלות כי מוסיפים ונרעים על דברי ספרי האון

לשון כונן אמוסיפיים שביתת יום ראשון לשבוע מה אלה

נכחו עליה באון לשון לא מסו ולא משלמיו וכוונ

אחרים ממנה שהתהרו טעון באון לשון

באקטא אפוסטולורום אלה לאכול

הדס והנתנתיב מן הכטע

חיים והנה הם אינם

בעתקיימים זאת

האזהרה כלל ואוכלם

במחנקים מן

הכטעני חיים

והדס (פאג)

יתבאר בערך אחרת מזר

החלק הר ראשון וכוונ

בפרק אחרון משחלק השע

מיינן טון

נביאים

פרק כ"א

באור יסוק וקלכו טמוס רביס וחמרו לבו ולטלה אחר ה' א ציר
אלו יטקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו כי מלונן ת
רצת תורה ודבר ה' מורשלים :

וכן מה שטוטעס מנה הפסוק וכן כנפסוק הקאילו אי טמני
ולאומני אי החנינו כי תורה מלתי רצת ומשפטו לחור טמוס
חרצט בחמרים הנה שטיהו הנבית בלו הפסוקים נכל על תורת חדשה אשר
היא תורה יטו הנוכרי כי ידוע שתורה משה נתנה בהר סיני חבל יטו נקן התורה
החדשה כליון :

התשובה חין טענתס צס כן לפי שכבר נתבאר ברשות צמו כי ת
תורה כושה היא תמונה ונביתת וכי חין תורה חמרת לקית
זולתה וכמו כן ביחדנו חין חין להם שוס טור וסיוע מללה הפסוקים כי חין ה
הכוונה בהם שתקן תורה חמרת מלת השלף כפי סברתם הנבערה חבל הרמן
בזה הוית כי מלונן קלא הודלה והוכחה לבל האומנות עי המלק המעשית הלאומית
המהווה בדכתיב ויורנו מדרכיו ונלכה בתורתותיו והמורה הוית המלק המעשית
וכן באומרו שס ושפט בין הניס הרצון בו השופט אשר הוית המלק המעשית וכמוהו
כרס מעית מלח ויחמר אוסף הנה חכך חולה אל האומר וכן שס וינד לעקב ויחמר לל ה
יעשה חלכ הכינד והדומים להם על כן שטיה בפרשת קן טבדי הרמך בו טרא כי השופט
והמורה הוית המלק המעשית בדכתיב משפט לניס יוכית ולתורתו חיים ייתל

וכן באומרו כי תורה מלת תכלת וכשפטוי לאור טמנים: ארץ הרבון בו פי המלך
 המעית ומה שאמר ופלט בין הצנים והוכיח לפנים רבים וכרתו חרבותם לחרים
 וכן הרבון בו אם תהיה מלחמה בין צי לצי או תבטור ביניהם יבואו לטורח
 המלך קמחית אשר יהיה לדון על כל העמים וסוף יוכיח וישפוט אותם ויכדיק
 את הכדיק וישוע להתרשע ויסעה שלום ביניהם ולא תהיה מלחמה בין עם לעם
 וינבן לא יכסרו עוד לבל מלחמה ויכרתו חרבותם לחרים ומתקתיהם ל
 למחמרו לא ישא צי א צי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה ויהיה אם כן פי כי מציון
 תכלת תורה וכן כי תורה מזהי תכלת הרבון בו הוראה וכן ולתורת צים יתלו פי
 והוראת וקריחה עם מה שכתב אמוט בע סוסר אביך ולא תסוא תורת אמך
 אשר הרבון בו הוראת אמך וכן תרצ סיוון בולינו בעתקתו בספר משלי וכמו
 בע תורתו א תשבת ומכות יצור אבך וכן אם כי לקח טוב נתתי לכם תירתי א
 תעזבו כי הרבון בהם הוראת יען א לא לומר כי שלמה הנה סנה תרות א
 אחרות ונתת תורת טעה כאשר צם מרסין באוץ אטפי אנס הוא סוכן כנדרנו בזה
 הדרוש הוכרת להודות למה הטמן בספר דילונ אשר לו באומרו שלמה קורא
 חרית האס וכל הקוראות חמנובות בספר משלי בעם תורה הנך רוחה כי אין
 שום ראייה לנוצרים צם טגאו הפסוקים הנזכרים בטענה הזאת לעיב תורה
 חרית ונתת תורת מרפה כאשר הוכחו בחר היטב ו

משלי א

א

פרק כ"ב

באור

פסוק - לכן יתן א חול לכם חות הנה מסלמה הרה - ו
 עלדת בן וקריחת שמו טמנוא :

ומה

אמביאים הנוצרים רתיה לאמונתם מזה הפסוק באומר
 הנה

חזוק חמונה
פירק כב'

הנה הנביא יעד כי שו יולד הנערה בתולה כעניות שהל כל זמן חנושי גלח
ברוח הקדש כפי מה שכתוב באון ולען במנא יאום :

התשובה

גם פה מועים המזכרים בסברתם כי הטלמה הנזכרת

בזה הפסוק חנה בתולה בדבריהם גלח טלמה היא כמו

נערה כי בסוקוס והיה הנכורה אשר חומר גליה חומר עם חלכ והיה ה

כינא שיה כל

הטלמה היבחרת לשחוב ומערתה גליה וכמו שאם נערה יאמר על הצפולה

ועל הבתולה על הבתולה ותרץ הנערה ותעז לאביה ועל הצפולה מן הנערה

אמור ב'

הזאת: כן אם טלמה יאמר על הבתולה ועל הצפולה ועל הבתולה והנה הטלמה

משל ל

והקדח חתום הילד ועל הצפולה ודרך צבר בטלמה שהיא צפולה כל ספק

כמו שמבאר אחריו באומרו כן דרך חנה מנחמת וכמו שיאמר אם טלמה

אמור א' י

ונערה לנקבה חת צפורה חת כן יאמר אם טלם ונער לזכר חת צפורה

ישעיה נל

חת כדכתיב בן מי זה הנער ואם בן מי זה העלם והדבה כינא כלו וכן כי

ירחיה לא

באר טלומיך השכחי והוא כדרך חרפת נעוריה ואם כן באמור הכתוב

טלמה הרבון קטנה בשנים בין שתיה בתולה ובין שתיה צפולה וכן הקטן צ

בשנים נקרא טלם כמו בן מי זה העלם ולפי שהיא ישעיהו העבית לזן פיתה

קטנה בשש קרחה הכתוב הטלמה ועם טען הפרעה מותר דבריהם צבירא

כי לפי שחתו מלק יהודה היה ירא ומפחד מאלו מפעשע מלכים רגע פקדו

מלק יארל ורצון מלק ארס באמרו שנתפברו אעשהם יחד לאלהם טל ירושלים

ישעיה ז

אלה יבדו חותם כדכתיב ויעד לבית דוד לאמר מה ארס טל אמרים וינבא

יבבו ולבב טמו כנוט טפי יטר מפע רות טלכן שנת לוב את ישעיהו העבית

אחזקו אלם יירל ולא ירד לבבו מפעשהם כי טענה לא תקום ולא תהיה לעד

נתן לו השי חות שאמין כילא די שנת ילבדו חת ירושלים גלח גס אדמת שומרון

ויטפק רעוב ותהיה אממה בזמן מוסב כאשר כנבאר הכתוב ואם היה

הכתוב

הכתוב מדבר על עו כפי דבריהם מה חזק היה זה לאיש מדברי איהיה
 חזרי מותו יותר מחטא מאות שנה ואיך יתחזק לבנו במה שלא יהיה ב
 ביטחו ומה שאמר שם כי רצו ארם דמאק ורצו דמאק רצון ובעוד שנים
 חזמו אנה יתת אמרים ממש כי רצו דמאק רצון על ידיה לאש ירושלים
 כמו שחשב וכן פי' גם המסוק הבא אחריו ורצו ספרים שומרון ורצו שומרון
 רמליהו ומה שאמר יתת אמרים ממש פירוש יתת ארם על ש אמרים סג
 פשוט שם כי כל ארם הוא מדבר פמסוק הקול . אמנם האבן סה שנה חזנו
 מהתיל מעבוליה מ שהרי בלות המדק הדקה הפלמה יאק העביל ותלד בן אשר
 הקרס שמו טמנוט ועקרי' גם כן מהר אל סג בו וטלנו אמר שם הכתוב כי צדוק
 ידע הנפך קר' לבו ואמו סל חת חל דמאק ולת אל שומרון לפי סוף אשר
 וכן היה כי כתב ושמוט אין מלק אשר ויטל מלק אשר על דמאק ויתפשה ו
 חזנה קירה ולת רצון המית . ועל פקח הכתב אומר בימי מלק מלק ישרא בא
 קלת מלחם מלק אשר ויקת חת טיון ולת מבל בית מטכה ולת ינוח ולת
 קוד ורת חכור ולת קולטור ולת חזלם כל ארץ נפתל ויגם אשורה ויקא קתי
 חזס בן גה בל פקח בן רמליהו ויכהו וימיתו וימלך פחתו בשנת שני
 להיותם בן טוניה . אבל פירוש ובעוד שנים וחמא שנים בחלפת סה שנה
 לצדוקת טמוט הנביל שהתנבא על דמאק והכתב בריח דמאק וחברת
 יושב מעקטת חון ופמק שבו בעצית טרן על עס ארם קירה אמר ה' ויג
 על ישראל התנבא ושהל גה חנה מעל אדמתו ואכאן ירחו כי קודם מלחמת אל
 אעס חזלן ארם ורבים מישהל לארץ אשר ומלכיהם רצון ופקח חית כי בשנת
 ה לביתם היא אנה ד' לחת הכה קאט בן סלה חת פקח בן רמליהו וימלך תחל
 ומה שכתב מונה כ להיותם ואם אמר בסמוך כי לא מלק רק י' אנה והיה
 ה למנה ג' לחת בנא הוא לפי ג' חתו היה יאע טלכן רצה הכתוב למנותם
 להיותם

מלכים ב' י"ו

טו

עמוס א'

ז

להיותם בקבר ולא לאסו בתים : חכן האמת סג טנה קתה באיה הנפיעית
 להושעם אלה כי אז קתה צלות כוללת לבל יגדל כיעבדות טמוס הוס אנקיס יגע
 הדעה אשר הית שנת ע למלכות ירבטס בן יומא מלק יגדל ולאכ סלק ירבטס
 טוד כד ענה ומנחס טאר טמס ומקסיס את עש ומקח כ טנה וקוט בן אלה
 ט עס ומצולו כלל טהל קדי סה טנה ומס שאל טשכט ז חדטס אל זכריסו בן
 אלוס הול בטבור אנכטלנו בתק הטעס בלתי אלמותר וקמנצת כ גס מורטין
 כחזון בטפר דיללון אלו טוסכיס לנה קפירונ ומטבון ואס יטעון טוטן טלחז
 טלמה פל טפיהו בלומרו קנה הטלמה חרה וולדת בן טיב טעבל טל חרת
 כלער בחרנו לפיל והרטייה טל זה כי חמור בטמוק ותקרבל קנציחה וקהר
 ותלד בן וילמור ה אי קרל טמו סנהר אלל טג בן ואס יחמור טלל הנכר ה
 הקול הטול לחות לחתז נקרת טמוטל ולא סנהר אלל טג בן טיב ינחמור כי
 הנער הנות נקרת בן אמות כללו כננד ג חזיות לך מלכיס כי בנחיעת מלק
 יהודה נקרת טמו טמוטל אל כי היום טנולד הנער יהיה השית טמכס יהיה
 אלוס להס יבנחיות מלק יגדל נקרת טמו סנהר אלל ובנחיעת מלק חרס
 נקרת טמו טג בן רל פי הטע המלכיס חללו וכל אשר להס יקו להס לאלל ולבזת
 טעהס למלק אטור כי כנשטטות טע אל השמית אחד וורה טל זה חומרו אס
 בטמוק טל טמחל כי בטורס ידט הנכור קרית טבי ואטי טל חר חילדמוטק
 חרת אלל חומרון לפע מלק חמור ופל טמוטל חמור אס הכרוב כי בטורס
 ידט הנכור מלחיס ברט ובחור בטוב הטוב החדמה אשר חרה קך מלטי
 טע מלכיה כי חור אכונ טע הפסוקיס חרת חס בן יהיה גס בן נער חחד
 הוח בנו א הנבית נקרת בלו קן אמות לחות ולסימן לך מלכיס בו כלער
 נקרת גס בן הקן החור אשר יטוב לסימן לעשרת השכטים ולחדה רכופ
 איקרת טמו אשר לחות לעשרת השכטים איטרו בלית טב יחודה

יג יח ח

ובענין מצב ונקראת טוב לסימן ליהודה ובנימין אשר יטוב לרחלים לפי מי
 מלאת לבבל ארבעים שנה ולמה אמר העביל שטיקו אמר טעור לו כבן כגז ק
 חיה חנה חנני והילדים אשר עק לי ה' לאותם ולמופתים בסרה וק' ולחלה
 הסבה טעמה אמר לו ה' לצאת לקדחת אחת עם אשר ישוב חס"ט טהיה עדין
 ילי קסן לרמת כי כמו שזה חבן בשע שמוחת שהם שאר ישוב חספכים זה
 למה כאשר ביחדנו הוא חות וטעפת לעשרים ויחדה לדברים המעידים להיות
 בן עם הבן אשר טור לו בן שמוחת החמכיים שהם ממנוטא ומיחד אלל חג בו
 יהיה לאות ולמופת להם כמו כן לעברים המעידים לבת עליהם ומה שהחזק
 הרדק אל היות זה הבן בנו של העביל בסבור שאמר הכתוב מלת רוחב הרדק
 טמונה דמסתם כי בן מלק היה חין רחיקות. זאת נראה לו כי באומות הרדק
 הרצון בו הרץ מולדק וכמוהו ויאמר ה' אל חברים לך לך מולדק וממולדק
 יודיע כי אל"ט לא היה חדופ הרדק אשר יצא משם רק לפי שעתה ירדן
 מולדתו והיה יושב בה נתיחם אליו וכן והשיבותים חטג לנחלתו ואם לארצו
 וע לנמיה בדבר זה כי בסבור היות בן מלק יום לא מלק. קסן חציו חזק
 קדח סרץ טהל ארצו וכן מה שאמר שם הרדק כי אם הינה הטלמה
 חשת הנביא היה אומר הנה העבילה הרה כמו שאמר וחקרבא בעבילת
 ט להשיב בו אמר בן יהודים כי חשת חתם לו קסן חציו חטג יספבר
 היה לו ממנה בן אחר הנקראת שאר שוב חבל באומות חטג וחקרבא ה
 הנביאה בחר כי הטלמה הנזכרת היא חשת או אמר בן כאשר שטט מפי
 הנבירה הנה הטלמה הרה חבל וחקרבא העבילה הם דברו טלמנו
 והעילה לי בעה הות כי העביל יאמיה טה בלחשתו אנה הטלמה הנה לא חט
 בטת יהיה כי טל חשת היה מתעביל כמו אל ידע שמוט חס"ט טהיה
 ידול כומנו בעבילה כי טל דוד היה מתעביל בלחשתו לשלול בקש ה' לו חט

ברא צני"ו

יחיה ל"ב

אמוראל א"ו

כלבבו

חוק חמונה
פסק כב'

אמורא א טו

בלבבו ויצוהו ה' לנצח כל טמו וכן באומרו לו קדם ה' את מלכות ישראל
ממלך הים וענה לרסך הטוב סמך ואפילו בצדק שאל לא ידע את מי הים
ל' אמית מוכנו למלכות כי בראותה את איתב אמור אך נצד ה' מאתו עד
שומר לו כג' בבית דוד לפני קוס טעמו כי זה הוא כן לא ידע שטיח העל
כי קטלמה הנאמרת לו בצבחה היא אהתו עד שהודיעו ה' בצבחה בשערת
ברכו כדכתיב ויאמר ה' אלי קח לך זלמן גדול וכתוב עליו בחרט מנוש למחר
אלל חזו וכתב בתרייה ואסידה לערדים גלמסס את חוריה הכהן נלה
זכריהו בן יצריהו וסקרב ב' קנעיה זתהר זלע בן ויאמר ה' אלי קרת
אמו סוכר טלל חזו אל כי אחרי שודט לו בצבחה החות כי הטלמה אשר
נבל עליה מקודם לבן היא אהת קנעיה סוד הזרך להפיד לו סדים נאמסס
ואתב בא חלה להודים כילת יסול ארצב סמי' צבר אחד אשר דבר בשם ה' ומה
אלה חזיר כחן אם טמונא הוא לפי שכבר הזכירו למטלה שיקרת בן בחינת
מלך יהודה לפוכך הזמר סמוק למסוק ויאמר אמוטו נל בית דוד אכל
הזמר פה ענ אפוחן אקס מהר אלל חזו שיקרת בהם בחינת מלך טבל
ומלך ארס כמא אכארכו ועל בן כתיב בתרייה כי בטרם ידע הנמר קרול
אב ואמו געת את חיל דמסק ולת אלל אימרון לפע מלך אשר ימטרה לנה
כי חמו קרמת סמבאל חמו אטור הכתיב ואבנו קרית לו מהר טלל חזו כמא
צוה ומה שקרת הכתיב את חמו בשם בית דוד ולת קרולו בשמו כמו שאמר
אם וינצד לבית דוד וכן אמוטו נל בית דוד הוא לפי שהיה עובד ע"ז לא קרא
בשמו להודיע כי לא בזכותה גלל בצכות בית דוד יעשה לו האות הזה ואם י
חמור הסומן סק חות ופלה היה שצטלה קטר ותלך בן טיב לו חיק לל
יהיה פלה חמר שחין הקרין ותלדה פש רלון האש והאשה כי הרבה
בטולת לא קהרנה בלמיהם יש מהם שהרנה ולת קרנה כי אם מפולות

יגעה ח'

יש שרלי בת ולא בן וטור כי אמר ישרת שמו ברום הקדש אפסרה לו עליה
 טמטט לחות ולסימך להצלת מלכות יהודה וירושלים סוד שפ המלכים הלואים
 עליה וסוד כי מיד שילך הנסר לא יינק שדי אמר בשאר התקוקות רק יחל
 סמחה ודבא בדכתיב הסמחה ודבא יחל לדעתו מוחם בדע ובחור בסוב
 אל שאכלת חמחה ודבא והשערן מחלב חמון קדיה לו סבת וקטנה לומר
 למיחוס בדע ובחור בטוב יותר סמחה הילדים זכ השכל כי הקמול ה
 הבחירה ההיה קדיה לו סבת שיתחיל לחד ולקרוא חב ואמי מה שאין בן
 בסאר הילדים חנה אמר בפסוק אחד שם כי צמדים ידע השער מוחם
 בדע ובחור בטוב וכן בפסוק אחר הוא אומר שם כי צמדים ידע השער
 קרוי חב ואמי וכן כי אכלת הסמחה ודבא מקדדק את השכל להוקם ה
 סמם והצק החלב מלחריה ההבנה לחות קר בדבא והוא מה שאמר ה
 הכתוב את מי יורה דמה ואת מי יפן שמוטה נמולו מחלב טותק משדלים
 אל אל להורוה להט דטה שכלית וכא להציע שמוטה ממה ה' אחר שאין להם
 הבנה והבחנה והרי הם כאלו **ישא** חמם וינעקו מעדיה :
 ומה שטועים חזוכרים בלומרים אם היה הנולד כשאר בני אדם תוך היות
 חסאר להקרא שמו טמנוא אבל לפי שהיה שן אשר הוא מחובר סמחה
 לפיכך נקרא שמו טמנוא : **התשובה** בן מנחם הלשן הטברית להזכיר שם
 האי בשמות בני אדם וכן בשמות דברים אחרים כן שמוא צוריא שמוא מ
 מיכאל איהות איצור איצב איה שעיכדמי שדי וזולתם קרבה שהם שמוא
 בני אדם א אהי ישראל ה נמו הם שמות למחבת הצנוו לשם הא ולטבודרתו
 זכין כי צדקנו וכן ה שמוה הם שמות לירושלים סוד הקדש אשר בקרא בהם
 לשמות המשיח באוב השכחה אלהי תכלי : **לחם** סיקרית שמוא סמנוא לר
 מצינו באום מקום באון נמן רק כמטוילוח נאמר כי אמר **השאלות**
 בתלומנו

ישעיה כ"ח

בראשית י'
 אחור י'
 ירמיה י'
 יחזקאל ת"ח

פ"ק א'

חזוק חמונה
פרק כג

בתלומנו חל תירא מלקבל חת מרים אשהך לפי שהיא קרה מצות הקדש ופקד
בן ושתקראת את שמו שום כי הוא יושב את שמו מטונותיו וכל זה כדי שתקיים
מצוה הנביא הנה הטלמה הרה ויולדת בן ויקראת שמו טמנוא ועוד אם ויקרא
יוסף את אשתו ונתן ידפה עד אשר ילדה את בנה הנכור ויקרא שמו טוע. וכן
בלוקא ובמלכות חי ימים צמול הנטר ויקרא שמו יאוע כאשר הוגס לו מן המלך
קודם שהריון. אם כן יראה מזה כי טמנוא הוא זולת שאו ולפיכך לא נקרא
טמנוא באום מקום. ומה שנקרא שמו יאוע נקרא כך במקרה כי כן בזמן ה
הוא היו יחודים גרבה אשר שמו יאוע כמו בטורא מחמנה ומצרי הימים
ולפי שהנשים היו קודים לו בלשונם יאוע בעין קך יאאו או יאוא לפי קורין לו נסכן
היבודים יאאו בלי עין אם כן נס כשם טוע שקורין יאוא מן להם שוב טוע
לאמונתם כדצרי מלויחום כי כן הוצרים קורין בלשונם בשם יאוא גם את יהוסוב
בן סירך אשר כתב לעוצרים ספר העקרת איהק לעסוחסטוקוס :

פרק כג

פרק כג

באור

כסוק פי ילד יולד לנו בן נתן לנו ויהי המשרה טלשכמו
ויקרא שמו פלל יוסף בל צפור חבי טוד שר שלום למרצה
המשרה ון :

ומה

שטועפס הנולדס בחמרים טלמי נפת ישטיהו באומרו כי
ילד יולד לנו בן נתן לנו ויהי המשרה טלשכמו ויקרא שמו פ
פלל יוסף א צפור חבי טוד שר שלום למרצה המשרה ולשלום מין קך טלכסל
חד ועל ממלכת להכן חוקפ לאטרה בטמנוא ובצדקה ון :

התשובה

אלו המסוקים אמרם הנביא טלחזקיהו מלך יהודה לפי

שנינו מלכות הירב תשם צולה לשרא כי הכה מלך ה' במחנה סניח
מלך אשר בנחלו של ירושלים למלחמה קלה אלף אש צבור חל וכל אמר
כי הנם קדול הזה לא מועלת מוצה סנחריב סנחריב בעמוקים קדומים
יהיה בזכות הילך הגולד לנו וקם אשר כבדתינו לנו כי במלך לחזו היה
חזקיהו בנן בן ס' שנים כאשר אסתיק זה הפירוש טרע ממוקסונו כן המוקים
הקדומים הסמוכים לפסוק כי ילך יולד לנו ומה אמר ויקרל שמו פלא יוסף
אל צמר חבי טר שר שלום אל כי הא' אשר הוא פלא יוסף א צמר חבי טר קרל חר
שמו שר שלום לפי שנימון יהיה שלום עליהם ולאמר אל המזיים באל ית' לענינם
מורים טל דבר קזקיה' פלא על דבר השמש שצבה לו אסורנית יוסף כי עברה
ה קמוס וטבת סנחריב הופרה אל צבור יכול וצור כי חטפי שכל סנחריב
בחיל גדול וצור הוא ית' הרלס כמו עברה טלעם כי בדנץ קטן הכה חר
מחנהו חבי טר כי הולת קיים לטר למלם וכול חבי הזמן והול בדלו ובירו
חל להוסיף ולקרום כאשר הוסיף טל חי חזקיהו סוף שנים ולא יחמר ה
הטובץ הנה למחננו לא מבינו בספרינו ויקרל שמו באול תחת הקוף ובקטין
תחת ה"ש אשר הוא סבנין הקל כמו שכתב בספרים סנחריב טל בעטול
יק ויקרל בקמץ תחת הקוף ובצרי תחת ה"ש שהוא מוכן עטל והול כ
כמו וקרא שמו אמורה טל המוסל אל שקרא סס הול בכל חוקם השמות כ
נאיב ונאמר ידענו שן הספק להם המטקיק לעצרים ידע' מוס כפי משפח
ברוב דברי הכתובים לבסוף דברי הסולס לבונטל כדי סיביל סיוט למחנה
כי המפית יהיה אוק לפי ששקראו באל השמות וסכז לא הועיל לו כלום כי חטפ
שחיה כתיב בספרינו כפי הצקת ידע' מוס היות כלים אמר כי חזקיהו כ
קרא באל השמות למכות אכתיב לו חולתם כמו שהכתב למטה חוכמה
צמורה ואמרת סכן מוען לאוננו הקדמה להזכר שכ האית' במענה בע חודס

חזוק חמונה

פסק כ"ג

וכן בשמות דברים חסדים . סכן שיקרא ש"ו באלו השמות כדבריהם חינו
 כן האשר כי חייך יקראת פלא יוטן ויודת תלמוד סל עבדת כאשר מסרו ל
 לחויסו וחייך יקראת אל צבור והוא נהת . וחייך יקראת חב ער והוא מת קודם
 חצי ימיו . וכן חייך יקראת אלום ולא היה אלום צימין כאשר הוא עצמו העיד
 באומרו לא בסקתי אלום אלום בארץ כי אם חרב . ומה שקוטעים המוצרים
 כומה שאמר אם למרצב השארה ולאלום חין קץ באומרו אם היה הכוונה
 על מלכות זה העולם חייך לא היה קץ למלכות נשיב ונחמר כי היצר הזה
 מאמר על צד ההפלק . והנה כמוהו ותמלא חרבו כסף וזהב וחין קצה
 לחוצרותיו וקמלת חרבו סוסים ואין קצה למרכבותיו . וכן יש אחד וחין
 שני גם בן נאח חין לו וחין קץ לכל עמלו . ובסופו טעות ספרים הרבה חין
 קץ . ומה שכתב על כסף דוד וטל ממלכתו . זה האומר טענה למוצרים כי ש"ו
 לא שב על כסף דוד ולא מלך על ישראל כלל . ואם ישראן הכסף הזה כסף
 רוחני נשיב כי כסף דוד חינו כסף רוחני יפן דה"ה לא שב רק על כסף
 הנשמי ומלכותו היתה גם כן צמית והכתב אומר על כסף דוד וטל ממלכתו
 ולא על שום כסף רוחני כאשר הם בודים בעלם . ומה שאמר להבין חורכה
 ואם עודה במאפט ובצדקה מעתה ועד עולם לא עלת תמוט שרדית סעודה
 ועד עולם אהיה מלכות בית דוד ואטפי שהיה לה הספק בזמן התלות טור
 השב לקדמותם למות המשיח כדכתיב וישבו עליה הם וציהם וצני בעיהם
 עד עולם ודוד טבדי נשית עליהם לעולם . כי הפרעה כולה מדברית על ימות
 המשיח כאשר היא מבולגרת ממוקומה . ואם יאמר הטוטן חופה הית ה
 העבדות המוצב סומחמור סעודה ועד עולם אשר שפסקה המלכות סעבית דוד
 צימי קלות . נשיב כי הפסק באמצע חינו מחיק לעצם הנחיות כי הנה מעבדו
 כדכתיב הנה סנה לורט חברהם יצחק ויטקב לצרית טולם כדכתיב והיתה

י' אע"כ ב'
 קלית ל'

יחזקאל לו'

כדכתיב הנה

כדכתיב

צריה בצדקם לברית טולם ועל פסקה בדור המדבר לסבת סבתה קדרך
 זבל אחרי הכנסה לארץ ישראל טור שבה הסוכה לחיתנה ועתידה היא להתקיים
 אפילו לימות המשיח כאשר הורו הנביאים עליה כדכתיב עורו עורו לבשו טוץ
 ציון לבשו צנדי תפארתך יהואלים טיר הקדש כי לא יוסף יבא בך עול יז
 וטמא . וכן כה אמר ה' אלהים כל בן נבר טרל לב וערל צד לא יבא אל
 מקדשי עני . וכן מצינו כי ה' טע לפינחס ולארטו אחריו הכהונה קדולה ל
 לברית טולם ועל פסקה מוצטו זמן רב כי מצינו שכל ואחי מלך ואחיות
 היו משמשים בכהונה קדולה וקם מצע אביתר וטמך זה הטעם טר מלך ש
 אלמה ולא שבה הכהונה קדולה לחיתנה כדכתיב וינרש שמלמה את אביתר
 בנהיות כהן לה' וכתיב גם ולת צדוק הכהן טע המלך תסת אביתר וסתב
 וימלכו שעת לאלמה בן דוד ויטמחו לה' לקיד ולצדוק לצדוק לש אצדוק היה ש
 כעלאת פינחס ואטפי אעסקה זם בזמן קלנת טתידה היא להתקיים לימות ה
 המשיח לקיים הבטחת וקיתה לו ולארטו אחריו צריה כהונת טולם כדכתיב
 והכהנים כלוים בע צדוק אשר שמח את טמרת מקדשו בתטות בע ישראל
 מעלי המה יקדו אלי אשרתב כיהנולמה קחח טתידה להיות בזמן המפורז

יענה נב

יחזקאל ינ"ד

אמול א. ב

במדבר כ"ה

יחזקאל ינ"ד

כאשר אמתת זה הטעם מבואר ממקומו

הק רולה בטול דברי טטנותיהם

אשר בטלנום מטקדם

בתשובות מס עיקות ואמתו

מודברי הנביאים עליה אשר

לא יחלו טלנהם כיהם

החולק על

האמת:

פרק כד

באר וכן

פסוק הנה שכל עבדי ירום ונשא וצבה מאד :
 מה שטובנים הנזכרים מנה הפסוק ומפסוק מי ה
 האמין לשמוענו עם כל הפסוקים הסמוכים אחריו
 עד ולפואסים יטיב באמרם הנה יאשיב הנביא נבואת בלוי הפסוקים על יא
 הנזכרי ועליו אמר ירום ונשא וצבה מאד לפי שטעמו יחזיק זה המאמר ולהט
 זולתו וכן אמר טעמו אכן חליינו הוא שאל ומכאובינו הוא סבלם וכן והוא מחול
 מפאטינו מדוכא בעונותינו עו' לפי שהיא נק' לטובי להושיע נפשות במיתתו מיד
 השטן הדודה בקן :

התשובה

חן טענתם זאת גם כן אמרת כי אחר שהכתוב אומר
 הנה ישכל עבדי ירום ונשא וצ' חייך יוכלו לפרשו על יא
 הנזכרי אחר שהם מייחסים לו האקויות לפי דעתם הסכלה כי חייך יקרא האלוק ע
 עבד בדברי הנבואה ואלו יאמר הסוסן שנקרא עבד מצד גופניותו ומצד
 רוחניותו נקרא אלוק נשיב או כי עבד הוכחמו צדאיות גמירות כי ישו המצרי
 חינו אק לפי לדעת כותבי האון גליון וכא לדעת טעמו כי הוא לא קרא את עצמו
 אלוק בשיב מקום וכאשר יתבאר עוד מדברי כותבי האון גליון כל דבר ודבר
 במקומו בסלק השע מנה הספר מצורה לנה כילת נתיים בו מאמר
 ירום ונשא וצבה מאד כי דנוהו למיתה כאחד הפחוקים שצטט וכן לא
 נתיים בו ירא' זרע יחיד ימעס כי לא היה לו זרע ולא יוכלו למדיו
 הכ זרעו כי לא מצינו שהלמעדים יקראו זרע רק יקראו צעם לצד סמו
 סהמלמעדים יקראו חבנות אבל צאם זרע לא יקרא לאדם רק היוכל מאלציו וכן
 לא

לא מצינו שהחריף ימים כי כן לך נהרין וכן יחן להם לומר חריבוב ימים על ה
הלקוח כלא יתאר האי באריכות ימים כי הולך ראשון והולך אחרון ושקבו את
יתמו וכן על מי יפרשו פסוק לכן חלוק לך ברבים את עצומים יתק שלל מי הם
הרבים והעצומים אשר ישו לו וחלוק עמיהם שלל לפי דמיהם וכן מה שאמר ו
ולפועלים יתייע לפני היה מרמלל בעד הפועלים אחרי שהוא עצמו היה לוק
לפי סדרים הנבטרה והדבה כיוצא באלו :

אמנם

פרשת הנה ישכל עבדי עם כל הפסוקים הממוכים אחריו
עד ולפועלים יתייע נאמרם בעבודה לעמיה עלה על
חומות ישרא הסובלים על הלות הזה וקראם עבדי בלשון יחיד כמו שקראם
במקומות אחרים קון ואתה ישרא עבדי יתקב אשר ביהרתיך וסמך ליה
א תרת עבדי יתקב וכן זכור לה יתקב וישרא כי עבדי אתה יצרתך עבד
לי וכן למען עבדי יתקב וישרא בחייו וכמו כן מצינו גם בעבודת ירמיה עלה
ואתה א תרת עבדי יתקב נאום ה' וסוד ואתה א תרת עבדי יתקב ואל תחת
ישרא וסמך ליה אתה א תרת עבדי יתקב נאום ה' וכן גם עמה לשרא עבדו
הקד רואה כי בכללו הפסוקים הכתוב מוכנה את חומת ישרא בשם עבדי
או עבדו בלשון יחיד וכן מצינו כי בעשרת הדברות דבר ה' לשא מחות חלק
חיש בלשון יחיד וכן הם יסמט ממה שאמר חק כליום הוא פתא ומכחובי
הוא סבל ואנחט חשבונם קום סוכה לקים ומסוכה והוא סמלל מעשעט
מדוכה מענוקתט מוסר שלומנו עליו ובחבורת נרפא לנו באמרים לא נראה
ולא נאמט בשום זמן מקומתם כי חמת ישרא תסכול תלמים ומכחובות
וחבורות בעון אשר החומות ואפילו מה שמלו מהצרות והיסורים לא סבלו אותם
כי הם בעוונתיהם ולא בעוונת אשר החומות ישובתם מנצרת כי דבר זה
מורה על בני הנביאים לבנות צרות ואפלות הלות בשם סגלי ומכה כדכתב בלראש
לפני

יגיעי תל
תל
תל
ירמיה
תל
תל
תל

יגיעי א

חזק חמונה
פירוש כד

לחלו וכל לבב דיו סוכה רתל ועד ראש חן בו מוקם פשט וחבורה ומטה טריה
 לת זרו וילת קוצא ולת רבבה בשמן וכן ציוס חבוש ה' את אבר עמו ופתח מבני
 ירפת וכן כי הולת טרף וירמלנו יך ויחבשט. וכן כן גדול כים אברך מי ירפת
 לך. וכן חילי על אברי נחלה מוכרת ולת חבורתי חך זה תל ולשילט ולחכ ביאר
 מהו האבר והמכה והחלל בחומרו חילי סודד וכל מוכרי נקבן בעי יבלופ ולתם
 וכן כיכה חמר ה' חטט לאברך נחלה מברך עם אחר הפסוקים הסמוכים
 אחריו עוד כי חמלה ארוכה לך וממכותך ארמלך ון' ולאכ חמר מההיות
 הארוכה והמורפת בחומרו כי כה חמר ה' העי שב את אבות לחלו יטקב ו
 ומשכנותך ארחם ועבנתה עיר על תלה וארמון על משפטן ישב וילת מהם י
 תורה וקול שמתיים והדבתיים ולא ימוטבו ון' וכן כתיב העי מעלה לה ארוכה
 ומרפת ורפתיים ון' ובאר חמריו מה הית הארוכה והמרפת באומ' והגינותו
 ארשבות יהודה ואת אבות ירושלים ובעתים כבד חמונה ומהדתיים מכל טונם
 אשר חטאו לו ון' עם אחר הפסוקים עוד סוף הפרשה ההית' הקה נרתי
 מכל גא הפסוקים סוף הכתיב מוכה את הצלת והדרות והמכות והתליות
 בשם חלי ומכה ומכר וחבורה חבל הצולה והריות וההצלה הכתיב מוכה בשם
 רסולה וארוכה. והנה הנבולה הזאת שהית פרשת הנה ישכל עבדו צללה בזה
 להבטיחנו ולאמץ לבנו כי חטפ אלמאד-השפלנו ועוד ספר ירדנו בצלותנו יש קום
 לחתרינו כי בחמלת ה עלינו תרום ותפאל ותעבה מטלתנו מלוד בסמן קפולת
 עוד כי חומות הטולם ואפילו מלכיהם ברחותם ישועת ישראל והתעלותם למעלה
 עליונה בתכלית הטלי וההתרוסמות יתמהו עלינו תמיהה טלומה ונעלמה כי
 כמו שהיו תמיהים על אפלותנו בצלות בקיותנו עבזים ואפלים לכל העמים אשר
 על פני האדמה כן יתמהו על מטלתנו וידברו עלינו תמיד ויאמרו חיש ג רסו
 הנה אחר שכבר נודע לנו בבירור כי חמנו כולנו כלתן תפינו חיש לדרכו פננו

יגשיה ל
 חיכה ב
 ירמיה י
 ל
 ל

ופקד מלו סבורים הכל ואין עם שועל ואין תורה לקיים חסונה חסונה ב
 צאם חסונה בעלם כי אם בחסונה ישרה. אם כן הצרות היסורין אלו שרה
 סובלים בנלותם לא בלא עליהם בעונם כי אצטנו הינו חייבים לכל הצער ו
 והיסורים כפי ודל עונותינו חסן הקל והמסובב אשר הוא חסונה לעול עלטו
 צאים עליהם לכפר על חטאיהם והיותם מאובדים תחת ידנו ומטוינים ו
 ומתמללים בעד אלוטנו והבלתי מלבוחתנו חבל אצטנו אצטנו לקמך כי בעבור
 ודל עונם אהול הריצת האקים והמשיח בלא עליהם הצרות הנדולות הקן : עד
 כאן דברי החוסמת : : מוצקה לה כי חסונה הסולם לעחיתוקם בעינו ירה
 כמו הבהטות חיים מאתן חות מלקוד עליהם את כל עונותיהם לא סאר
 יעשו רעות לשרה בזמן שהם עושים רצונ ירה. אן באיסטו חמם ודל כדור
 המבול וסרום וטמורה כי לו הוא ירה מוקד עונם וטושה בהם בלה אכל חסונה
 שרה לא כן כי הוא ירה סתהבתו חותנו וצבה בעלת כל עונותינו סמט סמט טי
 ציות ויסורין לבד ואינו עושה חותנו בלה כמו סתבתו ס' עבילו כדכתיב כי
 חקך חס נחום ה' למשיכך ש אעשה בלה בכל חסונה אשר קמיתך סס חק
 חוקך חסונה בלה חסונה למשפט ונקה לא סתקך. וכן רק חתכם
 ידעתי מכל הטמים טלכן חפקוד טלכם את כל טמנותיכם וכן כי חת
 אשר יחבב היסות עו' : והסבה בזה היא כי חסונה שרה היא סבתה ה
 המען החנוץ כמו שלב האדם הוא מסחר כל האברים טב שהותם בנלות
 ביקר הטמים כמו כלב ביקר האברים סבלנו כל הצרות הצרות סל ב ה
 הטמים אשר אצטנו בתכם כמו הלב סובל מצרות וצער כל הנות אשר הוא
 בתוכו כדכתיב ויתרצו בנים ולמדו מטעיהם ויעבדו את טעניהם והיו
 להם למוקד וכתוב לב יודט מרת נטנו וכמו שהלב בזמן הרם מקבל צער
 דחיצו והיוץ כן הוא לבדו בזמן הטוב מקבל טומן השמחה והשטן וזה סוד ש
 אצטנו

ירמיה

עמוס
ישעיה

תבליס קו

סוּךְ חֲמוּנָה
פֶּרֶק כ"ד

שֶׁאָמַר בְּסוּךְ זֶה הַפְּסוּק וּבְשִׁמּוֹתָיו לֹא יִתְרַב זָר וּכְמוֹ שֶׁכָּל הוּא הַטָּקָה שֶׁבְּלִי
 הַזְּבָרִים כִּן שֶׁהָא הוּא טָקָה כֹּל הַחֲמוּנָה וּכְמוֹ שֶׁהַקְּזָה הַיָּיִד הַנֶּמְשֵׁךְ מִן
 הַלֵּב מִתְרַפֵּחַ הַנּוֹשֵׁן כֹּל כִּן בְּטוֹרַת שֶׁהָא יִרְפָּא לְבַל הַחֲמוּנָה בְּאִלְפֵי חֲמִירֵינוּ
 וַיִּלְווּ עִלְמֵי כְדֻכְתֵּיב וְלִמְדֵי הַיָּד עֲלֵהֶם וְנִסְפְּסוּ עַל בֵּית יַעֲקֹב וַיְדוּעַ כִּי הֵאֵיךְ
 צָחַר בְּחֲמוּנַת יִשְׂרָאֵל לְהִזְוֵת לֵאמֹר סְוֵלָה סְוֵלָה טְמֵימִים כְּדֻכְתֵּיב וְהֵייתֶם לִי סְוֵלָה
 מִכֹּל הַטְּמֵימִים כִּי לֹא הָאֵרֶץ פֶּלֶא כִּן עֵקֶב לֵהֶם מֵת הַיָּדֵה לְהוֹרוֹת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 יִלְבוּ בָּהּ וְלִמְדֵי הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יִשְׁעֵן וְלְהוֹרוֹת עֵקֶב בְּלִבָּם וְגַם לְאֲשֶׁר הַחֲמוּנָה כִּי
 רִתְמֵנוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיו וְהוּא אֲחֻמְרוֹ וְחֵתֶם תְּהִיוּ לְמַמְלַכְתְּ כְּהֵם וְיִקְדוּשׁ וְכִן
 יִתְעַבֵּה סָא וְחֵתֶם כְּהֵם ה' תִּקְדְּלוּ מֵאֲרֵתֵי אֲקִצֵּנוּ יִלְמַד לֵבם חֵיל וְנִיִּים תִּלְכְּלוּ וּבְכַבּוּדֵם תִּתְּ
 בְּתִימְרוֹ הֵנָּה קָרָא הַכְּתוּב כֹּל הַחֲמוּנָה הַיִּשְׂרָאֵלִית בְּשֵׁם הַיָּדֵה לְהוֹדִיעַ לָנוּ כִּי כִּי
 כְּמוֹ שֶׁהַכְּהֵנִים הַלְוִיִּים הָיוּ מוֹרִים לְחֻמְתָּה שֶׁהָא הַיָּדֵה וְהַמְּלֻכּוֹת כְּדֻכְתֵּיב יוֹרוּ
 מֵעַפְטוֹךְ לִיעֲקֹב וְתִרְחֵק לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמֹו קְטוֹרֵה בְּחֶמֶךְ וְכִלְוֵל עַל מַצְבַּחְךָ כִּן חֲמוּנָה
 שֶׁהָא יִהְיוּ מוֹרִים וּמִלְמָדִים לְחֲמוּנָה הַטּוֹלֵם אֲשֶׁר הֵם מַמְוֹרִים בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי
 אֲקִיס חַיִּים כְּדֻכְתֵּיב סְפָרוּ בְּנֵי כְבוֹדוֹ כֹּל הַטְּמֵימִים עַל אֲחֻמְרוֹ וְעוֹד הוֹדִינוּ
 לָהּ קָרָא בְּשֵׁם הוֹדִינוּ בְּטְמֵימִים עַל אֲחֻמְרוֹ וְכְמוֹ שֶׁהַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּים הָיוּ יִגְזָוִים
 מִתְרַוּמוֹת בֵּן שֶׁהָא וּמִמַּעֲרֻזֵיהֶם כִּן חֲמוּנָה שֶׁהָא בְּזִמְנֵי הַטְּמֵימִים הָיוּ נְזוּנִים
 מִמַּעֲרֻזֵיהֶם הַחֲמוּנָה שֶׁכֵּן עַבְדֵּיכֶם לֵהֶם בְּעוֹלָה וְתִלְוָה הוֹרְחוּתֵיהֶם וְהוּא אֲשֶׁר
 אֲמַר אֵם הַכְּתוּב תִּלְוִיִּים תִּלְכְּלוּ וּבְכַבּוּדֵם תִּתְּמָרוּ וְעַל כֵּן אֵיךְ שֶׁהָא שׁוֹם בִּי
 צְרִיכָה וְהַלְוִיִּים נִפְעֵי לְחֲמוּנָה הַטּוֹלֵם כִּי אִם בְּחֲמוּנָה חֲמוּנָה שֶׁהָא כְּדֻכְתֵּיב וְ
 וְהַתְּבָרֵט בּוֹרֵטֵךְ כֹּל וְיִי הָאֵרֶץ וְעוֹד וְעַבְרָכוּ כִּן כֹּל מֵעַפְטוֹת הַחֲמוּנָה וְנִזְרֵטֵךְ
 הֵנָּה כִּי חֲמוּנָה שֶׁהָא עַמְרָה מֵהֵאֵיךְ לְהִזְוֵת חֲקוֹן וְנִתְלַת כְּדֻכְתֵּיב כִּי יַעֲקֹב בְּחֵרְלוֹ
 יִהְיֶה שֶׁהָא לְמַלְתָּו וְכִן כִּי מִקֵּץ ה' טְמֵימֵי יַעֲקֹב כֹּל נִתְלַת וְכִן לְהוֹתֵם מוֹרִים דְּרֶךְ
 ה' וְגַם לְאֲשֶׁר הַחֲמוּנָה טִלְכֵן לֵהֶם לְבֹדֵם נִתְעַנָּה הַיָּדֵה הַקְּזָה לְהוֹרוֹתֵם הַדֶּרֶךְ ה'

ישראל יד

יעניו יד

עמורתי

יעניו סא

דברים ל

תהלים צו

קה

בבית כהן

תהלים קל"ה

דברים ל"ז

הישרה כי כשילך הקייר בדרך טובה לא יצא כל הולכים אחריו יצאו באמונת
 חפצם חבל הבלתי הולכים אחריו והעמוסים ממנו יתנו בל ספק טלחן של הדולקים
 ללכת בדרך הישרה יצורכו להחזיק בכקל בנרו של הקייר כדי שלא יחבו ממנו
 ללכת ולבטוח כן בדרך הטובה המבונה מלאת ית' וחול אשר כתב זכריהו
 כה אמר ה' צעקם ההסלטר יתקן מערה למים טוב לאומת קיום והחזיקו
 בכקל סם יבדו ליסור לבנה טמאם כי סמטא לקים טמאם י' ופלאר יטויב ל'
 לתרים יטויב במטמטותם לבל הקאים לתרים כדכרית ומה הקוב הקודל'
 אשר יטויב ה' סמנו והטובטן לק' זמלנו שנתקיימה הבטחתה קמטתה ההול'
 בזרמסל יתרו כדכרית לבן כה אמר ה' צבאופ לקי טרה לא יסרת אס לומד
 בן רכב טומד לפני ל הימים דומה למה שהבטיח לאומת ישראל כי כאשר האשים
 קמדיס והמקץ התדעה אשר אי טמא טומדים לפני נחוס ה' ק יטמור זרמכס
 ואמכס וכן טוב התלחות והמחורטות ומקרי הדרך יקרו להולכים בדרך לעגם
 וזמרטו בהולכי מלחמה ההולכים לעגם סובלים מכות ומבורות ומלמים ומלז כ
 כקאר יכחו חויביהם ויטלקו את שללם לזגם השמים ההולכים לתריהם יטלקו
 אל בל סבול אס טמס ומבורה ומכה וקול אשר טבא יטוהו תביל בדרך מושל
 על הסתיר והול מוטול ממשמם סבכיל סטומרתנו סומר שלומנו טלו ומחבורית
 גרמל לנו וכן אשר הדברים חוחים לנו חס טלגה הדרך וכאשר קמטס ה'
 ההולכים למעס במלחמה סובלים מחורטות ומטות ומשמים יתר סן ההולכים
 לתריהם כן הם מובלים סלקות ואל יתר מוס וחול אשר אמר העביל לקי ח'
 חלק לו כדבס ולת פמטס יחלק אל יתר סמר המרה למעט טמנו ואת מושמים
 נמה ויהול סמל רכס גול למשמים יקיים וכן צ' סן המסקים הממוכים לזר
 המדק רל סן הקודמים וסן המחורטים נראה היסב כי הכתב סענ מדבר רק
 טל כחק ופעולת אומת טרה כסן קלות והתמלותם למטלה טלחה מוסק קחולה

מי יצא ח'

טמור נר י'

ירמיה לט'

ישעיה סו'

וחלק

חזק חמונה
פרק כד'

יגעה טב

וחילך חס מהקודמים כמו טורי טורי לבני שוך ציון לבני בנה תפארתך
יחשלים עיר הקדש כי לא יוסף יבא בך עוד טרל וטמאת והפסוקים הסמוכים
לו והיותר סמך כבולם למסוק הנ' יאכל עבדי הוא כי לא בחפזון תלאו וסמוכה
לא תלבן כי סוף לעתים ה' ומלחמה לאקי משה וכתוב בתורה הנה יאכל
עבדי ע' . ואם מהמולותרים כמו רני טקדה לא ילדה ע' ופסוקים הסמוכים
לו כולם מטידים ומודיטים על חזונה הטהרה ואלה טלם טוד מארצנו באגר
מבאר קודם הפרשה הקיף כה אמר לחנך ה' ואלקך יריב טמו הנהלקתני
מידך את כוס התעלה את קובעת כוס חמת ולא תסיפי לעתיד טוד . וכן
באומרו כי לא יוסף יבא בך עוד טרל וטמאת ולתך הפרשה הקיף באומר
כי סי פח זמת לע אשר נאצתי אטבור מינת טוד על הארץ כן נאצתי מקדוק
סוף ומצפור כך כי הדרים ימושו והנצמות המוטנים ומסדי מלחך לא ימוש
וברית אומי לא תמוס חמר מרחמך ה' : זכו פירוש הפרשה הזאת דרך כלל
ומסדה עבאר כלפסוק ופסוק בפני טמנו :

נד

נא

נד

הנה

צמול ח יח

ישכל עבדי ירום ומאל ונצה מלח : פי שכל יכלים כמו ויהי
דוד לפ דרכיו מאכיל וס' טמו . וקרבון בו שכל עבדי משה ב
בגשתו מנלות חחס ושטטא מקראים שם בשם טרל וטמאת ומולו וחילך ירום
ונשח ונצה מלח . חמר טמן הסמלה כל לאון להורות סתיה מולתנו בזמן הקום
מסלה יתרה בתכלית מה שחשאר בחק מבאר במין חגופי :

כאשר

יחזקאל כח

שממו סוף רבים כן משתה מוליש מרלחו ותארו מוצי אידם :
פי שממו טמן תמיהה סמו כל יודעך ביום שממו סוף . חמר
כאשר תמלו סוף רבים מרוב שנותך ולורך ולתך עד שהיו אומרים חט לא
רעבו בקמת משתה יוקר מלש מרלחו ותארו יוקר משאר בני אדם . שכן
מנכף ביום כשירלחו ליש טבוטר מלח אומרים הנה זק קלש הוא מבוטר כ

כיהודי

במדבר כ"ג

כיהודי ופירוש כן מאתך כמו כן בנות בלמד דוברות: //

כ

יזה ונים רבים עליו יקפצו מלבים פיהם כי אשר לא סופר להם כלל
ואשר לא שמוס התבוננו: פי' יזה טען דבור וקול יוצא לשלשו כמו

תיבה ב'

יסיף מלאין לתתמו יטיעון אמר כמו שקפוחו קנים על רוב פעולתו כן יקפוחו
על רוב וקול פעולתו וידברו עליה חש אל רטחו לאמר מי האמין לשמוטתו וי

ח"וב ה'

תיבה ז'

טס שאר הפסוקים הסמוכים אחריו והמלבים מרוב הפעילות והשתפפות
פלגו יקפצו ויסנן פיהם ושימו יד לבה ופי' יקפצו טען סתימה וסנירה כמו ו

וטולתה קפצה פיה והוא מה שאמר סכה העבא ירצו ונים ויבואו מכל צדדיתם
שימו יד לבה וי' לפי שראו מנמולתו יותר כוונה סופר להם טענו יותר כוונה
לשמוטנו מפי הצבאים יתבוננו בחות הזמן סגדולתו: //

סי

האמין לשמוטתו וזרופ ה' טלמי טליתם: פי' קנים יאמרו לו ב
ברחותם הלחת ישרא מי האמין סמס לשמוטה שהיו אומרים טל

מפי הצבאים והנה אנתט רוחים טתס צעיניט יוצר סמס לשמוטנו עליו וי' מה
לשמוטנו לא היינו מאמינים שתלה זרופ ה' טלמי להיות בעשטן פחות ונזה סלד וחול
סומרו וזרופ ה' טלמי טליתם: //

ויקצו

כיוק לבנו וסורס מותרץ כיה לת תוחר ולת הדר ונר' אהו
ולס מר' אה ונתמדהו: פי' וסין לתעס אס לא הינו סלססניס ל
לשמוטתנו כי הטולתו למסלה צולה כחת סינו בדרך סבט המלס רק בדרך נס
ופלס כסלות יונק סן סורס סאר הול בחרץ לים בן הול בהולתו פלולת לת סורד
סוס לוס סיסבור ססרודת פליית וי' סחת סמנו אכל היתס כמוטת בטיי סכל
הסנוש לפי אלת היה לו תוחר ולא הדר ולא סר' אה יפס אכל כסור ומסונג מוסלר
כני סדס על כן לא הינו מר' אה וסומדיס לרחותם אכל הינו כוחיס ומר' טביס אקו

נבזה

נבזה

הזק חמונה
פרק כד

נבזה וגם חשבונו : פי ותיך היינו סומדים סורת והולת היה נבזה ופחות
שבע אדם כי היה קהל לסבול עלנו תמיד כער ומבחושות שהם יסורי קלוקת
הנבאלים במבחושות ותלמים ומרוב פחיתתו ואפלתו היינו מולסמים סורת ובמקת
עניס סגמנו לתקיינו רובם להסרבל בו כי כל כך היה עבה ונמלסם בענינו כי לת
חשבונו לבואם :

אכז

סליינו הולת נאל ומבחושות הולת סבלם ולחננו חשבונו נונט מוכה
באקיס ומעונה : פי החומות יאמרו וסכך לגי סברתם אחר
שכבר נתחמת קבלנו ברחיית העין כי החמת חתו ולחננו כולנו כללן קעינו חכ
הברות ויסורי קלוקת לת בלו עלנו בעטו סכך חלמים והיסורים שהם הלכות ו
והמבחושים אשר היו לחיים לבת עלינו מן הדין בלה עלנו חבל לחננו חשבונו
להפק כי להפלת מורנו באקיס אכבהו וטנהו קולת נונט מוכה באקיס ומעונה
מסנו מה שלת היה לו חלת בעונותינו ופשטינו לת במשעם ועונם וז"ל :

ודוא

מחולל משפטי מדוכת מטונותינו מוסר אונסנו עלנו ובחצורתנו
נרפח לנו : פי במולל פטול סך המרובע כענין חול כילדה וכו'
מוסר אונסנו עלנו הולת כי הטולם הזה הולת טולם השנוי והתמורה ולחן טובת אלמה
וצמורה כי לחן בו שלום בל יסורין ולא אלה בל ריב וקנבדין ולא ילה בל יין וחסדה
חבל ט טובת וקטנותנו סעורבות ברעותנו והקרתנו והנה לחננו רחינו בענינו כי
מוסר אונסנו עלנו ר"ל כי האלום בלה עלנו ויסורי הטולם בלו עלנו וכן בלו עלנו פכע
זמבורה אשר הם יסורי קלוקת ולת מרפח ולחכה שהם הלחת המלכות וטעם
נרפח כטעם כי חע ה' רופקך לגי שאמר קודם לבן כל המחלה אשר שמתי במלכים
לת חשים פניך ופי' ובמבורתו מן פכע ותבורה חלת אזה קל וזה דגש וס למרשו
מן חבור טלבים חפרים ויהיה חבורתו כנוי לגסרת במשקל צבורת וקרבון בו
בכויתו טמנו בקבון ובמבורה חתק היה מוקפול לת על צרותינו והיה ה' אומע

שמורת סו

הו"ע ד'

תפלת

הפלתו ושולח כפיצה למכותינו :

כולנו

כלאין תפיון חט לדרכו פנינו וק' הפיוט בו את סוף הלילה
 היום כולם יתדו על פנים המפורסם לעינו קאמא ובאומרים
 טקה ידמנו כי השמת היקה עם טרה ולא נמנו כי חמנו כלנו ככלן פנינו אל
 אשר חין להם חטא חט לדרכו פנינו אל כל עם אל לקיו פנינו לק ספס ידעם כי ה
 המה לא לקים כטו שנתמר חלק גיים יפלו מלפני מרץ ויחמרו לק עקר נ
 נחלו לבחירתנו ככל וחין עם מוטיל וכתיב בתורה הימאם לעלדס לקים ומורה
 לא לקים והיינו חייבים טוש בלתי מאומר אל כי ה הפיוט בו והמלה בו חתי
 פון בלתי והנה הויל ער הנה טבד טבודתנו וסכל טולנו ומכאובינו ומכלן ופלק ח
 מיתנו חייבים למבול פולו ולטבוד טבודתנו כרוננו ובספק לנו כדכתיב ועמדו
 זרים ורעו למנכם ובע נבר חיכריכם וכור מוכם וכתיב והיו מוכים לומעך
 מעוריהם מעקוקיך חפים חרץ יתחוו לק ועבר קליק ילחמו וידתתו יתע ח
 אשר לא יבאו קווי והרצה כיוכל בלא :

ירמיה נ"א
 ירמיה נ"א
 ירמיה נ"א

נשי

והויל נענה ולא יפתח פיו כזה למבול יובל ומרחל לעני נחירה
 נאלמה ולא יפתח פיו : פי' לפי שדכיות בלתי קחת ידנו היה
 תמיד קח ונענ' כי היינו נושאים חוקת בממוץ לקחת מוכנו במלילות סקר והיינו מ
 מופעם צופו במכות משונות והויל טכז לא פתח פיו למטוק ולבתרעם כל מה
 שהיינו נושים אל היה סובל הכל כטו הנה שאינו כוטק פשיכולו חות לעצמו
 וכמו חל אשר הויל מלומה ובלתי כוטקת כעצות חותה וכן חנה מופרכסת
 לחולשת כמו חלו כי הנקבה יותר חלשה מן החבר בכל המעשים כך היה ישרא
 בלתי חלש מלוד על כן לא יפתח פיו כי לא היה מעצלת מידם וחמו סגל רתנו
 כלאין מלכל ואמר עם נשאנו כלאין טכסת וירמיה חמר עם פורה ישראל ח
 חריות קדיחו סרדשון חכל מלק חשור חה האחרון טכמ נבוכדנלצר מלק
 כל

ירמיה נ"א
 ירמיה נ"א

בבל :

מעצור

וממאפט לוקח וחת דורו מי שחח כי נוצר מחרץ סייס מנאס
עמי קטע למע : פי מעוצר קולת וממאסר השבי והטבדות
אזר היה עכור ומסור בידו עתה על וממאסר ממשפטו עלולת שקר שהיו ע
עזים בו אפטים רעים פתה לוקח ונפרד טלכן חת דורו שהיה סבל בו יסורין
רבים מי יוכל לחות ולדבר המיתת המאונות וכן למפר את כל התלמה אשר מ
מלאתם בלית כי פעמים רבות נוצר מחדס סייס והמרת מעשה סמונה טל יחוד
האס חכן אנחנו היינו חאבים כי נמשענו טערה טענו המיתה המאונה ההיא ו
אסנו כן רק מפאט טמי היה בל לו הנצע וקר לחת היסורין והמיתה זאס נצע כי
הנוצע הוא טאז כמת כדכתב אל. נל תהי כמה ולמר מפאט עמי אל שכל עם
ועס יאמר כן כי מפאטו היה בל להם הנצע לא מפאט טלמוס : //

במדבר י"ב

ריתן

חת ראעים קברו וחת טעיר במערתו טללת חמוס טעה ולח
מדרמה בפיו : פי כי הוא היה מוסר חת טלמו למיתה ו
לקבר על יסוד האס כדכתב כי טלך הורצנו כל היום נחשכנו כלחן טערה
לפי שתמיד היינו מבקאים טענו טלולות שקר להורצו כמו שהורצו חת הראטים טל
ראעס וכן היינו הורצו חת טעיר בטבור טערו במיתות רבות ומאונות ולפי ע
טע שזעהל בסוקת טעיר היה חלנו והייט מוסרים חותו ציסורים קאים כרי
אציר היק היה מסונו-זל זה טל לא חמוס טעה כי לא נהרץ בטבור ראט וחמוס ר
רק בטבור לקיחת ממונה. וכן בטבור שלא היה טודה למעושתנו הכוזבת ולא היה
רודה לדבר מדרמה בפיו לומר שהוא טודה בה כי לו בדבור הקל אטפי שהיה צמורמ
ולא יבין פיו ולבו אום הייט מוסרים חותו כן המיתה המאונה הנחרת טלנו מע
מארתנו : //

הא'ים מד

וה'

חפץ דכאו החל חס הש'ס האס נפאו יראה זרע יחריך ימים
וחפץ

וספן ה' בידו יצאת : פי אשר שהיה הוא סמויך בקרב האקית והיה מוסר
 טכמו למיתת משונה עליה פן את רחמים שום סבה לברות ומכחוביו בלית אלא
 כי הא ספן לרבא ולהתלוו בלית לספן טעות ולמפן טעות להטוב לו באשריתו ב
 בזמן הנחלה כאשר חטאו רחמים היום טכפן הם שם פטמן טכפון כמקום אשם כ
 כמו ספמור ויהן את רשעים את רשעים קברו באכר זה יראה זרע שחרבן בו ז'
 זרע כב כמו אנשי טויות אשר הרבון בו מדות גדולות וחול סנה סלמור ספיקה
 להם וקבצנם כי פדיותם ורבן כמו רבו והאר סם וא ארץ זמר ולבטן אביהם ונלא
 ארבע סוקם כלפן אדם וכן יאריך ימים סלמור כי כימי הפן ימי סמו זכן ואש
 כשטמנו בידו מורב ימים סם כן ספן ה' אשר ספן לרבא ולהכחילו בלית כדי להטוב
 לו בזמן הנחלה יצא בידו כי ירבה סוקו ויסוב לו סאר כדכתב והטובך והרנך מ
 סאבויתך י טר כלפן דברי האמונה ומכפן זילתך דברי האש :

במדבר י"ג
 זכריה י'
 יחזקאל לו
 יעצק סה
 דברים ל'

מעמל

נפשו יראה ישבם בדסת יצדיק כדק עבדי לרבים וטעותם
 הוא יסטל : פי כמכעל נפשו אשר סבל בלית יהיה לו נפול ט
 טוב שירתה ושטם בו וכן דסת חותי כדכתב כ סלם ידנו חות למקטנס ומד
 גדלים ונן יצדיק כדק אהול סברי יאה לתיים רבים סדכתיב וסלבן זניס דכיס ז'
 זכמרו לבו ונסלה הליר ה' אל בית גקי ימקב ויורנו מדרכיו וסול בצדק
 יסבול טעות קנייס הרבים כ בצדקתי יהיה סלום וסוב לסלם ואפילו קנייס :

ירמיה ל"א
 יחזקאל ד'

לקן

חלק לו ברבים זאת טכופים יחלק סלל רפת אשר פטרה
 למות נפשו ואת פשטם נטעה וכול ססל רבים טל ו
 אפושטים יפניט : פי חקן חלקו וזרעו סם עבדי הנחלים סאר הן בסרן והם
 החנות הרשעים והעבילים הקדושים וסיל סה למה סנפאק וסקדימה למסלקה
 על קנפיית ופי ברבים כמו ורב יטבד פטור ולחוב זמר סה למה סנפיית
 באומרו ואת טכופים יחלק סלל והטכופים הם זנן ומנן והפמים אשר חתו אשר
 יצאו

בראשית כ"ה

יבאנו על ירושלים למלחמה כי חמרה שיומרתו אם במיתות מאונות בעבור חוקים
 שהיו עושים בישראל כדכתיב ונאפטתי חתך בדבר וכדם נאם סוסקל ואבנע חלוצים
 מאונותיהם למעמד עליהם ועל חופם ועל טמנים רבים אשר חתך יחלקו שדה חתך
 אלה וממונם קחת סעל והממון אשר שללו וכזו חזים מישראל בלעק והול מה
 שאמר גאלה סעל עליהם וכזו חתך בזה חסדה אהים וכתיב וחוסק חיל כל החיים
 סבים זהב וכסף וכדמים לרוב מולד וזה חזמונ יהיה לערה על אשר מסר עצמו
 למיתה כדי חזים בלעק טלך תהיה נפשו קחת נפשו וממונם קחת ממנו אשר
 לקחו בלעק ולבוא לחמרו קחת אשר הערה למען נפשו ועל הערה שחך מלאשן ותפר
 כדה אל הזוקק וקחת אשר חת פושטים נמנה כמו שאמר ויתן את ראשם קברו אל
 כי חזים היו מחזיקים חותך בחוקת רשע וענאו לל ית יתן לו חלק רב מהדב טוב ה
 הצפן לרתי ה' ולחמש סמו כלכות הקדושים וזולתם מהעביאים גדלי החומה ההול
 ומה שאמר והול סטא רבים נשח הרבון בו כי לא די אלא היה רשע כמו שהחזיקים
 חותך חזים חבל חול בצדקת נשח וסבל חטא רבים מהחזים כמו שאמר ופונקס
 חל יסבל וכן היה מתפלל לל ית צמד חזים הפושטים חטפו אהו עושים לו עטית
 צלות סלז היה מופנע ומרשק לל ית צמד סלמם ובעד הלחמם ומלבוהם
 זדון מסר חרוב בעת כמו שאמר העביל ירמיה מופי השית ודראו חת שלום ה
 העור אשר קולעתי חתכם שמים והתפללו בערה אה ונן ולחל חזי מופלל בשלומה
 אל מלכות עץ כאשר חסנו היהודים חומרים עמיד בתפלתנו אהינו שבשמים חק
 חיים ושום למלך חזנו אקינו שבשמים חק שלום בחרץ אקינו שבשמים חק שלום
 במלכות אקינו שבשמים חק טל ומטר בעת בחרץ אקינו שבשמים חק זרע
 לזרע ולסם לחול ככתב בסדורי תפלות כלחקהלות וזולת אלה הרבה ומה שאמר
 תפוצתנו זם לעת הסנה יהיה תשובה חסרת מסכמת טס מלחמרי הכתוב אשר
 לא יוכל להכתיבה רק המכחש דברי אקים חיים ו

יחזקאל ל"ח

זכריה י"ג

בראשית כ"ד

ירמיה כ"ט

פרק כה

פירוש

כסוק ונהי כמנהג כולנו וכבנין טדים כל צדקותינו
ועל כעלה כולנו ונענו כחם שאנו : //

הקשה

אלו חכם אחד נוכרי באומרו אחר שידום מדברי ק
הנבואה ומן השכל ומן החם כיון בדיק בארץ אשר י
יטעה טוב ולא יחטא ולוין איש אחד מישראל זוכה לשמור כל המצות הכתובות ב
צתורת משה ואמילן הצדיקים שבעם בטעותם כל הצדקות חנם יכולים להניט
א התבלות המצויקא מהם וכא הטועים שבעם כאשר אמר הנביא בטעורכם
ונהי כמנהג כולנו וכבנין טדים כל צדקותינו ועל כעלה כולנו אם כן במה עובלו
להתקרב אל הש"ת ולהשיב פשוטה עשית וכן לבחור משה קולעת אשר חתם בו
היום אחר שאתם וצדקותיכם מלאושים לענו ית' כדבר טמול : //

קהלת ז'

וזאת

היתה תשובת און החמת כי לין שום אדם שיכול להתקרב
אל הש"ת ולהשיב בזכות לבד אם לא ילנה לנו אחר התפודות
אור אקי בחסד וברחמים מלאתו ית' כמו שאמר והקרבתו ונעא אי כי טו הוא
זה אשר ערב לבו לנשח אנו נאם ה' וכן אשרי הבחר ותקרב ישכון מצדיק ועלכן
היה המעור מתתן לא ית' שלוחה אלנו פור אקי להוציאנו מלונתנו ולהשיב עשוקתנו כ
כדכרתנו טורנו אקי שטנו על דבר כבוד שמך וקצולנו וכפר על חטאיתנו למען
שמך וטור גס למען שמך ה' ומלחת לעוט כי רב הוא וכן לא לנו ה' לא לנו כי לשמך
יתן כבוד על חסדך ועל חמתך וכן למען שמך תחיינו בצדקתך תציל מצרה נ
נפשי וטור טובה ה' חלצה נפשי הטועט למען חסדך וטור קוסה עזרתה לנו
יפדנו למען חסדך וטור חנני אקים בחסדך כרוב רחמך מחה פשע וטור
אקים

הגלים ק"ה

ע"א
כ"ה
ק"א
ק"א
ק"א
ק"א

הזאת:

פרק כו

באור

פסוק והיה כי תרצו ופרייתם בארץ בימים הסמה נ
נחם ה' לא יאמר עוד ארץ ברית ה' ולא יעלה טל לב

ולא יזכרו בו וצ' :

וק

מה שטועים הנוצרים משה הפסוק באשרם דעה
ירמיה חנניא סודים כי למסם הדלים תבטל תורה מ
משה המושמת בארון ברית ה' והוא אומר לא יאמרו עוד ארץ ברית ה'

ולא יזכרו בו ולא יפקחו ולא יעשה עוד :

כפרק י"א

התשובה

כבר הוכחנו בריתות ברורות ופטרות בטאות ושכלות
וצפרט מוצרי כותב האון ונשאלים ומיבדי קנת ת

כמו הנוצרים כי הנורת מרטה היא הנרת שקת נבית וכו' חן תרה לקית
אחרת אלה והארכנו בדברי השצתינו טז אשר הלטט ושצרטו כל טענותיהם
כנוד הנורה האקות בשבר נבל יוצרים חס כן טהבו לא נאחר לנו כק לבא
כי גם מן הטענה אשר טועים הנוצרים מזה הפסוק סינו מורה טעה כלל

תלכים ח' ח'

ואומר כי ידוע לבט מושכל כי לא היה בארון הקדש רק שע לוסנת מצעם לחוות
הברית כדכתיב חן בארון רק שע לחות האצעים וצ' ולפיכך נקרא ארון ה'
הברית לפי שהיו לחות הברית בו אשר היה כעוב עליהם דברי הברית ט
טערת הדברים וקנה הם בטכמם מודים כי טערת הדברים חו מעשר
להיות להם שום שנוי ובטול וא"ל לשום חד' להטט השועה נפשת בל שמויהם
כאשר יבאר בטו בדברי טענותינו טל דברי האון וליין במאליהם ואחר
שם הם מודים כי נבטול לשמור המכות והחזקות והתבנות בטערת ק

טק י"ט

הדברים

חזוק חמונה
פרק כ"ו

הדברים חטפי שהחליפו מכות שבת ליום ראשון בזדון לבס מהשאלת נכסו
על זה לא מפי ישו ולא מפי הלמדן כאשר נהגו בסרק ב' ח' מלחם לבס
לומר כי חרון ברית ה' עם עמרת הדברים שכתבו לא יטלה על לב ולא י
יזכרו בו ולא יפקדו וצ' וכמו כן ח' יוכלו לומר כי תורת משה לא יזכרו
חזקה לעתיד חחר שהכתוב אשר נבחים רחיק ממנו אינו צריך כן ופ' ה'
אחר שאחרון הנבחים בחתימת הנבואה כולה חמר זכרו תורה טבדי ה'
ח' חזק חזק על כל ישראל חקם וכשנפטים והנה חס כן לא בת הנבואה
בפסוק הזה להודיע כי התורה האלקית עתידה להצטל או כפי סדרתם ה'
הנבואה חבל בת להודיע שתדל מעלת שמש ומעלת ירושלים הקדושה בזמן
העתיד וחמר כי כאשר נרצו ופסרו בארץ צימים ה' חמות העולם
והעמים אשר יבואו לבקש חת דבר ה' בירושלים כמנאכתוב ונהרו ליו כל ה'
הצנים חותן חמות העולם והצנים לא יחמרו עוד חרון ברית ה' כי לא תעלה
מדרגתם ולא יטלה על לבם לצטת למקום קדוש ה' חרון האקים מ' צדל
קדשת או להצטת ה' מקום מכון הסעמט וחמר ולא יטלה עוד כאשר היו
טועים קודם לכן שהיו הנכרים באים לירושלים להתפלל כדכתוב ונס' ה' הנכרי
ח' לא מטמך שרה הוא וצ' וכתב שם ובל' והתפלל ה' הצבת הזה חבל
צפת הקיף יקדחו לירושלים כסא ה' כי תפיה קדושתה בעיניהם כקדושת
כסא כבוד מרום ועקוו אליה כל הצנים לשם ה' לירושלים אל לקדש טלם בשם
ה' ולעבדו שכם חחר כי הקדושה אשר היו נותנים להיכל ולדביר אשר אס' ה'
חרון ברית ה' יטנו החמות והצנים כולם לירושלים כולה והוא מק' שכתב ל'
לבש' צד' תפחד ירושלים עיר הקדש כי לא יוסקה יצא כך עוד טרל ו
וטמא' וכן כתוב וקיתה ירושלים קדש וזרים לא יעבדו זה עוד חחר הרצון
צלו הפסוקים להודיע כי לא יכנסו זרים לירושלים כי תדל קדושתה לפתיד וכמו
שהיכל!

מלכ' ד'

מלכ' א' ח'

יגעה נב
יחל ל'

שהיכל הקדש חסור להכנס שם ואפילו משהלך בן תהיה כל העור קדש אלא
 כנסו זה זרים מחומות העולם בטודם זרים אל טרלים וסמלים ואפילו הכלים
 מהחומות הנבריות ההן להתפלל א ה' יוראו להסג לירושלים ומעצת לעצת בית
 המקדש להתפלל כאשר היו עושים קודם לכן אבל יתפללו ושתמו מרחוק א
 אבל הניס הנשים א ה' הם יבואו לירושלים וינסו בעזרת בית המקדש א
 להתפלל שמה כי צם הם יקרלו עם ה' ועבדו כבע ישראל כדכתיב וטלו צינים
 רבים א ה' ביזם ההוא וכז' לעם ושכנת בתוך וכתב ובע העבד סלגים
 א ה' ארתו ולמדה מתשם ה' להיות לו לעבדים כל אשר שבת מאלו ומחזקים
 בברייתו והביאותים א הר קדשי ואמחרתם בבית תפלת שלותיהם וזכיהם א
 לדון על מעבתי א הנה נתבחר מכל זה כי בזמן סגן המשיח יכדו החומות
 מועלת רדושת ארץ ישראל ותהיה בעניהם מן קדושת ארץ ישראל כקדושת
 ירושלים הקדושה וקדושת בית המקדש וזה מה ארלונו כנפשוך עתה
 הטונה הזאת :

זכריה ב'
 יציעה לו

פרק כ"ז

באור

מסוק מקוה ישראל מושיטו בעת צרה למה תהיה כנר
 בדרך ובאורח נטא לען :
 אלו חכם אחד נוצרי ואמר למי אמר ירמיהו העביר
 מקוה שרא מושיטו בעת צרה השיבות לע אמר אהיה

טיען

כי הוא מקוה שרא כאשר אמר צם כן במקום אחר מקוה שרא א כל ס
 עוזבך יבואו ע' וכאלו צם כן מושיט את ישראל בעת צרה ולכן מושיט אחר ז
 זולתו כדכתיב ומושיט אין בלתי טען עוד ואמר והנה העביל אמר על המושיט
 ההוא למה תהיה כנר בדרך ובאורח נטא לען נראה בזה אידע העביל צרות ה
 הקדש

ירמיה י"ז
 הו שט י"ג

הקדש נבדולתו כי באית המשיט היה כצד בחרן כאשר היה שו מושיטם
ואב למה חתם פינכס מחמינים לו אחר שהנבית ירמיהו משיד עלו : //

וזאת

היתה ראובת אז חתם הנזכרים מורצם בכל דברי ט
טענותיכם והראובותיכם להבית ראית לחמונתכם מקצת דברי

הנביאים בלתי הננת כונת אומרים ובלתי טיין לדברים הסמוכים לו מקודם ו
ומלחם וכן מבלתי טיין לדברים הדומים להם בדברי הנביאים ואין באצבכם
לדעת החמת אלא לבער ולנצות דברי חמת הנוטמים חמנס הכוונה ה

ירמיה י"ד

החמתית ב"א שנבואה היא כי ירמיהו הנבית ט"ה אמר שבזה לו רגבולת בעלת ה
טל דבר הרעק הטהירה להיות ב"ח כאשר הודיע בצירור בקמלת הפרשה היתה
בקומרו חזר היה דבר ה' א' ירמיהו על דברי הנזכרות בראותו בעבולת הקי"ת

י"ד

כי יכבד הרעב כמאר ב"ח' עד אשר צותת ואוט' ירואנס קעלה האמימה וכן
בראותו ונדל המדות אשר יסבב הרעב ב"ח' חפילו לבהמות וסות האדה התרחל
להתודות ואמר חס טוענו טענו בנו ה' טעה למטן שמך אל חס טוענו הטירו במו

כי לא בזה הרעק הזאת עלינו בדרך מקרה רק בסבת טוונותינו כילת היר
רעב רק ב"ח' לבד חטפי כן טעה חתם למטן שמך אשר נקרת עלינו אל למטן
שמך אשר נקרת אקי ישראל ולחננו נקראים טמך וצאן מרעיקך ואס תיחסרנו

הדין טמך פי רבו מאובותינו לך תסחננו בכמה דברים בעבוד אקים אחרים
בהרבות הסמנס ובשמוע אנבילי האקר ובמרב אנבילי החמת על כן אחר
הודו אמר העבית בדרך בקשה מקיום שרש מושיטנו צנת צרה אל חטפי

אסרו מודרכיך הם לך מקיים כי תשיטם טזו ה' צרה כמו שחתה מושיטם בכל
דור ודור כן חתה תרחם עליכם שלא יכלו ברעם ומה שאמר אחר כך למה
קביה כצד בסרן וכאורח^{כטה} ללן הכוונה כי חס הפתיר פטך ממנו ולא תרחמנו

עלמה בלן חתך חזות ה' חרן כי חס כצד בחרן נכדיה אשר חין לו יכולת

בה להביל אלתו מלכתו וכן אמר מר"טם וכמתה את הטעם הזה כלום
 החד ולאמרו קנים אשר טמנו את שמעך לחסר מבלתי יכולת ה' להביל את
 הטעם הזה ה' הדרך אשר טמנו להם וישמטם במדבר והוא כדרך עורה למוס
 תען ה' הקיבה אל תענת לעבת אל הם לא תרעה בעיניו ולחטו ירעה בלא חנה
 ימן ולתוך מרצו וטעם לזרותינו וכל העבדים דברו ה' האת כדרך משל כלען בני
 חדם להבין לשומעים והרבין בזה הטעם כי חדים לא יוכל להוציא ולהביל אלתו משום
 סבות המונעים חותו ה' כי מי שהולך בדרך נכרה וכ"כ האמת אשר נסרה
 ללן בעיר לא יוכל להאשע ולהוציא טעם מיד עושקו ועצו וסבין סתולו כי סין להם של
 מן איסמובו ואף איהו ממשפחת רם הם עצום בעיני רוחיהם עלכן סין בידם ל
 להוציא ולהביל אלתם כדכתיב החד כל ליוור ושמוטו אטוט על כן אמר העבדים
 לנה תסיה כנך בדרך ובאורת נטה ללן ה' כי סוף איהו הליש מלחמה ה'
 הדרך ומתואביה כאשר יהיה נבהל ומדום בעב רעה אהפול עליו פתלום לא יוכל
 להשיע טכטו מלכתו וכ"כ אלה יוכל להביל את אלתו מרעתו כי חולו מבטל מן הצרה
 הפתאומית אשר עולה עליו וטלכן אמר למה תהיה כלעם נדהם וה' כי אטעם איהו
 צבור הליש אשר חותל להאשע הטאוקים מיד עושקיהם סנה כאשר יהיו הטאוקים
 צבורים מטמנו לא יוכל להוציא הטאוקים מידם וטל כן אמר כצבור לא יוכל להאשע
 יכדי להרוות כי האת חית כנך בדרך ובאורת נטה ללן ה' אול סוף סוף הקשמים
 וטקיים הדרך ועכ"ז טכן טבוחו ברחובו כדכתיב ועשאו סקדא ואכמתו בטעם ו
 וכתב כי חתם ה' בקרב הטעם הזה על כן אמר העבדים ואתם בקרבנו כלן אמר
 אתם חית כנך בדרך נדהם אלה אתם שוק קמוד בקרבנו לך הדרך ואמת
 גרים בה ולא חתם על כן מן קדין הוא אהפיענו וכנך מה שאמר למה תהיה
 כלעם נדהם אמר העבדים חתם חית שט אשר מודרבו חות לחות נדהם ועבה ב
 צביות עליו צרה פתלום חבל חתם חות ה' וזהו סומרו ואתם בקרבנו חבל אמר
 חתם

בראשית י"ט

שעור כ"ה
במדבר י"ד

חתה חותה ה לבדך חצר חין כמוך וחין כמושך ומושיט חין בלחך על כן
 מן הדין הוא שהושיטנו וכבוד מה אמר כבוד לא יוכל להושיט כחצר יהוה ה
 השואקים צבורים ממנו חמר העבית ואמך עלנו נקרת לא כי כבוד נקרתה ה
 אקו ישראל כי הוצאת חורטן מארץ מצרים ביד חזקה וצורו נסויה כדכתיב ת
 תנכי ה' אקך חמר הוצאתך מארץ מצרים מעבד עבדים וכתיב המולות ת
 תתכם מארץ מצרים להיוות לכם לאקים חנה וכן בהושיטך חורטן מיד ס
 סתריב מלך חמר נקרתה אקו ישראל כדכתיב מה אמרה אקו ישראל חמר
 התפלות אקו סתריב מלך חמר אמרת ה' הכוונה בזה כי חתה חין כבוד
 חמר לפעמים לא יוכל להושיט חבל חתה שונו עבוד לק הצורה סמורה הצבת
 דכדים ג כדכתיב חמר מי ג בשמים ובארץ חמר יטאס כמושך וכבודוהך ושעל כ
 ישעיה מנה כן נקרתה אקו ישראל ומושיט כדכתיב חתה חל מסתתר אקו ישראל מושיט
 ירמיה ג וכתיב חכן בה אקוט קשועת ישראל עלכן מן הדין הוא שהושיטנו ולא תנכנו
 וזהו חומרנו בסוף דבריו א' תיתנו חתה חית כונת העבית בלא הפסוקים
 ולא חמר סבת לבנות בניין בלי ארשען עלנו :

חנות כ
 ויקרא כג
 מלבי כ יט

פרק כד

באור פסוק והעבדתך חת חויבך בתרץ חמר לא ידעתי כי חס
 קדחתם בחפי טר טולם תקד :
ומה שטוענים קצת מחכמי הנולדים בחמדם הנה ירמיהו
 העבית חמר בצירור בזה הפסוק כולל תוכלו לבלות מ
 מזה הנחת לעולם וחס כן לשון חסס מקוים הנחלה ממנו :
התשובה מלת טר טולם חמר עלן פעם חת על כל ימיו ה
 העולם

העולם הדרו רל אשכ חלקי המזכירה שהוס זמן צב"ה כמו שמכינו וינדל אסך
 לעולם לאמר ה' צבאות אקץ על ישראל וקטלם ויאמץ וינדל אסך עד
 עולם לאמר ה' צבאות אקץ ישראל על ישראל ה' על כל ימי העולם
 הקטן רל האדם שהוס זמן צב"ה כדכתיב ושבעים שנה אדם חי ואלה
 חרב מצביקך עד עולם אשר הרבן בו עד סוף ימיו והן כוץ מעניקים
 והוא גם כן על זמן צב"ה בלתי ידוע אצל צע אדם כי אם אלו
 לדור כמו שמכינו כי ארמון נמשך סמוך עד ערב שופל וצוהן היה צטר מ
 מטרתך עד עולם משנא פרחים מרעה טורים וכתיב בעניי טדי טרה
 עלינו חות ממרום והיה מדבר לכרמל ורל היה סחרן הזה עד ירצה
 הא וישמך רצונו עלינו ואם יפיה כמדבר לכרמל ופי' חות רצון כמו א אשר
 יהיה שמה חרות ללכת ילכו והיה א"כ עד עולם תוקד כן הפן האשוי הזה
 ולהיות כן הפן הרצון דומה לזמן צב"ה כדברי הטוטעס א"ל כי כל ה
 סגביתים פה אסד יעידו על הצללה הכללית לחומה השראית כי מה שמירה
 חמר וכביתו חת כל החיכם מבל קצים מנחה לה' נסומים וברכב ורל וכן
 ולת יעבדו עוד זרים וכן וידעו כי אע"ה אקיים בקולות חותם א קצים ו
 וכנשרים א חדמותם ולת חותר עוד מהם אס ולת חותר עוד מפ מהם אשר
 שפכה את רוחי על בית שרא נחם ה' אקיים ואלת אלה מדע ואלת להיות
 סתרה בדבריהם כי כולם נתנו מרומה אסד וכן גם מרעין סחוק אשר
 צמטר דילשני אשר לו כי מלת טולם רחמור לאמץ צב"ה ב

בכמה מקומות

ותמצאנהו

בדרך מו

עמד א'

אמוראל א'
אמוראל צ' י"ב

יחזקאל א'

יאעים סו'
ירמיה ל'
יחזקאל ל"ג

פרק כט

באור

פסוק רצ"ג לדבר על ציו ועל מולכה לנפש ולגרוץ
ולחזיר :

ומה

שטוענים חכמי הגזרים מזה הפסוק עם הפסוק
הסמוכים חסרין באמרם מה שאתם ביהודים

בנסתם בימדיהם הטובים אשר באמרו עליכם מעי העבירים לשוא חתם
בטחים בהם כי לא יפקיעו בהם חסר אשר עשיתם הרע בעיני ה' כי יעודי
הנביאים כולם קן למנוה קן לרעה באמרו בתנאי ר"ל כי כאשר קשית מ
מימד טוב על ציו חסר או על חסר חסר יטור הטוב ההוא קנוי
הפיש ההוא יטעה הרע בעיני ה' אז בל ספק ימנע ממונו הטוב המיועד מפי
העביר ההוא לבוא עליו וכן כאשר קנוי מימד רע על ציו או על חסר בטור
רעה כאשר יטוב קנוי או חסר מרעה או בל ספק ינצל מן הרע ה
המיועד לבוא עליו כאשר הוטל בעיניו והוא אשר באר ירמיהו העביר ע"ה
מפי הש"ת באמרו רצ"ג לדבר על ציו ועל מולכה לנפש ולגרוץ ולחזיר ועב
קנוי החל מרעהו אשר יבדתי חלו ונסמתי על הרעה אשר חסרתי לטורתי
ורצ"ג לדבר על ציו ועל מולכה לבנות ולבנות וטעה הרע בעיני לבנות שטוען
בקול ונסמתי על הטובה אשר סמתי להסב חותי וטור חומרים הטוענים
חסר שה"ת הסיב אשר עמם חסר פסם ופדחם מודי חוביהם הרעה
פעמים וזהירם ע"י עביתו חזרה חסר חזרה אלה ילכו חסרי אריות
לבב הרע וכוה להם ללבב בכל דרכיו ולשטור מצותי חקני ומשפטיו והם
בראותם כי ביקה הרוחה הכבדו את לבם ולא שמעו א מצות הש"ת ועל כן

הוא ית' מססס לעמרי ובאליכם מוטל פנח סמלכה צמורה עולמית ולו ירצה
צמח מור כדכתיב וימסס ה בכל זרע ישראל וימסס וימסס ביד אופס סדר
מזר האליכם מוטל פנח וכן ויאמר לי אס יממוד חסג ואחוא לעני סן ספדל
פנח סק סלק מוטל פנח וילכו :

מלכיים ב' י"ז
יחיים ט"ו

התשובה

נס זאת סינה טמנה סלגן כי סן סמחן ביסודים יה
הטובים בוסרזים איחואנו טכט לע"י אהיה טמח
הרע בפני ה רל אנחיה טמח סמטג זמרי וסונקטס ספר פנח סמלכה
זמחו בוסתים בו ית סמחן זמרי כ למר אצב לו סל לעבט סמחן סוד
ית יסוב יחמנו וכנוג עוטריה אקים סגן סמחן ידעודים סמחנים
ספר סמחן ס' גבילו סמו אכתוב בתרעמו סלקת גלח לך וסמלך כל
הדברים הלכ בתרעית הימים וסבת סדס אקך וסמטת בקולו כיל סמח
ס אקך לו ידך לו יחיק לו סכח סת ברית חבורך למר פנח להס
וכן סתב והס כי יצחו סלך הדברים הלכ סדרכה וסלקת למר נפני ל'
למך סמחן סמלכה בסל סמח סמח סמח סמח סמח סמח סמח סמח
הלקך וסמטת בקול סמל למר סמח סמחן סמח סמח סמח סמח
וס ס' לקך סמחן סמחן וסמך וסמך סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן
ה לקך סמח סמח סמח סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן
סמחן סמחן וסמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן
סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן
סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן
סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן
סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן
סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן
סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן סמחן

דברים ד
דברים ל

וכעין

חזק חמונה
פרק כט

דחיה א וכתק חסרתק אובה יל כי נתקן וכן כתב אבו צעם אובצים נחם
א' כי אפי בעלתי בכס ולקחתי חרכם אחד בענין נשים סוגעמחה והבאת
יחזקאל א' חתם כין וכן כתב חמור חיהם י' אפי טלס ה בקים אם אחפוק צמת
הרשע כי אם באוב רשע מדרכו וחה אבו שוב מדרככם הרעים ולמה
הוא יד תמותו בית ישראל וכתב אובה טרא עד ס' לקך כי באת בסוק קרח
סמכם דברים ואוב חלה יחמוח לא כל רשע טון וקח טוב ונלמה פרים
שפתע וכן כתב חסרת איהם כה חמר ה צמות אבו אפי נחם ה'
צמות ואוב אים חמר ה צמות וכן כתב אפי חמרכם סרת
מחוקי ולא אמרתם אבו חל ואובה חכם חמר ה צמות ונ' והרעה
כיוצא בלו הפסוקים המוצא בדברי הנביאים נלה אפר בלו להודע ולהוחת
כי הפאובה הוא עקר גדול ויקר אכל יליו בו כי אין אים אדם בעולם אעל
מן הסמל בדכתיב כי אדם אין מרק בארץ אשר עשה טוב ולא ימנח ענ
כן הגיה ברוב חסני וחמדיו חן וקורק לעמו דרך הקאובה כדי להבילם מ
טראת הקאובה כאשר מבינו בדהעה כי אף טלפי אקמח טע סמלים גדלים
חמר אעשה פפובה וקבל טלון יסורי האיק בלכבה מיד נתכפרו סמליו והעיל
זכותו אפילו לזרמו אחריז בדכתיב ונתת טל סמר חוסק למעט ולחמן דוד סבד
הנה סנעה הרשע חטפי אלא חים בכל סלבי ישראל ויחודה פטע כסוהו כי הרבה
לעשות חרע צפני ה' להכעיסו טלם בהכעטו לפטו ית קל האובות ושיצוהו לחלום
למלכותו ולבן סמך חסרת החפובה לטראת רנע חדבר כי הפרעה יהיה ב
בסה להעיר את טראל א הקאובה להודיעם כי במצות הקאובה ולא בולתה י
יכלו לבגלל כח הנורה הרעה הנקורק מלפנו ית עליהם בסמר טונותיקם כ
בכתוב אם וטרה חמור נח א חמ יחודה ואל יושב ירושלים לחמר כה חמר
ה' הנה חפי יוצר עליכם רעה וקוטצ עליכם מקאובה אבו נח אפי מדרכו ה

זכריה ח
חלפי א

קהלת ו

ישעיה גז

הרעה והטיבו דרככם ומטלליכם וכן להודרם שלא יצטמו בימודים הטובים
 אשר הכתיבם להצותיהם למען מלמד אשר יצא דבר מלבוש מלגנו ית' להכניב
 ימי מעשה לא יוכל להרע מותנו אבל שיפחדו קמיד כמו שהצות היו ירחים שמה
 תרום קמול ואם לא יוכלו להנצל מרשת החטות מתקצורת הטובים הסומרי כ
 כאשר טובו סלנו ית' קצובה שלמה יקבלם ויליכם במעלות ים כל מעלה ולא
 תכרינה החטות ולא תטלנה טל' לב כאשר הכתיבו יחזקאל הנביא מפי ה'
 הרע כי טוב מכל חטות אשר טעה ואמר את כל חוקי וטובים שבתוך
 סין יסיה לא ימות כל מעשיו אשר טעם לא יכחז עוד בדקתו אשר טעה יסיה
 מצורף לזה כי מביט בדברי הנבואה יעודים הרבה אהם טובים וכן הטמסות
 אשר טמרו מפי ה' שצוה כל אדם קנאי כי יעודים סמורים שצוה
 סנים בקנאי כל סמך כמו שצוה לכן כל אשר כ' לקים ית' טמסות יד' יסיה
 לא קונים אשר לכם מסביב כמה כלימקם טמן וסמך כרי ישראל טמסות קנאי
 ופרישם קנאו למי סרה כי קרין לבוא כי טעם איסם וטמני איסם ועמד קם
 ונרעם וסדתי טלכם אדם כל בית ישראל כולו ונעשו סמרים והרעות ית
 צפנה והרבות טלכם אדם צפנה ורבו ופרו ונאמרו סמך סמך כקדמותיכם
 והטבת מרחשיתם וידעתם כי אע' ורובתי טלכם אדם את טמני סרה
 זרעון וסייע להסגלות לא תסוף טעם אטם ית' ית' טעם נבולתי
 יחזקאל להעצ' ארץ יחל כקדמותה ולהס' לה כרשיתם להרבות טלכי ית
 אדם כל בית ישראל כולו ולא קנסין עוד לשל ית' סרה ולא יוכל סמון לומר
 על זה קיעוד וטל הדומה לוי סמך ארץ לט' טמני בארץ וצמקם
 סבועה אין קנאי וטמני יד הטיב היא השבועה צדקת כי טמני א' טמני יד'
 וחמרת ס' סבי' לטמני וכן לא יוכל לומר וס' פן כי זמק ההצטתה נתיק' ית'
 צלתי ישראל מכל כ' אז לא הכניב הטיב לחמרת ישראל מרחשיתם ולח' לט'

יחזקאל יח

לו

דברים לב

סזוק חמנה
כח כס

שבו על חמנתם כל בית ישראל אל סערתם כשנתיים זולתו מב חקא נסא חס
מבני יהודה ובנימין והיו גם כן הסיפה לכל עוד את בני ישראל מדה שלא
יהיה אחרי הנפילה העתידה כאשר הוא מצולח מצותה הגבולה ומאחר
דברי הנביאים אשר הקדמנו זכרם בזה הספר וכן מה שאמר שם
ביתחוקא סמוך לזאת הפרשה הנזכרת לכן אמור לבית ישראל כה אמר
ה' אלקים לא למטובכם מפני שמה בית ישראל כי אם לשם קדש אשר סלוקם
בציה אשר באתם שם וקדשת את שמי הקדוש בסחולל בנים אשר חללה
בתוכם וידעו קונים כי יאזכר ה' אלוקים בהקדושי בכם לעיניכם ולקח
אתכם מן קונים וקבצתי אתכם מן הארצות והבאתי אתכם אל ארצותכם
וארקיטולכם מים מקורים ובהרפת מבל מוסחורתכם ומכל גלגלכם את
חטבת אתכם ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתם בקרבכם והסירתי את
לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב צד ואת רוחי אתם בקרבכם ונאיתי את
חזר בסוקי תלבן ומאפסי תפטרן וטעיתם וכן אשר הסוקים הקמוכם
חסדיהם עד סוף הפרשה כלם נאסרו בלי אום תעתי וכן כל מקום
אתמלת כי האית מבטית לטעית למעט ולמנוח אמו ולת למעט לין אום תעתי
שם כאשר זה ידוע וסבולת לב וכן מצנו בעבולת אשר הנביאים כסוה
יעודים טובים אשר נאסרו גם כן בצדעה בלי אום תעתי כן כי מי נר
זאת לע אשר נאסרת סבולת פני נח עוד טל הארץ כן נאסרת סבולת
עלך ומקטור כך כי בהרים יטעו והפצות המוטויעה וחמדי מעתה
לא ימוא ובדית אומי לא קמוטו אמר סבולת וכן נאסרת כי מינו
זכרוט טונו אם לך את דרך עוד סחבל לחיבך ואם יתנו סבולת
עידעך אשר יצטרו כט סאסמי יאכלוהו והללו את ה' ומקצנו יתקו
בחצרות קדשי וכן כתב כה אמר ה' נוקף שטא לחור יומם חוקית ירת
וכוכבים

יזעיה נר

סב

ירמיה לא

סוּךְ חֲמוּנָה
מִלֵּךְ כֶּסֶף

ירמיה טו

סענה ממה שבתוך ויסמר אלי חס יעמוד מנה ואעוה לבי חן נפש אל
הטס הזה אלה מעל פני ויכלו כי זה כחומר חמר הגיה לרעה חמר חומר
אלו גשמים אלה יתפלגו אל ית צמד יהודה ובעיני כי לא יבאם בלתי סגור
כביח את טהרת סבבים כי כסדר חמר הגיה לרעה והאלהתי חרבים מעל
עצ כסדר האלהתי חת חסס חת כל זרע חפרים סוד חמר לו וחתה אל ת
תתפלג צמד הטס הזה ואל תשא בעדס רנה ותפלג ואל תטעו כי סיני ש
אמע אונך . והודיע הסנה חמר בטבורה הול ית חינו רוצה לקבל קבלתי
בחוטרו סונך רוחה מה המע טושים צמרי יהודה ובחובות ירואים הצנים
מלקטים טבים והאבות מעטרים חס והנשים אנה בנה לטוה בונס למלת
הגמים וסך נמים לאקים ססרים למען הכטיס . וכן חמר חומריו ית
לרעה לכן כה חמר ה הנני מביח עליהם רטב אשר לא יוכלו לגדת ממנה
וצקו אלי ולא אטמט עליהם וחמרי הודיעו הסנה גם כחן בחומר כי ססטר
עריך היו אקך יהודה ון חמר לו ה שס פעס אנית וחתה אל תתפלג צמד ה
הטס הזה ואל תשא בעדס רנה ותפלג כי סיני אמע בעת קראס אל צמד
רעהס אל כי חמר אהס טושים הרע בעיני בעדס אקים אחרים חטפי ש
אתתפלג בעדס אלה אביל עליהם הרעה הסיוטרת לבוא עליהם בעונוקיהם לא
תקובל סעורב וסעילי חס טעמס יקרלו אלי לא סאסס חמר אטעס אביס מ
סעווקיהס סכע אחר וספן אלילי חטעס חטעס חטעס חטעס חטעס חטעס חטעס
חרב ורטב ודבר אשאר בילר חסכ בחומר כי חרב וברטב וברבר חגי
סכלה סוקס ולביך ירעה סעסל חג סחוקת ס לא תקובל קטלני צמד ב
בית יהודה צמד טעוקיהס חתל להתפלג אטעס למען סמו כדכתיבס
סס טעמו טעו סע כי טעה למען ססך ון חמקס בחומר וסך טעמו סקרת
אל תניחו והיב הגי אס כה חמר ה אטס חס כן חגי לטע חלכס לא סכו

ד

יח

יג

יד

חזק חמונה
סרף כט'

יזה לא רכס טרפס יזכר טונס ויפקד חסלתפס אל חסר טהס חונס בוקתס בנסי
 חבל אהבו לזוט וללבת למצרים ולאער לבקש טור מעמיסהם ולא חסכו חלצהם מענוט
 ללא הועיל כן חטפס להם כי חטטס ואלתס בין החמטת חבל טנה קודס חלפת חבור
 טונס ברטב וספקוד חסלתפס בטרב זכדבר וסמר שהודיע לו חלפת ס חלפת להם
 להוצל סן הרעה הסיועודת לבל טלהם לבן חסר טוד פטס חלפת עלה יתפלל ס
 עלהס כדכתיב וילמר אל חל התפלל בפד הטס הזה לטובה כי יזוט חונס חונס ירמיה יל
 חלרתפס וכו יטלו טלה ומגחה חונס דוכס כי בחרב זכדבר סע סטלה ס
 חותפס הכונה כזה כי חטפ סחמנו ויטל טלה חונס סקבל חותפס חסר טחס
 טומדים ברטטס וסנס חמטס טלהם לשוב אל דומה למה שכתוב ובפרטכם ב
 כפיכם חטטס טוע סבס ופי כי קבו קטלה חונס חונס ידיס דמיס טלה רחבו
 יזכו הסירו רופ מעללכם מעך טוע חלו הרעה חסר רדכן בלא חסוקס חולץ
 כי חלפת הפושטים חונה נסמרת בטוד סגזיהס צדיהס חבל חסר שסירן חוס
 מעלליהם ויסוצו אל ה חבל לבס חו תקובל חלפתס ותלת הסתפללם עליהם לחובה
 חזה העלת ירמיון ע"ה בראתו כי סן כח צידח למחת בפושטים ולהחזירם כדחפלת
 תקובל בטדס שב טוד להחלל ולחקק עלה ימחס ולא יחזן חותפס לסעך טטנ חסר
 יקרא חמנד אקי יסרה וכן סלה יחלל ולא יטל חת ירועס מקוס מסכן כסרז
 חסר חקרא טמה כסח חזקן שזכור חל יפר צדיח חותפס חסר חרתי סי
 סמחס בסופיח חותפס מחרף חצרים והול חסרז חל חחזן למכן ססך חל
 חבל כסח כבודך זכור חל חפר ברעך חרע טבו חגת ית' חסרז כי לא די
 סלה חטטיל להס חלפת להוציח סגז חלפת וסחרטת חמיועדות לבל סלהס
 בסונוקתיהם חלה חטפ סיהיו טומדים חרפלה בעצורס סגז וסמח ס
 סדיו סעצטו סל ירסחיו וקוליס ססנון בעצורם לא חטטיל חלפת טוד סיקבל
 חפושטים טנפס בחרב זכדבר חסר חלה חסר חלה סע וילחן והיה
 כי

ירמיה יל

ירמיה ח

ירמיה יל

יל

חזוק חטונה
פרק כט'

כי יאמרו בלעך חנת נבלת ואמרת חלילהם כה אמר ה' אשר למות יחזיר
לסרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי רל כי הטעים הרעות להכעיס
והמתסילים יתמו ברעב ובחרב ובדבר והחונטלים המעשים חמריהם ילכו
בשבי לסבל צרות ויסורי קולות רק נפשו יהיה להם לאלל לשם להם שם שאחריה
בחרץ כולת יעשה חוקם בלה פלטר הצמית הש"ת ונס במים ההמה נחם ה' לת
מעשה חרבים בלה וכן מציון בסוף ובטון המצולים כולת הוטלה תפלת
מירצה כי אם בנרת מיתה על הפועים המתסילים ויסורים על הנאמרים ה
הנמאכים חרדיהם כמען כן בלן הודיע כולת תפלת מעשה ואמור
טר שיקבלו הפועים נגשם במיתת חרב ודבר ורעב והנאמרים טר שיקירו
ביסורי קולות חטונם אחר שישאו הנאמרים טונשם ורצו לת פושם ביסורי ה
הקולות בבחקן הקולות הירום אלה יהי חטפי אלה יהיו זבלים לקמרי חו יעשה
חוקם למען שמו הקדול כמען שיעד בוד שמואל עבדו כי לא יבוא ה' אפ"ט מעבור
שמו קדול כי כולת ה' לעשות סרבים לו לטם וכן ביד ישעיהו הנביא ט"ה בדבר
למען שמו אחריו ספ ותהלת חטונם לך לבוהי הכריקב הגה ברמקד ולא ככסוף
בחנהך בכור טוע למעט למעט מעשה כי חק וחל וכבודי לחזר לת חק וכן י
ישא למען יחזלים מקום משכן כבודו בדברת למען ציון לא חחזה ולמען יחזלים
לא חקוק טר יכל סנוע חדקה וישועתה כלעד יבער וכן לא יפר ברית חרם כ
כאשר הכטיח בתורת מעשה ואף נס זא בהיותם בלחך חויציהם לת מלמתיים ולא
נפלתם לבותם להפר ברית חרם כי חט ה' לקיהם רק יזכור להם ברית כ
כאשר סכטיח וזכרתה סת שית חקך בימי נטורד והקימותי לך ברית טולם
ועוד שם והקימותי את ברית חקך וידטת כי חט ה' למען סכרדי ובושת ולח
יהיה לך טור סרסון פה ספע כליתקך בכפרי לך לבל חצר עשית נחם ה' לקים
וכה סלן באמור הכתוב בבפרי לך לבל חצר עשית סורה כ חטפי שטעמו הרע

ירמיה ה

אמור י"ב

ישעיה י"ח

ס"א

ויקרא כו

יחזקאל י"ד

בטיב האית מסג הוא ית יכפר לנו מוטריט למסנו ולמנון בדיתת ואם כן העונות
 לת ימננו הטובות המיועדים לבת טלנו כדברי הטופעס וטכז פתבאר כי מ
 מעמר הם יעמוד מעה ואמול לבז חין נפשי א הטס הזה עין חוט מערס חלל
 כי חפילו יעמדו מעה ואמול לפנו בתפלה בעד יקודה ובעמין להנחס על חומקס
 זלחילס מן המורת שמיועד לבת טלנהם לא יהיה חפצו ורצונו ית טלנהם טד א
 סשלו חת טופס וירכו חת טופס . סמנס אחרי שיכורנו בסג התלמית בבז קק
 הפלמית הבסית האית לרסניהו הפית לקבס מן הארצות ולטוט חותס על חרסות ב
 בחסך נטר וברכץ אלס וחוס חומרו חיה ואפתי טלנהם להטעב חותס וססעקיס ב
 בחרץ הזות בכל לבי ובכל נפשי ולכן כנוד מה אמר מקודס חין נפשי אל הטס חז
 עין חמר חחכ ונסעתיס בחרץ הזות בכל לב וכל נפשי . ובה די בתל חסענה ה

ירמיה לב

הזות :

פרק ל

באר פסוק כה אשר ה קול ברמה נאמס נחז ובכי תסרזכרס
 רחל מבכה על בטס סעגה למחס סל צעה כי חיעו :
ומה שהנזכרס מביחיס רחיה לחסונתס מזה הפסוק באמרס
 הנב הצבית ירסניה יסד ספי האי כי יהרץ ילד בית למס
 יהודה בנצרת סודרוס מלך יהודה כ כאר חוצ לבורודוס סמלך כי כבד נ
 זולר בבית לחס יהודה מי שהז טכע למלך סל יהודה ולח ידס סי הזז זה ותי זה
 הזז סו חר סמלך סודרוס לסרע חת כל הילדס הנולדס סתך סתי אעס בבית לחס
 יהודה וכל צבליה וטלנהם חמר הצבית רחל מבכה על בטס סעגה להנחס סל צעה
 כי חיעו כסי מה אכתב בחן זליון במבחיחוס : // פרק אכ

התשובה כבד בארנו בפרקיס הקודמים חך סנהן האופיסיס
 הוא

חזון חמונה
כלק ל

הוא להבית החזון לחמונתם מקצת דברי הצדיקים בלי הבנת כוונת חומרת
ובלי טיזן לדברים המסוכים להם כאשר מביחים רחיה לחמונתם מזה הפסוק
בלי הבנת כוונת הנבית בזה המעמד וכן בלי פקידת טיזן על הפסוקים המסוכים
חסריו כי אם היתה הכוונה בני דעתם למה הנכה רחל על ידי בית לחם
יהודה והם חנוס בעה רק בע למה והיה רחליו לפי כונתם להכתב למה מעכה
פל בעה וכן למה השיב האית לה אם ואבו בעם לנבולם סבל הכוונה החסדית
בזה הוא כי הגביל ירמיה חסר זה המעמד מפע הש' על דרך משל על גלות ע
עשרת האצטנים אשר נקראו באם אפרים וכלו היתה רחל בוכה על דרך משל
פל בעה אשר הוללו מערסם ע' מלבי אשר ונקראו עשרת האצטנים כולם באם
חסרים אכאמר באר שם הכתוב על אם מלכם הרחשון ירבעם בן נבט שהיה
מעבט אפרים א כמו איער האית גלות על יהודה יבעמץ באוסרו והאלכה אתם
מעט מפע סאמר האגבתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים וכן הדה לה גם
התכם הטורי סילען בודינו בספר ירמיה בביתורו על זה הפסוק ול כאן ק
קורא הכתוב באם אפרים את עשרת האצטנים כי סוד שנתקן מבית דוד
סמליכו עליהם את ירבעם שהיה מעבט אפרים כאשר בעבור בספר מלכים
סל וסבאמר הנבית כי חיעו בלען יסוד חמונה בן א הטם כי באנב יהודים
הנביטין סבבל עשרת האצטנים לא אבו סקולתם ולא טרפ מעקובם חנה הוא צדור
לפיכך חסר עליהם כי חיעו ולפי אפס הם טתידים לעוב לעטת המעית חסר הנבית
פר משל כלו האית מעיב לרחל מנעי קולך סבבי ועיניך סוד מעה כי יש עכר
לפעולתך יחם ה ון ואבו בעם לנבולם והנה מנאה הפסוקים המסוכים חסריו
שהם פאובה לפסוק הקודם יראה צדור כי על הוללים לחרץ אויב הכתוב מדבר
ולא על הנהרנים כדברי הטורים ולזה סמך שם הכתוב לעבמה זו אטעט אמתני
חסרים מהנדוד יסרתני ומסר כעל לא למד ואמר הבן יקיר לי אפרים ון

ירמיה ז

ואתב

פרק ל

ומהב חסר הציבי לך כונס גמי לך המצויים שיתן לך למעלה דרך סוכת
אובי בקולת ישרה אנו א טרף חלל אשר חונס לעצת שרה סגה קצת כי ה
הולכי דרך מה בעטס הרחאונה כשתהיה כונסס לנזב בה מעבים כיניס ומסוים
בפרשת דרכים כדי שלא יקנו בעובס סגזר הכסית סבייל סגזר ה"י גלוסר
אזבו סודך סויב והופתק סוד ויעקקו לסמדייקך סוס ל"אעצונסס לקבלס כל כי
חטפ גלל אזו סעלוקס בעוב יחדה ונמנן בעבל סגל עקקוה לסמדייקך סיוס
הס יאזבו בלחריק היפעס אהול זמן ימות חמנית וכולל חסר טגל יחקה סאונס
בה חסר ה אקיס העה חשי לוקת חת טן יוסק אשר צד חפרים ואצטוי ערבל
חברץ ונתת חותס טלנו חת ~~סגל~~ וסגל ~~סגל~~ לנך חחד וקו חסד צידי כי ה
הפרסה ההול כלל מדברת טו קנזק טשרת הצבטים והתחצרים עם אצטוי יהודה
ובניסמן והאצטויס לטולך חחד סודיע הה"פכ בימות חמנית סאזר הענין ~~סגל~~
במקומנו ובאזר הזכרנו בערק ו' ומה אסמנו כי טשרת הצבטים לל אזו כולם
מעלתס בזמן בית ענ זה קדבר סובולר בסמר גערל כי אפילו יהודה ~~סגל~~
לל אזו כולם רק מנ' גמים וש" ס רובס נעלה בעבל כחצר כקטנ סתאובור צינו
לטענת הקודמות וכבר קודה ללס ז"ס סלטן בודיע הסוסתקן הוצדק לעוצרים
בספר טזרת בעסוק וישבו ככהניס והלניס וכל חמס והמשרדים ~~סגל~~
והנתניס בעריהס בזמננו סל סולסר זל ערה בעריהס לל חפער סבאמן ק
קדוס סיה כתב כמן וכל יהודה בעריהס כי עס ישרה סגרה טעוצרת הצבטים
חצר הוללו מחרסם ע"י סלמעלסר וטרך לל אזו סלק טבל חק סג סלסר גרה
הנוצרי כעס ערה סורה טל טשרת הצבטים לל חן סלסרת חת זל סקוס
כ' חס כחצר חכתב זוסר חתישרה חלל יחרה כדכתב וסבנת חת סחור טמני
ישרה ויהודה חסר ה' וכן בימנו חתפיהודה וישרה יעטט לבסת זכן טל אפרה
פעע ישרה חחר חוסרנו טל אפרה פעעי יהודה כי חן אס ישרה רוסת לסשרת
הצבטים

יחזקאל ל"ג

ירמיה

כ"ג

עצום כ'

חוק המונק
סדר לא

הצבאים כמו גם יהודה מוסד לקודם ופיתח לצד חבל עם ישראל מאותן נצחם
לא אגרת הצבאים ולהודים לפי שכל יהודה ופרא לא כל ישראל יהודה ובמנו כן
כקן לוי לא כל לוי כקן לעיך עם ישראל המזכר בפסוק הזה רומם ליהודה וכמוהו
כי הכניע ה' את יהודה בעבור חמת מלך ישראל וידוע כי חמת לא היה רק מלך
יהודה וקראו הכתוב בגם מלך סורא לפי שכל יהודה סורא וכן מה שאמר גם
וקם היו לו להסגלו ולכל ישראל הרמן בו פסם יהודה אשר היו תחת יד הסלך חמ
זה מנסיק במל הרמיה הזאת :

ד"ה ב כח

פרק לא

פסוק הגה ימים בלום נחם ה' זכרת את בית ישראל זבית
יהודה ברית חמה :

באור

שהמלכים מביאים רחיה לאמונתם סנה הפסוק באמרם
הנה ידמיה הנבית יפר מעי ה' אפיד לתב לאומת ישראל
תורה חדשה וכול האץ גלון שחדש להם מן הנוצרי :

ומה

התשובה - גם בזה סנהם שבחורת לבל כי הכתוב חמו מוסד לתת
לעדה תורה חדשה כי אם לברות חותם ברית חדשה

והברית הולדת התורה כי סנהם כתוב בפניחם הע נותק לו את בריתי
שלום ואת לומר כי השית עור לפיחם לתת לו תורה אחרת זולת קורת מעשה
וכן סנהם וזכרתי את בריתי יטקב זלף את בריתי יכתק ולתק את בריתי חברה
אזכור ושכרך מזכור לא יכלו לומר אשה לבחור סן החבות תורה סוזחדת
וזדבה כזלף בלו חק הכונה בלו הפסוקים היל כי השית עור לנאר לברות
ברית חדשה ומדע הברית חות אהיה קיימת לעד לעולם ולת עופר כמו

כמדבר כב

ויקרא כו

אהוטר

אהוסר הצריה חסר כרתה ה' את בני ישראל בכלתם חמשים ושלשה
 חסר גם לא כצריה חסר כרתה מעצותם ביום המצוי בדם לקוללים
 מארץ מצרים אשר הנה הפרו את ברית' ולאכלו בשר חסבה לארץ ב
 מעבורה תקיה הצריה תקיה קיימה ולא יעזר לארץ לאושרו שם
 כי זקת הצריה אשר חבחה את בית ישראל אשר ימיו יגדלו גם ה' עתה
 קורתי בקרבם ועל אדם חכמה וכו' הק' חוק שלתי יעד סקלה לקר' אשר
 תורה חדשה כי אם יעד לקר' בקרבם קרבת שלקית אשר שני' תקיה סגנה
 ביום בזמן ירמיה ומהנה על אדם כדי שלק' פסחם מדה לטובם ול העוק ממנו
 שמפרא והולך וברר הוכחנו לעל בערך ית' וכל' בדליות מדות ב' ה
 הקורה האקית הנקונה בהם סיני הית נצחת ולי חפצ' להטק קורה
 סתרת זולתה מה שאין סוף צורך להכיל סמאסרים ב' ים בנה מסתתק
 לפ כעת הקשור בתעבת ידמה חמרה :

פרק לב'

באור = מסוק והצבתי של סגולה חנה חדשה ועצמה וכל
 נשפדה :
ומה מעומסם חטאיהם סגור העמק באמנם אגס
 מליו מצולות קוסט כי המאגדים והמפתח קיו ע
 עתידים להבטל מזמן ע'ו ותיקך אם כן לאם חסם סמרים סדעים ו
 והמוטדים זהבפתק כי אין לו ית' ספק בלם שלק' חודבס' קוס מנה חודבס
 טיקה אשר עבוד זמנם כטו שאמר בצולתה יעטיהו חודבס ומנוטדיכס
 אלה נסעי היו טע' למורת וין :

חזוק למונה
חלק לב'

התשובה

אין ספק שטענה כי הנביל הוא אצו מדבר
 רק כי בזמן הלחוק הקדוה אשר המלכה את
 ישראל בזמן קלוה זעבה המעוש הדב מהם אשר היו ששים בחיים וחדשים
 ובאמתות המוטרים ופול חוסרו והעמתי כל משנה חזק קדעה ואברה וכל
 סעודה כאשר קעמן סה מבולר סן הסנקים הסמוכים אלנו ימלוקה לנה
 כי ישראל בזמן קלוה בהיותם אטמים מן המוצים העצבים חותם שכח אציתת
 האמתות והמוטרים כדכתב שכת ה' צליון מוטד ואצת אשר חוסרו וירב
 צבת יהודה קלמה דעה - ולס היה כונת חלה העביות רל הואט ושטיה
 לטד בטול האציתת והמוטרים לוסן העמד כדבריהם חס כן למת אחר
 גפיה העביות והעביות הסמים אסריו ולחגרי האט כען ירמיהו יחזקאל
 ונחמיה יאמרו על אמירת האציתת כאשר זה סבולר בספריהם י וכן חן
 לטעון סעסוק חדשם ומוטריכס אעלה נפשי ען כי חן הכונב כי האית מלחם
 החדשים והמוטרים ואעלה ויטד בטולם בזמן העמד כדברי הטכרים חבל
 לפי שהיו האפי הדור נקבצים בלילה הסדשים ובסעודים תלצית הקדש והיו
 סובדים לעבודות זרות על כן לת היתה כורוה ונקובלת גם אמירת
 סודים והטעמים לפי האית סחב עלה היתה אמירתם לבוונת סעודת
 ה רק לעבודה זרה כאשר קעמן סבולר סם בשמיה מן הפסוקים סקודמים
 וסעודתים... ולס כים האית סולח וסול סעודתת והמוטרים והחדשים
 כפי דבריהם סס כן למה יאמרו העביות בסוף ספרו ייטד מעט האית על
 אמירתת האציתת והחדשים בזמן העמד רל ליטת הסמיות באומבו וניה
 סדי סדג בחדש וסדי אצת סעודת יכל כל סאר להאקסוד לפנו ספר ה' וכן
 זכריה העביות בסוף ספח יטד על אמירת חן בסוכות באומרו והיה כל
 הנותר מכל קנים הצלח על ירמלים ועלו סדי אנה בעה להאקסוד למק ה'
 צבחות

ק"כ ב

כבדות ולחון מה חן הסוכות קנך חזה כי הדגים ומצותך ומעמדים ירדיו
 מקוימים בזמן המאית לא לבד כובע ערה חלה סבלו סוכנים סוכרים
 מכללם ונג וסעון סנסחים על ביה ערה וכבר הזכרנו כי השבת שמענו שנה
 וכו' וכל קלמדין ולחרי סנה יעו בכחן חסו סחוק שנה בחלקי חותם סלמיסור ומה
 לשמור בסקומה לת יום הרמון מה אלה כוח על זה לא יעו ולא לשערו זה הורד
 קמך סלמרים סלמרים כי השבת היתה פקידה לחבל סמך עלו ולחך וסוכר
 גם ברמיק סמיסות כי המות סעבה חונה חמריה לחסל חמיל לפי רענה יבנה
 די כקאבה רגטעה קולת ו //

פרק ג' לב

סוכה פסוק כה חמר ה' על שמה סמפי יערה וסל ארבעה לרז
 חציבנו על מברס בבקא דיק ודגן וסמכור גלס : /
זכרה שפתיים קסת חמריס סוכרס בחיה לחסו סממנס סוכ
 סמקק כלמרים חנה סמנס חקית ענת סמריהלק סמקדיס
 יערה למבור חנה ען רגרי בבקא חספי רל בלגנים כסקא שחמר סלמפריס
 בבקא לדיק סבין כפער סלים וכן סנה שחמר סמקוב על ארבעה לא חמני
 חודי עבי גל סמנס חרמיס סנה שחמי חסמכר רכזיק לחסנס סמריהלקם יל ל
 לפולס חפיק על קנרס חזית עדה חתם וך רעם אל יערה לקת חמריס

התשובה זמי כענה חרסי סמקס סמריהלק כי סמלס רלדי
 לדי חמקס סמ סמק כל כענה כונק חסמך וסמל
 סין לדיס סממכס וכן חדמיס יל שס סמרי חסמליה חק חמפ סמקס
 גלר

קווק סמנה

ללך

באחר מחמרי העבודה כי באמור לכתוב על אלה פשטי מרא ועל ח
חרבטה לא אשיבנו וכן הדין בו כי אפשי אעברו מרא על אלה טברוח ממדות
אדם ע"ז ג"ע א"ד לא נחתם וזר דינם לפני הא"ת להחריב ארצם ולהלנתם פי
מלכי אער אלה על החמם והוא הרביעי ועלנו הענישם על כל מה שמא וכן מלכ
בדור המבול כי אפשי אהיו בידם כמה טברוח לא הענישם כי אם על החמם

כרזגיתו

אעמור כי מלכה הדרך סמם מפניהם וכן וכל כהמסוס כל פי האופטיים
אקים להם להטמיד הדרך והם ע"י אחר מטוים את הדין כדכתיב לורדי לא
לקחי כופר ואביונים באער האו והוא אמור על מכרם בכסף לדיק ופירוא

עמוס ה'

לדיק לדיק בדין וכן ויסלק דברי לדיקים וכן הם לדיקים בדברים
חחרים כי על הרוב טועה הימלתהם לדיקים וזו דבריהם וכן קטנים
זהאביונים ברוב לא יטענו כי אם האמת וזהו אומרן ואביון בטבור עולם

אמור כל

אל בטבור נעלים בלבד איהנו לעולם יטה לדיקין קאביון איהו ~~הוא~~
בדין והעשיר הפעל בדין הנהך אומר הוא יולת זכאי במשפט וכן על
העשירים הדאשים הם שהיו לזכרים הקבואות ומוכרם בעול ~~הוא~~

עמוס ח

לעמים היה הפיל צוות באומרו אמתו ואת האומנים אביון ואצות עש
הדין למר טעני יטבור הקדש ושכר אכר והאבה ונעמדה בר להקטן
איהו והתן ליל שקל ולמוהמלח שרשה לקנות בכסף דלים אביון בטבור

נעלים איהו בר אבד וקנה בלשון הכתוב לקנות בכסף דלים בלשון ר
רבים ולס"כ אמר ואביון בטבור נעלים בלשון יחיד הודיע כוונה מלמדי
על מעברם בכסף לדיק ואביון בטבור נעלים כי המכוון מאני גו הפסוקים

הוא אמר להם במסם אמר פתעם בדין הם מוכרים בכסף ~~הוא~~
באדיקים והאביונים וכן במלחמה אעמים במסם ומוכר הם קונים
בכסף מונטן נס דלים והאביונים והטעם על זה הוא אמרו בעני ה

הפסוקים

פירק ל"ג

הפסוקים ואזכירן בעבור נעלים ואזכירן לחסד מעני יעבור החדם הרבנות

אזכירן ב'

זוהי רשע סוף סוף מחר חרף כי בראשי הסדנים הון ישרא לכולם ופניהם

ואמרו וכל בארשת אהיו אובדים בהם הון חסונות פוררות והיה מעתה בשפת

עלכיס ב' ד'

לבר בימים ההם לא העבירים לאמונה את דבר ה' כדמציב מדום את הולכת ה

היום לא חרף ולא עבר והיה מעטת למוכרי הקבוצה למכור הקבוצהים בימים

ההם עלכן הון המוכרים מהרעמים כי מינם יכולים בימים לקבץ מסמן בן פ

מעט על אמר מעט שהיו עושים הפיר כל' שהיו סקמים קליפה שמעכרים ער

הקבוצה ה' ה' שהיו מעבירים השקל אל שוקים הכסף במסקל גדול מן העמים

הקומים וה' שהיו עוד מעותים את המאזנים ועשים סורה מעלזי מרמז

ובמרכות כאלו אשר היו עושים להם הון מעבירים עליהם להביאם להי דוחק ב

גדול כדי לקנות זם את עצמם לעבדים אפילו בדבר מוטב והוא אומרו חת"כ

ויקרא ס"ה

לקנות בכסף דלים ואזכירן בעבור נעלים והוא כדך וכי ימוך אחר עמך

ואמרו לך ומה שאמר אתה דל ב' **ויקרא** בן אפילו מעל בר נאביר

להם והוא פסולת החמה מה אנופל מן הקבוצה באבובדין חוקי ולנים לכולם

חוקי אשר בני אדם זלה העמים מעדל דוחקים ויחול כוונת **הסודות**

הפסוקים ולא כסדרה הנבטרה אשר סוכרים הנבטרים וכן הודה להם הפדח

המועקים האחרון לטורים סימון בוד"ט בבאורן על פסוק על משרי **הפסוק**

צדיק ונ' אל' כי בעבור סומד לא היו סוכמים בלדק טלל מעורף לזה

חס היתה כוונת הנביא על מכירתו עלו בפסוק הזה כפי דבריהם אז היה לך

להשלים בזה העשנו את יבודה כי בזמן יא' הטכרי אשר **השפתי**

אע לא הון על אדמתם רק מיהודה ופניבטן חל טערת ראבטיים אשר ק

קראם נביא בשם ישראל לא אבו בזמן בית שני אבל היו בארץ חויביהם ולל

דחו מעולם את יא' ואיך יהיו מוכרים אותי וכן מה סמועם סומה א

שסמר

חזוק חסונה
פרק ל

אומר הכתוב ועל ארצות לא אשיבן באמנם כי על הפעם הרביעי הוק
 מקום מכירת הכדיק הנה לא תהיה לעתה סליחה לעולם . הקשורה עם בזאת
 טעותי מבוארת מעשה אומר הכתוב כן גם בפעמי דמאק ועזה וטור ואור
 ובע טמון ומולד כי אעפ"י שהם לא מכרו את עמו גם עליהם כתוב ועל ארצות
 לא אשיבן ואמר שהטורים נקדחים בדברי הנביאים באם אדם כאשר ב
 בארנו בפרק ו' יתחייב אם כן כי גם להם לא תהיה סליחה לעולם . אמוש ה
 היות סליחה לישראל הסך מאמנם הוא מבואר בדברי הנביאים אשר ה
 קמאירד והוא יפדה את ישראל מכל טונותיו . וכן וסדרתים מכל טונם אשר
 חטאו לו וסלחתו לכל טונותיהם אשר חטאו לו ואשר פשעו בו וכתוב בימי
 ההם ובעת ההיא נאם ה' יבקש את עמך ערב ואינו ואת חטאת יהודה ולא ת
 תטאלנה כי חסלת לכל אשר אשיר ועלתם הרבה . ובזה נבארה גם הרעה
 הזאת מעיקרה : //

הבאים
לז
יחיה

פרק לד

באור
 כסוק נלה ולא קמיק קום בתלת ישראל נסגה על א
 ארבעה חן סקיימה : //

ומה
 שאופנים הטורים סגה הפסוק באמנם הנה הנביא
 סמוס ימד בברור כי לא תוסינו לקום סן חסלת הולדת
 כל שלם תהיה לבס טור יצאה מעה תלת חס כן אשר חתם סיסלים הולדה כמסו : //

התשובה
 גם זאת יצנה טמנה פלט כי חן כונת הנביא כי לא
 יהיה תקומה לישראל מעה תלת לעולם כי הנה הנביא
 עצמו כתב אחר זה בסוף ספרו וזאתי את שבות סמני ערב ובע טריס
 באמור וטעו כרמוס ואת את ינע וטעו ציור ואכלו את פריהם ונטטתים
 על

על אדמתם ולא עתשו טור מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר ה' אלקיך ולא
 להיות סתירה בדבריו אבל הכוונה האמתית בזה המאמר הוא כי אחר
 אספר הנבואה הצרות הרבות והרעות אשר הביא ה' על ישראל בעבור
 עונותיהם כדי להשיבם אליו והם טב"ו לא אבו אלנו ית' והוא אשר אמר סמט
 פעמים ולא אבתם עדי נאם ה' למיכך אמר מעד לך כה אטעה לך ישראל ע
 עקב כי זאת אטעה לך הכון לקרא' אלקיך ישראל לל' לכן בל' אלו הדעות מע
 טושה לך ישראל ובעבור שלא זאת חע טושה לך הכון לקראת אלקיך ישראל ב
 בקטובה ובמטעים טובים ויטוב לך ויספק לך המעת למנובה כי הוסיף אלקיך
 ומענין טלך לרעה ולטובה כפי מטעך ולחכ אמר ט העה יוצר סדים ונולד
 רוח וטושה בברואיו ברצונו וזכר סדים להיותם חזקים וקיימים ועמים לעין
 חמי' סדחוק וזכר גם כן רוח להיות דבר חזק בעברתים ובלת ערה לעין ו
 וטעם אפילו ההרים הנצודים שהם במעת ארץ וכטן הוסיף ית' דורך עליהם לפי ש
 אמעיל חוקם עי' קרות הנבט בצטן הארץ בעת הרעש וכן הוסיף ית' סעך ל
 לחדם כה שיחו לל' ענינו ומאשין עי' עיחיו וכן השער שהוסיף טוק בערטה י
 עימנו עיפה וחשך וכן יטעה בכס ברצונו אם הרעו ירע לכם ואם תנובו
 ייטיב לכם כי הוא רוחה חתכם וידע מעשיכם ולפיכך נקרת אמוה' אלקי
 לצחות כי הוא שופט בצחצח מטלה ומטה ומעט בהם כרצונו לכן טעוב לך ישראל
 אקכוון לקראת בהשונה ובמטעים טובים ואו ייטיב לך ואם חרע לך טד חנה
 בצלל מטעך הרעים טעה כה אטעה ולחכ אמר טמטעו סק הדסה סזה ל
 חזר טע נושא עליכם קנה בית ישראל אל ואם אין חתם רוצים לעב עדי טמטעו
 הקינה חזר חע נושא עליכם ונקינה הוסיף עליה ולא קוסקף קוס בתלת ישראל טעה
 על אדמתה אין מקימה רל' לא קוסקף לקוס טמטעה בדרך טבט ומעין הסולם
 בלי קטובה ורעה אליו ית' אלג בדרך נס ומלא חזר טקטוב אליו ית' חו קינה
 לך

חזוק חמונה
פרק לד'

לך תקומה וחמרו נטעה על אדמתה חן מקימה אל כי חפילו בטודה על אדמתה
היתה נטעה בחרץ והולכת נבלה ביד איציה כי מלבה נארים לא היו משזרים חותם
בתשובה כדי אקחה לה תקומה ואחכ בחר טועם העולה באומרו כי כה חמרו ה'
אקי בעיר היוצאת אלף השליר מזה והיוצאת מזה השליר עשה לבית ישראל רל'
העיר היוצאים ממנה אלף אנשים לצבה השליר מזה כילא יאחרו בה כי אם אחד
מנערה כי כולם יסלו בחרב ברעב ובדבר והנאחרים יללו מארצם ואחר אחר
עד כי יקץ אפלות נפלתה מיד יטר והבטיות במה קהיה תקומה וקחייה לבית
ישראל מן הנפילה קהיה כד כתב גם כי כל חמרו ה' לבית ישראל דרשוע ומזו והדרשע
לא הים קשובה ומטעים טובים כאשר מענינו בנפולתה נטעה דראו ה' בהמצאו עץ
ואחכ ביאר טען סדרשה מה היה באומרו יטוב ראע דרבו וחט חן מנא שבורת וצב
אל ה' וירחמהו ולא אקינו כי ידנה לאלות הקך רוחה כי תביא טמוס פה יטר ב
בבירור עלה תהיה תקומה לבית ישראל מן הנפילה קהיה בדרך טבע ומנחן הטולם
כי אם בדרך פה ופלא בתשובה ומטעים טובים קהיה לו תקומה ותחייה כפי טב
שהחט בסוף ספרו כאשר בחרנו ומענינו כיוצא בזה הטען באשה סתקוטית כי
מטה נמטה וכמים הנקרים חרצה אשר לא יאספו כי הרצון בו כי כולנו סופנו למות
וכמו המים הנקרים אחרי האפכים חרצה במקום משופע אשר לא יאספו כן נפשות
צני אדם לא יאספו עוד אל הנוק בדרך הטבע חלה במטעה גם ופלא בתחנת ה'
המתים וכן כה אמר המשורר ויזכור כי פאר המה רוח הלק ולא יאוב אל ש
אלא יאוב הרוח אל הצר בדרך טבע כי חן מדרך הטבע לעב הנפש אל הנוק
אחרי צאתה ממנו חבל האית יכול להשיגה אל הנוק כאשר ירצה בדרך גם ויהיה
הפלא הזה כאשר כפלים אשר נעשו באינו הסבס טי' הנביאים טה' ואלו לומר כי
המשורר והלשן התקוטית לא היו מאמינים בתחיית המתים חו' וחמוס בעד ה'
תחיית המתים אשר תפיה בדרך גם ופלא כתב בתורה אע אמרת ואסיה' ושני

ישעיה נה

צנולל ב יד

תפליס עח

דברים לב

בנביאים

חזוק חסונה
פרק ל

על

יפניה כו
דניאל י"ב

בנביאים יחזו כהנהג נבליה יקומון וסגולא בקתנבים ורבים מושע מדמב טפר
טפר יקונו לפיכך המשל סמית קבון הנהגת לתחת המהים מדכתיב לכן הטבל
ואמרת אליהם כה סגור ה' אקים הנה מע עתה את קדרותיכם וסעלתי אתכם
מקדרותיכם סמו והסעלתי אתכם על ארמתי ישרא סגור זה סעלתי סגור
הטוב בפדעה הקים ובעבור הנסים והנפלאות אשר יהיו ליכעור הסעלתי

דניאל י"ב
מגיכה ז'

כפן קבון גלית ותחייה סמתיס ומנפ' גג ומעון ואלתם מדחנסים אשר
הוכרם בפרק ו' נקרא קן פללות כדכתיב עד מדת קן פללותי
והולא אשר יסד ה' ע' נבילתו כיסו בלחך מלחך סגרים
אראטו נפללות וסמה אכתוב בתריה ידלו ונים וכוונ סבל
בזרתם ישמעו יד על פה לזניהם קמאנה ילחכו טפר

סגחז כואתל סרן ירנן סמסנרזתיהם א ה' א
אלקינו יפתדו ויידלו ממך פס אשר כפסוקים א צידי

עד סוף הספר הודיע כי קבכסות
האלה לא נתקיימו עדין וטרתיין
להתקיים בזמן ימתי הסעלתי
כאשר בארנו אס בפרק

ו' סורה הרלך

ובזה סלמה ס

סרתת

הטענס

הזאת

ער

היסוד בקי

פרק

פרק לה'

באור - פסוק ולתה בית לחם אפרתה צעיר להיות בגפי יהודה
מוכך לי יצא לחזק מושל בישראל ומוצאותיו מקדש מימי ע

שלם :

ומה - שהנזכרים מביאים ראיה לחמונתם מזה הפסוק ב
באמנם הנה העביל יעד בבירור כי המעית יולך בבית
לחם וכבר נתקיים זה הוטרוד בבירור במעיתנו ביאן חנוכרי אשר נלך עם חבל
מקם היהודים לא תכלו לפרש זה המאמר המקווה מסם כי כבר סרבה בית לחם
ולא אילך עם המעית :

התשובה חין ראיתם זאת למערת מען סבותי החמד אהן להם
אום ראיה ברורה מדברי הנזכרה לקובית שיאן ה
הנזכרי יהיה מעית חבל ע לנו רחוק הרבה ברורות מדברי סנפיליים ט"ה וכן
מכותבי האון גליון אלהם כי ס"ו הנזכרי לא היה מעית כלאר משאר בפרק א'
טה הספר ולא יתסייב הזיתו מוסית בקיות נולד בבית כי הרבה נולדו בבית
לחם לאפים ולמעיות ולא חזק טלם להם מעיחים ויהיה ען יאן כלמד מעם ו
ופעית כי הכתוב אומר ממך לי יצא להיות משל בישראל וישן הנזכרי לא משל
בישראל כלל חבל הם משלו בו דוהו למיתק באמר הפחותים אפעם והאלעירר
כי חין כוננת חכתוב כי המעית טעמט יולד בבית לחם כי אמר והוצאותיו מקדש
מימי שלם חבל הכונה האמרת בזה המאמר הוא אומר הכתוב כנך בית
לחם חטפ איתה צעיר להזקק נמנע בערי גפי יהודה מס מסך לי יצא
להיות מושל בישראל והוא המלך המעית אשר יצא מנרע עוד הט"ה אשר סה

שפוחל י

מבית לחם כדכתיב ודוד בן ישי איש חפרת מבית לחם יהודה ויש ומולדתו
מקדס ממנו עולם כי בזמן המעשים יאמרו כי מאן רב ומקדס מן שעלחות
המאשים מבית לחם והוא דה"ה אשר נולד מוזמן רב מבית לחם כי זמן ר
רב שצין דוד ובין המעשים מפורק לזה כי הכוונה האמיתית גם כן ידועה
מקצה הפסוקים הקודמים והמיוחדים כי למהם רחוקים הוא עבא חס
מן כקודמים כן פסוק ועתה נאספו עליך רבים ויש עם הפסוקים אמרו
שמואל לבית ויש ומענין ועמים רבים זאת חנה אשר קדשה בזמן קבוץ ב
עלת כל ישראל על אדמתה ונפילתה על הרגו ישראל כפי מה צועד בעולות
חזקא וכן ואין טענה ממנה אומר ועתה כי ענין הסלה הואת לאמר על
לבר קרוב כי מצינו גם כן בדברי העבאים גם על זמן רחוק כן הגע טענה
חדשה עתה תכמת כלומר הן צפוחים בהצנחה זו אט"י אקדיה לזמן ר
רחוק כאלו תראו אותה עתה בעיניכם וכן עתה תצרי פיושך ורחקו כל סג
פעלעך וכן עתה חשב את אבות יעקב ויש כי עתה יציל עד לפני
ארץ אשר נאמר עלימות המאית וכן עתה קענודי בת דוד כלור עם ש
עליו נאמר גם כן על ברכת ויש שיש מעור על יראים טס כל ב
דודיו וחלוותיו ומה אומר באבט יכו על האם את אשטן נארא הוא מנה
שאמר בצבאות זכרים וילת חצ הציר בן עולם כילז יכו את האומנים ו
ואנדרים אשר בישראל עד שכן אותם באבט על הלחי דרך בזון וכל זק כדי
לבר פס בלש התלחות כדכתיב והבאתי את האלעאת בלש ומרתים כדחוק
את הכסף ובחנתים בבחון את הזהב ויש ואם כן הפסוקים המיוחדים
כן לכס יתנס עד עת יולדה ילדה אשר הרצן בו כלפע עתה הסופה יתן
האת את ישראל בצרה ונחלה דומה לצדי וילדה אשר תהיה נחמה תכופה
חמרים כדכתיב ועת צרה היא ליעקב וממנה אואם וכן ועתה עת צרה

לח: ולקח
זכריה ילד
יאתה מלך

מ"ט
יחזקאל ל"ג
יעיפה ה'

זכריה ילד

י

י

יחזיה ל'

סוף קמונה
פרק לה

תשר לת נהיתה מהיות צי ער כשר הדול ובעת ההוא ימלס עמך וצו
 ומה אומר ויהי מחו שובן על שרף רל יתר לחז אל המעיות שהם מ
 מצב יהודה ובנימין העברים והנשארים מזרחה וצורה הנאות שובו ל
 לתרפס יחד עם צע שרף שהם טשרה השבטים ועל ישמעא במקום פס
 כמו ניבולו הלגים על הרים והוא פנה אלמר בעשותו הוטע ונקבלו צע
 יהודה וצע שרף יחדו ושמו להם רחש וטלו סך הארץ ומה סלמר וסמר
 חנה בעתה וצו רל המלך המשיח יעמוד וירעה את ישראל בעת ה' ו
 ואמר וישבו רל ישבו לבטח בזמנו כמו אלמר למעלה וישבו חט כחת גפנו
 זקתה קלנתו ולחן משריד והסבה בזה כי יצא עם המעיות עד ספסי ארץ
 ומה אלמר והיה זה שלום לשור כי יבא בלרצנו וצו פירט והיה זה שלום
 על המעיות כי הוא יהיה סבת השלום כמו אלמר טלנו בעשותו זכריה וזכר
 שלום ליום וצו ואומר כי יבא בלרצנו רל תחת הסחר אשר לחזנו מפחדים
 תמיד בזמן הזה מתאר אשר הוא רחל היום לבוא בלרצנו זה יהיה שלום
 לנו סלת נמחד טוד מלאור וטעום חויב טוד שלום וקמנונו טלנו הוא כמו ל
 חללו וכן וטלנו שסס מנשה רל פקיס חלל המלך המשיח אבעה רועים ואמונה
 צסיכי חדם ופרועים והפסיכים יהיו שרי המלך המשיח שיהיו רועים לתר
 שרף במצותו ונסיכים ממנועים עליהם ומה אלמר אפנה ואמונה חינו ל
 לחזנו מכונן טלנו לרצנו כמו שנחמר קן סלק לעבעה וצו לשמונה כלומר
 חעים ונסיכים רפס ואמר ורעו את ארץ אשר לשור בחרב רל ופרעו ו
 אכרו את ארץ אשר בחרב כמו ירעו דלוחין וטוד ידעוך קדקד ואת
 ארץ נסגוד היא בכל כדכתב ורעה רחמיה מוטלבתו בכל בעתה כמו
 במצותיה כמו והמה פתחות שפי חרבות והרצון בזה כי בכלי מלחמה
 אל הארץ ההיא הרצום וכליל מלאור כי יבא בלרצנו רל המשיח יצלנו ב

דניאל יב

שמורת לה

הוא ע ב

עיסה ד

זכריה ט

ט

במדבר ב

קובלתי יא

ירמיה יא

ב

ברחמיה י

הפלים ט

פירק לה

בהחריבו את ארץ אשור ובעל ע"י נסיכין אשריו כי לא יצא עוד לויב מן א
ארץ ההיא שיבא בארבעת ושירדוך בארמניהו ומלת כיהיא במקום אן
האמנא כמע כי ניקן לצבאך לתם אחא כסנו אנתן. וזכר אשור וכל כ חם אופנים ח'
החריבו את ארץ ישראל ואלה הרומים והנסיכים יחריבו וסמך לה ואמר
זוהי שחרית יטקב רל אורס אשחרו צרופים מלא התלחות בקרב טמס ר
רבים כי כרצון בו הנאמרים על ירושלים למלומה עם ון וסנו. כמל מעזק ל
ון רל כי אז תהיה תשועת ישראל לא צדי אדם רק מלת יה' כמע מל ומדיב
אמין בכח האדם להורידם ולתת הש"ת בין באמרו בארזה בבהמות יטר חרצון
בו איהו ישראל צוברים על המעים הזכאים על ירושלים להורגם ולהאמדם כמע
אמריה צובר על יבהמות היטר להמוס ולגרוף ואין מכל ואחכ אמר סגך
אומק ישראל תרוס דך על צריך וכל אויבך יכרת וסמך לה ואמר והיה ציוס
ההוא נתם ה והכרתו סוסך מקרבך ומתבדת מורכבתך והכרת ערי ארץ
זהסירות כל מבצריך רל כי בזמן ההוא התעלה ככ אומק ישראל למעלה ע
עליוס עד שיכרתו כל אויביהם מפניהם ולעל לא יכסרו עוד למוסר לעולם
ללכת למלומה ולערי מבצר להצב בקן מעב האויבים כי לא יחדו מעוס אדם
והוא סג אעמור (פזרות) פזרות רשב ירושלים מרוצ אדם ון הקך רואה כי כל זכריה ב'
לא היטודים נאמרו על ימות חסעיה חסעיה אמר קמתו קשית באמריהם
ובזמן יהיה קבץ ושת כל ידל לארץ הקדושה ושזמן קהול קהיה בילק ון
אענון כל ארמק ישראל ופעלתם סמה ואסחפ יהיה שלום בעולם ושבו לבוא ואין פ
מחריד וידוע כ כל לו היטודים ואפי' אסר מלס לא מרזה ולא נאמס בזוסק יא
חנצרי כי חל וכלמידיו ושלותיו וכל העלום חלו ומקדשים באמו כל יסוס לבסו
חדות עד אשר ססו קמו במירתת מאותת באר זה דוס למטיינים כספריסם
ומה סמביחים הנזכרים עוד סמה אמר חסעיה וחזכרותי סקן לעולם
עולם

חזוק קמונה
פרק א'

על כבוד המורים כי בזה רמז הכתוב כי המצח המיושר בזה הפסוק הוא אוק
תשר מעבדותיו במקדש מעמי עולם . התשובה כי גם פה בעוהותם מטארת כי
האוק ית' חין לו הקמלה ורלשית וקבלה ואחרית ילת יסמר עליו וטאלמתיא מ
מקדש והטענה הוא ההקמלה והא ית' הוא קדמון בל סתמלה ורלשית מלוקה
לזה כי כבר הזכרנו ברלשית בחזרות מדברי החון גליון ומדברי יא' עצמו ב
בפרק י' מזה הספר כי יא' הנזכרי מינו אק ונמלחת למנוחתם בלתי מוסמל
פס דברי יא' ועם דברי קסן גליון שלהם כאלז בחרנו אם וכאלז יתבחר עוד
בטענותינו על מלמרי החון גליון ב. אחד נאחד במקומנו . ואחרי הודים אק'
לוקב חת בל זאת תראה ותבין כי חין לחם אם כתיב מזה הפסוק להוכיח
כי יא' היה מציח ולקיס כפי אמרתם הכוזבת אשר בדו מלגס :

פרק לו'

באור

פסוק גדול יהיה כבוד הבית כזה האחרון מן הרלשון
חמר ה' טבלות ובמקום הזה חת שלום נחום ה' ב
טבלות :

ומה

שמועשם הנזכרים מזה הפסוק באמרים במה היה כ
כבודו אל בית אע גדול סגית רלשון סחר טבית רלשון
הייתם בע קורין ובבית אע הייתם טבדים תחת יד הפרסיים ולתכ תחת
יד סיוטם ולתכ קתק הרומיים טר אנחרב הבית על ידיהם סס כן טגה היר
ככבוד גדול מן הרלשון חלת לפי שבזמן הבית השע נלד יא' הנזכרי ובוה היה
כבודו גדול מכבוד בית רלשון :

התשובה

מלת כבוד נאמרת בדברי הנבואה טלע פעם . ה
פרלשון

וזר חשן על הכבוד המדומם שחם המוצר והכנסתו כמו שמוצר ומעמד
 לחבצו טעה את כל הכבוד הזה וכן באמלה עמר ובכד והצפ על ה
 הכבוד האמתי כמו וזה כבוד מעשרה וכן לאבן כבוד במלכנו וכן לכבוד
 אהיה בתוכה ואלתה והנה יש מערבים זה הפסוק על בית שני ומעריבים ה
 הכבוד כבוד אמותי ואמרו כי חיה גדולת כבודו עלו טעמו זה טעמו וזה
 כאשר טעמו בבית ראון טעמו נכריות ופלי אהב ומהם טעמים הכבוד
 כבוד מדומה ואומרים ש זה הפסוק כווננו לבין הבית אשר ענה הרחוק ב
 במוצר וטעמן גדול משל אמה כפי שטעמו על זה יוסף פן צריך בספרו וזה לומר
 על בספר הקבלה אשר לו בדברי מלכי שרא דף ס"ג וד' א"ל סוסמר ובמקום
 הזה חתן אלו מנען למידעם כי כל ימי בית שני בסוף סעודים וכל אלו כ
 כדסתיב ועומים אים ועם תשוב ונבטתה רחם וסרן ונבטת חטתם וכו' ג
 בזמן הירודים לא היה אלו כלל כי לא היה חרב טעמי עד יום מות וסוף אחר
 מות צדה השלמה בין השמים הן מתחיים הן מקדשם לקדשם עד האחדם טעמי
 מע הארמה וכן כנה שנתקן רב ושמואל כוזר מה אמר בסוף וזה אמר טעמי
 אשע בית ראון ית אשע בית שני שנה סוף דרך דרש כילת אמר גדול יהיה
 בינין הבית לו זמן הבית רק גדול יהיה כבוד הבית כי טעם אעמד בית שני טעמי
 טעם יותר סוף הראון לין זה כלל כי כעבור זה ישמחהבכתב מה שמוצר אעמד
 כי אפלי יהיה ימים הטעמות בית שני ק טעמי זעם כעמי טעמות ששע דעמן ואפי'
 היה גדול כבודו כפלסם טעמי ראון סוף בטעמי זה יאמר טעמי הכתוב טעמי כבודו
 גדול מן הראון אחר אהכבוד אשר שכן בבית ראון לא שכן בבית שני מלכדף
 לזה שאמר ובמקום הזה חתן אלו טעמי זה לא טעמי אש כלל חטתם טעמי ה
 טעמי בזאת הפרשה הוא למעמי המעמד סהול והבין אשר דף טעמי טעמי טעמי
 ולאמר כי הכל הוא כעמן בעיניו כי חס ית טעמי לברטע מה הזעמי ואחר

טעמי לא
 ופלי א
 אמואל ד
 טעמי

דניאל ט

הארץ

חזוק חטוב
סדר ל'ו

הדרך בדיקתו כי כה אמר ה' שכלות עוד אחת מעטת היא ואת מרעיש
 חת השמים ואת הארץ ואת הים ואת החמה ואת ענני השמים ואת
 היא צניע ומה שאמר לחב וכלו חמדת כל הנושם הרצון בו בחמדת כמו ה
 הנמלכת בית ה' וגם הישר יהיה בסוף המלחמה בבוא יום ה' הנדול במלחמת
 צדק ומנוח כאשר בשר זה הטען הנביא כדספר ובקטרת בלג טברתי דברתי לם
 לא בזה החול יהיה רמז גדול על אדמת ישרא ורעמו מפע דין הים ועוף השמים
 וכן לפיכך סמך הכתוב ישר בען הבית הזה האחרון למלחמת צדק ומנוח הנק
 חלה כי על זה הזמן הטקס כוון הנביא כי לזו הא ית' בבספו ובגבול אשר לר
 יתסר לו בו כמט אהם היו מבקשים אונטו יבנה הבית לשמו ולכבודו ולזו י
 יתפרסם לכל זול כבוד הבית האחרון כן הראשון הן בבדו האמתי והן ב
 בכבוד המדומה לא הם בהשכין כבודו בהנכו לפולם ואם בבנין מעולה ומשנה
 בעושר וכבוד מופלג יותר מן הבית הראשון אשר לזה רמז בחומתו לי הכסף
 ול הזהב נחם ה' כבמות וכן יבמקום ההוא אהן שלום ולא יריבו עוד לטולם ואל
 הכונה הזאת רמז הנביא בסוף ספרו בחומתו אמור לו זרובבל פחת י
 יהודה לאמר הנה מרעיש את השמים ואת הארץ והפכתי כסת מעלבות ו
 והשמדתי חונק ממלכות הנושם והפכתי מערכבה ורוכביה ליש בחרב ארצו
 כי המרכבה הזאת והמוסיף אשר זכר היא הרביעית אשר זה סוסיס ב
 ברודים חטובים אשר ראה זכריהו הנביא הרומנים לחזים ישמעאל וכל זה לא
 נבל חץ הנביא על בית אהן בזה זכרו הא"ת שיצד לרובבל מה שיחיה בחתריה
 הימים כדי להודיע כי אחר חרב המרכבה הרביעית וסוקיה יבא המלך המשיח
 אשר הוא מורע זרובבל והוא יהיה חותם תבנית וסוף המלכות שנאמר ואמרו
 בחתם סך בחתית נחם ה' כבמות אשר זה בלי ספק נאמר על המשיח ה
 המקוה אשר יהיה מורע זרובבל ולפיכך לא נבדק ימנו זאת ההבטחה שלו כל

מלכים ב' י"ב
יחזקאל ל"ח

כי הוה בוסן העבודה הזאת סדר היה שנת יעודה ואסא לא מלך לשמרה
יותר גדלה מענה שהיה עד היום הקהל וכן כחלה בזה סבטו שאמר ה' ל'
לאברהם בבדיית בין הכהנים אמר ה' אשר הולדתך כולל בארץ ארץ
לך את הארץ הזאת לרשכה וכל ספק היסוד הוא זה שסון מלכות ית' ל'
לרשו של אברהם כאשר באר שם בחופשו בסת כחיל כרת ה' את אברהם
בדיית לאמר לערמך חתך את הארץ ונ' והרבה כיוצא באלו על כן ההבדל
נעשה ליתנו לפרש זה הספק עלה הכת האלף המיוסד: פי' יחזקאל הנב' סו'
מ' וליך באריות נפלה ובהודעת הפנת הבית והכונת ועודת וסגותו ו'
ומעליו ומנוכחיו ותליו ואליו ואלמו ופעריו ותלונותו ערך סגירותו ופתיחתו
בבאור ארץ עדיק כב מעה שמורה ונל כבוד הכת ההוא והתפודה כבוד ה'
האכילה בתוכו לעולם נדכתי וכבוד ה' באה בבית דרך אשר פשו ד יחזקאל סו'
דרך הקדים והשמי רוח והתחלף ה' החבר הפתח והנה סעלה כבוד ה' ה'
הבית ואסנת מעדבר אל סן הבית ואש היה טומא חלי ויאמר לי בן אדם את ס'
מקום ספתי ואת מקום כמות דלי ארץ למכין עם בתך בע ישראל לעולם ולת יסמלו
טור בע ישראל עם קדשי ונ' וזה בבית יסנה בוסן ימות הסגת כ' מן יהיה אלם נלה
בכל הטולם וכג' בתי בארץ בארץ בערקים הקולטום ויהיה אם כן פי' ונדל
יהיה כבוד הבית הזה האחרון כן הראשון יותר גל הכבוד האמתי שהוא התפודה
כבוד האכילה בבית מהוא לעולם טעם מלת התמיד בבית ראשון כי שש לא אל'
בעתו כלל כי לזה לאם ארץ זמורה וכדוכים ולא אורים ותפים ולא רוח הקד'
ולא אש כן השמים ולא אמן הסגתה כאשר היה בבית ראשון אשר מהסדר
לא החסנה דברים הפתחים נסדר השלם והמתוק בפה חכן גוף ליתנם
לחמניה סלמית יס' בן סוכיות האלף והאנה בתוכה לעולם נהוא חמנו זמקום
הזה חתן אלם ולס ה' נסמת סגמרת וס כן על סכמיה סמרוסה בארץ בארץ וכן
להקאת

חזוק אמונה
פרק א'

לחקוק טענה אומר הבית סוה על הבית הפתוי להצות כי אם על הבית ה
הראשון אשר כבד היה חרב נאמר הבית הזה כדכתיב כי בכס הנאמר אשר
ראה את הבית הזה בכבודו הראשון וכמו אומר הבית הזה על הבית שצדד כן
אמר על הפתוי הבית הזה וטעם אומר הבית הזה הוא לפי דעתו על מקום
בית הכבוד שחיה לו חרב כדכתיב גם והבית הזה חרב כי טעמו שנקרא המקום
הנבחר בית פנו טה טה המקום הזה חן זה כי אם בית אהים וזה אשר ה
השמים ולפי שבמקוה אפנה הבית הראשון בו נבנה הבית האפ ובו יבנה גם
כן השלטי חמיוטר פי' יחזקאל אומר עליו הבית הזה ובאר הטעם באומרו החזון
מן הראשון ובגמ' אומר

כראשית כח

ובמקום הזה חן

אום

כאם ה' כבחות כאשר בארנו ומה

שמועם באומרים כיה

כבוד בית אע גדול

מן הראשון בטנה שמו

ישו הנולד באמנה טעם

ואתבטלה גם כן כי עו לא

נולד כי אם בסוף עני בית

שפ והם טעם אומרים

כי כבדתי חרב

הפית ופן כן יק ולדע פטה נקיים אומר ובמקום הזה חן אום כי בטנו לא
היה אום כל כאשר העוד הוא על טעמו באומרו אהפסם כי בזה אום אום
דת לעלות חרב ופי' כדכתיב בסוף חזון ובה נסתרה הטענה חזון

פרק לו

באור

פסוק גיל מאוד בת כיון הריני בת ירושלים הנה ע
מלכך יבא לך לדיק ונושע הוא עע ורכב על הסור
ועל עיר בן התקות / זכריה ט'

זמה

שהנוכרים מביאים רחיה לדבריהם מזה הפסוק ב
באומרים הנה הנביל יעד כי עו' הנוכרי יהיה שאיר
כי בו ולת בזולתו עקיים מאמר זה הנה מלכך יבא לך לדיק ונושע הוא עע
זרכב על חמור וצו' כפי מה שכתוב במנחם:

התישבה

גם זאת הדחיה חיעה חמתה כישאת הסרטה בלד
ערידה ועדברה כל קבוץ וצוה כל ישראל ואל ביאת
המלך המשיח החתני אשר חננו מקוים באחרית הימים ואל ההבטחות
והיטורים הטובים תאר יהו' בזמנו כאשר כוננת הכתוב מנחמת הינו מקאר
הפסוקים הקודמים לזה הפסוק והמאחרים לו הם מהקודמים מנסה שאמר
סם משל דבר ה' בארץ חדרך ודמשק מנחתך אשר הרען בו נבואה זו נאמרה
בעבור ארץ חדרך ובית בארץ הוא במעקם בעבור כמו משל בטרב וכן וסבור
ישראל כבש' וולתם ודמשק מנחתך לא דמשק וחדרך וולתם מן העיריות אשר
בזמן המלך המשיח תחיונה מארץ ישראל ותקראנה מנחתך אל השל' כמו ארץ
ישראל שנקראת מנחתו שנאמר יום יבואק אל מנחתך לפי שם שפנה בצד ה'
והערת התמידית בדכתיב ארץ אשר ה' לקך דורש חובה רמז עט ה' לקך
בה י' לה' עין אדם לא כי בחותם הימים ימים עין כל אדם לה' ולא לחללים
מעבים לעבך ארץ חדרך ודמשק וכל העיריות הקדושות לארץ ישראל כן ת
חמת

ישעיה כ"א
הוא ע"י
תפלים ג"ה
דברים י"א

חוק חמונה
סדק לו

חמנה וזור וזדון וערי פלגתים קהייעה גספחורה לפרי יעדא כפס אהוים יהיו
גספחים פלגת יעדק ויהו כלס קחת חמונה יעדא וכל אכני יעדא אל כ פין כל
חדס יהיה לה' ולב אכני יעדא ללבך בדרכיהם כפס אומר למעלה לכה טמבב
כי אכניו אקס טמבס ויהיה למד לה' מושך טכטט ולחר טמו וכטטטו חמנים
חמור למחזי דזר פטלום יהיה לבס ול הולך ון אפיר ולבל הולך ורבים כן
קס חמה קיל בה צור וזדון כי חכמה מחר אל קס חמנה אמת עד גדולה כ
כדכתיב ולבו מעס חמנה רבה והילת סון לטל א' קס בלוח קזמן קדה פתך
גולה ון צור וזדון טמס ון כן קרבות לה' קביעה בתך וטל א' ולמר כי חכמה
מחר אל צור כמזכר בעולת יחזקאל אל חטפי אכמנה מחר לה קפול לה
חכמה להגבל מבוזת קחת יעדא וכן לה יופל לה טוארה על ורפן צור סגור
לה וקבלור סקא פטט וחרון כטס חומה ולק סמך אחריו הנה ה' יורסנה
מלען ה' סוריס וטטטיר והכס בים תלה והל סוז קככל אל כל פטט ודמטון
מהיק בוכחה בו עלה הט' טלס את היכ ויטכטטו העיר ובנינה וטגללה וחמנה
הכורות אר היק בוכחה כן ון קכל חז טמנה וקככל אוק סכרוב ב
ביתקל קכל אקלן וקכית וטה וקכיל סגור וטקרון כי טכטט סכנה אל טרי
פלגתים סריות סעלה צור קרונה וטטטטה וקכיעה ון כן טכטטה לחמנה יעדא
אכטטה המס כפתח קט' פטרת פתה גדול וילבד סלק סטטה ואקלן לה קכט
אל כי יהיו קחת יעד סלק יעדא וכן אקלן לה קכט בלעיה דק חטטלס והטכטט
טכיעדא יהי טכטט בה והול אומר חלכ וטכטטטט בלגדוד אל הגלדים מלסורי
סריות אכיעדא חס לבדס יטט טלגדוד וטלגקלן ובשחר ערי פלגתים כי יכדלו
מקכל ה כדי אל יקטטטו טוד טס ככטרים אכיעדא ולבך יכר וטן פלגתים
כי יהי טכטטט סגור וטחוקים בלמונה יעדא והול אומר חלכ והסרדה וטו
טכטט וטקלנו טכטט אנו אל טה טכטט מוקודס לבן הדס והקכטטט טהס ה' כ' ר

ירמיה כ"ג

עמק ו

יחזקאל כ"ח

אחזאל ב

יחזקאל כ"ח

הטמאים ססיר מפייהם ולא יחלוס עוד ונשאר נס סוף לאקט אל הנשארים
 מהם היו טובדים לאקט ופ' נס הוא כסון שאר בני עבר הנשים אל ה' ויהי כאלוק
 ביהודה ונקרון כיבוש אל ועכו יהו טובדי חרטה ונותקס סגס לערל סס חזקס
 יוצאים בתוכם כטט היסמי יוצב יחלם אער היה עוצ בעק סג ישרל ויהי טקן סס
 כן יהו הם לסעק הסגית ופ' סלוק סאר למסדק חרטה סלען אופט ססנולס ז
 וקול סאר העיול ישעיה ובע עבר אכריכס וכרסעכס כי כועק סעיל סלו ה
 הכסוקים היה כי בזמן קבוץ וסר יאזנו בני שרל ויהודה כולס על חרטה על הלטים
 עליהם סהקרים הנכופחים על בית סרוב אל חרמרים לבה סמבס כי סמטט חקיס
 עמבס כדכתיב בספוק הססך להחילת ארת הפרעה וספע רבייס לל ככלס חרץ
 ערל לפיכך יסד העיל סהסרך וסרוב ה' יותר נעשה שהיכה קודס לכן ער ש
 סהייה כל לו העיירות הקרובות ל' נללעק בערל יהודה וקללות על סמס
 זהו סה אסער שטיק חעיל כי רבים בני סמסר אל בזמן קללת סעיה שהי סודס
 לכן בזמן חזקה בעולה אל בזמן המלכות ולפיכך אסר סחכ חרטי סקוס חרלך
 זירשק ססמורק יטו אל קמוב חרטי כעקך ויחוקך חוקי כי יסן ועסול
 כפרזני נ' ולא סלגד ה' אל וס ידולס חרלך וסרוב סחטיכ סנה יסוס עמים
 נחס ה' עפעק הער לו ססעלל חנגל כוד אער הפעה וילל עוד קו סמרה נקדו על
 נבער רב ופכ נערה וכל חוטמק הסקרים וסדען וכל חרטה ער סעק אסר ה
 הסוסס מרטה קדש לה לא עתה ולא יהרס עוד לסולס וכן נס כין בית חמקדע
 יהיה יותר ציול סמטה סהה מקודס לכן כרטיב ביחוקל ולפי אביסוס חקס נסמי
 כל ישרל על חרטה סלום וסלונה אל יסחדו סמס חרס בעלס לפיכך אסר וסנה
 לדת סעבה סטעובר ומעב ולא יטעור עליהם עוד טעק חער סר טן כו חנה אכל
 בית לרן עלו אל יסחדו עוד סעבס סיחנה עליהם ולא מעובר וסעב סירע לרס
 זהו חער אסר כמקום חער ולע חרה לה חס כ' לחסר חג סכב אל חרה
 לה

תלים קחב
ישעיה סא

נ"ד

ירמיה ל"א

זכריה ב

חזון חמונה
חלק ל'א

לה למנון באלו היתה חומת המצב לה כי עתה ראיתי צעע לא עתה בזמן ה
הזה עתה היה כל זאת ההצטחה ראיתי צעע צרתם וטעים בלילה בין החומות
חטפי אעד קנה כסדרתי פני מעום וטעם ראיתי הוא כמו וראת אקים את צע
מרא לא אס טע העצמת טעיהם לטובה וסמך לה הפסוק ואל מעלה בת ציון ה
הרעו בה יראלים להודיע כי סחבתחות האלו כלם המצטרות בפרשת הזאת ת
יהינה בזמן המלך המשיח הזה וזכר ציון וירושלים כי היא ראש המלכות כנה מ
מלך יבא לך צדיק וטעם הוא לא שיהיה המלך המשיח צדיק וצדקת יהיה נטע
פניחב ון ומען ומלת נטע החלפנו הנוצרים וכרצו במקומו מנאיע כדי להבית ממנו
ראיה וסיוע לחמונתם כמנהגם בהרבה מקומות מצולח מערי העבודה ואין להם ל
לילות החלוקה בכוחי הספרים אלו כי אפילו היה כרצו כספרינו מנאיע היינו מ
מכרשים אותנו כדרך יטלו מנאיעים בהר ציון לפוט את הר טאן טע כמו עמו כ
בדבריה לא יצטק ולא יאל ולא יאמנו בחוץ קולו קנה רצון לא ישבור ון ולכן אמר
ורוב על חמור ון לא מחסרין סוסים שהרי קל העולם יהיה ברשות אכל מטונה י
יבב על חמור וכן בל להורות בילת יצטרכו יאר לא בזמנו לסוסים ולרוב כלאר
באר אחר בפסוק הסמך לה ואם מהפסוקים המלוחחרים טעמו כן מה א
שומר אחרץ והכרתי רוב מלחמרים וסוס מעירואלים ופריה קאת מלחמה והוא
חאר טמר והכרתי סוסים סקרצך והאבדתי מרכבוהך וכן כתיב וקאת ומר
ומלחמה חמור מן הארץ והאכבתם לצבת לא שיהיה אלוס בכל העולם בזמן ה
המלך המשיח כדכתיב וכרצו חרצותם לארץ וחפתתיהם למזמרות לא יאל ון
א ון חרצ ולא ילמדו עד מלחמה ולכן אמר ודבר אלוס לקיים אל כי המלך
המשיח יאלם בין ון ון אם כפיה ביניהם מלחמה כי כל הקים נאמנים אלו כ
כדכתיב וכל אלוותא ליה ילחץ וישממוטון והוא חומרו ומאלו מים טרם ומנכר
עד לפני ארץ לא שיהיה מנאל בכל העולם ון את בדם כריתך שאתי אמריך פא

עמות ב

עכדיה

ישעיה ט"ב

תיבה ה'

הוצע ג

ישעיה ב

דניאל ז

חמר

חומר אתה שאין נקבה כנגד סוסת שרה וכמו שחמור על סולך חמשיה עיהיה
 נואם בצדקת כן חמור על חומת ישראל שנים הוא תבנה נשטר בעבור דם
 צדיק והוא דם הסולה שחזקו בה בע שרה בזמן הולות יותר סגל המצות
 מעבור אין מוש בו לא חלפת טובו לבדוק פי' טובו לא ית' שסוף מעבור ומקל טעם
 לבוטמם בו . חסירי התקנה לא בעבור שהייתם בולות חמורים וכן חמור
 ומקיים לחולה . גם היום סעיד מאנה חצי לך לא גם חצי סעיד היום כי מאנה חצי
 לך מה שלקחו היום סמך בולות וחמור גם סוס עכבר סעיד תחת חמשיה חצי והם
 יצו וחמור תחת באהם מאנה וכלימה ירוט חלקם לבן בחרצם מאנה יראו ופחמור
 הקהוב מאנה חצי לך וכן מאנה יראו חן חמונה על אה פחמים טבד חלל על פ
 פחמים רבות וכן ומאנה עבדן שחרם וכן כסיל אונה בחלעת ובחומרון כי דרכיה
 ל יהודה קצת מלחתי חמרים וכן בחמור חמרה **חמרה** מאחמרים וסוס ס
 מרושלים יחד כי בימי המשיח שובו כל ישראל לחלצם אהם יסודה וחמרים מה אלה
 טבו בבית אע לא קצת טבע יהודה ובממון מעלות בכל ובזמן סקול יהיו יהודה **חמרה**
 מלבבות חתה ולא יחבו טוד לתי סמלכות כטבאר בעולח יתוקא וסרדה דמך ציון על
 יצו כי היא ראש הסמלכות בחאר בחרנו . על במק ין סה אכר הכתוב ין **חמרה**
 זכר ונעון כי אחס היו מעני יפת אהמור בע יפת ונמר ונעון וסר ויון ומשך והרס
 זכר חתד מעס והכל בכללו כי כולם יבולו על ל' בזמן המשיח יהי חרות למען כי חן
 סוס סור וסוס למחרים לפרט פסוק הנה מלבך יבא לך עץ על יצו חמרה ס לא כ
 צהק"מו בימנו ההבטחות המיוטרות בזאת הפרשה חמר הם טיודת לחתקים כ
 בזמן סלך המשיח . חל' כי בזמן המלך המשיח יהי קבון תלית **חמרה**
 יהודה וחמרים . דב' אלו טמים רבים חל טס כ' בימי חמרה . ק"ל כי ל' תאריך
 יתרחב בזמן ההוא יותר ממנה שהיתה קודם לכן . חל' כי בזמן פחה בלע ונעון
 ומנעון על חמרה ישראל ונפלתם אס לעט בע יסודה וחמרים . חל' כי בזמן ידה
 אלוס

יפיה ס
ק"א

ירמיה יצ
מזל ט

יחזקאל ל"ג

בראציה

סוּק חמונה
פרק לו'

אלוה ואלוה בטולם . הו' כי המלך המשיח לבדו יהיה מושל בכל העולם . מנה שלח
נתקיים הפיל אחד כאלו היסודים בזמן יא' הנזכרי אלם נתקיימו הפכיהם כי הנר
על המשיח האמתי הזה הכתוב אומר לנו ודבר אלם יא' הנזכרי אמר על טעמו
אל כתובו כי בחתי אלם אלם בדרך לא בחתי כי אלם לעולם חסד בדרך בדעתו ב
במנוחם וכן כל המשיח הזה הסתובב אומר וכללע מעים עדים ופגהר טד ספסי ארץ
סבל יא' הנזכרי לא מעל הפילו של טיר קטעת אחת אלם אחרים טעלו בו כאשר הוא
העיד על סכטו באומרו לא בחן סדס לשיטתו לו אלם בא לעבוד וכו' בדעתו ב
במנוחם וסס זה מתבאר הטוב כי יא' הנזכרי לא היה מעית ואלם כן הראייה הזאת
אשר הנזכרים טביחים טגזה הפסוק היא להם לא לעור ולא להופיל :

פרק י' ל"ד

פרק כ' סח

פרק לח

באור

פסוק ועמכר על בית דוד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחננים
והכסו אי את אשר דקרו וספרו טעלו במספר על היידי ון ו'
טמביחם הנזכרים ראייה לדבריהם טגזה הפסוק באומרם
הנה הנביל יעד כי בימים הערניים יתחרטו בע ישראל ו
ובכו וספרו על אדקרו והרצו את המשיח השלם אליהם והוא יא' הנזכרי אשר הוא
מורכב מלקוחות ואלוה והוא אומר והבטוחות את אשר דקרו וספרו טעל במספר
על היידי ון :

ומה

התשובה . אם בזאת הראייה טערתם מבוארת כי טנהןם כפסם ב
כטעם להביל ראייה לדבריהם מקצת פסוקי הנפילה בל ה
הכנת קשר הספוקים וכוונת אומרם כי בזאת הפרשה הכתוב מדבר על ביחית
ון ומחן על אדמת ישרא ועל נפילתם זמה כאשר התפל הטען באומרו הנה ה

חזוק חכונה
פרק לח

כח

חנני עם חת ירושלים סוף רמל לב העמים סביב . סוף רמל הוא כמעט כדום חזק
 כסף ומרוצו כום התפלה לא מהומה ומבוכה . ונס על יהודה יהיה כמבור על ירושלים
 לא ככב יהודה יצורו עם החומות החיצים על ירושלים וטעם נס על יהודה לא כבי
 צם עליהם יהיה סוף רמל כהתלה שיבואו על כרחם כמבור על ירושלים . וזהו תהיה
 עליהם זאת צדה גדולה . ופי' כי צבוא וצ' ופננן על ירושלים אחרי התפלה יעלו על הרץ
 יהודה כי תהיה העצמת טעם לבוא על ירושלים תהלה ולת יחואו לב הרץ ישראל
 לכציה תהלה כי יאסרו אחרי שתבצא ירושלים כהיה כל הרץ ישרא שבער לפננו
 חבלי על לירושלים . דרך הרץ יהודה כיהוא דרכם וקחו טעמהם עג יהודים על כרחם
 שיבואו טממהם לבור על ירושלים . ומה צום ההוא אשים את ירושלים חבן טממהם
 לכל העמים הנה בתלה המשל לבק רמל את ירושלים ואחב הוסוף להטילה לחבן
 מעמסה ומבדה אשר כל החיצים להפירה ממקומה לא יוכלו לה רק תעשה . מ
 צופותיהם אריטות לבן אמר ונאספו עליה כל ציי הרץ להעדה להחליטה סמטקומה
 בעם רב ומיל כבד בים ההוא נאום ה' אכה כל סום בתפירה ורובנו בעצמן לא מ
 יסוסים ורובים אל ציי הרץ ועל בית יהודה חפיקת חפ טע לא למטרם מן הסמרת
 אשר חבית על הטמם ואטפי שיהו בעיהם ימלטו הם וסוסים סן המבור חבל כל
 סום העמים אכה פעורון . ואומרו אלפי יהודה בלם עוף כל גדולי יהודה יחמרו
 בלם באיהיו בן חוביהם כי יאצו ירושלים יחיו חמציה להם וסוף שיצאלה/לם סם
 החיצים בעזרת ה' צבאות ויצללו עם . חמציה פי' חומץ והוא שכ כמסקל עולה
 אלמה . ביום ההוא אשים את גופ יהודה כבור חש בעבים וצ' כל גדולי יהודה ש
 שיהו בחוץ חשימם כבור ובתלת חש בעבים וכלפד בעמיר ס כעת שפאת בתיים
 ובסוסיהם מעבר אענן תפירהן ושדקן יתבוננו כי מלת ה' הוא ויכו הם זכג יהודה אשר
 טממהם בננים על ימין ועל שמאל ופירוש כיוור חש וחת סלגאן הער וכירים 'וישנה
 ירושלים טור תחניה בירושלים לא כי הניס חאבו להעדה ולקלוקה סממקומה ו
 ולחמריצה

חזוק תמונה
מרת לא

להחריבה מהיות עיר חבל תשכ הית עוד במקומה במקום אשר נקדחת
היום ירושלים והושבעה את חבל יהודה ברחשונה כי קברים על עיר יושבים
בירושלים לכן אמר חבל יהודה ומה אמר ברחשונה לא קודם שיאטו ונאב ירושלים
היו נושעים בע יהודה שהם מצחון מפחד חויביהם אשר בלון עמיהם במצור
למען לא תגדל תפארת בית דוד רל כי בית דוד יהו מבפנים בעיר עם יושבי
ירושלים והם עשנו הם בתולה יהו מתפארים על בע יהודה שהם מצחון ויאמרו
כי על ידהם הם טאעים והיה הנכאל ביום ההוא כדוד שהיה צפור חיל ואיש מע
מלחמה ובית דוד באקים כמלאך ה לפניהם רל כי המלך הסגית אשר יהיה מע
מזרע דב'עם יהיה באקים שפירושו כמלאך ה והוא יצא לפניהם להלחם עם הנוים
ההם ואת'כ חמר והיה ביום ההוא חב'קא להאמיד מת כל הנוים הפלים על י
ירושלים ומסך לזה ואפ'תי על בית דוד ועל יושב ירושלים רוח חן ותנאום והביטו אל
את אשר דקרו העב כאשר הזכר מעלותיהם העלויות את'כ סמר שהם י
מדען כי אחד מהם ידק במלחמה הח'ל ולפילו הדיוט שנהם תמה ונחל יהיה ב
בניהם לך יהיה דבר זה ויאצבו אותן שהות תחלת ירידה וכעטה לפע חויביהם
כמע געשה יקושע כאשר הבן אשר חעו מעשרא לו ח'ט כען ואסער חנה ה באקים
למה העברת הטביר את חעם את הירדן ונ' ואמר כי ה' מה אומר אשר הפך י
מרגל עוקא לפע חויבין כן יהיה ענינם עתה חס ירחו שדקר כעם חפילו אחד י
יתפניהו והביטו אל את אשר דקרו רל בעבור אותן אשר דקרו ואת'נה הוא במקום
בעבור וכמניהו ועשית את אשר בחוקותי תלטן ומפרו עלון כמספר על היתוד ו
זהמר עלו ככמר על הכבוד רל בחדם שאין לו חלח בן אחד ויסת' מו כחדם גימית
בע בטרון ביום ההוא יגדל המספר בירושלים כמספר הדדרימון בבקעת סקדיון
רל כמספר הדדרימון שהיה חדם ויגדל ידוע חבלם בימים ההם ואנחנו לא מנאטנו לו זכר
במקראם ומפרה חדר רל חנאי יתרך יספרו על הגדקך הדוא חן במלחמה מאעמורת
משפחות

ירושע ז

יחזקאל לו

הַמַּעֲשִׂוֹת לְבַד רַל כֵּן אֲחֻזָּה בַּמִּקְוָה וְלֹא הַמַּעֲשִׂוֹת הַנִּזְכָּרוֹת כִּמּוֹן נֶקֶד וְאֲמוּנָה
 יִהְיֶינָה וְדוֹלֵת וְיִדְוֹת בְּאִוְקָן הַזֶּמֶן וְנִצְחִים הַזִּכְרִין בְּדָךְ עֲבֹלָה וְנִשְׁבָּה אֲחֻזָּה
 וְנִשְׁבָּה לְבַד הוּא דָךְ לַעֲשׂוֹת סֶךְ כֹּלָה מִכֹּתֵר מִלְּמִדֵּי הַנְּעֻלָּה וְהַקָּשָׁר הַמְּסוּקִים
 קָדְמִים עִם קִדְמֵי בִּי הַפְּרָשָׁה הַזֹּאת כֹּלָה מִדְּבַר עַל צִיּוֹר וְנִסְתָּן עַל יִזְעָלִים לִי
 מִלְּחֻמָּה וְנִלְתָּ יוֹכְלוּ לָהּ בִּי יִצִּית ה' טַעֲמָה מִכֹּתֵר וְדוֹלֵת וְיִפְלוּ לִפְנֵי בַעַי הַחֹדֶה וְיִשְׁרָטֵי
 לְפִיךָ חֵין לֵבָם לְיֹכְרִים אִם עוֹר וְסִיּוֹט מִנְּזָה הַפְּסוּקָה כִּי עַל חוֹתֵר אֲשֶׁר יִדְקָד בְּמִלְחָמָה
 הַכְּתוּב מִדְּבַר כֹּאֲשֶׁר זֶה יִדּוּעַ מִנְּעִין הַפְּרָשָׁה וְסִמְלֻכּוֹת הַפְּסוּקָה הַקְּדוּמָה לִּי וְכֵן מִכֹּתֵר אֲחֻזָּה
 אֲחֻזָּה וְסִפְרוּ טַעֲמָה כִּמְסַפֵּר עַל הַיָּחִיד כִּי הִיָּה לִּי לִּלְמוֹד וְסִפְרוּ עַל וְהִמָּר טַעֲמָה אֲחֻזָּה וְ
 וְהַיָּחִיד הַזֶּה מִכֹּתֵר לִנְהָ כִּי אֲחֻזָּה אֲחֻזָּה בְּרִיּוֹת בְּפֶרֶק א' ב' יִאֵן אֲחֻזָּה
 לֵאמֹר הִיָּה מִנְּשִׂית וְכֹא אֲלֵת הִיָּה אֵךְ כִּי סִבְרָקִים הַנְּעֻלָּה הִיָּה דִּי בְּסִתְרֵי הַרְחִיבָה הַזֹּאת
 לְמַבְיָעִים חֶבֶל כְּדִי אֲלֵת יִשְׁמַר פֶּתַח פֶּה לְמוֹעֲמֵם מִנְּזָה הַפְּסוּקָה הַזֹּאת לְהַרְחִיבָה סִתְרֵי
 טַעֲמָה וְלִיּוֹתֵם זֹאת וְסִמְלֻכּוֹת הַפְּרָשָׁה הַזֹּאת וְסִפְרוּ הַפְּסוּקָה הַזֹּאת עַל מִנְּזָה כֹּאֲשֶׁר
 הִיָּה לְדַעַר //

פֶּרֶק ל"א

<p>מִסּוּךְ חֲרָב טוֹרֵי עַל רוּעֵי וְעַל וְכֵן עֲשִׂוֹתֵי טַעֲמָה ה' צִבְרוֹת חֵךְ חֵת הַרוּעָה וְהַפּוֹצֵן הַלָּחֵן וְהַיָּחִידֵי יָדֵי עַל הַפּוֹצֵרִים : // זְכִירָה י"ג אֲחֻזָּה מִכֹּתֵרִים מִבְּיָחִים רִחִיָּה לְאֲמוּנָתָם מִנְּזָה הַפְּסוּקָה בְּאֲחֻזָּה הַנִּזְכָּרָה הַנִּזְכָּרָה יִטַּע הַרְחִיבָה יִאֵן הַנּוֹצְרֵי אֲשֶׁר קָרָא ה' רוּעֵי וְכֵן עֲשִׂוֹתֵי וְכֵן אֲחֻזָּה הַךְ חֵת הַרוּעָה וְהַפּוֹצֵן הַלָּחֵן יִטַּע כִּי בִּזְמַן הַרְחִיבָה יִתְפַּוֵּד הַלְּמַעֲשִׂוֹת מִחֶבֶל כִּדְכֹתֵב בְּמִדְּרָשׁ : // פֶּרֶק י"ד</p>	<p>בְּאִוְקָן זְכִירָה הַתְּשׁוּבָה</p>
---	--

כֵּן

חזקת חמנה
סוף לט'

כאן רק על מפלת מלבי החדמה ויציאת ישראל מהתק ידיהם ואזומן ההול יכרת
וירכט חמנים ועובדי העלבים מן הארץ ולת יאחרו רק הצדיקים הקדושים ועובדי
האל ית באשר הפען מתבסר היטב מבונת הפרזה ההיל מן הפסוקים הקודמים ו
המחמרים והמה ידועים ומבטורים יאן מה אומר חרב שרי על רועי ועל צר
עמית הרען בו חרב טורי על מלק ישמעאל הנקרא מלק תנך המעאל בתמיות ו
חפדיקה נ' ריטי העולם ויחר ורוב חומת ישראל בתלת הס התק יח וקרלו ה' רועי
כי נרן ס' בידו לרעה חת צאטו בתלתם והצאן היל חומת ישראל ומה אומר צר ע
עמית הול לפי דעתו ומתאבתו אל המלק ההול אל כי חושב עצמו שהול צר עמיתו ו
חרם לפי חושב עצמו צובה לט ונחיתו כאלים וכמוהו הן האדם היה בחד סמנו ל
לדער טוב ורע אל היה כן כפ מתאבתו כי כן הכסיוח הנשג צאטו והייתם כאלים
ידעי טוב ורע כי הנחיה נמצאת יותר בחומת השמנים ואלונו בדיוס אבהם כפ
במלבס מה אלון כן בחומת מדום כי רודפים חתר החכמה המדיעת ומעבירי עחיות
הנחיה ומעלת הענוה קך חת הרועה ותפוזן הצאן רל' כי במפלת מלק ישמעאל תהיה
נחית ישראל ויציאתם מהת ידיו ולפי חומת ישראל טהפ בזמן סלוח מעבורים ומעורדים
ככל מדינות מלכותו ואים במדינה א' ובמחוז אחד כמעט צלוח מצרים טכ גם כ
בצאתם מהת יח ללכת לחי לט ילכו בחסופה ובמחנה סמר ובדרך אחד כמעט אלכו
חלתי מצרים חכל ילכו נפוצים ומפורדים בנחנות רבות ובדרים רבים כפי
המעקומות חמר צרו כס לפיכך כינה הכתוב יציאת כל הקללות מהת ידו מכל ה
המקומות חמר הו כבועות בהם בלאן נפצה בחומתו ותפוזן הצאן שהול לעין פאר
ובמעהו ועצבות יהודה יקבץ מעת כעטת הארץ והשיבות ידיו על הצוערים ה
צוערים הם מלבי חומת מדום אהם נ' רועי הצאן הקטנים ממט וזה סיפור
יקיים נ' על מלק העב במלחמתו ונ' ונ' כי פלו הכתוב סומר בית הנחמה ירכת
צפון ולת כל ספיו ולפי אטנו רביית קת נאחרה לשמעלים בידועה ממעטל חניהם

ברא ציר ד

ישעיה יח

יחזקאל נח

אשר היה רובה קאת לעיניך חסר והבנת קאת מעד אמתוך ומנך מעד ימנך חסיל יחזקאל ל"ט
אכן על מפלת הכועדים אהם מלבי חומת אדום נבלי ישעיהו הנביא ט"ה בפרשת קרח יצפיה ל"ז
ויים לשמע יוכן חזון טובדיה בכללו ובנה די בפתירת הראייה הזאת :

פרק מ'

באור

זמה

פסוק כי ממדת שמא פד מבואו גדל שמי בונים וכלל מקטר מנע ל
לשמי ומנה כהורה כ גדול אמו בונים חסר ה' צבאות : אלמכי א'
שמעבידים הנזכרים רחיה למענותם המקולקלת מנה הפסוק בחסרם
הנה מלמכי הנביא חסר מפ השיר כי האל ית' מקבל סבודותינו
והק טריתנו ומנחוקיתנו טרבו לו וזה רחיה גדלה על למענותנו הכאבה :

התשובה

חן להם לנוכרים שום רחיה מנה הפסוק חסר שבמק מלמכי הנביא
עדין לא הדק חסונה ישו הנזכרי כי חן נכריה ומלמכי שלשתם ויתבאר
בזמן חסד אל בזמן בנת שע חבל ישו נולד אחריהם יורח משלום מערות שנה חסנים בזמן
הנביא מלמכי הז' הונים עשים עבדות והקטנות ומעשים מנחות וקדנות לג' כוכבי לכת ולכ
כנולות ולסלים ולאלסמחות העשויין על שמותם : טכ אל בת הפיית להדיע מפלת מנחות
והקטנות הים חסר אהז נעות בזמן הקול' לע' רק בת להדיע פתיחות מנחות וקדנות
ערא ראעי הדור ההוא החסנים בעשיותם כמחללים עם ה' בהביאם להקריב לפני ית' חל
ועור ופסת וחלה כדכתיב טס ואתם כמחללים חות במערכם אלמן ה' סחולת הול
ופצו נבזה חכלו ואומר אם והבחתם חול וחר הפסת וחר החלה ונ' כחצר הסען ס
מבואר היטב סן הפסוקים הקודמים והמחוללים מעה הסמך ואומר כ' בזה השנין
הס' חר רעם וסמיתם חפילו סן הונים טובדי טו כסנו א' נביא שמי הונים חסר ס

יחזקאל ה'

סבבותיכם לא עתם כי חן טובית הכתב חסר על אלף טכ כלל משמי קיים

חזקת חבונה
פרק כ

יק על אלה טעו מאפטי האיה וחוקותי וחפילו כמאפטי הוים המתקטם אבהם לא טעו כ
בדבריהם בחוקותי לא הלהם ומאפטי לא טאיהם וכמאפטי הוים חגר סביבותיהם טאיהם
חגר הרצון באע גאו המוחמרים הסוקרים זה חגר זה כמתקטם אבהם לא טאיהם
כמתקטם אבהם טאיהם ומאע ובכל מקום מקטר מעא לאמי הרצון בנפ אפטי
אגוים טובדים טעו מומ לאס האיה הם טובדים וכוונתם לאס אפעס כי בטת אס מקטר
זמנשים בעחה לפסלים חס טלס חיש למי חנס מקטירים ומנשים זחק המעחה
חמחו חנחו מקטירים ללקים בורת טמים וחרץ וזהו חמרו מקטר מעא לאמי
זלפיקר מאקדלס להקריב בלימם ובבור ומהרה וזהו חמרו ומעקה מהורה וחומר
סס זכ ואמי טרל בורס ועכו מעחוקיהם סינס מקובלות לפע האיה כי חנים זרמים
חונת חגר טהם מאקפס טמו טברת מעברתיו ולגה לא קמבל שיחמר אס הכתוב כי
פרכו לו ית מעחות קוים קסם כדבריהם רק חומר ומרבה לה מעחת יהודה
ירשלים כימי טולם וכאעס קדמוניות חמר חומריו וישב מערק ומעמר כסף
וכהר חגר בע לוי וזקק חוקס כזהם וכסף והין לה טעשים מעחה בלדקה אל חמר
שיבדרו וירלבנו וירפנו בלש קתלות והיסורין חו יחו טעשים מעחה לה בלדקה וחו
הערב לו מעחת יהודה וירשלים כימי טולם וכאעס קדמוניות ומא הכתוב וטהר חגר
בע לוי אל לפי איד הכהנס טעלוו היקפ בטעל הזה קתלה כדבריהם עס לכן הכהנס בוד
אמי וכן כיוצא בזה הפסוק מציט כמזרת טמט טר מבוטו מהולל אס ה' חס טלכל
חיס ה וין הקבל חמר כי העה דעה מעוד כי הוים טלם כמזרת טמט וטר מעבודו
מנהלים סת אס ה ומרוכמנס חות חס כן הוים טלם בזמנס חס היו מוחמנים
בו ית חמונה אלמה וחמרת זו הדתיה חונה כודקת לפי חמר טצבים כסף
וזקב מפשה די חרס פכ להם ולא ידברו טעים להם ולא ירלו חונס להם ולא יטעו א
חק להם ולא ירחון ידיהם ולא ימשון חלניהם ולא יחכו לא יקו כנרעם כפעהם יהיו
טעיהם ט חגר טבות כהם טרל בטת כל טורס ומענס הוא וין וכן אס הוא חמל

יחזקאל יח

הגלים קיג

קטו

קלג

פרק מ'

על פי הַיָּסוּס כַּסָּף וְנָהָם מִסָּמֵי יְדֵי אִדָּה כִּי לֹא יִדְבְּרוּ פִּיעוּס לְהֵם וְלֹא יִרְאוּ חֹ
 חֹפֵס לְהֵם וְלֹא יִחַזְּקוּ חָף מִן עַ רַחַח בְּפִיהֶם כַּמַּעֲהֶם יִהְיוּ שְׂעִיהֶם לְאַחַר בּוֹטָח בָּהֶם
 בַּיַּת יִעֲרָף בְּרִכּוֹ מִתְּחִלָּה בַּיַּת אַחֲרָיו בְּרִכּוֹ אִתְּהָ בַּיַּת הַלּוֹי בְּרִכּוֹ אִתְּהָ וְעַל הַנֶּקֶד רֹאשֵׁי
 כִּי דוֹר הַעֲוֹה הוֹרָה כִּי חֲעֲפֵי שְׂהַנְיִים מִהַלְלִים וּמִרְוֹמָמִים טַמְּנוּ יִתְּ לִפְנֵי טַהֲלֵם סִבֵּה רִי
 יִחַזְּקוּ לְכָל הַפְּנִיחִים מִמֶּנּוּ חֲמֻנָתָם מִקְּוִלְקֻלָּתָ כִּי הֵם בּוֹטְחִים בַּפְּצִיבִּיהֶם מִנְּעֵפֵי יְדֵי
 חֹדֶם וְכִי חֲמוֹנֵת יִשְׂרָאֵל בְּבִלְלֵה עִם הַנְּהַעִים וְהַלּוֹיִים הַבּוֹטְחִים בָּהָ לְבַדּוֹ הֵם רַחֲמִים
 לְהַלְלוֹ וּלְבָרְכּוֹ כִּי עֲרֵם וּמְנַוָּת הִוא זֹה הוּא מִנֵּה אֲרֻחֵנוּ מִסַּפֵּק בַּסְּקִירָה הַרְחִיבָה
 הַזֹּאת :

פרק מא'

באור פסוק הגה חשי אולת לכם את גיהו הנביא לפע בא יום ה' קדול
 והנורא : // תלמידי בסופו
ומה אטועים הנזכרים כנצח באמרום לאות אתם היקורים שיתלם
 לביאת גיהו הנביא כי כבר נקייס זה העוד באין הסובל מקר
 בלשונכם יחנן כי עלע נאמר זה העסוק לפי עדיה דאמה ברזוסו לגיהו הנביא בדכתב
 באון יתון במטויחוס אמר יאן טל יואן כי הוא היה גיהו העתק לבא עוד אמר יאן כי א
 תגהו טבר בא ולת הכירחהו חלת טאו ברטגם ובא את הבינו תלמידיו כי טל יואן הטבל ה
 הוא חומר טר כלן דברי הטועים :

התשובה

אם באות הטפנה להם למטה כי הכתב חומר בדחור
 הגה חשי אולת לכם את גיהו הנביא בלשון הסתב במלכים יח
 ויהי בטלות המטה ויאן גיהו הנביא ונדלם ויבא לין מכתב מטגיהו הנביא ואם היה כן
 בדבריהם היה הסתב חומר הגה חשי אולת לכם את כגיהו הנביא ולת גיהו הנביא מטמ

חוק המענה
פרק מא'

או היה חומר הנה חוצי אולח לכס חתיוחן ועוהו ההכרת לקרל לוסנק באס איהו מ
מעצורף לזה כי מצנינו בחון ולין כאשר שאן הכהנים והלוים מיוחן חס הוא איהו וחמר
חינו איהו וטוד שאהו חס הוא נביל וחמר חינע נביל והנה חכ דברי יאן ויוחן ס
סוקר'ים זה חתנה כי חס יצדקן יוחן יכזבו דברי יאן וכן להפק והסברה טטה יוקר לדברי
יוחן כי הדה על האמת כי הוא לא סה איהו ואס כן עקר העד עלו ממעד כי הוא היה
איהו והמכון ממטט מזה הסדות הוא כדי איהמינו בו אהול מעית כי דבר ידוס היה באומת
ישראל כי לא יסא המעית כי חס חתרי ביל איהו הנביל כמבואר מטה הפסוק וכן כקב מ
מטווחוס אל וישאלוהו תלמידיו לחמר מהו זה שהתכנים אומעים כי איהו יחוייב לביל
קודם לכן והוא תשיב וחמר איהו טכפ יבא קודם ויקפן חתהכל ער חע חומר לכס
כי איהו כמד בל ולא כביריהו חלל טען לו כדכונם וכן בן חדם יסכול מהם חו ק
הבינו תלמידיו כי על יוחן הטובל הוא חומר טכל הנך ראה כי שאת תלמידיו הגריוח
להעיד כי יוקן היה איהו וכן ממנה אומר להם קודם איהו טכפ יביל וחאכ חמר בי איהו
כבר ביל תראה כי חין צפיהו נכונה הנוצרים חמתרבים זאת הקואיל חומר'ים כי יוחן
לא רצה לחלל את עצמט על כן השיב להם כי חענו איהו חבל יש להציב כנודם אלס קיה הוא
יהשלות בעקוס איהו כדבריהם חן לא לו לפפור ולהכחיש שליחות מה שאלת יאגר לעלותים

סרק יז ס י

הנאמנים כאשר מצנינו בכל הנבילים שאלת היו כופרים ומכחישים
שליחותם אבל היו מודיעים ומפרסמים לכל שלכך אולחו ו
ומה יאמרו וס כן למע שהש' כי חינו נביל וחס
היה נביל ואס היה דומה ברוחו לאיהו
הנביל כדבריהם חך לא היה נביל
ובזה די בסתרת
הטענה
חמת

כרובים

כתובים

פרק מב'

**באור
טיען**

כסוק נלס ה' לחדו עב למינו עד אנה אויכך הדוס לרנך ו'
אלי חכס אחד נוברי בלומרוו הודיטע על מי אמור דהעל נלס
ה' לחדו עב למינו מי היה ידוע דטע' חבל חסר זה המזמור
על יט' נוברי שהיה בן אקיס מחובר כע' אמת ואלוקה וליכך אמר עליו אדוע וחס לל
היה סוף אקיס לל היה לו כן האמור לעבך למין כס' :

ואגו

קאיטור לו חס כן וס אנה העליטע חך אמר דהע' על נחוח תהלים קל"ג
בבל אס שבט וס שבט ון אמר סלוק בבל היה יחרי סורת
ינך סע' אנה חבל הכונה האסתית בלא הסלמרים חיל כ סטר הקלס סלג כרבו
דהע' ברות הקדש למאי דרו ולכל הדוחק בפלים אמרו ויג בו דברים כרנא סע' א
אמרו דהע' טל עמנו כמען אספרה אל סק ה' אמר אלי בע אנה עין וק סלר ה'
המזמורס הסמעכים אמרו וולתם ויג בו דברים אר כרנא על לאן אמני קולות
על נחוח בבל עין וכן מזמור ירוח אקיס בלן בעתלך טמנו חת הבל קדק סמו
חת ירושלם לעיס וכן למנה אקיס זמרת לניס יסן חך בלסן כרסוק וכוזכר
בס נלמרו מומט ברות הקדש על הסע' למור להם לאני קולות וס כן יס סממורס
אשר נלמרו ברות הקדש טל קטן וליק ויסות המשיח כמען מזמור שירו לב' אר
חדש כי נפלחות טעה עין וכן הלגיה ארו לה' אר חדש קהלת בקל חסדים ואלתם
וכן כרנא מזמוריס אשר חוברו סמוט ברות הקדש בסע' חנה סוקרה ומדוט א
סקרה וקסדא בזמנו יס סהס שזכרו המקרים בראש המזמורס ויג עלא נוכרו
לפ

ב'
ע"ג
ע"ד
כ"ג
ק"מ

חזק חמונה
פירק מצ

יבליס כ
 לפי שהם ידועים מתחמרי המזמורים כן מזמור יטק ה ביום צרה חסר חברו
 דהנה בדות הקדש על עצמו בזאת למלחמה על חויצו וחברו על לשון בע טר
 קי
 לומרם בזאתם עמו למלחמה וכמו כן מזמור נחם ה' לאדוע חברו דוד על
 עצמו כאשר נאצטו אנשי דוד ללחמה סמיהם טוד למלחמה לסבת מקרה שקרה
 אמאל ב כא
 וחדש אפרחדש בזמנו לדוד טס ישי בנב כדכתיב לו נאצטו אנשי דוד לחמר לה
 קצת טוד חרנו למלחמה ולא תככה את נר ישראל ועם זה המזמור חברו על לשון ט
 עבדיו ואנשי המונעים חרנו מלחמת למלחמה באצועתם והרצון בו נחם ה' לאדוע
 לדוד שב לימינו שב בביתו ותבט בימינו וצודתי כי ימין ה' טושה חיל וכאלו חמר לה
 תצורך טוד לצאת למלחמה כי ימין ה' בלחם בעבורך והוא ית' טע' אויביך הדוס
 תרליך ומה חמר מטה טווק יאלח ה' מצין הוא כמע יאלח טורך מקדש ומצין
 קלב
 ישעריך כי אם אכנת כבוד ה' כדכתיב כי בחר ה' בצין סוה למעב לו ומה אחר
 עמך נדבות ציס חילך רל' אעפ' אלא תצח למלחמה טמך יקצבו ללחם בעבורך ומה
 שחמר חנה כהן לעולם על דברתי מלב צדק הרצון בו חנה קפיה מלך וכהן כלימך
 כראצת יד
 כמע שהיה מלכי צדק מלך בדואלים וכהן לל עליון אשחמר ומלכי צדק מלך סלם
 הוציא לחם ויין והוא כהן לל עליון ולפי אכא העלה דוד העלות והאלמים בןרן חרנן
 אמאל ב ד
 היבואי כקב ויסקר ה' לחרן וקטצר הסעפה מעל ישראל הפך אלוה המלך כי בסעלותו
 העולה והאלמים בןרן כקב נסכלה לואסערת את מצותה' אקך ויהיה פי על דברתי
 מלבי צדק כמע לפי עטן מלכי צדק כי פי על בזה המקום במקום לפי כמע על דעקך כי
 אכיה א
 לא חרעע שהוא כמע לפי דעקך ויוד דברתי נוספת כיוד רבתי עם והוא כמו על ד
 קהלת ג
 דברתי בע אדם שפי לעטן בע אדם ומא' במלכי צדק הוציא לחם ויין הרצון בו לחבריהם
 וחילותי לא לקרנן כפי סדרת הנצדים אלקחים סמנט סמך לחמונהם כאשר קבן
 חמק זה בעטן סנהעקת סיטון בולטו המעקק האחרון לטורים ומה שהזכיר
 בו היתה סהן לל עליון הוא לפי שחבריהם טקן לו המטצר טכל הממון אלקת צמלחמה
 אשחמר

אומר ויקח לו כונס מכל וזאת התשובה היא לפי דעת הנוצרי שאומרים כי כן בראשית י"ד

מאמר חנה כהן לטולם הרצון בו מקריב קרבן וכן באוסטרו על דברת מלכי זרדך
מלך שלם חמונה לפי העסקי החמה יאמר גם כן כהן על שר ומנועל אפ"י אלה

אסאל כ"א
א"ב י"ב

יהיה מנרע הכהונה כמו ובע דוד כהנים היו וכמוהו מולך כהנים על אהרצון
בו ארים ונחלים וכן באומר על דברת מלכי זרדך הרצון בו בעבור אהיה מלך

זרדך וזר מלכי מסכת כ"ד דברת הקך רוחה כי לא כון המשורר בזה ה
המאמר כלל על יסו הנוצרי ומה שטופעם באפרס אהם לא היה הוא אקס לפי הים

לו סך האמר לעברת לימין הא כבר בארנו כי במין הא סוכנה הכרוב צבורת ית ה

הבבת כמו ענאמר ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל רל צבורת ה' עתלתה על כל ה תהלים ק"ח

הצבורות כי הוא המיד עושה חיל וכתוב ימנך ה' נאדרי בבח ימנך ה' קרען א צרות ס"ו

חויב ולפי שכוחו של אדם נראה יותר בצד ימין על ק הכתוב מננה הכת בצד ימין אפ"י

בבע אדם באומרו וימנע יסן אקר רל כחם וצורהם שקר והנה אס יערשו לפי כ תהלים ק"ח

בוונתם מאמר שב למני כפי משמטו כבלטון הנה יקיה בלתי אפער לבן לעבת לימין

החב וכן שהמחובר מאקוה וצמחה לפי דעתם יש לימין האקוה לבד זהו סם אלא ואס

יהיה הימין רומע לצבורת ית כפי הוראת מאמרי העולה תמידה כן האפאר לעבת לימין

הי' רל לכסוח בצבורת הבבת לכלל הדריקים והחסידים ועוד לא יאמר שב לימנע עד

אזית חיבך הדום לרליך אלא למי שצריך לימיט ולטורתו והאק חוט כרד לטורה וכן

חיק יאמר אהה כהן לטולם על האק בו הכסן והמקריב לפע האק והאק לא יקריב ושר

חיק נשבע ה' ולא ינחם אמר שלפ דעתם נחום כי בקחלה צוכ לחקריב אשר ודס ואחכ לחס

ויין וכתוב כי לא אדם הוא להנחם ואס יסען הטוען ויאמר כי מה שמה צורה צורה מעה אטאל ס"ו

הקרבת קרבנות אשר ודס וכן אשר מצות כצן מעלה וצבת וזולתם לא היו נכסיות כן י

זמנות כי לא נכסו רק עד זמן שו חטארי כי מצד אחרי בואו בטול כל הפלות בכסכות

בהורת מעה ובאו מצות אחרות רחיקות קרובות קרובות בצד בארנו בפדק ית סתרת

הטענה

חזוק סמוכה
פרק מג

הטענה כוזבת בבית דין מספיק קן מדברי הקורה והעבילים עה קן מדברי האין גלמן
אלהם קן מדברי קצת מתכמיהם ופל קן מין לענותם כאן וזכה המטין סים שיק י
זלך ג הפרק הזה וקבד עם מי האמת :

פרק מג

באור

פסוק חזה הויה בחזי ליליא וארו עם טענ אמית כבר לויא חנה
הוא וטר טתיק יומית מטה וקדמוהי הקרבוהי : / דניאל ג
שמביאים רחיה לאמונתם מזה הססוק בלמערם הנה דעל פת
כי המעזית יהיה גק שחס לאין חיק יבא עם טענ אמית :

ומה

התשובה

נס זאת הרחיה בטלה כי בלמער הכתוב וארו עם טענ אמית כבר
חיש תקה הוה : מין להבין הדבר כסאכאן שיבא המלך המשיח עם
טענ השמים כי הוה מלמער תלום נבואי ונהנה הדבר מוכיח ממקומנו אכן נראה ל
לדעל בלום נבואי ממה שחמער חזה הויה בחזי ליליא וארו עם טענ אמית כבר
לויא חנה הוה : ואכ חיק חובס לחוכית ממאמנות הדבר הנמער בחלום בלי עיון פ
פקדונו כי הנפ בפקדונו סבאר כי אחר חבדן הד' מלכות מיד העין מלכות קייסר
לקדושי עליון אהם חוסעת ישרא כדכתוב שם ויקבלון מלכותם קדישי עליון ויחטטון מ
מלכותם עד למות ועד עלם עלמית : ועוד כתוב שם ודנית יתב ואלטנות יהודון ל
להשגדל ולהובדל עד סופת : ומלכותם ואלטנות ורבותם די מלכות קדוה כל אמית יהנה
לעם קדישי עליון מלכותה מלכות עלם וכל אלטנות ליה ילחון ושתמעון ובחומרו עם
טענ אמית רמו בו שלת יבא בהשגדלות חדם וכמותו כי חם ברבון סבדל ונזרתו כמו
עליות בעענים הממטירים מין דרך להסלותם ברבון והשגדלות בע חדם כי חם ברבון
נזרתו ית כדכתוב הט בהכלה הנים מוציאים ואם השמים ירבו רביבים הלת חנה הוה :

ירמיה יד

ה' אקינו ונקוה לק כי חנה טעית חק כל אלה ורמז גם כן כי סתרי קדושתם לת יסבו
בלבתי ולא תחזר ביהתי כמען הטנעם כי סתרי גירסו בקנה לת יחזרו בטליותם
ככל תהיה בתולית המהירות וכטוהו הנה ה' רוב על עב קל וכל מעבדים קול משל יעשה י"ט
נבטי חמנה לרוב המהירות לבת הוצרה טליות וכן גם מי אלה כעב קטופה וכונס
ג ארובותיהם וכן הנה כפנעם יבא וכסופה מרכבות קלו משרים סוסו והוא ירמיה ד'
מג ביטעיה מע ה' ברתה חמנה וכן קול סומר בחלום נבוכדנצר חנה הויה דניאל ב'
עד כי קתורה מבן די לת בדרך ומחת לנחמת על קלהו וי"ל לת גיהה האבן נצח לת ביד
אדם וכמו כי חס נכח ה' הוצרתי וסוף שאמר גם בפתוחו ובזמחהו ד מלכות סיני י
יקים אלה זמית מלכו די לטלמין לת תרסבל ע"י וידען בו כי הקומה המלכות החמנה
מלכות ישראל תהיה מלכת אלקי השמים על דרך הקצחה קטרת וכדרך עשי הקומה
לת כתיבומת הד' מלכות הרחשיות אקיה מן הארץ ר"ל בדרך טבע לנד והוא א
חמרו וארבע חזן רבבן סלקן מן ימנה ופתוחו גם ארבעה מלבין יקוטון מן ארעיל
ועל הסלסוף החמנית הול אומר וארו טס ענע זמית סבר חנה חנה והרצון צד
כי אלו הד' מלכות קעלע מן חיס סהול בדרך וקמלכות החמנית תבא טס טעב
הזמית ויחזר ארמה הד' מלכות לחזק דמה המלכה החמנית לאדם לחזיע סכפי
כועלת האדם וממנהלנו טל קב"ח כן תהיה מעלת וממנהל המלך סמנית טל אחר מ
מלכו ה' חמנה ומה אטוטעם המלכים באמרום אלו החמנית המיוטד בקורה ו
זכרתיים לת חיס אק סוף אמר טליו הכתוב גם אמתה אלמן טלם די לת יעד ומלכותה
לת קתבל חין טענתם טענה כי הכונה בזה היא כי מלכות המלך המנית יהיה
לו ולבטו חסרוו בלי הפסק סד טלם ר"ל כי לת העקב מלכותו לחתרים כטו אנטקה ה
המלכות מן קד' מלכות הקודמות כדכתב ומלכותה לטס אחרון לת פקטיק י
ומה אחר חסר כן וכל עלטעיה ליה ילאחז ויאתמעון זה קדבר עומד קדס כי
רביס מן החומות חונס שוכדים ונמעיס לישו והס חמנה ישראל ואומת היטמטלים

בארכותם

י"ט

א'

ד'

ב'

א

ז

ב'

ז

חזוק חטונה

פירק יט

בארצותם לתייהם ולחריים רבים בקלות הארץ . ואם יטעון הנוצרי ויאמר כי
מלת כל נאמרת לפעמים על הפלגת הדביו כסו וכל הארץ בלו מלריסנה . וכן וכל טוב
לדונן בידו והדומים להם . נשיב ונאמר האמת כי • מלת כל לפעמים נאמרת על
הרוב כפי מה שיוצן ממאמעות הכתובים כי במקום זאת לפרש על הכלל נפרש על
הרוב . אבל בזה המקום הטען מבוחר שהוא חומר על כלל המלכות כאשר אמר זה
הטען מבוחר ממה שאמר אם בהתלה זה הפסוק ומלכותם ואלטנות ורבותם די מלכות
תחת כל אמת יהיב לטען קדשו עליונין וכן ממה שאמר עליו למעלה תדיק והפיק כל
אלין מלבוותם והיא תקום לטענות וכן נאמר כי קיו והממלכה אשר לא יבדוק יאחדו
עין . ומה שאמרת כי באומרו ויקבלו מלכותם קדשו עליונין רומע לחומת ישראל הנרה
ע' על זה ראיות מן התורה ונביאים וכתובים ואזכור קצתם כיון ואנשי קדש תהיו לך
בשר באדה טרפה לת האכלו . וכן כי עם קדש אתה לה אלקך ובך בשר האלקך ל
להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה . ועוד כי עם קדוש אתה לה א
אלקך ובך בשר ה' יין ועוד עם כי עם קדש אתה לה אלקך לא קבאל ודי בלב אמה
וכן וקראו להם עם קדוש ופוליה ה' . וכן חזה הוית והקנת דכן עבדת קרב עם ק
קדשין ויבלה לבון עד די אתה בתיק יומן ודעת יהיב לקדשי עליונין וזמנת מנת ו
ומלבוותם החסינו קדשין ועוד עם ומלין לצד טילתה ימלא ולקדשי עליונין יבלה ויסבור ל
להעית זמנן ודת ויהיהטון בדיה עד ערן ומדנן ופלן ערן . ועוד ועצם כחולות ב
בכחו ונפלות עסיק וחלני ועשה והשחית עצושים ועם קדושים . ועוד כי למועד מ
מעדים וחני וככלו נתן יי עד קדש תכלנה כלמה . כאשר נס סימנן בודנו המפתק בתחרון
לוצרים הויה בניארו על זה הפסוק כי עם קדוש הוא חומת ישראל כאשר בחרנו בערך
ו וכמו אומרת ישראל תקראים קדושי עליונין כן הציב נקרת קדוש ישראל בהרבה מקומות
מדברי הנבואה ואזכור מקצתם כמו כי גדול בקרבך קדוש ישראל . ועוד והתא מרום טעך
א קדוש ישראל . ועוד מע עזרתים נאם ה' ויאלך קדוש ישראל . ועוד ואלנו ה' בבאות אמוק

בראשית וכו' 77

דנאל 3

ישעיה 8

צמור 36

דברים 2

ישעיה 66

דנאל 2

ח

יב

ישעיה 11

מא 77

קדוש

קדוש ישראל וכן כ"ג ה' זדה א' קדוש ישראל וכן מצינו כמו שנקרא **זאת** **הענין** ירמיה נ
 הוא אפי האקים ואדויע הדויעם כן אומרת שרא פקדחת עליון כ"ה ע"ט ע"טן על כל וי
 הארץ כדכתיב ולהקץ עליון על כל הוי"ו וטוד ונתקף ה' אקדך עליון על כל וי"ו הארץ דברים כ"ו
 קנה מכל אלה הרחיקת יראה כי פסוק ויקבלון מלכותה קדישי עליון מדרש על אומרת
 ישראל ולא על עו כפי דעת הנוצרים כי מאמר ולקדישי עליון יבנה שומע בגדים וכן
 ממנה שנאמר בסוף המרה ופירושה ומלכותה ואלטעל ורבותה די מלכותה תמנה כל דניאל ז'
 אמית יהיה לטם קדישי עליון הפען מטאמר היטוב כי על עם ישראל מדבר ואם כן מ
 מלת עליון הפרג על גע פעם אם על הא ית ויהיה ענינו כענין די דוח אקין קדשן זה
 וכן כי אקים קדושים הוא ויהיה פירוש קדישי עליון קדושי א עליון ואם על אומרת
 ישראל יהיה בו הטעם לקדושי אומתה ישראלית הקדושים עליונים על כל וי"ו הארץ ור"ל
 צדיקים אבהם כי אזיקמו קטלים מן הארץ ורשעים עוד איהם וכן ויהי חנאמר
 ציון והנותר בידאלים קדוש יאמר לו וטוד ועמך צדיקים לעולם ירשו ארץ וזה
 האנור מוספיק בקשורת זאת הרחיק והיה תשובה אמתית מסכמת עם מאמר סכומ
 אשר לא יתלוק עליהם דק סכל ומתקש ו //

פרק מד

פסוק ואחרי השבטים אים ועם יכרת משית ולין ע
 והעיר והקדש יחית עם ניד הבח וקצו באסא וי' :
 שהנוצרים מציתים רחיה לחמונרם טוה הפסוק
 באמרים הנה דעל העבלי הודיע בנבואתו ס המערת
 דל יא' הנוצרי יחרן כדכתיב יכרת משית וחץ לו דאלב על מזה
 משית מדבר הכתיב : //

באור

ומה

התשובה

התשובה

גם הטענה הזאת ביטולה מבואר מן הפסוקים הסמוכים

לזה הפסוק כי אם סתם בתורה אצעים עתה על

עמך וטל עיר קדשך לבלה הפעם ולהפס חסאות ולכפר טון ולהפית לדק טולמים ולחיתו

חזון ועפית ולמעות קדש קדשים ואצעים אצעים הם ילך אנה אהו מתרצן הבנת ה

הרמזון עד חרצן הבית השער לל ע אנה שהו בלנות בכל ותכ אנה ימו עמידה בית אע

ולפי ארחה דעל יעוד יימיהו הנפית כי לאצעים אנה יפקד ה חוקם כדכתיב כי כה ת

יחיה כט

אמר ה כי לפי מלאת לכל אצעים אנה חפיקי חתכם וין חשב כי באותם ע אנה יתמו כל

עונותיהם ולא יוסיפו לנלות עוד אהב כמאמר הנפית קם עומך בת צמן לא יוסיף להלוקד

איכה ד

וכאשר ראה בתלמו ארבע חזות ושהרביעית הרומחה למלכות רומי רצר יארל מאד ופי

דנאל ז

ייתהבין בידה עד טדן ועדען ופלן עת לא הבין המכוון מהעדטן ועלכן הבהלונה רעיונו

ותאמר הדבר בלבו לרחוק מה יהיה במקליחות ואיך יסכים היטוד אשר ראה בתלמו עם

היעוד המיוטר לירמיה כי לא ידע הנלות האחר הסתיד לטל אחרי חרצן בית אע ולכן אמר

גם בסוף ספור החלום הנבואי ההוא אנה דעל סוף רעיוע יבהלונע וזו ישרתן טלי ומלרת ב

בלגי נטרת וכן בדלותו במראה השעת בטול הנמיד וחמוקדא וצבל מרמס טד טרב

ח

בקר אלפים ואלש מלחות לא הבין גם כן המכוון מהמספר ההוא חמנס נפל ספ בלבו

בתקבו אס יחרך זמן הנלות ההוא אנה היו בו פס תלסס המספר אהו מספר אעס

בהכרת ממה אנהמר עלו גם ואתה סתם חקן כי למנס רבים הנה לת יצדק יעוד

יימיהו אהו לפ אנה יפירנא טד טרב בקד טד עיבל חותו הטרב אשר פלחק עליו

והיה לפת טרב יהיה חזר רל צעה חקן הצרה יהיה חזר התאטעה כדכתיב וטר צרה

זכריה יד

היל ליעקב וממנה יאע וההפק נאמר עליוס החרצן והתשכרת לחרן בוס אהו

עמוס ח

ולכן אמר דעל בלבו חזל מפע ראעית העם תתפקד זמן הנלות טד תלעס אלפים ואלש

מאות אנה ואפיכך הוצרך להפלה א השית להאיב החק והתמה ולכן הוצרך ה להדיע

פי מלך כי מן הדבר כמו אהב כי בלנות בכל לא נטהרו מעונותיהם טרליו כי לת

תכפר

נתכפר להם רק שן השמיטות כי לא שנתו בעצרתם על ארצות ישראל וזו עבדו יעד
 ירמיהו הנביא יתקיים בבית סתו חמוטם בעבר אשר עונות ופגעים וחטאות אשר
 חטאו ישראל מיום כעסותם לארץ עד כארס אלם נתכפרו בלגת בכל חס לקוצר הזמן
 החול ולס לסבה שהוסיפו לחטות עוד נחקק וצד מלת השיר על חמוטה היא דלית לחז
 שבעים אצעים לבת בלגות ארץ וקאם כדי החיה הרביתיה שהם הרומים ועד הקדש א
 ארביה חרבה עד קאלוס מספר האפים ואלא מלוח אנה והול ימי המאך עדן ועדתן ופלג
 עדן ארלה בהמלה בחלומנו וסנה קבץ דכל איהיה אז לחמן ארוך סלוד ולת יהיה לע אנה
 כמו אשאב בתתלה אבל לת הבן התחלה המספר ולת ידע סופר עם המלודך לת הודיעו זמן
 אע אה המספרים רק על מספר האפים ואלא מלוח אמר אס ומרלה הסרב וחבקר
 חזר נאמר חמת הול ויתח סתם הקן כי למים רבים ועל הקן סטוד מועדים
 חמר בסוף הספר כי סתומים וחתומים הדברים עד סת קן רק הדם לו כי אורד זמן
 סולת ארוך הזה יהיה לכלה הפע פז ולתם חטות וצ ולכסר שן אד וזלפס מן הענות
 כדי אלם יוסיפו לת עוד כבהמלה כי על לתו חזמן אמר הנביא הם שוק בת צון לת
 יוסף לסולוק וכתב והפיצות אוק בנים וזיתך בארצות והקיימות פאמולוק מוסך
 זמה אמר ולהבית לדק טולמים הרבן בו כי סמרי איכופרו הענות למרי יובל לדק ס
 טולמים והול מה אמר יאענה הנביא ודקתי לשלם קניה ושטרתי לדור דורים אהכוונתי
 למעור הסגית אשר עליו נאמר והקיימותי לדור צמת כדוק ומלך מלך והשכל וענה ס
 מאפטו ודקס בארץ וכתב ואפט כדק דלים ורגו כדק חזור מקטנו ולתם זס כן ב
 בזמן חמית חומת יעד בכללה יהיה כדקים כדכתב זעמך כולם כדקים ועוד וקורא
 להם חיל הדק וכתב ישרת בימיו כדוק והקרת ירושלים זכ ענה כדק כד הקדש
 ועד ס' כדקט עם כן אטו אל מנית יקרת ה' כדקט כי בימיו יהיה כדק ס' לע קיים ד
 זמקמיד והול עד אקרת מרעה למטבת ה' נס' ומה אמר ולתקנס חזן עשת הרבן בו
 לחזק חזן ונבית לפי אסוק האער הול בסעמה על כן סמר בסקס לחזק לחתם וכמוהו

אינה ד'
 יחזקאל כב'
 יאעיה נא'
 ירמיה כב'
 יאעיה יא'
 ק'
 קא'
 ירמיה כב'
 ירמיה לא'
 ארעות יז

חזוק חמונה
פלק מד'

חזוק ל

יואל ג

שמות י

צמד בר יח

חזוק א רמג

ישעיה ט"ז

וצמוסרם יחרם ר'ל ויסוריהם יחזק ווולתם ווא"ת לפרעו טלאן סהימה כי אחר
 גיתכפחו העועת ויובל צדק שלמים או יהיה חזן נערץ וקדכה ויתחזק הנצולה
 יורד מעמה שהיתה חזן בית ראשון כדכתיב והיה אחרי כן אשפך רוחי על כל בשר
 ונבלו דעבם ובעתים ונ' ובעבור אצמאן קולות אין עוד נביא ולא ארתו יודע עוד
 מה על כן אמר כי בימי חזקיהו הטהרה קדכה הנצולה ויתחזק החזן באומנת ישרה
 ומא ולמעות קדש קדשים הרצון בו על מוצת העולה אשר נקראת נם כן קדש קדשים
 ואמר בו לאן משיחה כפי מה אכתוב ומאחת את מוצת הטולה ואת כל כלו וקדשת
 את המוצת והיה המוצת קדש קדשים וכן בקדש הקדשים תאכלט הרצון בו אצל
 מוצת הטולה ולפי אצמאן קולות יוצרת זבת ומענתה מן המוצת על כן אמר כי בימי
 חזקיהו אחר איכופח בעשנות ויובל צדק שלמים וקדכה הנצולה ימשת נ' קדש
 הקדשים שהיא המוצת להטלות טלו עולה ולמרוק טלו דם כפי מה אכתוב על ימי ק
 חזקיהו הטהרה ויכלו את הימים והיה ביום האמני והלילה יטא הכהנים על המוצת
 את עולותיהם ואת אמיכים ודבתי אבתם נחם א האקים ואלה השבועים אבעים
 אהם ק' חלק הכתיב לעלמה חלקים החלק הא' שבועים אבעה אהם מא' אעם
 אהו מתרצן בית ראשון עד תחלת בען בית אע שהיקם בשנה ראשונה לכורא מלך פירס
 אשר נתן רשות לבע יהודה לעלות מצבל לירושלים ולבנות הבית ולהציב על הקדש ל
 לתקבו והוא אומר וקדש ותעביל מן שובל דבר להציב ולבנות ירושלים עד המעמד
 קיד שבועים אבעה ר'ל שהודיע המלך לדעת ט שמוכות דבר באמר מטה טחלק
 ירמיהו שהיא מנלנה בדקיהו טר מאית קיד והוא כורא שבועים אבעה אהם מא' אעם
 וקרא לכורא מאית וקיד כדכתיב כה אמר ה' למאיו לכורא וטלנו אמר אס הוא י
 יבנה עיר וקולותי יאלח עו' : וחלק ה' והוא שתחלת הבען עד תחלת החרבן שהיא
 אמן ביאת ואספסיעים וטיטוס טן אשתו על טרא למלחמה טברו שבועים ס' אהם
 קל' אעם והוא אומר אס ואבועים אים ואעם קצוב ובעתה רחוב וחרוץ וצוק העינים
 ר'ל

אל כי אחרי הצעה שבעים שנה נבא זמן אחר ארבעת בני בית ה' לש ארחוס בעל
טעם ואמאי ספרם כתבו לכורט אסנה ונרצנו בני הבית עד מלחה למדנות ירושלים
אנשים שנה ל' שהיה בטול מלחה הקדש כל שנה שחם נ' אל כורט וזו שנים של יד
חזירות ושתי שנים אל דרוז וזה בנו והגליחו בבני הבית וכן טבן לפנות רחוב והם
בתי הטיר אשר היו מרבים ובנו גם כן החומה עם נמרוך וקולת המפירה אשר
סביבותיה ועב' כל ימי עמידת בית שני שהם שבעים שנים ועשה כל הליך שנה
מפסקת הבנין עד חתלת החרבן היו בלוק סעיהים סאנחה החויבים הנקראים
צרי יהודה ובעינין המאבירים אותם ממלחהם וכן סאנחה אשר אולי יארד שהם
היונים וסרוסניים ומאנחה בע יהודה גם כן קנתם לקנתם והחלק קן הוא מביאת
ואספסיונום עד סוף החרבן אטע אחר שהם שבע שנים אשר היו סאנחה בדי
ואספסיונום וטיונום בן אהרן עד שסרב הבית על ידם והנה צמח שלמה
הכתוב ואחרי הצבעים שנים ושנים יכרת משיה ולין לו הודיע כי בחלק קן הרה
שהוא אבוע האחרון והם הז' שנים אשר היו הרומניים ללחמם על ירושלים יתן ה
המשיה והוא ארבעים המלך האחרון ליהודה עם מונעם בע אשר הכם ואספסיונום
וימיתם גם ומהנה קודם חרבן הבית כמבואר בספר יוסף בן זורן ובספר ה
הקבלה להראב"ד זל קרוב לתלת הספר ומה שאמר וזין לו טב חל מלך טמך
הנזכרת למעלה וכמנהו וסריונו את המשכן עד בולס כי סינו חומר והקינו המשכן
על הקהלים חסמוכים כי הם על בני נראון ובע מדרי אשר חוכר בתולה חבל
עד בולס נאמר על הקהלים וכיולת בהם רבים והרבון בו כי לא יחיה למך טמך
מלך בישראל לפי שם הטיר והקדש יחיה עם קד הבח והוא טמט של טיונום אשר ה
השחיהו הטיר והמקדש ויחם ההאחיה לטמו כי טיונום טמט כל ימי המבור חיה
קורס אחסם אלום ולא היה חפץ בהאחיה הטיר והמקדש אך שיהנו צוחרם הרחבת
טול הרומיים כמבואר בספר יוסף בן זורן והוא אשר אמר גם והחביר בבית אל
לרבים

סנד צר י

חזון חמורה
פרק מע

לרבים שנוע אחד כי אין הרצון בו שעה עמוקה ברית לכל שהיה מפלצת ומפציר
לקראתם כבדת שלום חס הן רובם לקבלה וזה היה בשבועה האחרון אשר בו שלמו
השבעים שבעים ופי לרבים לקבלה הידועים לו ולכך נקמץ הלמד ומגש וחצי ה
השבע שבת זבת ומנחת רל בכתבי זה השבע האחרון שהזכיר יצפית זכ הזכרת
המנוחה מבדת המקדש אלא יקדשו טוד קדנות מעט כבוד המלחמה והמלכוד שהכבוד
פלגים טיטום בעבוד אלא הן רובים לקבל ברית שלום הןך רואה כי הכתוב מעיד ש
המשיח נכרת כל אפרח אפרים המלך האחרון אלהיהודים המושל בזמן הקדש עד שבו
ס"ט שבעים שהם ז' שבעים הקודמים וס"ב המאוחרים לא בשבע האחרון אשר בסופו
חבר הכתוב ע"י הרופאים כאשר בארנו על כן אלא להם אפרז זה הספור על יא' הנוצרי כי
הם עצמם אומרים שנולד מ"ב שנים קודם החרבן ואם כן לא נכרת אחרי השבעים אלא
ושנים רק אחרי חמשים וששה שבעים כפי הדעת האמיתית כי התחלת השבעים אנושים היא
מחרבן בית ראשון וסופה חרבן בית שני כאשר בארנו וידוע למעיינים בספרי הנוצרים
כי אין להם ידיעה ברורה בהתחלת השבעים ולפי בטעם כי זה אומר בכה וזה אומר
בכה בל אס יסוד שיאנו עלו כאשר מעיד על זה החכם הנוצרי מרטין באוויץ בספר
דיאלוגיו שלו דף ק"ט ולכן הם חולקים גם בזמן עליית יא' הנוצרי כי קצתם אומרים ש
אנולד מ"ב שנה קודם חרבן בית שני וא"כ יתייב אנוש ט"ה שנים קודם חרבן ט"ז כ
נולד וקצתם אומרים אנוש ק"א שנה קודם חרבן א"ס כן יאמר מצלעת טוד חרבן ס"ח
שנים אכן לפי חשון השנים המצא כי הגנה הזאת שהיא הג"ל לברייתת השולם היא אמת
אף והקצתה לחרבן בית שני וחיה שנה אף והקצת ללידת יא' נמצא א"ס כן אנוש ס"ח שנים
קודם חרבן וא"כ יאמר מצלעת טוד חרבן ל"ה שנים א"ס חמשה שבעים ועל כן
פעם אין אס אחד מגן המספרים מסכים טס הכתוב כלל מבורך לה זהו מ
מפרזם מאמר טוד משיח נקוד שבעים שבעה על יא' והוא לא טלך בשבעה שבעים ה
הראשונים כי א"ס כ' שנה א"כ וכדי לבחור מנה הספק מחברים שבעים שבעה עם שבעים

שנים ואע"פ ומפרישים כאלו חומר שזוטים שצטה ואצוטים שנים ואע"פ קטוב ועצמה
 זין. וכן זה הפירוש חין לו טעם כי לפי שבתם היה לו לכתוב ואצוטים שנים וקטעה
 ולמה נשא חלוק בין השצטה שזוטים א' השנים ואע"פ סך שכל כולם יחד חומר קטוב ו
 ונכתב רחוב ותרין ופוד כי היה ראוי שיאמר ואצוטים שצטה עם ולא חס הוא ה
 תחלת המאמר כדצריהם. ומה שהם טופטים נקדנו באומרים כי פירוש משית ניד
 על כדש ויכרב משית על ארזים חינו כן רק הכתוב **משית** על המשית
 הניד שהזכיר בתחלה והוא יא' הנזכרי. ועוד אומרים חין הפאר שיקראת סבתוב
 חת ארזים משית אחר שמה ראש ועתה בר טס הדומיים וכן אחר **משית**
 המשחה עד כאן דברי טעמים. נשיב להם חין להמנה חס פירוש חכמינו משית
 ניד על כדש ויכרב משית על ארזים חינו ששם חנים מוכים אבל ע
 להמנה מחכמי הנזכרים שפירשו משית ניד הראשון על האק לפי דעתם וקראת
 על טעמם ולחננו לא מצינו באום מקום שיקראת הא ניד אבל הוא שם על המשחה
 צדע אדם. ואם היתה כוונת הכתוב באומרו יכרת משית על המשית הניד א
 שהזכיר בתחלה לפי דעתם חזו היה לו לומר יכרת המשית קודם בה"א הדיעה כטעם
 שאמר והעיר והקדש בה"א הדיעה לפי שאמר בתחלה ועל עד קדש. וכן לא ש
 מצינו באום מקום שיהיה ארזים ראש ואם נכתב לדומיים היה מגד החכמת להשת
 הפריצים ולעילוי היה ראש כדצריהם הנה כודש היה עובד ע"ז והכתוב קודם חורב
 משית כדכתוב בה אמר ה' למשחתי לבורש. ולא בעבור אלת נמשת באשן המשחה
 הנה זב כודש לא נמשת שאמן המשחה ונקראת משית כי כן כל מלך ופחד נקרא משית
 כאשר נקראו זב הנביאים בחירי ה' כן אברהם יצחק ויעקב באם משית לע"פ
 אלת נמשתו באמן המשחה כדכתוב אל תצטנו במשיתו ונביאיו א' קדשו. **משחה**
 הנביא אמר על עצמו יען משת ה' אורתי. וכבר האריך בסתירה דעת המצדדים
 החכמה כמהרר יצחק אברבנאל ז"ל בפירושן לספר דניאל הנקרא מעשינו השונה
 אלת

ישעיה ט"ז

ישעיה ק"ה

חזוק חמונה
פרק מה

ולא רחמי להזכיר כולם לרחמי האריכות. הנה אם כן גם הטענה הזאת להם לא
לעזר ולא להועיל כי אם לצאת ולחרפה כאשר הרחת לדעת. ופה נשלמה תשובתנו
גם בזאת הרחיה. וביחוד האונה מסכמת מכל צד עם מאמרי הכתובים אשר לא יוכל
להכתשה רק עקב ופלתה. //

פרק מה

טענה

לנזרים ממנה שצנינו בדברי הנביאים ע"ה כי בזמן המשיח ה
האמת יהיה חמונה אחר ודה אחר בכל העולם והיה חמונה
האומה הישראלית לבדה. //

הנה

מצנינו בדברי הנביאים כי לעתיד לבא בימות המשיח האמת ת
קדיה חמונה אחר אחר בכל העולם כדכתב בי נבטתי ו
יבא מפע צדקה דבר ולא ישוב כולי תכרע כל ברוך השבע כל לשון וכתיב כי אז ת
יהפוך בא טמא שפה צדקה לקראת כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד. ואפילו הנזירים
מאמינים כן כי כתיב צדקה טיהרה טהרה אחד ורוטה אחד כי בזמן הטהרה
קדיה חמונה אחר ודה אחר ומלך אחד בכל העולם. ואחר שהענין הזה הוא מאומה
מצנינו ומעם טכאן צריכים לחנונו לדעת ולהוכיח ג"כ מדברי הנביאים ע"ה איזמן האל
דקרה הנמצאות היום בעולם תפיה קיימת לעתיד לבא ר"ל אם דת האומה הערבית
אז דת האומה הנזכרת או דת האומה הישמעאלית והבבליים אחר מהן והשנים דה
האחרות קרבנות. //

ישעיה מה
בסגיה ג
פרקי יו

והנה

מצנינו בדברי הנביאים ע"ה פסוקים רבים מעורים על קיום
דת האומה הערבית עם קיום אומרים ועל אבדן אשר הדהרת
עם העדר אימריהן. כתיב טורי טורי לבני עוזך כזן לבני בניך תפתרתיך דואלים

ישעיה טב

יעיר הקדש כי לא יוסף וכל כך עוד פול וטמא . הקך רואה כי הכתוב קורא בשם
 פול את החומה הנוצרת לפי שנים נמלים ובשם טמא את החומה היסודית כי י
 אטע אהם נמלים הם טמאים לפי שם אדם ובמדותיהם הסמוכות וסרטים עצמם טהורים
 ברחיבת נפש חמא פעמים ביום . והזכר שתי חלו חומת אדם ויסמאל כי שתי
 החזיקו בדמאלם ומלכו בה שתיקן להחמט עלה מיום החרבן ועד שתי אפי סופרת
 אוקה מוזת וזאת כובאת חותה מחמת כי טמאם סר לבת הרומיים כאשר בשם את א"י
 והחריב את ירושלים בשנת שלשת אפים ונתקת לנירה היתה אח"כ ארץ ישראל נכבדת
 ביד הרומיים בהנהיגת הקסרים תקם שנה . ולא"כ כאשר נחדגה אטענת סגסוד
 עביל השמטלים נהקצו הערבים מצע ישמעאל וכבשו את א"י העז שנה ואר"ב
 בימי האפיפור הנקרא אורצ'טנו הגע למפנ הנוצרים סמלכות צרפת ותיקלנדה
 ואיטליה וכבשו את ארץ ישראל והחזיקו בה פ"ה שנים ואח"כ בשנת ארבעת ז
 זתקקו בא מלך מצרים בחל כבד מן השמעלים על א"י וילבדה סניד הטכסס ו
 זתהי קחת מלך מצרים ה"ג שנים עד היום הזה שהיא שנת ש"ן לערך סגסוד
 ומיום הקצולה העתידה ואילך יעד הנפיל שלת יבאו בה עד אפילו אמת סגסוד
 אומת אה כל מי טולם . וכן סגסוד יותל הנפיל והיתה ירושלים קדש חרים לר"י יואל א
 יעבדו בה עוד . והזרים הם שתי החומות האה אדום ישמעאל אהו בחים י
 ומאלים מיום החרבן עד זמן קצולה העתידה ועלה אמר ז"ל סנפיל ה
 המקדשים והמטהרים א הקטת אחר אמר בתוך אובל סגסוד החזיר ומקקן ז
 זהטבר יחדו יסומו טחוס כ' הנך רואה כי הנפיל אמר המהקדשים והמטהרים א
 הקצות אחר אחר בתוך על צע ישמעאל אשר קראם בשם טמא ואמר המהקדשים
 זהמטהרים מבנין התפעל לפי שם מרחים עצמם קדושים וטהורים ברחיבת נפש
 לפי מנהגם חמא פעמים ביום וקם חים טחורים כי הם סמלים ומטונפים
 במטהים הרעים והחיותיהם המזונות וצפרבן אחר שהם אובלים כל טמא מרה
 קועיל

חוק חמונה
פרק מה'

תשלי יג

היטעל טהרתם מעמון וכמוהו יג מהנעשר ואין כל מהרועש וכן רצ אשר הרצון צו
יג מרחב טעמו טעיר ואינו כן כחין לו כל וכן יג מרחב טעמו רצ ואינו כן כי יג
לו הון רצ טהרתם אהם מסוולת בעין היפעל להרחות בטעמו דבר אהין בו ואהב אמר
אובלי באר החזיר והאקן והעטבר על בע ארום אהם הנוכרים אובלים באר החזיר
כי הימטעלים אינם אובלים חות ומג יחז יפנו רל הנוכרים והשמטעים און י
יסוט יחדו במלחמת גון ומעון והזכיר גם כן בזה המקום אכדן עתה באו החומות לפי
אהן וצדיות בטולם בזמן הזה והיה המלכות הרצונית הנזכרת במרחות דעאל ו
והתקן נחשבות לחתה כי לא אגטה חתה מהן לבדה בטולם חמנם על חומות
טרגא אומר הנפיה והבאלו חתכל אחיכם מכל קוים מענה לה בסוסים זכרכב
ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדש ירושלים אמר ה באגר יבאלו בעיטבא
חת המינה בכל טהור בית ה רל כי קוים הנעשרים באיים הרסוקים אלא על על
ירושלים למלחמה עם גון ומעון בשמטעם המינה אמר גון ה חת כל הטמים אשר
צבאלו על ירושלים וברחיותם החות אמר ימים צהם ענאמר ואמרת בהם חות ון י
והחות הוא אשר נחמר ועינו נמקנה בחוריהן ולשוע פמק בפקן יבאלו חת בעי
ישרא בכבוד גדול מענה לה צהר הקדש בירושלים וכן גם על קוים הנעשרים ח
חתר מלחמת גון ומעון הנעשים אה לארתי ולאחבה חת אס ה להיות לו לעבדים ח
חמר הנפיה אס והיה מעדי חדא בחדא ומדי אבת באבת יבאל כל באר להשתחות
לפני חמר ה ובנבואת זכריה והיה כל הנותר מכל קוים הבאים עלירושלים
ועל מעדי אנה באעה להשתחות למלך ה צבאלות ואהן חת מן הסוכות הקד
חאה כי הכתוב הודיע כי כל קוים הקרובים לירושלים יטלו מעדי חדא בחדא ומיוד
רחוקים מהם יטלו מעדי אנה באנה ואחר אכל דברי הנבואה מורים כי כל קוים ה
הנעשרים און בזמן העתיד יהיו עולים לירושלים לצדקה ולתדאים ואהן חת מן ה
הסוכות יראה בפירור אלתיד קהיה דר החומה הערבית מקוימת ומקובלת

זכריה יד
ישעיה סו
זכריה יד

חפילו

חפילו מכל היום הנשחרים לו בזמן העתיד וכן מוס אכתוב כה חמור ה' צבאות זכריה ח'
 בימים הקמה אשר יחזיקו עשרה חטים מכל לענות היום והחזיקו בנקה חס יחזיק
 לחמור נלכה טמכם כי אמטנו חקים טמכם מורה כי לעתיד יהיה ידת היהודי
 קיימת וכן ממה אכתוב והסירותי דמין מפיו ואקוליו מכן שם ועלך גם הוא לאקטו
 עון סודיט כי חפילו היום אשר הם מחמת העלמותם אהו רחלים לכל דם חקוטט ו
 ורמשים וטומנות מהבית לא יאכלום בזמן העתיד כאשר אמר על זה המעתיק החתוך
 לטורים סימון בורינו בספר זכריה צביאורו על זה הפסוק באומרו שלם יאכלו הדם ו
 ואחר הארבע המותרים קתורה וכאלו אמר שיהיו לחתים טס פמי טלל וצבד ה
 הזכרנו מעזה העטין בזה החלק וכן מבמה אכתוב ויהי ה' למלק על כל החרץ ביום ה
 הסוף יהיה ה' חתד ועמו חתד חודים **שש** כי **שש** חתד מלחמת עין ומעון
 יכירו וידעו כל היום כי שאת טוט הטעק לבדו כל סולם ומלואו ומלחה יקבלו גם הם על
 מלכות ית' ויאז יסיה ה' למלק על כל החרץ כמנו שהו ית' עקל עתה מלק **שש**
 בדברנו כה חמור ה' מלק ערב ועלנו ה' צבאות חמי ראשון וטע חתוך ומבלעד לין א
 חקים לפי אמות ערב חס לבדס מקבלים עליהם טול מלכותו חבל אחר חסנות **שש**
 הזה טדין הם טעבדים לנצחתי מטלה ומטה והטובד זולתי ית' הוא כופר בו ומכחיש
 מלכותו וכן הוא ית' נקרא טתס חקי ישרא לבד בדברנו חתה אל משהתקד חקי
 ערב מטעם חבל על העתק כתיב כי טעלק טושך ה' צבאות גטו עושך קדוש י
 ערב חקי כל החרץ יקרא לא טו חת יבוא כל חסנות כי ה' הוא חלקם חן טוד מ
 מלבדו ולת קתיה חמונה חמרת בעולם רק חמונת ה'ית ותיריעו וכן מטע חמור ביום
 ההוא יהיה ס חחד וטטו חחד חודים כי ביום טחח ית' חמד וטטו חחד כפי חוסנת ערב
 לבד כי יהיה לעתיד חחד וטטו חחד גם חמנות לא אלת יהיה עלי בעולם חסנות
 קתי ראשית בחסנות מטע ומיעתן העקרתים טענים וכן חמונת האלת חסנות העלמים
 והוא אשר חמור המשורר דוד הטע כל יצים אשר טעית יבואו ויגתחו למפק ה' ויכבדו
 למק

ט

יד

ישפיל מד

טע
נד

תהלים פו

חוק אמונה
פרק מה

לאמר כל כי יבא זמן שכל קוים אשר (בולח) טעם יכירו וידעו כי אהב עשיתם ויבואו ו
ישקמו לפעך ה' ולא לכבוד אלקך וכן יבדלו לאמר לכד ולא לשם ילוד אזה או לשם נברר
מהעבדים העליונים והתחתנים כאשר עושים היום אומות העולם ויטאו טר כי יבא א
אלה וכן תמצא פסקים אחרים הרבה מאד מדברי הנביאים מבארים זה הענין אשר
אנחנו בו כל כי בזמן המשיח הרי אמונה אחת בעולם והיא האמונה ישרא וכן יהיה מלך
אחד מעלך ומושל בכל העולם והוא מלך המשיח אשר תחננו מקיים ביותו ומוזה ירצה
בזכור כי אמונת ישראל היא חמדת והיא לבדה קשאר ותקיים באחרית הימים אהול
בזמן המשיח האמת המקווה כאשר נכתב מבורחת דברי הנביאים :

פרק מו

טענה

לנזכרים ממה שכתב החון גלין מביאים ראיות לחסונתם מקצת
מאמרי הנבואה אשר אינם מורים עליו כלל :

הנה

אם ירצו הנזכרים לדעת אם האמת אהב אם לאו . צריכים
הם לעיין באותם המקומות אשר כותב החון גלין מביאים ראיה
לדבריהם ממאמרי הנביאים ע"ה אם מאמרי הנבואה מורים על ראיותם אם לאו וכאשר
יעינו בעין האכל חוי ידחו ויבין מן המאמרים הקודמים והשומרים כי מאמרי ה
הנבואה אשר הביאום כותב החון גלין לראיותיהם אמונתם אינם מורים על ראיותם
כל והם להם לא לנאד ולא להועיל כי הנביאים הלע באותם המאמרים אשר הנזכרים
מביאים ראיה לחסונתם לא כווננו לסדרתם הנבטרה ולא עלתה על לבם מה אהם מדים
מלבם . וכן לפי מהם כותב החון גלין מביאים המאמרים הנבואיים בחלוף וצנור
נדול ומגופים דברי אקים מים לדעתם ואמונתם . ולפעמים מופיעים טל דברי ה
הנביאים קצת מאמרים בלתי מסגלים בדברי הנביאים כלל לפעמים נודעים מ

ממחמרי הנבואה הדברים אשר הם כנודם ולפעמים כותבים דברי רש"י חמונה
באוסרם טהור דבר נבוא"י וקח חנו נמצא בספרי הנביאים כלל וכן לפעמים חסלו
במחמרים ספוריים ר"ל בדברים אלו (לחיות) כלל הם טוהר בכתבם
מחמרים נבואיים בחלוף מה שפרט בדברי הנבואה וכל זה מטעם שורה אחת י"א
זנה אקית חבל היא הנמיית סאלנים ריקם וטוחים טוחל עקר אשר לא היו שפחים כ
כלל בדברי התורה והנבואה וכ"כ בדיעות כוונת המחמרים כאשר חסרת זה הענין
יבאר היטב כגזכיר הפסוקים זהם במקומם בדברי כותב החזק ולפי בחלק הוא
וזכיר מקצתם :

הנה

המבוא בהתחלת החזק ולפי בספור חוס י"א במט"ח י"א
הוליד את טוהיה ולא מנינו בן בדברי הימים כ"ג כותב י"א
בנו אחיה בנו יולג בנו חמניה בנו טזריה בנו יותם בנו כי טזריה הנזכר כאן ה
הוא טוהיה אבי יותם נאטטטת היו"ל הנק רחיה חק מט"ח י"א חסר ל דוחת י"א
יחיה יולג וחמניה כאשר הרחת וכאשר רחיה טוד בחר קיטב חס רעיון בספור
חזרות כולם בדברי הימים אע מהתחלת סי' כ"ג עד כ"ו וידוע ל"ל מט"ח י"א
חסר א"ה הן דורות בכונה לפי שצא בדברי הנבואה מאברהם עד דור י"א דורות
ומדור עד יחויקים י"א דורות לפי חסר א"ה הן דורות מדי להוות קמספר טס סמור
הדורות אשר קדמו להם ובמו כן צדה מלם לכתב סעלה כל עד ש"ו י"א דורות וט"ק
כן כדי שזכל להטעות הנמנכים אחריו וכאן הוא סגידם לחם כי לא עלו אן הדורות
במספר מיוחד ר"ל לפעמים י"א במקרה רק בהשגחה אקית סחודת כאשר חסרן סמקס
מדברי מט"ח י"א וכן המצא גם בפרק הנזכר כי מט"ח י"א חסר טולג י"א סבתלדי
לקיים מחמרי הנבואה הנה הטלמה הרה וולדת בן וקרחת שמו טמנוגל חק רחיה חק
חא מביא רחיה לחמונת מזה הפסוק א"ט שחן לו מאינו טור כלל כי זה הספור נאמר לחזק
לחזק המלך אלא יפחד מעט המלכים הבאים על יחזלם כאשר זה חסרן סבואר בסקומט
וחס

סדק א
חיות א

חזון חמונה
פרק מו'

זחס זה הפסוק מאמר על עו כפי סברת מטי'אוס הנפטר מה חות היה זה לחזו
 מדבר אלו ידה בזמנו כי הם אחרי סעתי יותר סתק אנה ואי יתחוק לנו בזה מחות
 אחר שלא יראה חות בעניו חמונה באור עטן הנפלה הזאת עם הורחת טעורת
 הנוצרים בזה העטן קמלת בביאור מספיק בפרק כב מה החלק וכן קמלת אם
 במטי'אוס ויקס יוסף ויקח חות הפפר ולת חמונה בלילה וירד סבריימה ויה אם טד מות
 החדום כדי שיקיים מאמר הא על עיחו וממזרים קרחת לבני הנק רוחה כי צפ
 מזה הפסוק חן להם אום טור לחמונתם כי זה הפסוק אמרו הוצע הנפית מפי האי"ל
 על כל כדכתב כי נער ישרא ולחהבהו וממזרים קרחת לבני והוא מדי עכתב ב
 בתורה ואמרת א פדעה בה אמר ה' כע בכורי ישרא - ואומר חלק של חות
 בני ויטבחי: טור קמלת אם צפרק ההוא ושלח סורודום ויהרון כל הילדים הנולד
 מערת אעם ולמטה בבית לחם ובכל צבולה לו נהקיים מאמר ירמיהו הנפית רחל:
 מצבה עלי צעה מאנה להנחם על צעה כי אינו הנק רוחה כי צפ זה הפסוק אינו כע
 צעה על רחייקם כלל הוא להם לא לעור ולא להועיל וטענתם מבולחת מן ה
 הפסוקים בסמכותם אחריו אלאמר ואט מארץ אויב ואח"כ אמר ואצו צעם
 לצבולם כי על הצולם לארץ אויב הכתב מדבר לא על הנהרצים והצוללים הם עזרת ה
 הצעיים העקראים בכלל צעם אפרים כי מוכם הראשון ירבעם היה משצט אפרים א
 סהנא מבע רחל ולבן אמר רחל מצבה על צעה ואם היתה הכוונה כפי סברתם בעצמה
 על ילדי בית לחם יהודה הנהרצים למנה רצבה רחל עליהם והם אינם בעם דק בני לאה
 זהים רחוי להכתב לפי כוונתם לאה מצבה על צעה וביאור עטן הנפלה הזאת עם
 הורחת טערת הנוצרים קמלת בביאור מספיק בפרק ל' מזה החלק טור קמלת אם
 צפוף הפריק הנזכר ויבא וישב בעיר הנקראת נלרבו כדי שיקיים מאמר הנפית א
 אקדח אטע טברי הנק רוחה כי צפ בזה אקר חלם מטי'אוס כי צדה מלג לרחיכה
 לחמונתו לומר שדבר בזה הנפלים אמרוהו והמאמר הזה הוא צלתי קמלת בדבר
 הנפיתים

הנבילים כלל. עוד תמצא גם עמנו מה עמנו ואכבת לרשך והשגה את ע
 טונאך. הנק' מעמילום הוסיף מלג על דבר השית דבר אשר לא דברו' ב' לא מ
 מנינו בשם מקום ברורה ונדברי הנבילים כתוב ותפגה את שטחך אבל מנינו ה
 ההפק כי הפגע שר חובך או חמורו תועה האב תשינו לו ב' תראה חסור שטחך
 רובך תחת משלו וחולת מטוב לו טוב העצב טמו. וכן לא תשגה את חובך בלבך
 לא תקום ולא תמור את בע עמך וזהבת לרשך כמך את ה' וכן בנעל לויך
 לא תשמת ובהכאלו אל ישמת לבך וכן אם רעב שטחך האכלו לחם ואם צמא ה
 שקהו מים. עוד תמצא גם הדברים את זכריה בן ברכיהו בן האלם ולמזבת
 סוף הוא כי צב סקר העיד בתלום דברי הנבואה כי לא הרין רק את זכריה
 בן יהודע הכהן כאשר הוא מצואר והמטרתק החרחן לנוצרים סיטון בוד'נו יקרא
 גם בהתקנת בל' בנמוקן בל'ן באומריו כי יהודע וברכיה הוא איש אחד ונקראת
 צע שעות וזה למעוה להכ כי זכריה בן יהודע הכהן נהרן בימי יואא מלך יהודה
 קודם הרבן הבית ינד שנה אבל זכריהו בן ברכיהו התנבא באנת אתים לדיוג הול
 תרתשם בן אמת וסוף היתם אנת ע' לתרנן בבית הרי לך מהרצת זכריה הכהן עד
 צבואה זכריהו בן ברכיהו עכ' שנה ואם בן חינו מן האפאר להיות ששים איש אחד ראי
 שני השמות לויש אחד בלא מנינו באום מקום יקרא יהודע הכהן צעם זכריה ב
 בדברי המטרתק סיטון בוד'נו :

וכן תמצא במר'קוא חמר יאו לפרנשים האל קראתם מה אטשה פרק ב' כה
 דוד בחותק רעב הוא והאנשים אשר ארע אשר בא לביה ה' בזמן
 חבית הכהן ואכל לחם הפעם ונתן צם לאנשים אשר ארע מן הלחם אשר אמר לשום
 חדם לאכלו זולת הכהנים. הנה רראה חיק מר'קוא טעה בזה הטען וקעד אקר ב
 בחלק מואמרי הנבואה כי זה הטען נהיה בזמן אחימלך הכהן לא בזמן חבית כ
 יכדברת ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן אבל חבית היה בן אחימלך כדברת ו
 איתואל כא
 וימלט

חזוק למענה
סוף מו'

זימננו בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ואמו חבדך . ועוד כי לו בל דוד לבדו א
אחואל כב אחימלך ולא היה עם אדם עמו בדבריו גם מדוע חנה לבדך ואין היא חקב . ומה
שאמר גם דוד לאחימלך ואת הנערים יודעתי א מקום פלוג אלמנע אמר בן כד
כ" להעבירו בדברים וכן אמר לו עם המלך לוע דבר נ"י וכסגוהו על קנב יהודה ועל קנב ה
חירחמחל כאשר זה הענין מבואר למעיינים במקומו בספר אשט"א : //

פרק י"ג **וכמו** בן המצא בזמן אמר ישו לקלמנדיז כעזה חדשה את נותן ל
לכס אקסו חודבים זה חת זה . גם זה הדבר אינו אמתי כ
כי לחבת חרע תקיה סגוה חדשה חתר אצוה עליה הש"ת בתורת משה בחומרו ו
ואהבת לרעך כמוך את ה' :

פרק י"ד **וכן** המצא באקטא אפוסטולורום ואחרי בחתי מתרץ באדים יטב
בחרץ ומעם אחרי מעת חבנו הולכו לארץ הזאת אשר אתם
חזבים עליה גם יאן זה המאמר טעות מפורסמת להם כי אציהם חבנו ילא מתרץ כ
מזהיה תרח חבנו בן קמ"ה וזה לך האות כי קרת בן ט' ענה הוליד את חברהם ואברהם
בן ע"ה ענה ילא מתרץ הנח בלאת חברהם מתרץ היה קרת בן קמ"ה ענה אבל כל ימית
היו ר"ה אעם נמצא חס בן אחרי בלאת חברהם מתרץ היה קרת ס' ענה וכבר במות
קרת היה יצחק בן א' אעם . ומנה שהקדים הכתוב מערת קרת לעצאת אברהם מתרץ כן
הוא מעתו למים עפין אחד ואח"כ מרתיל טען אחר כמו אמצנו שהזכיר הכתוב
מערת אברהם קודם לידת יעקב ועשו וכבר במות אברהם היו יעקב ועשו בט ט"ה
אעם כ חברהם בן מלה ענה חת יצחק ויצחק בן אעם ענה בלדת חנהם וכלימי
אברהם היו קט"ה אעם ורבים זולתם : עוד המצא גם בפרק הנזכר ועלמ יוסף ויקרא
חת חבנו זאת כל מעפתתי למצרים בט"ה נפשות וירד יעקב ואבורתנו למצרים וימנית גם
דולכוס לשכס ויקצרום בקבר אשר קנה אברהם בכסף מנכס חמור בן שכס . גם זה ה
הדבר טעות מפורסמת סן בדפוס קראתה קן בדפוס בריסטיל ונא"ש רק כי בדפוס ט"ו
כתב

כהתב ט נפער והמטרתן סימון בחי'ינו קקנו מלבו וזול טערת א' . הטעות הב' כול כו
 יטקב לת נקבר בזכס כי אם במערת המכילה . ק' כי אברהם לא קנה רק מערת ה
 המכילה . הד' כי אברהם קנה חותם מעפרין ולא טבע חמור . הה' כי חקתה קדה אגד
 בזכס קנה חותם יטקב ולא אברהם . הו' שאומר מוכפ חמור בן זכס ואלל אבי זכס . טאער
 כל זה מבוחר בספר בראשית ובספר יהושע בסופו : וכן המצא בכתב פתלו לרומים כי
 יהוה קרל חותם לא לצד היקודים אלא צם מחזים כאשר כתוב בהוצט חקרה ללל פטי ספי ולל
 דוחמה רוחמה והיה בטקוס אשר יאמר להם לא טמי חתם יאמר להם בע א חי חתם . הנך
 ידולה אי פתלו מעור עיט הערלם בדברים האלה כי הם תגבים כי חטנות העולם כ
 עקרתו קודם בזס לל טמי ובזס לל רוחמה וחלכ נקראו בזס טמי ובזס רוחמה . חבל
 מי אקרה בספר הושע יצין חך לל ביון הנביא רק לחומת ישרא כי בנטותם סולחרי' ה' כ
 נקראו לל טמי ולא רוחמה חבל בזכס אין ית יקראו בע א חי ורוחמה בדכר'בזס זקים כ
 קמפר בע ישרא כחול הוס אשר לל ימד ולא ימפר והיה בטקוס אשר יאמר יאמר להם
 לל טמי חתם יאמר להם בע א חי חתם . וכן הוא אומר שם אמרו לחתים טמי ולחתיכס
 רוחמה ולחן צריך להלריך בטען זה כי הוא טעון מעצמו לל סג אקרה סתתלת ספר הושע
 עד סימן ג' : עוד קמבל שם צפרק הנוכר כאשר כתוב הנט ימד בציון חזן טף ולור
 ימכשול כל המחמין חלו לל יבז הנך רוחה כי צם בזה הפסוק סקר הפיד חלפ אפרבו כ
 מעט פסוקים כי כתוב והיה למקדט ולחזן טף ולור מבאל לשע בת ישרא לפח ולמקב
 ליוצב ירושלים וגם כתוב לבן כה אמר ה' אקים קנע ימד בציון חזן חזן בוחן פענ יקר
 מוסר המחמין לל יתוש : וכן קמבל שם כי הכתוב אומר כל המחמין אין לל יבז יונס
 בן המבל בכתב הר'אזן אל פידרו על כן רמו הכתוב קנע ימד בציון חזן חזן פנת
 יקרת המחמין חלו לל יבז . הנך תראה ותבין חך הם סנייעים הפסוקים לחזיה ר
 רידיה לחממס המעוצבת : עוד תמצא שם בכתב אומר א תאמר בלנך מי . פירק ו
 יעלה השמים הרצון בו להוריד אר' יא' ממרוסנים וכן סג ירד למעסקים הרצון בו ל
 להעלות

פירק ט' : כ

קמפן א' : ט

פירק ל"ג

יעשה ח'
כ"ח

פירק ב' ו

פירק ו

חזק חמונה
פסק מו

להעלות את יאן מן המערים חבל מה אומר קרוב אלך הדבר בפך ובלבד לעשות הוא
דבר החמונה אשר חנחנו מדברים עכל חכה המעין תראה חך פחבלו מטות ה
הפסוקים ומגור טע הפתחים אשר לא ראו אור הקורה האקית כי אפילו איש נוצרי בעיני
בתורה בלא הפסוקים מיד יבין זוף הנראותיו וידע כי הכתב מדבר במצות התשובה אשר
היא מצוה כוללת כי אחר שאמר כי תשוב עד ה' אקך בכל לבך וכל נפשך מיז אומר
כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נעלמה היא ממך ולא רחוקה היא לא באמים ה
היא לחמר מי יעלה לו האמים ויקחה לנו וישמיטנו חובה ונעשה ולא מטבר לים היא ל
לאמר מי יעבר לנו א עבר הים ויקחה לנו וישמיטנו חובה ונעשה והרצון בלא ה
המאמרים כי ה' ית' הודיע לנו גדל מעלת מצות התשובה עם קלות מצותה כי הדברים
יקרי הערך הם קאי ההשנה מחוד בדכתב כי קרוב אלך הדבר מאד בפך ובלבד לעשות
לא שטען התשובה קלוי בודי הפה ובחירתה הלכ כאשר זה ידוע למצינים וכן תמצא בכתב
האלות להודים אומר ובה ומנחה לא חפצת ון וצרת ל הנך רוחה חך הוא מוויף ה
הפסוקים כי כרוב בספר תהלים ובה ומנחה לא חפצת לזעם ברית ל ון והרצון בו לשמוע ב
בקולו ית' כי זהו הסביון מאת ית' כמו שאמר גמסמד הר סיני וטפה לם שטעו תשטעו בקול
שמררם את צדיק והיהם לי סולה מכל העמים כילו כל הארץ וכן הוא אומר כי לא ד
דברת את מצותכם ביום הוציאתי חוהם מארץ מצרים על דבר טולה ובה כי אם את הדבר
הזה צוית חתכם לאמר שטעו בקולו וטוד כרע החפץ לה בעולות יזבחים בשטעו בקול ה' ה
הנה שטעו מונח טוב להקציב כחלב אילים חבל הקרבנות הם רפואה לחול הסרבנות כי אם ל
לא יהיו חוסדים לא היו צריכים להקריב קרבן כי כאלה יחבל אדם דבר איזיקנו מה צורך לו ל
הסמים הרפואיים והמוזיק כיון בכתבו חבל ון וצרת ל להביא רחם לאמונת המעשית כי
צטו על טו עקרב קרומת ובה ומנחה כאשר הודיע שם בפסוקי בערך הנזכר: חלו הם ק
קנת מצאמרי הנטחה אשר כרתי לתין ולין מבייחם מבס רחיה לאמונתם בתוף כוננת ה
הנביחים וכן קנת מן המצאמרים המתולעים והמוזיקים מהם כפי מה שהרחת לדבר וזולתה
תמצא

דברים

פרק י' ה
תהלים יג
צמור יט
ירמיה ז'
צמור טו

המגבל בספרי החון גלין אשר לא הזכרנום כחן ליראת האריכות וכבר כתבם קצת מן ה
המחמורים בזה החלק הראשון וקצתם נזכר גב צלוק הגע בכל טענתיו על ספרי החון
גלין וכבר ראית כי קצת מחממו חנוכרים הרניא בקצת מהאו הספקות העלוסות
ייתקרו להיצבם בקרוציהם ולא יכולו וכן ראית מחמור אחד למרטיין אוטרו בלאון לאסוף א
אשר הזכירו סימון צודיט בפירושו אשר טעה על החון גלין וענינו בלאון עלמל וזאת זה
לאן מרטיין לטרו חמנס הראיות אשר הצילו כותם החון גלין מלידת העלמה ונבי קרסל
וקריתת חבן מעגרים וראיות אחרות הדומות להם הנזכרות בחון גלין הנה הן טובות ל
להזכיר ולא להקשות טמחם טבל וכתב סמטן צודיט כי המכען טונה המחמור הוא אהראי
דהן ופרומתה לכן טובות מן לחזקר לבד לטורים ולא להקשות עם היהודים כי הם יוכיחו מ
מדברי הנביאים חיק לא כוונו באותם הפסוקים כפי ספרת כרצי החון גלין :

פרק מז'

טענה

לטורים ממה אמצין בדברי הנביאים כי הונים הצוררים
והאולאים לחומת ישרא יענאו טונא גדול ממת השית :

הנה

מצינו בדברי הנביאים כי הונים צוררי ישרא הצוררים
והמציקים להם יענאו טונא גדול ממת השית וכבר נתחמטע

דבריהם כי לא רמנו אום מלק וחדון איהו צורר ליהודים או מציק ומציק להם שיטלנו
פוקפנו אל השית כי חטפי שהשית מימר ומבה חוקם בעצור טוטקיהם סעע חט רובה איםם
אחרים ועל כן מטעם את המביס חוקם טונא נפל אשר לא יאוער כאשר טעה לפרטה ולסנחיא
ולנצוכדגאצר ולהמן חולתם כי חטפי טבע ישרא חטחו לפעו ית והרבו לפאט נכונן לחרץ
חוביהם טכז נקראים טמו ונתלהו כי לא מחסם לכלותם לענרי דק ליסרם ולטוקם כדי שיאובו
גלין ולכן לא הפר בריות חתם כי הוא ית נקראת אקיהם בכל מקום אדם בדכתב וחקל גס זאת ב ויקרא כו

בהיותם בחרן חייביהם לא מחסרנים ולא נשלתם לכלותם להפר צדית חרף כי חע ס
 אקירם ואם חטאו מרוב הטואר והטובה בזמן המלכות בהיותם על חרצם כרי לקו
 צודה כגוף טדה טהפסדו החרץ הטובה וירדו ממלכות לעבדות וטבטלה לפלות ומטוא
 אל הטוע והם באמת דומים לאחד מטבדי בשר ודם ומאלו החרץ כי יש כזה חטפי ג
 שיפסיד חרצו ונתלת מעמ לא יפסיד כבודו ומטלתו כי יקרה טבדו אל המלך עד יום מ
 מותו והראות ביד המלך לעסרו ולהכותו כפי ראעתו חבל אם יבא אדם חחר והבה א
 חורו בפני המלך כל רצון וצורתו הלא יסרהו המלך בחרן חפן וחמתו ויקח ממנו עקמתו
 כחצר בחזקת אמתו וצנינו רחיו ספורים נדפסס בספרי הטורים איך בארץ ח
 חילטידיק נטאו עקמת ודלות באו הזמנם ועוד היום הרצו במיתות משונות כל כומרי
 חמונת הפלא דרומות וכל המחמנים והנמשכני אחרי האמענה היות וכנדרם עושים ב
 בארכות ספרד ונרפת אהורניס במיתות טאונות כל המחמנים ונמשכים אחרי ה
 הוראת מרטיץ לטרו אשר כל הזמנע האמונה חסד קסמר אטרת בארו וכל זאת
 להם קמת טעם כי באו הן מלכות הנזכרים אפכו דמים דמים טחומת ישרא ב
 בעלילת ארץ וצרות ושמדות אשר צאום מארצותם ולא נשאר בהם טד אחת פנה אלח
 טאו בכל אשר יארצות אשר חמנו היהודים מהקעריים בהם היום ולח עוד אלא כי מלכי
 כל אלה הארצות ושרהם ה ירנה אלומס הם תוהבי חסד ומשפט ולפיכך חיינע משמש
 טול וחמס ליהודים מהקעריים בארצותם ומיסרים ומטפשים המרטים והמזיקים
 להם ומחזיקים ידי היהודים בכתיבי קזמיהם כדי שיוכלו לעבת בארצותם באולם ובאלוה
 לחיבך טרץ האית אלום אעלם ביניהם ואפילו המחמנים חמונות חלוקת חנים צוררים
 קלתם לקנתם כחצר חנה רוחה היום : ואולם הפסוקים הנמצאים במחמרי ה
 הנבואה המורים על כי חייבי טראל וועליו הרודפים אותם ומרטים ומזיקים להם
 יענאו עונג אלו מאת האית הם טו בתורה והסיר ה מטק כל חול וכל מדוי פ
 מצרים הרעים אשר יערת לא ישימם כך ונתם בכל חויבך ועוד ונתן ה אקק חר
 האות

דברים 1
 1

הגאות החלה על אויביך ועל אונאיך חזר רדעוך . בנבילים הן יבאנו ויכלמו כל הנקדים . אע"פ וט"ו
 כך יהיו כחין ויחצרו חנאי ריבך תבקאם ולא תמנעאם חנאי מנוהך יהיו כחין ו
 ויחצרו חנאי מלחמהך . וטוד שבי דומם וכו'ו בחגך דת כעדים כי לא תמסיפי קדילי
 לך נצרת מכלכות קצרת על טמי חלתי נחלתי וחקים בידך לא אמת עליהם ר
 רתמים על זרן הכבדת עולך מאד וטוד אוכלתיך את שניך את צעדים וכעמים
 דמם יכרון וידעו כל באר כי את ה' מושיעך ונוחך חבור יעקב . וכן קדש ישראל
 לה ראית קצרתה כל חובלנו יחמו רטה רבתי איהם נאם ה' . וטוד ~~אתך חסדך~~
 על הניים אשר לא ידעך ועל מעמדות אשר באמך לא קראו כי אכלו את יעקב ו
 ואכלוהו ויכלוהו ואת נוהו חמו . וטוד לכן כל חובלך יחלו וכל זריך כלם באפי יאפו והו
 אסיך למאסה וכל בוזך חרן לבו . וכן וקצרת את כל הניים והורדותי אל עמך י
 יהאפט ונאפתי עמם אם על טמי ונחלת שרא אשר פזרו בניים ואת חרבי חלק עס
 אשר הפסוקים הסמוכים לו עד כי ה דבר . ואם בסופו מצרים לאממה רהי וחדום
 למדבר אממה מחמם בני יהודה אשר שפטי דם נקי בארצם . וכן טובדיה מחמם
 חתך יעקב תבסך בזה ונכרת לשלם עס אשר הפסוקים הסמוכים לו עד סופו . ז
 וכן לכן חי חני נאם ה' צבאות אקי ישראל כי מואב כסרום רהי ובע עממן כעטרה
 ממשק חרול ומכרה מלח ושממה טד עולם אחרית טמי יבאם ויתר ויי ינחלים
 ואת להם רחמי וחינם כי חפרו ויזילו על עס ה צבאות : ובסוף הספר פאמר
 הנע עשה חת כל מעעך בעת ההיא והוא טרה חת חזולטה והנדהה חקבץ ואמרים
 לתפלה ולשם בכל הדרך בשתם : וכן וקנף צדול חני קוצף על הניים השלונעם זכריה א'
 אשר חני קצרת מעט וחם עזרו לרעה . וטוד כי בה חמר ה צבאות אחר כבוד
 אלחע אל הניים השוללים חרבים כי הננוט בכס ננוט צבבת עינו כי הננ מעתל את ידי ע
 עליהם והיו אל לעבדיהם וידעתי כי ה צבאות פלחני . וכן אפוך חמוך על הניים קהלים ט"ו
 אשר לא ידעך ועל מעלכות אשר באמך לא קראו כי חכל את יעקב ואת נוהו חמו . ז

תלים פ"ג זעור מזמור ג' קים ג' דמי לך בכללו : וכן רמנה כיוצא באלו המזמורים וס' ב
בנבואה יחזקאל ס' ב' לה מיהתלכם טס סופס וכן בס' ל' שורחלתו עד ויהי דבר ס'
אי לחמר ט' במקומם כי לא דחיתו לכתבם לרמה החריבות :

פרק מא

טענה

י"ג

לנוכריים ממה שהם חומרים כי היהודים טעו גישו הנוכרי
אפטים כן עטיים וכלבה וצריך לשאלו חס היו מרצונו חס לאלו
לשאלו מן הנוכרים מה שהם חומרים כי ישו הנוכרי טעו בו
היהודים אפטים כן עטיים וכלבה : חס מרצונו טעו לו כל
מה שטעו חס לאלו חס יחמרו שהיה מרצונו נחלה הסושה רכץ הא הוא המוצא חן בעיני
ותן חייב כל חס להזדל לעשות רצון הש"ת כמו שאמר דוד ה"ה לטעור רצוק חלקי חפצתי
אשר למדע לעשות רצוק וכן בעזרה וערה הע תדה לה גקי חזקתכם וטעו רצונו מנודק
לזכ כי אחר שהיה רצונו בכך חס כן למה היה מתעבב ומתחנן לאל קודם אנהפא שיטפיר מ
מק כו : לט' הכוס ההוא כדפתיב במטויחוס ז' וכאשר עבר מעט מהם נפל על פניו וירחיק
זאמר חבי חס יהיה מן החפאר זיוסר זה הכוס אמע חכל לאל כאשר חע רוצה חלא
פרק כז : יעו כאשר חנה רוצה טכל : וכן אחד אנהפא צעק בקול גדל וחמר גאי לאל למה טוצרני
כדפתיב גס כעיק הנוכר (וזה המלמר וס' כן מוכיח כי החב והבן חונט אחד אחד
אחין רצון הבן כרצון החב) : וחס ישבו הנוכרים ויחמרו סלא היו מרצונו כיוחס
על כרחו טעו לו מה שטעו : חזי נחמר לה חס כן חיק חתם קורחוס חותו גקים ח
אחר שהות סכל יסודין בחכרת ולא יטול להציל חת עכמנו מעד חויצו וחך יטול חת
אחוס ויפילו אהרן חחיו מפת חלו עד אקדח חוהפ משה ולפכך היה נוקן טלג

תלים ט'
ק"ה

פען מסוק כדכתיב וחס היה המולד הנדול הזה למשה שהיה עבד ה' ונפלאו יג
 למי אלהם קוראים באם גאים ומיחסים לו אם האקות יתסייב אהיה לו מולד יותר
 גדול טמכו ואם הוא היה גאים כדכתיבה ואמונתם חך לא ידלו בע אדם מסנו אכל
 החזיקו בו והכוהו ופצטוהו עד שהרצוהו במיתה מאונה ועל כולל בן נאמר על ניד
 צור החמור האמר גאים חע לעה הורדץ ומה חסגלת גא ביד מחלק : //

יחזקאל כ"א

פרק מט

לנוצרים ממה אסם מאמינים כי יא' הנוצרי טעה כל הפעולות
 הטובות בעד כל הנוצרים : //

טענה

הנוצרים מאמינים כי יא' הנוצרי טעה כל הפעולות הטובות

הנה

בעד כל הטובות ובי הצדיק את כלם יפיה את עצמותם
 זכנים בפעולותיו הטובות ובענין ודמו : אם בן חך כורך לאוס נוצרי לעשות אום
 פעולה טובה : ולא שר לא כי אפילו יטאן כל הפעולות הרעות לא חיק להם להורידם
 לקצתם אחרי ש'ו כפר בראם ממנו : והנה בעצט באון ג'ין מאמר סגן להם
 לאמונתם זאת ר'ל אמרה כי פעולת יא' לא הועילה רק לצדקים אצל הרשעים אין מ
 ממנה אום היטלת כלל : כטו אכתב פאלו בכרבו לקוריצני טחוסעו ולא
 ידעם כי הרשעים לא יראו מולכות שמו' והחריך עם בזה העטן בעסוקים הבאים
 אחריו : ואחר שהרשעים אין להם זכות עצמם לא הועיל להם זכות בלתי הצדיקים
 שיש להם זכות עצמם יהיו נושעים בנולח יצטרכו לזכות בלתי כטו אהיו נושעים
 הצדיקים הראשונים שהיו קודם ביאת יא' נמצא אם בן כי יא' לא הועיל לאום אחד מ
 מהם וחס בן המיתלים להטע בצדקו אל יא' הוחלקם נכובה : והם יציב הטברי ויחמג
 כי יא' צת לפדות מן חינום הנפשות אשר היו יודות עם בטון אדם הראשון נאמר לו מ

פרק ו'

מה אהבתנו בהחיות בהורות בפרק טו' מזה החלק כי נשאלת הדדיקים והנביאים
לת ירדו למהמורות ויהנם ולא נעשו בענין אדם הרחמן כלל ובטלנו גם כן כל דברי
דאקדמיהם בביאור מספיק טיין גם י' //

פרק ג'

טענה

לנוצרים ממה אדם מעמיתים לשון וקדם מחמיעים דבריו ואינם ע
מקבלים הוראותיו והוראת אלוהיו בהרבה ענינים
לפעמים המייה גדולה על הנוצרים כי הם מחמיעים לשון הנוצרי
חמונה חזקה אבל אינם מחמיעים דבריו ודברי אלוהיו כלל וכן אינם
מחמיעים הוראותיו והוראת אלוהיו בהרבה ענינים : //

יש

הא'

כי הוא אינו קורא עכשו באם אקים באום סקום אבל קורא את
עכשו באם בן אדם ובאם איש כנזכר באון ולוין כמקומות רבים
אבל הם מוחפים לו האקיות וקוראים אותן באם אקים מה אלא לזה חותם : //

הב'

כי יא' אמר אהשבו כי באת לבטל את הקודה והנביאים לא באת
כי אם לקיימם כי אטפי איבטלו השמים והארץ חוה אחר מן ה
הקודה לת יבטל אלא תקיים כנזכר במט' אלוס וכן בלוק'ש כהנב יורכ קל הוא ש
סיאתנו השמים והארץ מאתפול אפילו נקודה אחת טבל אבל הם מחמיעים ההסך
אל כי תודת משה כבר בטלה ובא תודת ישו תחפיה : //

פירק ה'
לוק' יו'

הג' מט' חוק יט'

כאמר אל החיש העציר אל ישו באומרן מה פגעה מן המעשם
הטובים אעשה כדי שיהו לי חיים נכחיים השיב לו ישו אמור
המצות לא תרצת ולא תנאף ולא תענוב ולא תענה טדות שקר כבד את אביך ואת חמ'ך
זיהבת לרעך כסוך כמזכר במט' אלוס הנך רואה כי ישו בראובתו זאת הודיע כי
אמ

ת"ח לשם חדם להטט השנעה נפשיה בלי שמערה המלכות הכתובה בתורה כגה חבל
הם מאטענעם ההפק רל כ חין תענה לנסאות בשמירת מצות התורה חלה באגר זמל
ויחבנין ביאן בלבד וכן מה שהצב לו סוד ואמר חס הרבה להזת המס לק מכיר נ
יחלקך ופזר לטעיס וכי זחת הזורמה לא דחיהי אום נוצרי עיקבלנה ויקיימנה כלל //

הד

חמר יאן לתלמדיו למכה חוקך על הלחי האחת הקן לו נס דחת ה
השער ומהלוקת מלבושך החלונת אל התעב ממנו הפעם וכל כמוזכר

בוקש

נפ הזורמה הזאת לא דחיהי אום נוצרי עיקיים חותה כלל :

הה

יאן קורח חמנו בשם חשה כדכתב ביוזתן חמר יאן לחמו סנה לי ולך

חשה וטוד גם חמר יאן לחמו חשה חט בנק חבל הם מאטענעם

ההפק

רל כ מרים חפלו חחר שילדה חר יאן היתה ברעה :

הו

הנה מצינו כי חזקה הדם היא מצוח חחר מן המצות אנחנו בוד

בתחלה נח ובעו וכל זרעו חחרין וכל האומות חן זרעו אל נח וחל"ב

חומר ישרא בפדט הזקרו נפ כן באזהרות טזומות באכילת חדם בהרבה מקומות ב

בתורה האקיה וחפלו שלחי יאן בענה ובחכמה חחת קיימו וקבלו עליהם מאת

הזאת והזחירו נפ כן באזהרה קיימת לכל הנלוים עליהם כהחומות הנכריות שלח לחבל

הדם ומנחקים מהצח כדכתב עקטא חפוס אולורום חבל הם חנים מקיימים זאת ה

החזקה כלל ואוכלים הדם והנחנקים מהצח וחנים חושים לאזהרת השלוחים ולהוראות

זכאגר החשים חת הנוצרים עלזה החכם סימון בולעו בספרן הנקרת אוכלות עיין גם

ויט עוד ענינים

חחרים כיוצא

באלו חמר לתחנת

באן לירח

האריכות

לוקא ו' כ"ג
מטיא' ה' ל"ט
פרק ב' ד'
פרק י"ט: כ"ה

פרק נא

טענה

לנוכרים ממה אדם מוסיפים וְיודעים על דברי האין גלון במקומות רבים :

הנה

הם חומרים כי האין גלון הוא תורה חדשה נהנה משו הנוכרי המורדת תורת משה אם כן אין ראוי להם להוסיף עליו ולא לרדו סמנו כאשר כתוב על תורת משה וכאשר מצינו באין גלון אלהם בסוף ספר תלומות יואן הנקרא בלגונס - זה חטק לפסים אשר הוא סוף וחתומת כל ספרי האין גלון כי אם מקל בקלור כמרכות את המוסף על דברי ספרי האין גלון ואת הורט מהם לפי דבר אחד שאר זה הענין מבואר גם במקומו היטב . והנה אנו רואים כי הם מוסיפים עליו וְיודעים מסמו במקומות רבים רל כי הם עושים מה שלא צוה אורם ואינם עושים מה שנכתוב ממנו ומאלוהיו : והדברים עושים מוסיפים מלכס על דברי האין גלון הם גל :

הא

כי לא מצינו באין גלון שום הויה לאמונת האלוהי כפי אמונתם אבל מצינו כמה הוראות סותרות אורה (כאשר הזכרנום בפרק יד ועוד נזכרים ב בטענתנו על דברי האין גלון במקומותם) :

הב

כי לא מצינו באוס מקום שיקרא ישו את עצמו אק אבל הוא מיחס האקות והכת והיכולת הכלתו בעל הכלת הא ית וקודל את עצמו כן חדם ואלוחו אל הא ית (כאשר מבואר בפרק הטבר) והם מוסיפים על דבריו וקוראים אותו אק :

הג

יש לא צוה לעשות עצבים ופסילים ולהתחנות לקם גלם הזהיר מזה באזהרות גדולות ואפילו הבח הנוכחים לפסילים הזהיר לתלמידי ואלוהיו מחבליהם הם עושים עצבים ופסילים ומשקחים : הם יאמרו כי עצבים והפסילים

והפסילים הם נטעים לזכר הקדושים וקדושות ולא להקפול להם מה יאמרו על פסילי הלחם
 אמר הם כורעים ומקפלים ומתקחיים אליהם ואומרים על כל אחד מהם שהוא אקיימא
הד' יא' לא צום לשבות ביום ראשון לשבות אבל הוא והלמדיו היו טובתים ב
 צום הצביעי שחול יום האצת כפי הוראת הירדת מעזה והם מוסיפים
 אצרת יום ראשון לשבות במלות האפיפיור לבד ולא נמצא צאון וליון על אצרת יום ראשון
 אפיפיור יום חולתה כלל :

הה' יא' לא צוה להם לאמור את היהודים ולנקום נקמתן מהם ולא עוד אלא
 שבקא מן האז אסלת להם בדכתיב בלוקא אמר יא' אצי סתת להם
 כי חיש יודעים מה הם עושים אבל ראע אומתם מוסיפים מדערתם מה אלא נצטוו מטעם
 ועושים חפך רבות שאנשים אוקטג זנוקמים נקמתן ממנו בעליות שקר וכזב על לא סממ
 כפיטי :

ואמנם
הא' הדברים שהם זורעים במסון וליון אל אצנים מקיימים אותם הם גלו
 כ יא' צוה להם למכור נחלותיהם וכל אשר להם ולמור לעמים בדכתיב
 במטיחוס ובלוקא ולא רחית אם טכרי איטעה קן :

הב' יא' צוה להם לאמר אהבו את אויביכם ומאן טובה לאנשיכם ברכו
 את המקוללים ארבים והתפלל בעד החוטאים ארבים למנה אוקר על ה
 הלמי החחת קן על צד אר האטק ומן הלוקת מלוצוק החטוני א קמנע סמט צם הפעטי וכו'
 בדכתיב בלוקא ובמטיחוס והם חנים מקיימים צם את זאת הצוה כלל :

הג' ארז יא' טולם בעזה ובהסכמה אחר הזהירו אלא לאכל הדם ו
 והנחנקים מהבית בדכתיב באקטול חפוס טולורום וכן אבל הם טגס
 מקיימים זאת החזרה כלל ואוכלים הדם והנחנקים מהבית ואינם חוצאים לחזרה השלושים
 והיראותיהם ואחר זהכחט בראות ברירות אסס מוסיפים על דברי האן וליון וזרעים ממנו
 אססן מי יקן וחדע כמה יוכלו לפי דעתם להנצל מן הקלות הנסרלות הכתובות בחתימת האן
 וליון

פרק כ"ג: לד

פרק י"ט: יז
פרק י"ח: כב

פרק ו': כ"ד
פרק ה': ל"ג

פרק ק"ו: כ"ב
פרק ס"ג: כ"ה

ליון
אלו

הם קצת מן הטעטת אשר אנו טוענים לנוצרים נדך אמונתם ודברי הם
חמונים אשר הטעטת אשר אנחנו טוענים נס כן כנדים כבר הם כלולות
ומזומחות כדך דברי השוכותינו לטענותיהם והאחרות נוכיך לוקך בטענותינו על דברי האון
ליון כתאר תחונה עיני המעינים ואל יאשימע המעיין חס הבחנה מחמיר אחד מדברי ה
הנביחים ומדברי כותבי האון ליון באעם חו אשה מקומות ויורכ כי לת הבחנות להכעיל
המחמרים אלת לגורך אכל הבחנה מחמיר ח' להוכיח טען אחד וחזרת המחמיר עלמנו הבחנה
נס כן במקום אחר להוכיח טען אחר טארת נבחר למאכילים :

תו של ביע

ספר

חזוק " אמונה

חלק שני

בהודא' בטול מאמר כותבי ס

ספרי האון גליון

וראוי שתדע אהרן המעיין כי העתקה רוב

אלו המאמרים מהעתיקה המעתיק ה

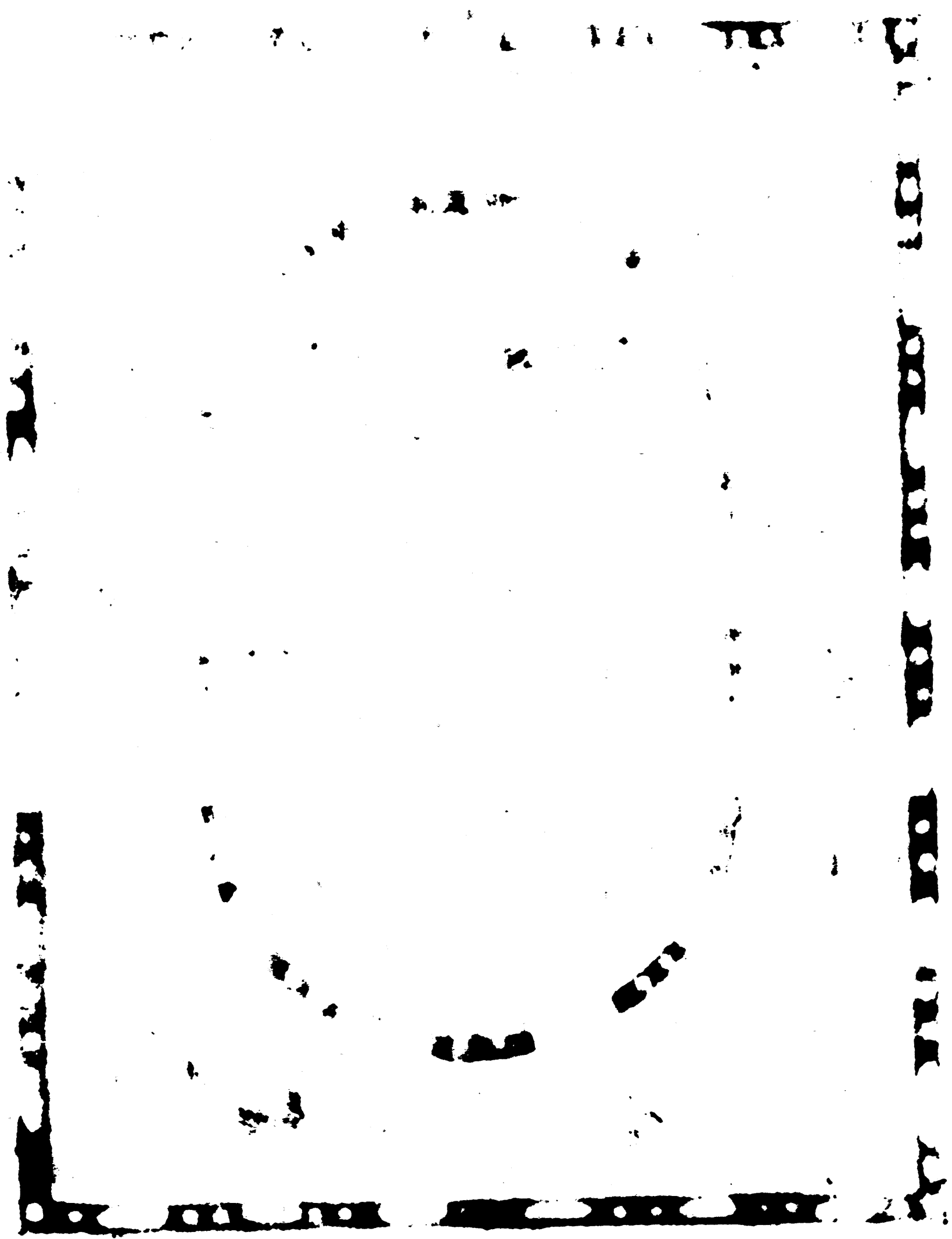
האחרון החכם סימון צודק אשר העתיק

הביבליאה לנולדים כושגנו זה לא באנת

אלא וחמא מחות ושנים ושנים לפנים

והיא העתיקה היורת צודקת ס

מהעתיק המעתיקים אשר לפניו

החמנה

אמר

המחזר ידוע ומפורסם לכל כי הנזכרים חסידים כי חזון ושלום
 הוא תורה חדשה נתנה להם מ'א הנזכר. אבל הנחתו לא מביט ב
 באים מקום חזון ושלום אימרה כי י'א עת תורה חדשה. אמנם מביט ההפך כי הוא בטח
 בזה לשמר המלות הכתובות בתורה טאה ולאמר עליה שהיא נבדלה קיימת לעד לשלום ושלום
 לא לשבטל באים זמן מהמעם כאשר בארט בחלק חרסאון. וידוע גם כן כי חזון ושלום נ
 נכתב בזמן הקיסר קוטאלינג'ין לאחר שלא מאות טנה למדת ס'א לפי זה הקיסר סיה י'ה
 הרצאון מהנכנסים לחמונתו ואם כן אחר שהתורה החדשה לפי דתים לא נכתבה בזמנו של
 י'א חזן עת חותם להם. וכן החכם הנזכר ירונימ'אס המעתיק בהקדמתו כתב כי לוק'א
 ומרק'אס כתבו שברים אצמנו מאחרים ונראה שכוונתו בזה המאמר היא לחזים כי ג'א חסידים
 כתבו חזון ושלום זמן רב אחר מיתת י'א לפי שטעון לא היו בשלום בזמן ס'א ואפי' כן ערוק מ
 מסופקת וזנה חמרת'אס אחר שהם מעידים בדברים שלא ראו בטיעיהם ולא ידעום בידיעה
 טאמנה רק לשמע חזון לעד וחדלה החמרת'אס על זה הסנין ס'א כי כותבי חזון ושלום ק'אס
 סוקרים לברי ק'אס ואינם מסכימים זה עם זה בדבריהם בחדשה שנינים. מטרתו לה
 כי דבריהם גם כן אינם מתפרשים עם דברי הנביאים ע'ה טחז המקומות ואפילו תפסקים
 שהם מביאים לראש לדבריהם ולחמרת'אס כותבים אתם בחלק ממה אסם כתובים חזר'ה
 הנביאים וכן כהפך חמונה אמרו עליה במקומם כאשר בארנו בחלק ח
 הרצאון וירבארו גם כן בזה חלק כל דבר ולצר במקומם. וכל זה
 מורה כי חזון ושלום שקראים חותם הנזכרים תורת י'א סיט תרת אקרת
 כדבריהם אלא היא הנחית מושגים רקים ופוחזים אשר לראות בקיאים
 בספרי הקודם ובכוונת הכתובים חס כן נראה טה כי חזן חמרת'אס
 וכי אקר נתלו אבותם : //

ס'א ושלום
י'א חזן

חוק אשונה

חלק ג

מסיות

א פרק א' בהתחלת כותב ספור יחוס יא' הנוצרי ומיחם את יוסף בעלה אל מרים לאמה בן דוד ומסיים היחוס באומרן אליהוד הולד את יאשיהו. אלעזר הולד את מנחם. נתן הולד את יעקב. יעקב הולד את יוסף בעל מרים אשר נולד מוטנה יא' הנקרא משיח. כלל הדורות מאברהם עד דוד יד דורות. ומדוד עד זלתי בבל יד דורות. ומגלות בבל עד המשיח יד דורות. טלל : אבל בלוקא ב בסוף פרק ג' מוצט יחוס יא' באופן אחר בלתי מסכים למנה שכתב מנחם יחוס. כי הולד מיחם את יוסף בעלה אל מרים לנתן בן דוד ואומר כי יא' בן יוסף בן בעלי בן מרת בן לוי בן מלכיה וכו' ונמצא כפי ספר מנחם מאברהם עד יא' הנוצרי מצב דורות אבל כפי ספר ספור לוקא המצא ט' דורות. וכן המצא סוף במנחם טענות מעוררם צדק יחוס בית דוד כי כתב אם יורם הולד את שויה. הרי חסר ג' דורות אהם אחיה יואש המצא. כאשר הראה באר היטב בלה וכן בסדר הספרים תמצא בן ונראה לו כי בכונה התסי' לא בן דורות כדי איהיה מקום לחלק בן חלקים יד דורות כי ג' פעמים יד עלה מצב דורות : וצע היחסים המנוצרים הם אצל ליוסף ולא יא' כי הם אומרים כי מעולם לא ידע חסד את מרים לא קודם לידת יא' ולא אחר ולפי זה אין יחוס יוסף מועיל לנא' כלום. גם יחוס מרים בלתי טרע אצלם יחס בן לאה מרתו כותבי היחסים הם וינעו טעמים צדוי ריק ובללו במים סדירים וסעלו חרס בידם. וכבר ראתי חכמי הנוצרים מציבים לזאת הקואליצ' באומרים כי לוקא חינו סורר דברי מנחם יחוס אלא שמהם מודיעים יחס אחד כי אעשה כותבים את רובכל בן אלהיהל ואם אצט מסכימים בקבלת שנות הוא לפי אזה מעוררם וידוע כי באגני היחס המעולה סן העברים יאלהם אעס או אלאה שנות כמו אמה יודיה ישוים טזרייה. יהויכין יכניה כניהו. עד באן דצריהם. אבל השוברים זאת בעטארתה הבטול כי לא כתב לוקא במקום אמה יודיה חבל כתב במקום אמה את נתן אחיו. ואם כתבו א

ספר ג' ד' ס' יתן ככ

אעשה

אנשים בענין החוסים חר ויובבל בן את'נהל קרלה אלאו סמון במספר קדורות כי
 לפי מספר מט'אום מדוד עד ורובבל היו ית דורות ולפי ספר לוק' סמון עד ד
 זרובבל בן דורות : וכן מאברהם לבינו עד יא' הנולדו כפי ספור מט'אום מ
 מ'ב דורות אבל כפי ספור לוק' ט' דורות ואם היו אע המספרים יחס ספר בחוק
 גמולם היו קדורות שוים במספרים . מ'ט'ר'ף ל'ו' כי לא מצינו ט' וכן גמולם ב
 כולם רק במהקלם הלא קרלה כי מאברהם חצינו עד דוד ה'ה' לא גמולם א
 גמולם הדורות ו'ס' לא נחמ'סו מספרם בספורי טניהם . וק'ת סמוןי חולדים
 ברחובם בסוף הקצובה הזאת עדו מלכס הקצובה אחרת והיא זאת כי סמוןי חודים
 כי מרים הית' ו'ב' בן פורע דוד ומ'ן בט' והתחיל לחמו בעם יוסף בעלה ל'ס'א
 שהבעל עם אשתו במדות' ו'ק' אחד כדכתיב ו'צ'ן באשתו והיו ל'ס'ר אחד ו'ת'בה
 מ'ר'ט'ן בחו'ץ בספר מ'ל'ט'ן' אלו דף ק'ט' ס'ר אצטל הקצובה קדומה . אבל ו'ס'
 י'ז'ת הקצובה מצולח בעולה לב' מ'ו' צ'ט'ן ב'ק'א כי א'ס' מודם ב'כ'ר'וד כ' ל'ק'א .
 לא כוון לא להודיע יחס יוסף כפי דעת בחומרו כי י'א' בן יוסף בן ט'ו' בן מת' ו'ס'
 י'ז'ת ה'צ'ת כוונת להודיע יחס יוסף מחמו היה לו לכתוב י'א' בן מרים ב'ט' ע'ן .
 כוונת וכו' ו'ס' היה נודיע חט'ן ב'צ'ד'וד ב'ל' טעור ו'ס' ה'כ'ר'וד ל'ק'א א'ל' ל'ס'ן
 בן . ו'ס' א'ס'ר כי ה'ט'ל ואשתו הם בע'ד'י'ת' א'ס' ס'ס'ר ו'ס'ן ה'ס'כ'ה ו'מ'ק'ר'י'ב'ה
 לא ל'ט'ן ה'ס'ס'ס' ש'א'ן ל'ה'ס' טו'ת א'ס' ס'ק'וס א'י'כ'ר'ת' י'ח'וס ה'ס'ה א'ס' בע'לה .
 ו'כ'ד'י' א'ל' ל'ק'ת ש'ט'ן ס'ב' ו'ס'ת'ם ל'ט'ר'ים ה'מ'י'כ'ים ז'ת' ה'ט'כ'ה ל'ס' ט'ר' א'ס' מ'רים
 באותו פרק כלל : .

בראשית ו

ב' פרק א' פסוק כב' אמר כי י'א' נולד מב'ת'לה לקיים דבר נביא
 הנה הפלמה הרב ויולדו בן וקריתו אמו סמ'ט'ל ע'ל' : ד'ס' ל' א'ר'ה
 המעיין כי כבר ס'כ'תו ב'פ'ר'ק'ים ר'ב'ים מ'ק'ט'ן ב'פ'ת'ש'ן ס'מ'ן ס'ס'ר כי מ'ט'ן ה'נ'ו'ס'ר'ים
 באון ו'ס'ן וב'ש'ר ס'פ'ר'יק'ס ל'ה'צ'י' ל'ח'ת' ל'ד'ב'ר'יהם וא'מ'ו'נ'ת'ם מ'ק'צ'ר פ'ס'וק' ק'נ'ט'ו'ה
 א'ר'

חזוק אמונה
חלק גע

יאעיה ז

אמר איש מעריב על אמונתם כלל כאשר גם בזה המקום פסוק לכן יקח לך
חוק יגה העלמה כרה וזלדה בן קאר נאמר לחות מלק יהודה אלא יפחד מעט
המלכים הבאים על דוגלם למלחמה . והם מביאים חותן לרביה להורות כי יא
מלך מבחלה . ואם זה הסוק נאמר על יא כפי סדרתם הנבערה מה חוק
היה גם לחת מדבר פיהה אחרי מות יורכ מעק אנה ואך ירתובק לפ לחת בזה
החות חמר אלא יהיה בימיו . וציאור טען הצבאה ההיה טס הורחת טעות ה
הנצרים קטלת באריותה בפרק כג מן החלק הראשון ודי בו עלך לא ראיתי להספן
המאמרים אעתי :

ג

פרק א' בסופו ויקח יוסף את אשתו ולא ידעה עד אשר ילדה
את בנע הנכור ויקראת את שמו יא עכל . הנה באומרו ולא ידעה
עד אשר ילדה נראה כי אחר הלידה ידעה . ובאומרו את בנע הנכור נראה כי היו לה
בנים אחרים כי לא יקרא בכור כי אם בכרוך אחיו הנולדים אחריו והם יעקב יוסף א
שמעון ויהודה כאשר קראה בסט"ליוס וזה הדבר סותר לאמונתם שמתענים כי יוסף
לא ידע את מרים לא קודם לידת יא ולא אחרי ק . וכן למח לקראת שמו עמטא כ
כאשר הוטל עליו צפואה לדעתם :

ד

פרק ב' פסוק יד ויקם יוסף את הנער ואת אמו
בלילה וידו מצרימה ויה אס עד סות החדות כדי שנתקיים
מאמר ה' פי נבילו וממנרים קרחתו לבני עכל גם טה הפסוק טעות מנואר ר
כי זה הפסוק חמרו הושט הפיית מפי האת על יארק כדכתיב כי נער יארק ו
זמוחבו וממנרים קרחתו לבני . והוא מה אכתיב בתפסי ואמרת אל פרטה פ
חמר ה' בני בכורי יארק :

הואע יג

צמור ד

ה

פרק ב' פסוק יז וישלח הורודיוס ויהרון את כל הילדים
הנולדים מאת אעס ואמנה בבית לחם ובכל צבאה אונתקיים

מאמר

ל"ג

מיחמה ירמנהו הנביא רחל מצבה על בניה מלצה למנחם על בניה כי חננו עכל .
 ופ טטה הפסוק מביאים רחיה לדבריהם כל הבנת בוונת הנביא כמנהגם באחד ה
 הפסוקים והנה טעורם מצוחרת מן הפסוקים הסמוכים אחריו אלאמר ואנו מחרץ
 חויב ואלהב ואנו בעים לעולם . הנה אם כן נראה בנידוד מול הפסוקים כי על הוליס
 לחרץ חויב הסתוב מדבר לא על הנהרצים . והוליס הם סערת האבנים הנקראים ב
 צבלל באם חפרים כי מולכם הרשון ירבעם מעצט חפרים היה אחל מצב רחל .
 ואם הינה הכוונה כפ סברתם העבטרה על ידי בית לחם יהודה הנהרצים למה קבכה ר
 רחל והם חנים בעה כי אם בע לזה והיה לה לעבות . וכיחוד ענין הנפילה הזאת עם ה'
 הורחת טעורם בזה הענין מעורא באריכות בערת ל מן החלק הראשון :

פרק ב' בסופו ויבא ויאב בעיר הנקראת כנרת לקיים מה אעלה
 עי הנביאים שקראת שמו נופרי עכל . ופ עקד חס סטילוס כיל

נמלא דבר זה בדברי הנביאים באוס מקום כלל :

פרק ד' בהתחלתו יו הוד יא אל המדבר מהירות כדי שיטסה
 מן האטן וכאך אם מ' יום ומ' לילה וירעב קרב אינו האטן ויאמר לו י
 אם בן אקים חנה אמור לחצטם איהו לחם . והוא השיב ואמר כתיב כי אם קל לחם לבדו .
 יחיה האדם כי על מוצל פי ה' . אז לקחו האטן והולכו לעיר הקזא והסמידו על ראש הקרית
 המקזא ויאמר לו אם בן אקים חנה העל את עצמך לפטנה לחרץ לפ שכתיב ב סלחכו יצוהק
 וכו' על בפים יאחוק מן הנקל באבן רתק . אמר יאן חבל עוד כתיב לא תשנו אתה אקיסם
 עוד לקחו האטן והעלהו על הר צבוס מאד והרחה לו כל סמלכות העולם וטבורם ויאמר לו את
 כל אה חרץ לק אם תקוד ותשתתוה לי . אז חמר יאן לאטן לק אחרי כתיב את ה' אקק ת
 קרית ואותו קטבוד טכל . וקמלת אן סמאמרים ופ כן בורק פרק ד' בהתחלתו : אנה מ
 ימכל אה המחמרים ידחה כ יאן לא אה כדבריהם כי איך יפנה האטן לאקיס ואך לא ירת
 מבורחו בהיותו נברח מעברו ויחך יהיה מן האפד ופ כן כי העברת יכרת את טורחו
 ויחלכהו

חזוק חמונה
חלק אע

ויועבדו למעקוס חזר ירצה על כרחו אלא בטובתו זה הדבר לא יסבלו דעת אום מאפיל
חזין זה כי אם דברים כחיים מלב חשם רקים ופוחזים חזר חין להם חלק ב
צחכמה כלל :

ח

פרק ד' פסוק יג' ויבא וישב בכפר נחום הסמך לים חזר

בצביל זבולון ונפתלי לקיים מה שנאמר טי יאעדהו הנביא חרץ זבולון
וחרץ נפתלי דרך הים עבר הירדן ליל היום טבל חרה המעיין עיין זה הפסוק במקומו ו
הרחה חך הוא מעשה דברי הנבואה שמזכיר קצת שחמרי הפסוק ועוזב קטרם כדי ל
להטור מדבר חזר הוא לו לא לטור ולא להועיל לפי שכתב גם כי לא מוטף לחזר מעזק לו
בעת הרחשון הקל חרצה זבולון וחרצה נפתלי והאחרון הכביר דרך הים עבר הירדן ליל ה
היום והכתוב מעבר על עלי מלב חזר על כפי והודיע כי מעשי ארעלה פלחם

מלך חזר בעת הרחשון הילה חת חרץ זבולון וחרץ נפתלי הורה הנרה ההיא נחשבת קלה
בעיני ישראל חבל כחחרון הכביר והוא סתריב כאשר עלה על כל טרי יקודה הצלורות ו
והפסם ולא נאמרה רק ירושלים לבדה ולפי שכנגד בתולה כל חיי לנבולותיה סבב הזכיר ה
הים וסירדן אהם מנבול חרץ שרגל והם נבולות היום אכע יארא יב והוא חומרו ליל ה
היום רל נבול היום מלאן וכל נבולות פלחנים וכאשר בא להחם על ירושלים ויחן טלה חז
בלולה ההוא בח מלחך ה ויך במחנה חזר קלה אף חז נצרו חל ולו הטם החולכים ב

בחזק ראו חז רב אהם יהודה ונעמין חזר חז בחזק הצרות צבא סתריב טל ירושלים ראו
האועה גדולה במעלה מתתא כי הרצועה נקראת חודה כמו ליהודים הורה חודה ואמתה ו
חזו הרבה הין והוא בית יארא כלומר הנדלת מעלתם בין היום ולו הנדלת האמתה גם כן
כי אמחו אפיך אמתה גדולה בבית הקדש כאשר נהג אמת והודלה על הנם הנדול הזה כמו
שהיו אמחים בעת אחרון אלל מחנה חזר וכמו שנאמר העולם אמחים בעת הקפיר ומה
אכתב מלת לא באף ורה בואו רל בואו כנך יארא ובלף כנך חויצהם יחחכ חמור
כי חת טול סבלו חת מטה אכמו רל אל מלך חזר החתה כיום מדין רל כמו שהחנות

זמרה ח

ח

יתר עול מדין מטל כוארי יארא בטלחמנת ודעון כי ום הם נטלו יחדו בלילה אחד שבח ה'
 עבדותו כי אם חרב היא ברטחו והיה ראונה גדולה לעדא י ואח"כ אמר ש כל סוף סוף
 ברעא ר"ל אלת יהיה זאת המלחמה באחר המלחמות כי כל אחר המלחמות יחטו הלוחמים
 ברעא ולו הפיגנה שמלות סתוללות בדמים שכל זאת המלחמה לא רחיה בה לא רעא ולא
 דמים וחרב . אלת נחיהם לערעה מחמלת אש ר"ל אהבה בה בלאך ה' וגרמו נפשותם
 בנפשותם . ואח"כ אמר כי ילד יולד לו בן עקן לנו ויהי המער' על אכמו ר"ל על חזוק ירו'
 מלך יהודה כי בימי מלכותו נטארה הראונה הזאת בישראל והנצולה הזאת באמריה
 בזמן מלכות אחר ר"ל כי הנם הודול הזה אל מעלת סעורב היה בזמנת הילד המלך למ'
 זוכן אשר כבר נתן לנו כי במלוק אמן היה חזקיהו בנו בן ט' אעס . ומה אומר
 ויקרא אמו פלג יוען א צבור אבי טד אר אעס כצר פירעט היטב בחלק הדלף : //
ט פרק ד' פסוק י"ח (כאשר התהלך ישו על אמת ים הנהל וירח

את אע החיים את שמטון המבונה כיפה ואת אנדרי אחיו אהרן
 כאלכים מכמורת בים כי היו דיינים ויאמר להם לבו אחרי ואפעה אהבם אנשים פלג
 וכן לוקא חומר ויאמר ישו לאמטון אל תירא כי מטתה קתה מצודר אנשים טבל ואתה
 המעין תראה חך יצא מפי ישו דבר אמת במקדה כי הודה כי כל כוונתו היתה לצוד
 אנשים ונפשות כמו אצדים דין הים וכמו אהרנים הנאספים במכמורת סוד הם מ
 מותם בן האנשים הנלכדים ברשתם אי אמר להם לחזק חיים נעשים כלל : //
י פרק ה' פסוק י"ח אל תחשבו כי באת לבטל הקנדה או ה
 הנביאים לא באת לבטל כי אם לקיים באמת אב אומר לכם כיואן
 טל פי איבטלו הזמנים והארץ מעמ אפילו חזק אחד מן הקנדה לא יבטל אלא יקום טלמ
 כל מי איבטל אפילו מצוה אחת מן המצות הקטנות וילמד אחרים לעשות כן קטן יקרא
 במלכות אמים אכל מי אעשה המצות וילמד את אחרים לפשוך גדול יקרא במלכות אמים
 טבל . וכן בלוקא יתר קל הוא אירחלמו השמים והארץ בעשותו אפילו טקודה אחת מן

פרק י"ו : י"ג
 היתה

חזוק אמונה
חלק א'

התורה טבל: הנה גו הדברים הם לפי אמונתם ודבריהם אומרים כי תורת משה כבר בטלה וכלל תורה ישו תורה ולפיכך בטלו מצוות מילה וקבעו טבילה תורה וכן בטלו יום השבת ואובדנים תורת יום ה' וכן בטלו כלל המצוות התוריות אשר חובס נודע מן התורה האקית ונתק קצת מן העריות אשר הם-נוהרים בהם ובמקצתם אינם נוהרים וכן זולת קצת מצוות אלו כבוד אב ואם וזהבית הרע ונתנת לדקה והזהרה נטבה וזולת ונאוף ואף וזולתם אשר האכל ונזר חובס ואפילו היום מחוסרי דת כמעט אהיו קודם באתר ישו היו נוהרים באמרתם וכבר התרבה בזה הטען בחלק הא': //

יא פרק ה' פסוק כ"ג אמרתם מה אלאמר וזהבית את רצונך והשגת את אונתך טבל הנך רואה כי גם בזה הפסוק שקר העיד מטעמים כי לא מעט בתעב בתורה וגם לא כעצמים באום מקום והשגת את אונתך אבל מצנו ההפך כי כרוב כ' תפגע אור חובך וכו' כי תראה חמור אונתך וכו' וכן לא תשגת את אונתך וכו' לתת הקום ולא תפוד וכו' וזהבית לרעך כמעך וכן כנפול חובך אל תשמת וכו' וכן אם רעב אונתך האכילתו לחם ואם צמא תאקנו מים: //

אמרת כל ייקרא יג מעלי כל כה

יב פרק ח' פסוק י"ט ויצא חכם אחד ויאמר לי' רבי איך ח' תחרך לכל מקום אשר תלך ויאמר ישו גוי לאועלים יש תפירות ולטובות שרן ט: כו' האמנם קנים אבל איך בין אדם אין לו מקום להאיש את ראש טבל והתנבצת זה גם בלוקא גם זה המחמר סותר אמונתם שמתעבים אהיה אקים כי אם הוא היה אקים כדצרייהם למה היה קוים את עצמו בין אדם ואחר אהיה מעט פל עצמו אהיה בין אדם אין ראוי לבטא בו כדכתיב אל תבטחו בנדיבים וכו' וכן חרור ספר אשר יבטת בחדם וכו' וטוד אם הוא אקים כ' כדצרייהם למה חמר כי אין לו מקום והוא כתיב מלא כל הארץ כבודו וכן לה הארץ ומלואה: //

האיש קמו ירמיה אים כה

יג פרק י' פסוק ל"ד א תשאנו כי באתי לעלות אלום בארץ לא באתי רק לעלות חרב וכן באתי להפריש בין מלכין ובה כחמה וכלה מ' פרק י"ג: נא ממחמורה טבל וכן בלוקא הנך רואה כי ממה שחמר אלא בא לעלות אלום בארץ רק לעלות

לעלות חרב הודיע עליה כיה המעית כי על המעית המקוה נאמר ודבר אלוס לעינים ועל
 אותה הזמן נאמר לא יאל ג' חרב וכו' . וכן משה אומר ולהפריד בן מאצו חרה ג' **זכריה ט'**
 בן כי לא היה מעית כי על המעית המקוה כהנצ והגיב לב אצור על כפס ולב כפס על א
 אצורם : על אכ' בקופו

אע"פ
 ז' זכריה

זר' פרק ר' פסוק ב' אומר יא' לב שלוחו מי אקבל ארבע מקבל
 אותי וסג אקבל אותי מקבל את אשר שלח עכל הנה העדרים מ
 מלממכס מזה המאמר כי יא' אם מאלו א' אם בן יתתיב אס שלוחו טס יא' האולת אותם
 יהיו אחד . וחתר אכבר הם מאמינים על האלע שהוא א' יתתיב שיאמינו ג' בן על הטא שנות
 א' וכיולא בזה העטף המבא ביואן :

טו' פרק יא' פסוק י' אומר יא' כל הנביאים והתורה נבאו עד יוחנן

ואם תרצו לקבל הוא איה אשר שתד לבא טכל' . וכן בלוקא אומר **פרק יז' : יז'**
 יא' התורה וחנביאים טד יוחנן וכו' . מה אומר כי כל הנביאים והתורה נבאו עד יוחנן כוננת ב
 בזה המאמר הית כי התורה וחנבולות לא היו נכחות רת זמנות עד זמן יוחנן אהיה בזמנו אל

יא' והנה יא' טלמו סוקר זה הדעת כדכתיב במנאיוס כמה אומר אל המצט כי באת לבטל **פרק ה' : יז'**
 התורה או הנביאים וכו' וכבר בארנו סתרת זה הדעת בחלק הראשון מזה הספר וכן ה **פרק יא'**

הנבולות אשר לא נקיימו פדין וסתידות הם להתקיים בזמן המעית האמתי סותרות זה הדעת
 כן קצין עליות סגרת העבעים ומלחמת ג' ומצו בקיטת הד הזרים וולרם טן הנבולות אשר
 הזכרעם בחלק הא' ומה אומר טל יוחנן שהוא איהו אשר היה עתד לבא המבא סתרתו ביואן **פרק ו'**
 ממנה אכתיב גאו סיוחן אם אהה איהו ויאמר אינע איהו וטוד אלא אם אהה נביא ויאמר אינע
 נבית וכבר ביארע טען זאת הסת' בפריק מ'א מן החלק הא' :

ק' פרק יב' פסוק לב' מי אידבר דבר כנץ בן אדם יבפר לו א
 אכל מי אידבר כנץ רוח הקדא לא יבפר לו לא בעולם הזה ולא ב

בעולם הבא טכל' . ובתמלא זה המאמר ג' בן בלוקא הנה בזה המאמר מנאיוס ולוקא אהם **פרק יב' : ה'**
 הוכיחו

חזק תמונה
חלק גע

הוכיחו כי יגו הית בן חדם ולת אקים וכן הוכיחו בצדור כי חן הבן והדות אחד אס כן חין
השלוש אחד כפ חמערס הצדניה סלבס כאער זה ידוע למבינים :

יד פרק יד פסוק נה כתיב אומר היהודים בעבור יגו והלת הורח
בן חרג עבס (נת בן נפתח) והלת אס חמו סרים ואס חחו יערב ו

פרק ו: יוסף וסמען ויהודה ולחזרת הלת כל זה אצלנו כן והמצל זה צב במרקוש הנה גם זרה
סותר לחמערס אמת מנפס אלת ידע יוסף את סרים לת קודם לדת יגו ולת אכ אכ ממי נ
נולדו גו הד' החיים והחיות :

יה פרק טו עד פסוק כא כאשר התאמנו הכרועים את הלמידיו
על אשר אכלו בלח נטולת ידים אמרו להם בסוף דבריו מה א

פרק ז ציכנס כפי האדם חיו סטמית חות אלת היוצת מפיו טפל וכן הפעלת זה הענין במרקוש גם
כזה הכל יפנה פיהו בכל דעת פלן יבדד כי אס היה זה הדבר החמת כי הנכנס כפי האדם
לת יטמאהו אס כן למה הזהיר העית בתורה אלת לחלו הטמאים באומרו ולת הטמאון בהם

ונטמאתם גם וכן ולת הטמאון את נפשותיכם אשר נראה מזה כי המאכל הטמא מטמא את ה
הנץ אגפא ואס כן מי הול זה וחי זה הול אשר פלמו לבו למתור את דברו ולנזור אומר הפך
מחמרו ולהתיר את אשר חסרו : ואס לת היה סטמא המאכל הטמא הנכנס כפי האדם למה
האפוסטולו חסרו העסקים והדם והנה חדם חראון לת חטא באים פעולה כי אס באכילה וידוע
כי חפל יין ואכר כפיכנס כפי האדם יותר מדי יטמאהו כאשר הוסר מנת ולוכן וכאשר
יצא מפי האדם דברי אקים חיים והלל ותרדה לו ית ודברי חכמה ומוסר ואשר הדברים

פרק יג ההכרחיים לת יטמאהו וכבר הארכנו בזה הענין בחלק הראשון מזה הספר וכן
למה לנוצרים חיים חובלים עוד חיים בלי נטולת ידים וחינם סתנהיים כמעט יגו והלמעשה
ורמצל כיוצת בזה בלוקא פרק יח פסוק לו

יט פרק יט פסוק יד כח חט אחד ואמר א יגו המלמד הטוב
מה אפעה מן המעשים הטובים כלי איהו לי חיים נצחיים
יהיב

והגיב לו למה חתה קודת חות טוב ואין טוב חלל א' אחר ואם תרצה הקצוטה הנפשיה
 אמור המצות לא תרצת לא תצוב ולא תענה בדמך עד שקר כדור חת חבך ואת חתך
 ואתה לרצך כמורך . עוד אמר ואם תרצה להזית רמנים מכור נחלתך וכן צדקה
 לעשים טבל . וכן תמצא בלוקא ובמרחקא פתח כל מה איך מכור ועד לפנים . הנך
 רוצה כי ממנה אמר למה חתה קודת חות טוב ואין טוב חלל א' אחר הוכיח בצדור כי ה
 הוא חתה גתים כאשר אומרים מלמנו . וכן ממנה אמר חס תרצה הקצוטה הנפשיה
 אמור המצות וכו' הוכיח כי אי אפשר להטע בלת שמירת מצות תורת משה . וממנה אמר
 במט' יאוס לך מכור נחלתך וכן צדקה לעשים . ובמרחקא ולוקא כל מה איך מכור ועד
 לעשים . זה הדבר סותר יסוד דת כי הם אומרים שכל כן נקדשה תורה יא' להזית קלת
 השמירה ובעלה תורת משה להזית כבדה במצוה עד כי אין שום חס שיכול לאמרה
 כהן כדכתיב בתקטת חפסס' ולורוס וכן ככתב פאבלו ל'למטי וחב תורת יא' וזרת לתת
 נחלת ובל אשר יאל לעשים . חבל תורת משה וזרת ורת מטערתמלה לבד ומעשרת לבטלה
 הנחלה בולט עם ט' חלקי התבואה וזה הטען מורה כי תורת משה חונה כבדה במצוה כ
 כדבריסס חבל היא בזה לתועלת ונפשותינו כאשר בחרנו בחלק הראשון מזה הספר
 ובזאת בזכ הטען תמצא בלוקא : פרק ו' סקוק כ"ז

פרק י"ח: ט"ז
פרק י"ט: ט"א

פרק ט"ו

פרק י"א

כ פרק כ' פסוק כ"ג אמר יא' לקלמידיו לשע צע זידי'חות חבל לתת להם
 לעבת נימיני ובאמול אין ברשות האל לחזקת אחר הוכיח להם שחב טבל ו
 ותמצא זה המאמר ג' כן במרחקא הנה אחר אין פתח וראת בידי הכן לשאת רצונן חלל ביד
 החב לכדו חס כן סודים כי אין החב והבן דבר אחר כדבריהם ולזה יבואו כבואתים זו :
כא פרק כ' פסוק כ"ח אמר יא' לקלמידיו כאשר לחבת בן חדם גימנו
 לו אלא לטבור וכו' ותמצא זה המאמר ג' כן במרחקא העב יא' סודים
 על עצמו שהוא חינו אק לעית סבות הא' כי הוא בן חדם והב' שהוא עבד ואיט נעבד . וכן
 הודיע על עצמו שלא היה משית כי על המלך המשיח הכתיב חומר ומשלט מוס עד יס ומעור
 זכריה ס'

פרק י"ח

הגלים עב
דניאל

עד חפסי חרץ וכן ושתחו לו כל מלכים כל ציץ ועבדוהו וכן וכל אנטשת לה יפלתון ויאקמטון

כב

פרק כב פסוק לה כתב הדברים את זכריה בן ברכיה בן חנניה

ולמחבת עבד וס זה טעות מפורסמת כי לא הרץ רק את זכריה בן

פינן כד

יהודע הכהן כמבואר בזה ב והתכס הנזכרי סימון בולטו כמטרתן אם בזה חשב לתקן זה

הטעות באומרו כי מטילים קורא את זכריהו זה בנו של ברכיהו וזה הוא אחד משמות יהודע

כי שם שמות גו חיו לו וזה לו לטעות כי לא מצנו באום מקום איתרל יהודע הכהן באם ב

ברכיה כדברי סימון בולטו וכן לנו כן האפשר להיות זכריה בן יהודע הכהן וזכריה בן ב

ברכיה איש אחד כי זכריה בן יהודע הכהן וסרן כימי יואש מלך יהודה קודם חרבן בית ראשון

רכד שם חבל זכריה בן ברכיה נקבא בשנת שהם לדיוג הוא ארתחשתל בן חסתי הרי

לך מהרצת זכריה בן יהודע הכהן עד נבואת זכריה בן ברכיה שכדשעם חס בן סימון ב

בולטו בתקונו זה לא הוציל כלום כי הוא מטעות אשר לא יוכל לתקן

כג

פרק כג פסוק ו ובהיות יאן בביתגלח בבית שמעון המצורע בת

תלו אשה אחת ובידו כל זכוכית עם פנים יקרים והריקה המים על

פרק יד: א יואש ובהיותו יואש בביתגלח בבית שמעון המצורע בזה אשה אחת ובידה כל

אלבסטרו עם שמן שפף נרדו יד מא' ותקוצ חור בכלי אלבסטרו והריקה האסן על ראש יאן

פרק ז: לו ובלוקא אשה אחת הביחה כל אלבסטרו עם שמן ועסדה אחרי יאן חבל קלעו ומשחה דלעו ב

פסוק יא טוד אמר יאן לשמעון בסל הבית חרה אפילו בשמן זיה לא משחת ראשי והיה משחה

פרק יב: א דלע בשמן יקר וביולתן מדים לקחה מאקל לטרח שפףא נרדו יקר מאחד ומשחה דלע יאן

חרה כמשך רחיה חך כותבי האון גליון בספרם טנין אחד אינם מנסכימים זה עם זה

בדבריהם ומוזר דתה כי שקר בניהם

כד

פרק כד פסוק לט וכאשר טבר יאן מטט מיה נפל סלפנו

ויקח ויאמר לבי חס יהיה מן האפשר שיסר זה הכוס מאנ חבל

פרק יד: לה לא יהיה באשר אי רוצה אלמא סאזר אתי רוצה וקמבלת זה הדפער גב במרקוז

ובלוקא

ובלוקי וס זה הדבר הוא הפך אטענבס כי סס מואטעס כי יגו סק עכטו בדכוט ל
 לעיטו ולעבה בעדס כדי לבגר טל נפשותם ואס רכונו חיה ככך כפ דפריהס אס
 יכן למע היה מרפכב קודס גנתפס וסרפכזן לא גטבור טעטו הכוס החול וכן אחר
 גנתפס כטק בקול גדול ואמר אל אל לעה עברת כדכרנב גס כפגולתס וסו חסולתו מ
 מוכות וס כן כי התב וחבן אסס אחר אחר גלון לפון הכן כדכונ התב ופבר סדרט זה ה
 קטען בחלק הרחוק מזה חספר / פרק ו"א

כה

פרק כ"ז פסוק ט' יח עתקיים סנה גלמטר ע"י חסולת ויקחו א
 גלים כפף מחזר הושך אגר הפריט שבע ישרל ויקו לנתפס
 על גדה יוכר כחגר כונ ה טל דעה וס פה עקר הטרד פגולתס על סכתב כטענת כפסס
 כפעס כי לא נטל כן בזכריה רק וסקלנו ית גברי גלגיס כפף ויאמר ה' לי האלכות א כ
 היובר וכו' וכן סביל רחיה לאטענת סעה הפסוק כל כבעת כונת הנפול כזה החלמר כטענת
 כגאר המלמרים כחגר לסנות זה העען סנכבאר ככונ סן המאקיס הקודמים וספולוחרים
 סגזה הפסוק כי כונת הנפולה בזאת הפרטה היא להודיע לך כי יחדה טענתו סולת הלי
 כל ימי הסך זמן בית עט עד החרבן וקרל אור חגי בית עט וכן סודיק כי עתים סס
 ליהרן כיד געוליהס כגעוברים על סגנת ה' וסו גלמר וחקת לעט סקלת לאחד קרילתו
 כוטס ולאחד קרילתו חולבס לקיחת המקלות חיה כעוסה אלל היל סגל טלוי והסול
 המעדיקס למקלות כי דרך הרועה לעון כנאן כסוקל חגר כידו ויאמר כי לענת למענה לקח
 עט מקלת לרסס כזה כי העזקת חוקס לא יהי בחושן אחר רק ישרל לב סעוליהס וסו מלמר
 לאחד קרילתו טעס ון כוטס הוא סגל לנעילות ארובל ועוסיה סקלס סהיו ספפ לוד ו
 וחובלים סגל למלכות הכהנים כע קספולתו אגר סלכו סוככטן ולא היה לבס סאעט כסלובה
 כי לא היו סחרט חוד ה'ס וקרילת חולבס סלגון דפיק כעט סוככלס כרסס ולפיק היה סלגס
 סגה כנך מדה אסוקל חקס טלחס אר טכדיסס וכס הכריתס וסלבו הקרס וכל דוגה א
 חויל חפס למלכות הטכדיס גכס חורודוס וכטו וכע כטו אסלבו עד ירסן ככור חכן סוה ג
 גלמר

חזק אמנה
חלק עט

אומר וכתב: חרש אלה הדועים בירת אחד: הנביאים נקראו גם כן חרשים כי מנחת
החרשים הוא להיות קהר ידו רועים קטנים ואלה הם חץ זכריה ומלחכי אשר נבאו בזמן א
אחד אל בתמלה ימי בית שני ונצח אחד שנתו שלום ואחריהם לא היה נבואה בישראל ולפי
אלו קבלו ישראל תכחותם הכתובים הנ"ל בעצור עונותיהם על ישראל והוא אומר ויתקצר נ
נפשי בהם אל ישראל כי גם נפאם בחלה וקצב כי: ומה שאמר ואומר לא חרטה ארבעם
ויו' אל כי אחר פטירתו שלום הדועים אמרת להסתיר פע מבטם ולא רצית עוד להציל את
ארבעם מהצרות הבאות עליכם בטעותכם רק אמרת כי המנה קטנה בדבר ו
והפחדת תכחד במצב והנשארית החלטה אשר בער רעונה ברעב: ומה שאמר ו
והקח את סקל חרש טעם ואורך חונה להפיר את צריחתו והוא סגל לפטירתו גרובל ונחמי
התירשת כי אז נכרתה האהבה והנשיה הברית אשר היה ביעהם ובין מלבי טרם ש
שכין מלכים אז על כל העמים: ומה שאמר ואומר אלהים אם טוב בעיניכם הבו א
זכרי ואם לא חדלו: הרצון בו כגו אומר אם טוב בעיניכם ללכת בדרכי כ' לכן ואם לא
חדלו: ומעם הבו זכרי הוא כגו אומר כיון שאם רועה ארבעם הבו אבר אל קיימו מ
מצות והוא יהיה עברי על כל הטובה אשר עשית לכם: ומה שאמר ואם לא חדלו אל
אם כחדלו סלקיים מצות גם לא חרטה ארבעם ולא חטב לכם: וישקלו את עברי שלמים
במק רמז לשלמים נדיקים שהיו באותו זמן אחרי פטירתו גרובל ונחמיה והסגלים לבמק א
שהוא מלשון כוסק להיות נפארתם נבמפות תמיד להצרות ה' והוא אומר וחרטה שלמים במק
אל אכך היה נראה לו במראה הנבואה כי הוא היה לוקח במק צנוני ה' ושלטוהו בבית ה'
א היוצר אל אל היוצר כי אחרות אהיו מתחלפות עורצון בזה כי א כצדיקים לצדם יהיו
שחרים מן הצרות הנזכרות כי יהיו יושבים במקד עלון ובחוצותיו: ומה שאמר א ה
היוצר אדר היקד אל א היוצר ול הדר היקד כי סלק א מושכת טמנה ואחרת טמנה והוא
כתי לבי ה' ומה שאמר ואורך את סקלי האט זה מלל לטקירת סלכות החשמשאים
ומב שאמר קח לך כל רועה אולי זהו מלל לסלכות הרודום והמעיל את הרודום לכל אולי

רוצה אשה לבי איה רחב און וסרבל לען חרם שר אסרת איה אמת עמו על לא חסום
 יכפיהם ופתי יחסן לבל רב ומה אומר איה רומי סאל סומי סטון זון איה אמת סרבל
 לרומה והעלה איה ואספטיטס וסרסום בן אמת סל דרעס ולספן קלן סלן לאספטיטס
 יוהסוד איה ואת סענבו סנו לפי חרב ג' אעס וסחנה קודס חרסן וספכ ספא ספטיטס
 בין אערט סמלן ובין הרעס איה הטרס נחב הכיה סאר ספוד ספטיטס סמלן
 לזה איה אהפיה אסר לערל סנוי ה' הוטרס וס סוד סקל סת אמת אעס ספן
 ורען לעי הנכיה זה סורה ט סמלן סמלן ה' אס בן הסענה החול איה לסל לסוד
 ולכוח אכל סבירה יאן ספ' דרסום סיה עק סלל איה איה ה' לעאק טפיה איה ספיה
 חויה זיה ספיה ספטיטס לא יסכל דעת אס סמלן

כו

פרק כ"ו פסוק כ"ו וסי אעס הוטרס קיה יא סלן איה

פרק כ"ו: ל"ד

טאסרן לא לא אעס טערפ וקסלל זה חסאר עס ספטיטס

הנה עס הודיע אלא קיה אק איה כיה כיה אדס קרסס לא אעס טרס : //

כז

פרק כ"ז פסוק י"ז איה יא לתמיד ספיה לספטיטס כולה סל

העסס זעל סודן ה' עס פה הודיע אלא קיה אק ט ספטיטס

נהנה לו סחור איו אק אכל ספיה ית לעדו ספטיטס וספטיטס והיה סודן וליט ס

סרבל וסס יאסרו כ' אבי עק לו ספטיטס ולא איה נעב א"כ סיו אעס סודן סרבל

והס חוסרס כ' חב וסן א' וקסלל ספטיטס ספיה לא וסרסום טיין אס : //

פרק כ"ז: ט"ז
פרק י"ז: ל"ג

מרקוש

כח

פרק כ"ח פסוק כ"ח איה יא לערסס חלל קרסר סיה טיה

דוד סחור רעב חול והחשס איה איה כ' כ' לכה ה' סוסק א'

אכיר סכקן קידול נאכל לחס הפעס ויקן עס לחשס איה איה סן לחס חולל איה

היה

חזוק חמונה
חלק א' ע"ב

היה חסור חבילתו לעוס חדם זולתו לכהנים לבדם טבל והמנצח זה המחמר גם כן
במסילתום ובלוקם הנך רואה כי גם סרקות וחבריו מנצח בזה הטעם והעידו שהם בחלק מ
מחמרי הנצואה כי זה הטעם היה בזמן אחימלך הכהן ולא בזמן אביתר כדכתיב ויבא דוד
עבד א' אחימלך הכהן ואביתר כיה בעל אחימלך כדכתיב ויסלסו בן אה' אחימלך בן אחיטוב
חסו אביתר ועוד כי סגבל דוד א' אחימלך היה הוא לבדו כדכתיב מדוע חרף לבדך ואין
איש חרף ומה אמר ואת הנערים יודעת א' מקום פלוג אלעזר אמר בן לעצרו בדברים
כפי צורך הגעה וכן אמר לו עם המלך פני דבר וכספרו על טב יהודה ועל טב הרחמנאל
באשר זה טעמן סגבלר היטב למעייט במקומנו בספר אטעל :

פרק י"ב: ג'
פרק י"ג: ג'
שמות ל' כ"א

כ"ב

כ"ז

כט' פרק ג' פסוק ל"א ויבאו אחיו ואטע ובטעמים בחוץ שלחו איו לקרות
והטען העם היו יושבים פניבונת ויאמרו איו הנח אטק ואחיק בחוץ ד
דומים חורב והגיב להם באומרו מי אטני ואני אחי ויבטו כטק הלמדיו היושבים פניבונת
ואמר הנח אטני ואחיו כי השעה רצון הטל הוא אטני ואחיו ואתות טבל והמנצח זה ה
הטען גם כן במסילתום ובלוקם הנך רואה סגבל המחמר כי אטנו ואחיו בדמותם כי הוא מביט
זמדיית את הנערים בעם לא רצו לטעם בבית החולא אט שלחו לקדונו בטוק כדי לספרו מן
המעשה ההוא והוא לא שטע לקולם ולא רצה לבחור אליהם באשר גם הם לא היו אומעים בקול
והרואה על זה סגבלר ביאלן ס גם אחיו לא היו פולטמים בו :

פרק י"ב: ח'
פרק י"ג: ח'

פרק ז': ה'

פרק י"א פסוק י"ב ויהי בבקר באשר יבא יאנו מוכתעתאה וירטב וירא
סרחוק תלעה ועליה טלים ויבא אליה ללקוט תלעס ואמר בולו א
חליה לא מנצח בה תלעס כי חס טלים בלבד כי לא היה א' זסק תלעס ויען יאנו ויאמר חליה
לא יהי סמך טוד פרי לעולם טבל והמנצח זה העע גם כן במסילתום הנח בזה הוכיח ב
בבירור גלח היה אקים וכי חפילו רוח אקים לא היה בו כי חס הוא היה אקים כפי דפריהס
או חפילו היה בו רוח אקים אך לא ידע כי לא היו תלעס סרחוק קודם בולו חליה ובפר' אחר
גלח היה א' זסק תלעס חפוי הדיוטו שצאעים לא היה הולך אל תלעס ולמולתה מן החילנות
לקוט

פרק ב': י"ח

לקחתי פרי דק סבל ומעקב וכן למה קלל התלמידי לנשיא ואלו קיטלתי והיה לי קח
 על העולם שהפכו להללם לתקנתם למצטע רעבונם. אם היה כדו נידו לענת חספנים ב
 ברבונם כפי מה שחשבוניעם העשבים אחרן. וטוב בריס לפני טלפס למוצרים קוד
 היה דרך מעל לשל אשכול לתלמי. מפע אומר כעבד כמשרד מלמד ליהל כ
 כחלמה בכבדה ויקו ש' אטעו פרי טעו אל צקלונתו ולת מנת לבן סקלם טלל
 דוקט לטולם חבל זהו אקד כי פוד תוס הם חסרדים כי עקרה להם עקבלת ופוד
 כי אין א מודות יל לער עיע חמנים כי לא יתפוז כמנת המנה כי הם פועל מנת
 ויהי ופוד כי א סודר מה אדרא טעו על פסק לעמנים יום

לב

פרקי פסוק לב אמר י' לתלמידי. אוקס חמנה חן יומי ח
 חוקם לא המלחכים אשכחם ולא חן כי הם הולד למח זכבל

חוקם המטען תראה חך מוכת בצדור כי החל והלן חנו פוד חור אוקס חנו יודים
 מה אלאב יודים וכן הוכיח כי הבן חנו אן חור אוקס יודים חסרדות

חוקים

לב

פרקי פסוק לב אמר אבא סלוק נעדיא אוקס חמנה
 לחודיע לפרים כשדה פתלה סחורעה לוקס חמנה סבנה חוד
 זבאר לה אקחד ודלד בן וקקדיל אטעו על וכי סכן יהיה קדום נקבלת כקילקיס וכי סן על
 האל כסא דוד חבו ויסלק טל בית יטוק שו פולם ולא חקם בקן למלכות אשלי י חנה ת
 תראה כןם זה המאמר חנו טעפס טס אור פלמרי חמון קלקן חבל חס פקרים זה חור
 זה ועע הסתרים לא יכדק יחד כי חס יכדק חמור יכוד חמור דל חס זה המאמר על
 חוקם חמנה שחוקה טרים כשדה כחלה סנוצרת סן כמלקך אלקד בן קדום חור יקדיל סמו
 בן אקס וכי חס כן למה היה ובעה לל חמו וחור לא חו אשכחם לקול ולחורחות ויהי

רחוק להם לענת בראש חטם הנקצצם לשמוט את דברי חבל לא רצו לכתב אפילו ל

לבת כהן אשר בו הם סבורה את התחייבם אם לקרות לחזק למסעו סן חספסה ההנה

כאשר זה עזם מוצרי יעו פלמו כדכתב במדקא ובן למע חזון לא היו מאמניעם לו כדכתב

בזמן ולמה אם כן לא אמרה להם מרים חסם שימנינו זו ולא חידק להם מה שהיה מן

מבוערת טעם סן המלך קדם הכרון כפי דברי לוקס וכן לפנה כופ לקהל את שמו יעו אחר

פדה שומר טעם טעם פלך פי יעויה שקהל שמו נסועט כפי מה אכתב טעם ולמה לא

נתן לו סא את כפא דוד כאשר הצטח המלך למנו כי יעו לא יעז על כפא דוד ולא פל פסח

קרא כלל כוזר בארע בחלק הדלוקן ורחק יקרא דוד חזון אל יעו אחר עלת כולד מיוסא שהיה

מזרע דוד כפי ספרים פמו שאלתו בחלק הדלוקן זכר מה שחמב עלה יהיה קן למלך

מזינו כי פללו סותר זה פמסטר בכפון הדלוקן לקורטנו באוסרו כי בזמן הטרי יש יעו

במלכות לא חזו ונס הוא פכמו יהיה טקט איון הנך רואה כי זה המלמד מורה כי מלכות יעו

לא יהיה נשחר רק זמנכ ככאשר יאוב ממלכות לחזו אז יהיה קן למלכותו גבולו לפי דעתם ו

ואמנעם וכון שהוכחנו כי מלכות יעו יהיה לו קן חבל הארץ חזן קן למלכות אפילו לדעתם אכ

יתחייב כי האב והבן חזנו אחד :

פרק ג' : לא

פרק ז' : ה'

פרק א' : ט'

פרק כ"ב

פרק י"א

פרק ק"ו : כ"

פרק ב' פסוק ו' ויהי כהותם אם בבית לחם וימלאו ימיה ללדת

ותלך את צנה הבכור וכן חנם מוח פמלמר נראה בצירור כי מרים

ילדה את יעו אחר מלאו ימיה ללדת כאשר חולדות סט' חדש וכן פמנינו אם כי מרים אחרי

אנתמרים הלכה לבית פלפכע קחנתה והשכ' עלה חדש טמא זאלכ שפא אל צדק והמלא כי

כותב הכלגדה עלהם פמכיסים בזה הפען עם דברי כותב האן גלן חבל קובעים יוס

הרעה אל מרים בח' בסנת הנקרא בלאנס דיזינבר ניוס לדת יעו ככה זו אם כן לפי דעת כ

כותב הכלגדר חזן פין הסרוק ללדה רק' יא ימם זמנכ שאוסרים קנת סן גנזרים כי בח' ל

לדיזינבר הוא יוס סרין חמה אל מרים למרים בקע אם כן היה להם לקחית חוכת היס יוס הרעה

אלה מרים ולא יזכרו כרעה אל מרים אכה בדרכ פלח כפי דעתם כמשובא :

חזוק חמונה

חלק א' ע"ב

נאמרו הפוסקים בסם על יא' כלל - אבל הנביא יאמר לחתום על עצמו ואומרו משה

חלקים י"ב
הגלים ק"ב

א' סוף הדיון בו דבר ומנה וכמנהו תמצת לעיל החסך זכר א קצו במעמד וידנה כי סוף
טעמו ואלו (באר) פתחה קלה א צע יארם התרדים להיות בלתי זמן ארץ אלא תמצתו מן

החלטה במלחם אית הנחמהו סוף בתורה סוף ה' ע"י ע"י וקרא אית צע ה' ע"י סכיס

ונארי לעצמים ואמורים ואכלו ציון כי בן שנים באמת כאשר חתמה זה הענין סוף י"ב

בפרשה יהיה וכן בצורה הפשוטה אים כלמטה ואלמטה בלד סוף :

ל"ז

פרק ראשון ב' חסד לחיובים וטעם טעם לשונות כדל

אם חסד ללם ארבע והתלל בטר החוטמים ארבע למטה חוקך

על הלחי האחרת ק"ל צ' אית הפתח ומסלוקה מלפני החיובי א קטנה כמטען הפתח וכ"א

פרק ה' ל"ח

וקטנה זה הטען צ"ס כן במלואם זאת המורה לא רחוקים עם נוצרי סוף טעם כי חסד יא' ע

פרק י"ח ט"ב

טעמו לא היה סתומ כמטעם סוף אחרים . ב' הנה מביט ב"אן כאשר הכה אית

אחד אית יא' על הלחי לא נק' לעליו האמת אבל חתום אפילו על ההלח האחר באומרו

פרק כ"ב

למה חתמה סוף אורז . וכן מביט באק"ל אפוסאלודום כאשר צ"ר הבין למכר אית א"ל

על הלחי לא נק' לעליו סוף אבל קללו באומרו הא יכפ חוקך זכ"א . וכן זה מדבר טעם

בנ"ס ומתע' יסוד דקס באומרים כי היות ע"א אית האמרה והנה סוף אקיה נאמך ציון

לא היה יכול לקים מטעם אס כן אית יחלקים אית סוף אפילו . והטעם כזלזל בזה הענין

פרק י"א כ"א

ל"ח

פרק י"א פסוק ל"ז וצ"א לסטוד סוף פרוש אית ולא סוף

ידן קודם האבלה והתם הפרוש דאלו על זה והצד ואמר

חתם רוחם כוסות מסוף אבל תוכם מלח כל מטע רעות א' סלם סוף מי אסא

החבונת לא טעם נ"סן התכונה יורכ טוב אית צדקה כע א"א וכל יהיה טהור הקך

רוח כי א' הדברים אית לבס לא טעם ולא רות והתמה מן המאמנים החלבים אית צדקה

למה רוחים ידעם כשזעבים לחבל כי סן הדחילים אית צדקה במנהגן והמלל זה כענין צ

כ"ב

חזק חסונה
חלק טע

קכד

פרק טו

יבן במטיוחוס :

לט

פרק יז פסוק יט ענת סטר לדרום כעג גדיה סרפנט
אזרי סרת בחוקן על אציהם אבתו נבי הטמר סיפא אזר
היה סרפנט בחיון כמלס קזה היה אחרי סרת בנייהם וכי ציניהם סרפנט וכל וקניהם
רבה גדו כי חין סוס מטבר בן סע כמקוסנת חסם וכל הנה בזה הספר קודים כי
אציהם ולמילום לא הו בנייהם וירחיי סתה כי הצדיקים לא היו ירדים לניהם אפילו
קודם ביאת שן דק הרשעים לצדם כי אלה זמ יחולתו יתק יסוד דרש ואחמס
אמאטנים כי הצדיקים כולם היו ירדים לניהם כעון אדם הרחשן עד אשר בל יאן ו
תדה מאתה כפאס כמקנת וכבר הארכנו כמקנת וס כדסר בחלק הרחשן :

פרק טו

מ

פרק כז פסוק לד אמר יאן אש סלת להם כי אינם י
ירדים סוד חסר עושים על זס סמלטר וסין סוקר
יעת חסונה הנצרים אונסרים כי חשית עגה היהודים כעונש קלות על אשר עשו
אפנים בישן אס כן לא קבל ה בקאתו ולא סלת להם ואס יאמרו אנתקלה בקאתו סן
הא ית וסלת להם אס כן לא נעטן היהודים כעצורו :

סח

יואן

מא

פרק א פסוק כא ועאלו הכהנים והלויים סוילין אס חכה
איהו ויאמר אש איהו וסאלהו טוד אס חכה נבית ולומר חתי
נבית עכל הנה קסגל סוקר לזה במטיוחוס אמר יאן כל כנצחים וסוקניה נבית עדי
וואן ואס קרבל לקבל הוא איהו אשר עתק לבת וכן עס אמר יאן כי איהו ככר סז
ולא הכירוהו אה טעו בו כרבונוס וכן כן אדם יסכול סגהם חו הבנו כי על וואן היה
אומר עכל וכבר בארנו סבת זאת הסקרה כציאור מספיק בחלק הרחשן :

פרק יא : יג
יז : יב

פרק מא

מב

חזק חסונה
חלק ג' ע

פרק י"א: כו

מב

פרק ב' פסוק ד' אמר יא' לחמו סנה' וק' חנה וכן עם
וכחיות יא' את חמו ואת חלמדין אשר חבנו שהיה טוסנד
שם אמר לחמו חנה הנה כק' עלל הק' רוחה כו' נס' גלה הדברים סותרים
לחמנום שחמנום כי מרים חפילו אחר כלמה היתה כחלם ואם היה כדברייהם
למה לא קראה בנו באם בתלה וקראה באם חנה שסערה על הצולה שגאר
החלה אם : // פרק ד' פסוק י"א ופרק ח' פסוק י'

מג

פרק ב' פסוק י"א אמרו היהודים לע' חנה מנסת אתה
מראה לנו שחנה עשה כן הצי' ואמר להם יסוד בית ה
התקדש חנה וחבנהו ל' ימים ויפנו היהודים ויאמרו לו הבית הזה ככה למ' שנים
ואתה רוצה לבנות ל' ימים ע"כ יזה דודר אינו כן החפשי שיאמרו חנה היהודי'
כי בית התקדש אפוסן יא' היה בכך הודות הסלק. לפי דעת הנוצרים אשר כל
יש עלבוהו לא היו רק ל' שנה כמבואר ביוס'סון וכן חנה באת התקדש אפוס
הורודוס נבנה לשענה שנים כאשר זה מבואר צפ' כן בספר ההול' אם פן מספר
מ' שנים הוא טעור ומו' בדברי הכותב :

מד

פרק ד' פסוק ל"ח כי ירדתי מן השמים לא לעשות רצונ
גא' רצון חנה אשר שלחני עכ"ל הנה כמה שאמר כי י
ירדתי מן השמים אם סוזן ירדתי הנשמה הנה נאמור כל בע' אדם מעם יורדות
ואם כיון א' הוקף סג' אשר כותב' באון וצ'ק דבח' זכרנו לוק' כמה אכרפ' כי חמו
ירדתי בעיר ביד לחם יהודה כרפת הבהמור' ומענה שאמר לא לעשות רצונ' כי אם
דיכון חנה אשר שלחני מורה כי בשולת עם השלוח' אמר אחר שאין רצון בשולת
ברצון השלוח :

מה

פרק ז' פסוק ה' י'ם אחז לא היו שחמנום כ' עלל הק'
רוחה כי חפילו אחז לא היו שחמנום כו' כי הם היו מבירים
יותר

פרק ב' ז

כי הודה כי לעתיד לבא תהיה דת אמת ויהיה גם כן מלך אחד כפי עדות הנביאים

ישעיה ו' א'

ענה כי הגה ברוב כי נשבעתי יבא מלך צדקה דבר ולא יאמץ כי לי תכרע כל זרעך

זכריה י"ג

תשבע כל לעון וכן כי אז לחסוך אל עמם שנה ברורה לקרא בולם שם ה' ולטעון

שכס אחד ואם תרצה לדעת בצירור מדברי הנביאים ידעו מן הדתות האחר קיימת

ישעיה ט"ב

לעתיד יבא המצא סתוב ערי עורי לבני סוחר ציון לבני בנד הפארהב ידועים עיר

סו

הקדש כי לא יוסף יבא צך עוד עלל וסמא ועוד הפתקדשים והמטוהדים א הנזות

אמר אחד בתוך אוכל בער החזיר והשקק והעבבר יחדו יסוסו נאום ה' ועוד גם ו

זהו מדי חדא חדמו ומדי עבית באצות יבא כלבאר להשתוות לפע אמר ה' וכן ו

זכריה ט

הסדרות דמזו מבוו מקוצו מעבין ענו וכן ועוד והיה כל הנותר מכל קניס הצאים על

יד

ירושלים ועל מדי שנה בשנה להשתוות למלך ה' בצחות ולחון את מן המכות ומסוקים

חחרם רבים טלה אער מהם יתבאר כי לעתיד לבא תהיה דת אמת והיא דת האומה

עיר וט"ז

היצרלית וכבר הארכנו בזה בחלק הראשון שהיה הספר אמנם על היות מלך אחד

דניאל ב

מאומת ישראל בזמן המלך המצא דנפא ופיומיהון די מלכילא חיען קיס אלנה אמית סלכו

די לעלמין לא תתכל ומלכותא לעם אחרן לא תשתביק רדק והסיקל כל אינן סלבווקא ו

זהו תקם לעלמין וכן ומלכותא ועלמנית ורבותא די מלכותא דתות כל אמית יהיבן לעם

קדישי עלמין מלכותיה מלכותא טלם וכל אלמיתא ליה ופלחון וישקמטון והוא מה שכתוב

במדבר כ"ד

בהנהגה חדלנו ולא סתפ אשורנו ולא קדוב דרך כוכב מי טקב וקם שבס מיערל ומתן

פאתי סלוב וקרקר לבע עת וכבר בארנו בזה הענין בחלק הראשון מזה הספר

עיר א' ופרק ו'

פרק י' פסוק ל' אמר יא' אע ויבא אנטו אחד טלל הנזרים מ

מזה המלמר מאמצים ואומרים כי אבז והבן אחד הנה אס

תהיה כוונת זה המלמר שחייבת היות האב והבן עלם אחד לפי הבנת הנזרים

פרק י"ג

זאמותרם אס כן המצא כי יעו סלכנו סותר מלמרו זה כדכתוב במעריקו כי אמר יא'

חיותי היום והשעה אין פני עידע לא המלמכים שבאשים ולא הבן חלל חבב לבדו הנה זרה

חזוק חמונה
חלק א

לפני סמך חלו וחסר חכן כחדם הפותק וון רל חכן חע רוחה בהוקבם נמוכים חתרי
 תחית החומר שהות כחדמה לטאות על כסאפט רמור נאמרבם כחדם שהות הוקק ולר
 תפלה אל מעט העלמן להיור לה מהלבם בן כמלחכים הקראים אקים ובע עליון וכן ת
 רטלו סחד הערים חצר ידס תקיפא לעזרת חמוס וידוע לכל יודע הלמן רגטריר
 כי צברי הנבואה המלחכים נקראים בשם אקים ובע אקים ששם אקים חית אס מעותק
 נאמר לכל מעניח ועוסט ומעדין ועל כן נאמר בתפלה על הש"ת כמו צדקה ברח אקים : ו
 ונאמרו על המלחכים באומרו מעת נמור כי אקים לחנו חתרי אומרו חו דע מעות ס מלחך
 כ' הוא וכן ובית דוד באקים כמלחך ה' וכן ברוך יחד כוכבי צוקר ויריעו כל צע אקים ו
 ונאמר גם על סדינים מבע אדם כמו עד האקים יבא דבר אענה חצר ירעיען אקים וכן ב
 בקרב אקים יעטס והרבה כחלל בלא בדברי הנבואה וכבר הזכרנו זה הזתק בחלק ה
 הרמזון והנה בזה הסודמר לבדו הפלל כל אשר מיני הזתק חצר הזכרנו כי בלומרו בתפלת
 המצטר אקים נלב צטרטא וכן בסוסו קוסה אקים אפטה חרץ הרמזון כנס על הש"ת
 ובחומרו בקרב אקים יאשבו הרמזון בן על סדינים ובחומרו חע חסדתי אקים חרפם כ
 הרמזון בו על המלחכים באשר בחרט " ומה המין מן הזתק הוא כע אומר ה' למנה חלה נ
 תתקן אקים לפרטה ורמזון בודחה אפתיק סגולת מלחך למרפה וסעו אהפולחך מדבר
 דבר ה' א העס באמצעה נבית בן חתה תדבר א פרטה דבר אליחורתי באמצעות חהרן
 חחר ויולו חומרו וחרון חחר יהיה עביתך וחסנע כלבי החן קען לבטרה ידעתי ב
 בעתפי הזמות הם טוטים בדברי הנבואה בפרטה ענינים וצטרט בזה הסודמר חצר
 חחנו טו אצכנס אקים חרם על הש"ת בלשר זה ידוע למענינים בספריהם :
 פרק א פסוק לח למען תאמנו כי חט בי ואת טו וכן שם ק
 תאמנו לע כי חט בלבי ואב בי ועוד חמר יאן לתלמדיו ביום ה
 סוד קדעו חרם כי חט בלבי וארם בי ואנע בבס ובן שם כד שיכו כולם חחד חצר חתה
 חב בי ואת כן ועס הם טו יהי יחד כד יחמנו אנשי הסולם כ חתה אחרתי ואת הכור
 חצר

אופים י'
 זכריה יב'
 צנור כב'
 יחלים פ'
 שיק יג'

צמורה ז'

פרק יד : א'
 פסוק כ'
 פרק יז : כ'
 זב'

אחד נרצח להם כדי שיהיו אחד כחצו וס' אמתו אחד - לעיתים בולתה כי כדי שישלמו כ
באחד ע"ל. הנה הנוצרים רוצים לחכות שגא המלמרים לפי דעתם שהיא וחזן אחד
ומביאם רחיה מהם לחדונה השלום אפ"י שלא נטר האנשי ויעתייב אם כן שגא
המלמרים שיאמנו כמעין של אחדות כגא שהם חלום עם י"ב סאלומס ומנול בזה י
הענין המבאס במט"אוס : / שר' י' פקוק ח'

נד

פרק י"ג פסוק ג' ע"ו בהיותו יודע כי האב נתן הכל בידו וכו'. עוד
אם אמר י"ג לתמיד כל מה שיש לאב על האב וכו' וכן בלוקא כל סוף
ל' סאלוב וכן פ"ט"אוס אמר י"ג נתנה לי חממאנה כולה על האנשים ועל הארץ ע"ל. וזה
מכינו כי י"ג עכסו סוקר גא המלמרים בלומרו במתק"א חות היום והשעה מהיא חין שי אורע
לא המלמרים שבאמס ולא הן אלא האב לבדו. הנה י"ג במלמרו זה חודים כי יזעק האב (ח
נתנה לכן וכן ממה שכתב במט"אוס שאמר י"ג לתמיד לעת בני זיב"אוס אב לרב לבס'
לצבת במניע ובאמאל חין ברשותו כי אם לחתם אשר הובן להם סאלוב קודם וס' בן אהרשרת
לשוק רכונן לא נתנה לו מהאב. וכן ממש שכתב פ"ט"אוס שאמר י"ג חרפה ללבת אחיו
לאועלים י"ג חפירות ולטוסות השמים קעם אכל חס בן אדם חין לי סקוס לעצם רחמי ה
הודיע וס' בן כי לא נתן לו ה' העולם כולו אפלו מקום בלוק להניח חלוא. וכן עוד סמרה
שכתב ב"און שאמר י"ג לתמיד כי האב יורק וצ"ל וכו'. וכן מביט בכתב השלום לחודים
כהניב המעילהו במעשי יודך כל אנה רחמי ח"ש סנה אטורה כי נתן לו הכל בלתי השלך לו
כלום אכל חננו עכס ערן חין חנו ברוחם איהו הכל נתן לו ע"ל. אהם התעין רחמי ו
ותבין סגל המלמרים חין כותבי האון מותרים ק"פס חת ק"פס : //

נד

פרק י"ג פסוק ל"ד אמר י"ג לתמיד סאלוב חרפה אב עוק לבס'
שתחיו אהבס זה חת זה רע"ל - צ"ו זה הדבר חינו אמר ר"ל

שתחיה אהבת האדם את חברו סנה חרפה חרף עלה ח"ת חתיה סנה כדכתיב ו

ויקרא י"ג

ואהבת לרעך כמוך סנה כדכתיב במט"אוס : //

נה

פרק י' פסוק ג' אמר יא' א' הא' החיים הנצחיים הם כדי שצדקו א'
אויבך לבדך האק האמת ולחונך אשר אלתך את יא' משחק טבל ה'
הנך רוחה סגה המאמר כי יא' פלטה הודה כי האק האמת הוה הא' האחד לבדו ולחונך ק'
קורא את עלמה בשם אקים כפי חסונת הנוצרים חן בשם סגית פלטה מן הא' לפי ז'
דעתו וכן מצינו אברהם פלטה בכה"כ א' לטימט' אילום הלמידו ז' אצל למלך הסולבנים
הבלתי מת הבלתי נראה : האל האחד כבוד והוד לפלטה עז חסון : הנך רוחה ז' מופת
פלטה כי הא' ית' אצ' הוה בלתי סג' ובלתי נראה הוה הא' האחד אשר לו לבדו יא' ח'
כבוד והוד ולא לאתנו : אס כן יא' אט אק כדברי הנוצרים :

פסוק י"ז

נו

פרק י"ח בתחלתו אומר כי כאשר בא יולד איסקריוטת אס אנשי
חל לתפוש את יא' יצא יא' א' אנשי החל וישאם לתמר את בני אהם מ'
מבקשים ואמרו לו את עו' ואמר להם אצ' יא' הנוצרי ואז יולד חסונ' אותה היה עומד אצלם
טבל : חבל סג' איום ומר' קח וכן לקח כהנ' כי יולד נהך סמך לחנני החל בבואם לתפוש
את יא' הנוצרי באמרו את אשר אנאק תפשו אותנו ועשו כן : הק' רוחה חרף המעין כי יולד א'
חינו מסכים צפדורתו עם דברי ק' עדם הנכבדים לעיל כאשר זה הענין מבואר היטב ל'
מעיינים בדבריהם :

פרק כו' יח
פרק י"ד יח
פרק כ"ב יח

נז

פרק י"ט פסוק טו' האט הכהנים ואמרו חין לנו מלך זולתי הקיסר
טבל : הנה זה המאמר מורה כיקודם בלבת יא' טב' חו' קיסרי'
רוח סג' על ידאלים וזה הקיסר הוה טב' איום אשר העביר את בל' איום על ירושלים כ'
כאשר מבואר בלוק' וזה הדבר תשובה לטענת הנוצרים שאומרים כי צב' צור בלתי יא' אצדו
היהודים מלבנותם וכבר כהנ' זאת הטענה עם תשובתם באלק הרמזון מזה הסע' : פרק י"ט

פרק ג'

נח

פרק כ' פסוק ח' אמר יא' למ' ר' אה' מנ' אלה' אל הק' צ' ב' ט'
טדן לא עליה אל אצ' אצל לפי לחי' ואמרו להם כי אפ' טולה
אל אצ' ולא אצ' אק' טבל : הנה ז' סג' המאמר הודים כי הוה חינו אק' כ'
כדברי

חזק חכמה
חלק עב

קכח

כדודי הוצרים וכי אקו ערה הוא אקו ויחול לבדו נקרא בן אקס אצל חיד טויר
בע ערה הנקראים בע אקס כוכבני בעם אקס לה אקס :

דברים י"ד

ספר מעשי השלוחים אשר נטבו להקיש חק בלשונם

אקסא אקסאולודים

נ פדק א פסוק ו' ויקטעו האנשים ושילגו לו ע' ואמר אם יקח
מעתה טבא מלבד ערה והצב לפס ואמר חן רחמי לפס להפיר

החטאים והערים אשר הם החב צעור עבמו חק רוחה כי באולטם בעולתם זולת ה
הודיעו כי מלבד יראת תעקן לסודי הקף למעט העבדים וישו הודים אקסאולודים כי ה
הוא לה פיה המגיד המסווה בעצמו אומרים קלמטן אשר אלז אמר כי היה המעקן אקס
הודיע כי חן זה הקלות אלא לפס חדם למעט עז פה עבר זולת הא אשר חן חקר
לפניו //

ס פדק ח פסוק ל' ויהי קצו והמלמד בן נגלה זימור להוד
בעד לוי י' הניח לפס אם עבדים וטולתם בעלה חטבת רל

כדודי הוצרים וכי אקו ערה הוא אקו ויחול לבדו נקרא בן אקס אצל חיד טויר
בע ערה הנקראים בע אקס כוכבני בעם אקס לה אקס :
החטאים והערים אשר הם החב צעור עבמו חק רוחה כי באולטם בעולתם זולת ה
הודיעו כי מלבד יראת תעקן לסודי הקף למעט העבדים וישו הודים אקסאולודים כי ה
הוא לה פיה המגיד המסווה בעצמו אומרים קלמטן אשר אלז אמר כי היה המעקן אקס
הודיע כי חן זה הקלות אלא לפס חדם למעט עז פה עבר זולת הא אשר חן חקר
לפניו //

ס פדק א פסוק ד' ואחרי שיתן מלמד באדם עקב צדקן ומטוב
אשרי מנת יצאו חלטה לפק האת אשר חן אקסאולודים הנה

פ.

חזק חמנה
סלק שני

גם בזה המאמר נעשה פנורמסטר כי יצדקם לבינו ילא סחרן במוד חביו חי וחוק
חזרי סחר חברה פנורן חיה קרת ס' אנה וזה לך החוק כי קרת בן ע' אנה הולנד חת
חברהם ולחברהם בן ענה ילא סחרן חנה חלאת חברהם סחרן חיה קרת בן ק
קמ' אנה חבל כל ~~החוקים והחוקים~~ ~~החוקים והחוקים~~ חברהם סחרן חיה קרת
קרת ס' אנה וכבר צמות חיה ילחק בן לא אנה ומה אסכתב הקדים סיתת קרת
לחיה חברהם סחרן בן חול מנהן הכתוב לטיס טפין אחד ואבא סחרן טפין חת
באשר סלנו אהכר סחרן מירת חברהם קודם לדת יעקב ופאו וכבר חו יעקב ו
ועשו צמות חברהם בן ס' אנה כי חברהם בן ק' אנה הולנד חת ילחק בן אנה
אנה בלדת סחרן וכל ימי חברהם חו קלה חנה ורבים כיוצא באלו :

סב

פרק חסוקן ופ' חת חונו יעבדו דן חביו חת ח' ו
ואחרי ס ילא ויטבדוע על המקום חנה טבל חת רוחה גם
מנה חסוק ס' אנה ילא וכותב חת חונו לא חו חקילים חתרה ונבחים בלח טבל
בן חתרה חת חת ח' יעבדו דן חכס ואחרי בן ילאו סכוש חת ח' חת
זה הכותב מהטור ח' חת חת ח' חת חת ח' חת חת ח' חת חת ח'
לאו ברטו ויעבדו על המקום חנה חונו לקח מנה חת ח' חת ח' חת ח'
חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח'
המקום סחרן חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח'

ברח צית טו
אנו ר

סג

פרק חסוקן ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח'
מסחרת למכרים חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח'
וימרת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח'
טבל חת רוחה כי גם זה המאמר בל טעור פנורסטר חן ברטו חת ח' חת ח'
ברטו חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח'
מלכו חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח' חת ח'
הכחה

אנו ר

הנחה מנרימה אעיים וכן באצנים נפא ידו אכורק למצרים הסנות ה' כי דצריס י
יורב אביו לא נקבר פאם רק במערת המבולה אר בתברן ה' כי אברהם לא
קנה רק מערת המבולה ולא קנזה מלת חמור בן אפס כי אם מלת טפרון קמני
ה' כי חלקת הגדה אשר באפס קנזה יעקב ולא אברהם / הכ' מה אומר מוצע
חמור בן אפס והיה לו לומר אבי אפס כאשר זה מומר דמפר בראית ופפר
יהאע בסופו וכל זה טורה הבודר ידיעת תלמודי יא' ולמחן צדצרי התורה י
וכנביאים וכבר הזכרנו הספיות האלה בחלק הראשון / פרק י"ג

סד

פרק א' פסוק כ"ו הביאו לו ראייה אע פאקיס סנמולת טמנס כי
בחלק סאה אהם כחצבים במקומם כי כהנ' ולקחנ' את אלה
אל מלק וכוכב אל ראפן אקכס בלמים אשר עאיתם להקחנות להם ואלת' אקכס
מהללה לבגל עכל אכל לא נאמל' בן כהתנ' רק ונאיתם את סמות סלמנס אית
כין בלמכס כוכב אקכס אשר עאיתם לבס ואלת' אקכס מהללה לרמאק עו'
הק' רוחה איך כהנ' דנרים בחלק דברי הנמלה וסאר קעין בנמנס במערת
סמון בוליתו לו תכד האמרת /

סד

פרק א' פסוק כ' ויה אס איז אחד סמאק נאמו אטמון והדיו
את האמרוניס בצעפין באמרו כי הוז אדם וזול ויהאיתם אית
חיו הנמלים מחר והיו חושבים איתם לאדם אק לפ אזה סמות זמרת איתם ככאפן ז
זמן רב עכל וכן מולת' בספר דבשאימנס בלמן טלולת אר תקח בלמנס קחוקל
הקדולה היאנה איה אטמון ככאפין סוחיה מתס ומצנחה לאל דנה מסאק רזה נפ
לאותת' יא' פהיו צמאק ונכרך הפתחים הנמלס אסרס חמבורו לאל כמנו איתת
וחלה הזס /

סו

פרק י' פסוק י"א כותב ס פידו רזה אטלו סן האמים טבל
מפ חזק ורמשים ועגורה נאמג קל אמר לו אים איתו ואס
וכנ' /

חזקת אמונה
חלק ג'

והיב לא חכנ' לחכנ' הטמאים ואפטט עוד קול אחר אומר לו מה אמרתי לה אהב
א תפסאיה וכו' וכן התעלל עם ועוד תעלל בכתב פאזלו לקור'טני כל סבא אמטכרין
במקולן חכלו ולא תעללו וכו' או הטמארים דומים למה אכתב במגילתוים וכד'קמ' ג
אומר שו' לפרועים מה שכתב בפ' סודט חטט מוטמל אוקנו כי אם היוכלת סבין וכבר
כתבנו סתרתו בחלק הראשון מזה הספר : **פרק י"ג**

פרק י"ג : ג'
פרק י"ג : ד'
פרק י"ג : ה'
פרק י"ג : ו'

סז פרק י"ג פסוק כ"א אומר פאזלו כי ישראל אלא מלך ונתן ה' ל
לכם את ישראל בן קיש מאמט במסנן אשר מלך ארבעים שנה
היך רואה כי כזו השאמר טעה פאזלו כי אלו לא מלך זמן רב כזה כי קודם
חטאו דבר פמלך לא מלך כי אם ב' שנים כדכתב בן אע. סולו במלכו ושנים אע
מלך וכו' ב' חרצון בו סתקלת מלכות אל פאזל מעת אשמת על יד אמוט חפית
פד אשתקדה פולכרת מכל ישראל נעלמה לו אע. אחת וחו צמד לו אלוט אשק' א
אלכס פישראל ואח' מלך אר' אעט בחסכתת כל ישראל עד אחמת בחדר טמלק
וטשכ כמרת כי רוח אקים רעה חרפ' מכסתת על סן לא נטנו לו אע מלכות יוררת
זעל כן התעבל עלו אמט הגביל וכו' בפרק אלו ה' למנות את דוד למלך ואלא טלח
היה אז דוד בעת המשות למלך קרוב לעשרים שנה כי במסנך מעתה חזנה ה
הכתוב בפרק' אשן צדול זאמס אנאמר הטה רחיק' כן לני בית הלחמי יודע טק'
וצור חיל וואג מלחמה וכו' לחג ודע תחזר וול סמו' אם כן לא מלך אלוט כפי
זה המסנן אפילו אער אעט עז יס כעת ואפער אטלך גם סחות מזה המספר
כאמר כתב הרב בסל ספר הטקדים סאמר צ' פרק כ"ח ט"ז :

צמחאל י"ג

י'

סח פרק י"ג פסוק ל"ג אומר כי סאזלו חפית רחיק פל' י"ג א
אחא אקים משה שכתב ה' אומר אל' בע אהב אכ היום
ליודק' והנה רחיקת זאת לו לפוקת' כי הסמפור החולת כולו אמרו דוד בחדת
הקדש על טמט בתקלת מלכותו באמטו אשתקצטו היום אלן כדכתב וישמטו פ
כלאעתיס

הבליס ב'

צמחאל ב' : ב'

חוק חמוסה
חלק גט

סט'

עליו יו

פרק ג' פסוק ל"ה אומר כי פתלו כגון פן הבא חזיה
לאמונתו סמה אכתב לה תקן חסידך לריחת שחת והוא ב
במקום אחר כותב האתרה ואומר כי דוד אחרי שחת ראה האתרה בנפשו אבל הוא
אמר שפירח הא בקברו לא ראה האתרה עכ' והנה המעשה סיימן בוליע במקומו בספר
תכלס לה ספר האתרה רק שחת מלאין בור ומפירה והנה לך עדים נאמנים אין שחת
מלאין האתרה כדברי פתלו ממה אכתוב עד יכרה לרשע אחר וכן כורה אחר בו
יסול וכן סר כיה ומפירה ופול בשחת ופטל כי לא נאמר לען כרה ומפירה
על האתרה רק על שחת וכור וחת ובור ועאל וקצר חס אטור נרדפים על כן
אמר כי פלא קטוב נפצי לעאלו לה תקן חסידך לריחת שחת וטעם זה הפסוק הוא
יעתר כי לא קטוב נפצי לרדת שחת עם סוף אל תקחם חלק כי את חסידך
תק ראה כי זה הפסוק אשר הטורים עשים בו סמך לאמונתם הוא להם למעות
ולמכאול :

יוצא כו
תהלים ז

ע

פרק טו' עד פסוק יב מספר חן קמו אנשים מחסואמיני'
לכת הכרואים ואמרו בטד הנוים הנכנסים בדת יאן אל יוכלו
לסירה נאשים ראועה נפשיה חס לא יחיו נמולים ואמרים תורה סגה וכי חו טקפלו
הסרואים והמלומים והיה ביניהם כחלקת גדולה עד אקס פידרו לדבר כנדרים ואמר
במקום דבריו עתה למה חתם נותנם טול כבד על בוזרי הקלמדים אשר אצחנו ואבדנו
לא יכלנו לאתח אורנו אבל אצחנו מחסומים כי בחסדי יאן המאמת לבד נהיה נאשים
חננו וחס על הג פידרו במחמרו זה סתם מחמור יאן אומר לחיץ הפעיר חס
הרבה קטועה נפשיה שנתר חסלות לא תרלח לא תנאף לא קטעב וכו' כדמתיב במאילוחס
כי יאן בזה המחמר סוכיה שאלא להועט בל אפירית חסלות אלתרת סגה וכן במה
אקדח את מלות תורה סגה טול כבד אשר הוא ואבדנו לא יוכלו אלתר כבד בארט
כמאילוחס בסדק החבר כי מלכות יאן חס יתק כבודות סמלות תורה סגה ט יאן טה
לרא

פרק יט'

בבירור כי הפתחים הנפתים אחרי שא נפת אחרי פאצלו לקרות גם כן אך והמלח כיונה
בזה הטעם למעלה בפרק ה' ט"ז ס"ג : //

כתב פאבלו לרוסיים

ע"ז

פרק הפסוק י' מלך המלכות מלדס עד פגה על המטאליס

בדמק הוא אדם גדולן : אצל בנוסח אחר כהנצ גם על ה

הבלתי חסאליס : הנה בזה המלדס רסו כאלו ב מלכות ואסדרס אה מלפס ואת ה

תקורת אהר יעשה יספס הדדס וחי בהס הוא קקן מחדד לנה אגמער לזיס מלדסן

ביוס אכלק מחמט מורה קמטה ורל אס אדס יחלסן בהמרותה אה פ' ה' טקטיב סוקה ז

נמטה : בע יארל סמארס אה מלכות ה' חתונכס בתורה משה זכר לזיס המגיס

והול אופרו מלך המלכות מלדס עד סגלה : וזה המלדס סוקה אמונה הטלדס

הממלטיס אמלך עד י"א וכבר הארכנו בזה הטעם בחלק ה"א : // פרק ט"ו

ע"ח

פרק ס' פסוק כ"ד כי הוא קריל יתקט לז לבר היחדיס אלו גם

מקצס בלד סתנ בהמט אקריל ללז סמו ואלז רחמטה

רוחמה והיס במקס אהר יאמר להס לז סמו אוקס יאמר להס בע א ה אוקס סל

הנך רולה אוק המעיין אה פאבלו מועד סיע העלס ול הפתחיס הנפתיס אחרז

בדבריס סלז המוריס כלו היו הקוס נקדסס סוקודס בוס לז סמו ונשס לז רחמטה

ואחכ נקראו בוס סמו ובאס רוחמה אה הממלך בספר הועס יכן סלז סון הצביל ס

אס לאומטה יארל כי סס בעמקס מלדרי ה' נקראו לז סמו ואלז רחמטה אהל באוסס אלו

יה יקראו בע א ה ורחמטה כדוקנב אס והיס סוסער בע יארל סרול היס אהר לז יסו

ולז יספר והיס במקס אהר יאמר להס לז סמו אוקס יאמר להס בע א ה' וכנע סוד

אס אסרו לאחכס עמי ולאחונכס רחמטה ולז רכיה להארך בטען זה כי הוא מאכן מ

חזוק חמונה
חלק ג

מטעמו לכל מי אישין בספר הושע : אעד סיוח

עפ

פרק ט פסוק לז כאשר כותב הע יסר בציון חזן עקל
וצור מכאול וכל המלמין אליו לא יבוא הנק רוחה כי צב
המסוק אך העיר פחלל אלע אשרצו מצע פסוק כי כתב זהים למקדא ולחזן נקל
אלמד מכאול לשע דהן ארל לפת ולמקא ליואכ הארץ ואם לך מה אמר ה אקים הע
חסו בציון חזן יסר בוחן פנה יקרב סטור המלמין לא חזי וכן כמזל אס כי ה
הכתב אומר כל המלמין לאו לא יבוא וכן המלמין אל מדרו עלן רמז ה
הכתב הני יסר בציון חזן בוחן פנה יקרב כל המלמין אליו לא יבוא וזה המענין
בארזיה גו הפסוקים בסוקוסם אז ספן יק חס מו' פיס הפסוקים להבית רזיה לחמונה
המזונות כמנהגם כאשר מלמרי סבולה :

יצנה ח
ס'
ערק ב'ו

פ

פרק י פסוק ו' הכתב אומר אל תלמוד בלבך מי יטלה
השם הרצון בו להוריד את יאן מפרומים וכן מי ירד ל
למסמקים הרצון בו להטלה את יאן מן המקים אבל מה אומר קיוב אך הדבר בסוף
בלבך לטוורת הוה דבר החמונה אשר חטאן מדברים כי אם תרה בפוך לנא ורחמין ב
בלבך כי הא כחיהו מן המקים אז תהיה נאמר טבל יתה המעין תרה אך פחלל צס
מה מעוורת את הפסוקים כדי לטור טע הפתחים אשר לא ראו אור התרה האקיות כי אפילו
אז טלרי כאשר יטין בתרה בלא הפסוקים בסוקוסם מיד יצן אקיות דסיו חזוק ה
וארמתי ודע כי הסתב מרד בסוקת התעבה אפילו מנזה כולל כי אחר שאמר כי ה
האוב אה אקך בכל לבך וכל נשך מיד אמר כי המנזה יאמר אנכי מטך היום
לא כוללך הית מסך ולא רחוקה הית לא צאנים הית לאמר מי יטלה לט האממה ויקחה לנו
ואממט אקס ועאנה ולא מטבר לים הית לאמר סני יטבר לט את טבר חס ויקדא לנו
האממט אקס ועאנה אשר הרצן בל המלמרים כי הצית הודע לט חלל מטלת מטבר
הקנזה טס קלות מלימותה לפי שהצרים יקרי הערך חס קזי יהאנס מאד כדכתב אס כי

דברים

קריב

חוק המורה
חוק אב

קל

קדוש לך הדבר מעוד בפיך ובלבבך לעשות כל כ שכן התאכזה תלמי בדברי חכמה
ובחכמה הלכ פאור זה יחזק לפינים :

פא

פרק יא פסוק כו ואפלו ק כל ישראל יהיה טעם סגור

כתב וכל מדון צאל וימר טעם מיטקב טל חק

רחה כי אם בזה הפסוק הפך דברי אקס חים לעשות ספק למענה כי לא סו

מליט בן דברי קנבולה דין סרוב וטל לצון קולל ולפי טעם ביעקב נחם פ' :

פב

פרק יז פסוק כב ואקי האלם יבנת ספון תחבר

תלכס במהרה סבל וכן בברכה תרלמן טכב מל

למילת עקי. אמר בטור זה היען ריזים לבת אלכס. אמ פאבל טסס וטססס

סבל טעם האטן. אמ פאבל כלו הסולפדים הדיט בי האטן אפול חקרי

טות טל בזמנ אל פאבל עדין היה חי והיה טעם על אטחי טל וכל ה

הטלפנים בו וזה קדבר חול ספק אמענה הטלפנים כי טלפנים

הול יוספק רלע דסס לטל אמר חול הסויר חת השמן טאזר בארטו ב

באלק תרלמן :

כתב ראשון של סגבלו לקוראנים

פג

פרק ה פסוק ט פאבל סחצס חת חמטרים קצב טר

קדצטת סל טן ולע סחיות טל ש אחד סחס טל חת חמט

חבון חזר לחזון. הנה פאבל טבל דספד וחור שורת עשה חורס חמטרים כן הסכות

הכתבות בדערת טעה. אם כן למה חמטרים חורס על סמל לח חמד חמטרי טרות

וסמן ידע חסוח אם לא מהותרה האקיות כ טמן ולמן לח טכזל על זה עם חורס

כלל. אמל סרוב טרדה טרות חת חבך לח חלה טרות חבך חת. וטור עם וליט ח

חמד

חוק המנה
הלך ע

קלר

איך כרע שפ לה הפסוקים בחלק דברי הפיל כדי לחזקו סיוע לחשבתי כמנהג
לה מצינו שן בדברי הפילים רק כרע בלע המנהג למה וסמוע לה ודריך מנהג
לה קטן אור וסמועין לה הפסוקים כמקסומים יחד המנהג //

יצא כ"כ
חזק

כתב מאבולו לחלום

פח

פרק א פסוק יח ויבט יחד אור שלם אדם לבנה שזו לחלו
לשון המנהג שחלקו שחלקו כלו יסמועין לה יחד שן כלום

לה רחוק רק אור יתקב אור א לא שכל מה שחלקו זה מנהג כי יתקב אור שלם
היה אור סמליתו וזה מנהג בזה אור יתקב שן סמועין לה וסמועין לה
זו ששן סמועין וכן בלוח המנהג וזה ששן סמועין וכן יחד
יבוק מנהג סמועין //

פרק א: כ
פרק א
פרק א

פס

פרק ב פסוק א אור חלום כי סמועין פנה אור סמועין ה

הסמועין בנהג אור האור סמועין סמועין כי סמועין סמועין

בטורט כל סמועין שן ויבט אור חלום כי סמועין פנה אור סמועין

אור סמועין לחלק כי יחד לחלק סמועין בנהג כי אור סמועין חלום

בסמועין כדסת המנהג וזה לפי שכל אור נבט בנהג האור חלום סמועין

אור לא נבט סמועין כדסת בנהג סמועין סמועין חלום אור חלום

פרק דן אור חלום ונחלה בטורט סמועין בה וכה אור אור סמועין

בסמועין יבט סמועין אור סמועין וכה אור כי סמועין סמועין אור סמועין

באור סמועין כי היה לו אור כי קלם אקיס יתקב: // דברי סמועין

פרק ג פסוק יח לטורט נבט סמועין חלום אור חלום

אור סמועין אור סמועין אור סמועין אור סמועין אור סמועין

אור סמועין אור סמועין אור סמועין אור סמועין אור סמועין

אור סמועין אור סמועין אור סמועין אור סמועין אור סמועין

חזק חמונה
חלק אע

על נס זה המאמר לו אטעור כ מדדך לען הקדש לדבר על כורת טלחן יסד וטעור
בראזית י"ג מטעור מוסה גלסר ברורה כ ארכל הארץ אשר ארע חזק לק ארעב ולזרעך טד
עולם וסטוך ואטעור ארעך כספר הארץ אשר הכונה בו על חמונה יזרע לא על יא
כפ טעורס הנבערה כרעב וזלזל אורע החובה ויאמר הטט טא האטענה וספור ה
הכוכבים אס הנכל לסער ארעס ואמר לרעב ורעב ועוד אס ידוע קרע כ
כי נ יהי ארעך בארץ לא להס וכן הנזל בטקומות רבים ובלה ר למעביטס :

כתב פאבלו לאיפיד

צא פרק ד פסוק ח' סלכ יאמר סלה למרוס ארע אבי עקב כ
מקטור לארס חק רוחה כ נס פה סרפ פאבלו הסך מואמר
המאורר דוד הטע כר לכה סזס לאטעור כ המאורר לא כרפ ערע סתעק לארס
אל לקח מתעור בלס כאר קול סמואר כותלס טין אס : סחוק קח י"ג

כתב ראשון של פאבלו לסיסלוניק

צב פרק ב פסוק י' אמר כחלל ארס סרס נס כאל ארץ אנתנו
כסידות וכדוקה וכל דוס היט לבס למחמנים עלל הנך
דחה ארץ פאבלו כסל בלשון וסרעב ברעיון כדבר פאס אשר ארעל ססן הנזכרס
ספרס כהגל כזל כו כ הקדס אר העבריס א חר' כדסרו בלשון ארס ט
סרס נס הל וילל הל טד ונס ארפ ערס וסחה האסע תלקת רחיה נס לארר כ
מאמרן וכעבור אטלל ארעל היה סרעל וסרעבס פלעט כל כר וואט להסר
ולכעל אר הסלס הנמלס לקלס וסרעל ארע ודונו כ כטט כחכאל לשון

חוקי המשנה
הלכה שש

כי גלתו פלג'ל כסווכר גס בהקדמת הכרף . הגה הרב'ה איך הם אינם כ
מסביב'סם בדבריהם כי זה אומר בכה וזה אומר בכה . וקמ'ל' כי סימון כ
בד'ט כרף בספר הקד'ת יצ'ר'ל' . כי זה ס'כ'ר' ל' זהו מק'ל' בימים הקדו'מ'
ב'א'ת'ר הנעז'רם פ'ן גס : /

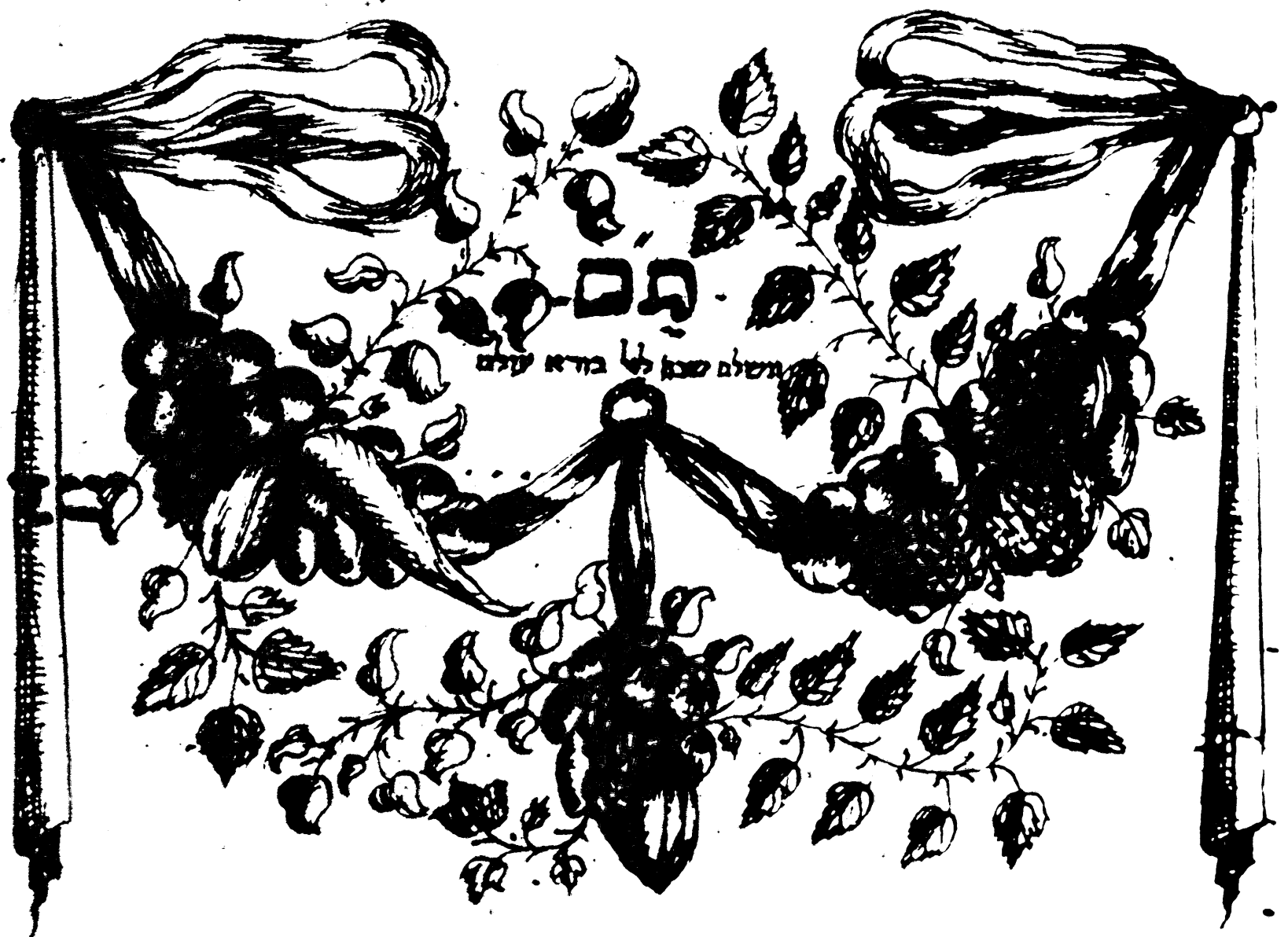
צה

פרק א' פסוק ה' כי ית' אב אומר ל'זה מ'ח'ל'ב'ס'
ב' ח'ה י'ב ה'ס י'ד'ק' ו'ן א'ב י'ה'ה ל' ל'ב' ו'ח'ל' י'ה' ל'
ל'ן ו'ן ב'כ'ל'ו ב'ט כ'ס'ח ל'ק'ל'ם . י'מ'ר י'ה'ר'ת' ל'ל' ס'ל'ב' א'ק'ס' . ו'ל' ס'ל'ו'כ'ס' כ'
ס'ט ק' ה'ז' י'מ'ר' ש'ע'ה מ'ל'כ'ו ר'ו'ח'ת' מ'ג'ר'ת' י'ז' ל'ח'ט' ו'ל'ט'ו ו'ן כ'ן ס'ל'ת' י'מ'ר' . כ'
כ'ס'ר'ק' י'ת'ק' א'ק'ס' ס'ל'ם ו'ש' ג'ס' ס'מ'ר' ג'ס'ט' מ'ל'ו'כ'ר' . י'ח'ט'ת' מ'ת'ן ו'ת'פ'ל' י'ל'ש' ל'
ק' כ'ע'ק' י'ת'ק' א'ק'ס' י'ל'ק'ך ג'ן מ'ת'ן מ'ג'ר'י'ך . ס'ל' . ס'ת' ר'י'ח'ו' י'ז'ן ס'ס'ה ס'כ'ר'כ'
כ'ל' ח'ס'פ'ק'ס' מ'ט'ו'ר' מ'ש'ר'ס'ט'ג'ר' . ס'ה ג'כ'י'ל' ר'י'ח'ו' מ'ל' י'ל' מ'ס'פ'ק'ת' ה' א'מ'ר' ל'
כ'ן י'ת'ק' א'ת' ה'ס' י'ל'ח'ק'ך כ'ס' ב'ז'ר'ת' כ'פ'ר'ק' י'ן מ'ל'ק'ס'ת' י'ח'ט'ו'ל'ר'ו'ס' . ס' א' ה'ס'פ'ק'
ס'ס' ח'ט'ו'ס'ר' כ'ח'ו'ל' מ'ל'ו' . י'מ'ר'ו' ד'ו'ר' ה'ס' . ל' ס'ט'ט'ו' ב'ר'ו'ת' ה'ק'ס' ל' ל'ן י'ז'ן ל'ס' ל'ס'ת'
ס'ט'ט'ו' ג'ס' ר'י'ח'ו' כ'ל'ל' ס'י'ן ג'ס' . ו'כ'ן ס'ה ג'כ'י'ל' ר'י'ח'ו' מ'ל' י'ל' מ'ס'פ'ק'ת' י'ת' י'ח'ה' ל' ל'ב'
ו'ח'ל' י'ה'ה ל' ל'ן ו'ן א'ת' ל'מ'ש'ר' כ' זה ה'ס'פ'ק'ת' א'מ'ר'ו' ה'ז'ר' ל'ז'ר' ל' א'מ'ר' . כ'ס'ה ד'ה'ס'
ס'מ'ק' ס'ל' ג'ס' מ'ל'ל'ת' נ'א'מ'ר' ג'ס' ה'ס'פ'ק'ת' מ'ל' י'ל' א'מ'ל'ו' ל'פ' ד'ס'פ'ס' מ'ח'ה' א'מ'ר' כ'מ'ן ח'ס'ר'ק'
ס'ה'ל'ת' א'מ'ר' ב'ה'ט'ו'ת' ו'ח'ס'ו'ת'ת' ב'ז'ב'ן ל'ק'ס' ו'ס'פ'ק'ת' ב'ס' ל'ק'ס' ו'י'ח'ו'ס' כ'י' ח'ט'ו'כ'ר'ס' מ'ל'ח'ט'ס'
כ' י'ל' כ'ל' י'ס' ח'י'ן ל' ח'ט'ו' ו'ל' ח'ט'ו' כ'ל' . י'ז'ן י'ז'ן י'ס'ל'ו' ל'ש'ר' ג'ס' ח'ס'פ'ק'ת' מ'ל' . ו'כ'ן כ'
כ'ס'ה ג'כ'ר'כ' כ'י' ס'ל'ו' מ'א'מ'ר' ה'ק'ס'ו' ל' ל' ס'ל'ב' א'ק'ס' . י'ז'ן ה'ז'ח'ת' י'ת' כ'י' ב'ל'ס'ר'
ה'ס'ר'כ' ה'ק'ס'ו' ל' ל' א'ק'ס' י'ח'ק' מ'ל' א'מ'ל'ת' י'ת' כ'י' מ'ל'ת' ל' א'מ'ר' ל'ש'ר' ק'ו'ס' ל'ב'ן כ'
כ'ס'פ'ק'ת' מ'ל'מ'ת' ה' ס'ל'ב' י'ז'ן כ'ל' ס'ח'ר'ן כ'א'ז'ר' ח'ט'ו'ן כ'כ'ו'ל'ר' ה'י'ג' ב'ס'פ'ק'ת' . ו'כ'ן כ'ס'ה'
מ'ס'כ'י'ל' ר'י'ח'ו'ס' ס'מ'ב'וק' כ'ס'ר'ק' א'ק'ס' ס'ל'ם ו'ס'ר' . ו'י'ז'ן ב'ל'ג'י'ט'ס' מ'ל'ת' א'ק'ס' ל'מ'ש'ר'כ'
כ'ל'ן א'מ'ר' ס'מ'ר'ק' י'ת'ק' א'ק'ס' מ'ת'ן ה'ז'ח'ת' י'ת' כ'י' ב'ר'ו'ש' ה'ס'פ'ק'ת' ה'ז'ר' כ'ס'ר'ק' ס'מ'ל' א'ק'ס' .

פ'ל'ים כ'
א'מ'ר' כ'י'
פ'ל'ים כ'
ק'
מ'

בן מערה כי כל מעשרי האון וצמון כרמם אמנם רקים ופוחתים שלטו בו
כקיסים לפני בדברים הפאסים הנחשים בספרי הקדש כאשר מנחור בפרק
זול סהלק הרמקן וכן בהנפתו על חלקו כשם הזק ובמקום רבים ונס
בן סגה כחלק :

ק פרק כב פסוק יא והוא סוף וזקניו חלקו וצמון כי ה
למעט מעד לכל הזמנים דברי נבואות אלה הספרים הם וסמך
מש"טל אלה הדברים יסוף הוא לנו חסבות הכתובות באלה הספרים וכן סי ג
ספרע ומזכיר ספרי העלמה הזאת צדף הא חלקו מספר חיים ומעיר הקדא ו
ומהבטותי חקנכות בספרים האלה ע"ל . הנך רואה כי ונס הדברים עיטורים
בצדס כי הנוצרים כלם פעמים על דברי האון וצמון כי הם שערש יום רמקן
לשטע סגה אלא טוב יא ולת אלחון . וכן צורעם מהם כי חיים נזהרים מחבילת
כדם והנחמקים וכבר הארכנו בזה הסגן בפרק האחרון סהלק הרמקן :

פירוש אר קרבים טענתו לומר כפרק ומרד

הנאמר בפסוק הנבדל מה לומר קל

למסין בן ורדן כלומר בקול

ב למעלה מנחמה ופ

פירוש

ונתתי פתח בית אדני על שם ששמו שלמה

כסול מה אנוניס טעם בלשון אפסוק כבד על ופ

פרק א

הוא היה יא ששירי

קל

כסול מה אנוניס טעם בלשון כי בלשון כסול טעם

פרק ב

אלו קבלו את יא וחסונת

קל

כסול מה אנוניס כי טעם אל קבלו את יא אנוניס

פרק ג

טעמו

קל

כסול מה אנוניס אל למחנה למחנה יא חסונת לומר

פרק ד

אמר אנוניס זה אל ופן זה ופן

קל

כסול מה אנוניס יא חסונת טעם כי בלשון חסונת

פרק ה

כסול מה אנוניס יא חסונת

קל

כסול מה אנוניס יא חסונת חסונת טעם כי בלשון חסונת

פרק ו

טעם כסול חסונת יא חסונת טעם כי בלשון חסונת

ועל קולו טעם כי ופן חסונת טעם כי בלשון חסונת

קל

כסול מה אנוניס חסונת חסונת טעם כי בלשון חסונת

פרק ז

יהיה לומר חסונת

קל

כסול מה אנוניס כי חסונת חסונת חסונת חסונת

פרק ח

קל

ק"א

פרק י"ט במל סה אנוטענס אל סמוק אן האל כל (בשעה) תמנה ונ'

ק"ב

זאת קבוצה אגד תכלו :

פרק כ' סמל סה אנוטענס סמוק ארד אגד אן יקיס את דברי ה

ק"ג

תנודת סודת לטענת אנוטענס :

פרק כ"א במל סה אנוטענס סמוק ס סמון : אלה תריס עשר ס' .

ק"ד

אירצו . וכן סודת סמוקיס סדומנס להס :

פרק כ"ב סמל סה אנוטענס סמוק אנוטענס סמוק סמוק סמוק סמוק סמוק

ק"ה

עלדין סן קריאת סוד סמוק :

פרק כ"ג במל סה אנוטענס סמוק כ' אד יולד אנו סן סקלס ודני ה

ק"ו

סמוקיס סמוק סמוק סמוק סמוק סמוק סמוק סמוק סמוק סמוק סמוק

ק"ז

למדיס סקריה ס' :

פרק כ"ד במל סה אנוטענס סמוק סה יעל סודי וסמוק סו האסין

ק"ח

לאסוטקטו וסל סמוקיס סמוקיס סמוקיס סמוקיס סמוקיס סמוקיס

ק"ט

יפצו :

פרק כ"ה במל סה אנוטענס סמוק יוד בנפול סלסן וסמוק סודס כל

ק"י

כדקוקטו :

פרק כ"ו במל סה אנוטענס סמוק אן יסודו סוד סרן ברע ס' אן ילס

ק"יא

על לב וסל יסודו וסל יסודו ס' אן יסודו סוד ד .

ק"יב

פרק כ"ז במל סה אנוטענס סמוק סוקה יסוד ה' סמוקיס סמוק סריה

ק"יג

לסוד קסיה סרן סרן סרן סרן סרן סרן סרן סרן סרן סרן סרן

ק"יד

סרן

פרק כ"א

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

דף ס"א

אזר לו זמנא ב' ית קדוה סוז מז טלם נקד :

פרק כ"ב

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

למקו למבדק ולקבד סה דמבדק סמנא דמבדק

דמבדק דמבדק ל' סה דמבדק דמבדק דמבדק

דמבדק ד' ית זמנא סמנא דמבדק דמבדק

דף ס"ב

פרק ל'

דמבדק ד' ית זמנא סמנא דמבדק דמבדק

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

ה' קול דמבדק נאמנ סה ככ קמבדק דמבדק סה

דף ס"ג

פרק ל"א

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

דף ס"ד

פרק ל"ב

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

דף ס"ה

פרק ל"ג

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

דף ס"ו

פרק ל"ד

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

דף ס"ז

פרק ל"ה

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

באל סה זמנא סמנא דמבדק את לודך בדרן

דף ס"ח

וטלאתי בקדס מיט טולם :

דף ס"ט

קכ
דק פא
דק פב
דק פג
דק פד
דק פה
דק פו
דק פז
דק פח
דק פט
דק פק
דק פל
דק פמ
דק פנ
דק פס
דק פט
דק פצ

פרק לא צבול מה שמוטעם מעמק גדול יהיה כבוד פניתו חזק
האחרון מן היצוק אמר ה' צבול:
פרק לב צבול מה שמוטעם רחוק למערכת מעמק ילי סוף דת צון
הרפי צבול יעלם קנה מלבך יצא לך
פרק לד צבול מה שמוטעם רחוק למערכת מעמק וקביון אלף חזק ה'
אשר דקרו:
פרק לה צבול מה שמוטעם רחוק למערכת מעמק חזק טורי על רוב
ועל צב עמית כאם ה' צבול:
פרק לו צבול מה שמוטעם רחוק למערכת מעמק כי ממוקדן אטע
ועד מעבולו גדול אטע צוים:
פרק לז צבול מה שמוטעם מעמק הנה אטע אלא לבס אהר עליה פתיא
צבול מה שמוטעם מעמק כאם ה' לחזק אטע אטע:
פרק לח צבול מה שמוטעם רחוק למערכת מעמק חזק מות צווי לליא
וחזו טס טעג אטע חזק חזק חזק הוא:
פרק לט צבול מה שמוטעם רחוק למערכת מעמק וחזרי העצופים
אזים ועטם יכרת פעית ואין לו
פרק מ אטע לטערים סמוק אטענו צדברי קטלים עליה כ צאמן
המעית החטרת תפיה אטענה ודך יחזק בטל האולם וכי הוא א
חמונה החוטנה הישראית לצויה לליא אטענה אטענה סמן החוטנה:
פרק מא אטענה לטערים מענה אכורבי חזון ילמן מעיאים רחוק
למוטעם מעקצת מוטערי חזק אטענה אטע סוורים על רחוקים
כלל וכי אטענים מוטערים הפעולה צעני וחלקן . וכן אטענה
מעטיפים עליהם ואדעים סוים:

פרק כ"ז טענה לנזכרים מטעם שטענו בדברי הנביאים כי קונים ה
האנשים והנזכרים לאומת ישראל טענו טענו גדול כנחת האם

דף ק"א

יעצרך :

פרק כ"ח טענה לנזכרים מטעם שהם אומרים כי הקודים טעו צ"ל ה
הנזכרי שטענו סוף טענו ונלצה וצריך לעלות מהם אם

דף ק"ב

טענו טענו לטעם שטענו אם לא :

פרק כ"ט טענה לנזכרים מטעם שהם מאמנים כי ישו הנזכרי טעה כל

דף ק"ג

הטענות הטעות צמד כל הנזכרים :

פרק ל' טענה לנזכרים מטעם שהם כעמיתים צ"ל ואדם מאשרים

דבריו וכן אדם שנקבלם סוראנתו והדלת אגרון בהרבה ט

טס

ענינם

פרק נ"א טענה לנזכרים מטעם שהם אומרים כי האון ג'ן היא תורה

קדשה טענה להם טענו . וט"ל הם טענו טענו וארשים מ

דף ק"ד

מטעם בטענות רבים :

נישאלו פרקי החלק הראשון עם כוונותיהם

והחלק השני יהיו פרקי פרקי ראון ג'ן טס פסוק הפרקים הם ג'ן אשר נ

נזכרים בכלן ויהיה מטעם כל הפרקים עם הפסוקים קטעוברים מה ה

הטעם אחת ומאה פרקים :

וההצעה היא להודיע כי האון ג'ן אדם תורה ישו כאשר אומרים הנזכרים וכ"ל ג

אדם תורה אקיס בדבריהם אלא היא העזית מאתם רבים ופוזים

אשר לא היו בקיאים במטה הקדש בכונת הכתובים וכי לפיכך דבריהם אינם ממכרים

ד' זכור כי הרחיק אהבתי מעמנוק ושמעתי קולותי לבני אמה יז
 אס אסרתך :
 ה' זכור כי מה שהבית ראוי לערוך מעמנוק חל מעכה על בנה וס
 אס בן אמה אסרתך :
 ו' יבאר כי אסור כדו אהבתי סג אסור פ' העבדים כי יקרא אסו
 דף ק"ז טבר הוא עק סגס :
 ז' יוכיח טבת ספר האון וכן כי יא לא היה אקים :
 ח' יבאר כי רחוק מעמנוק טבר האון הקל ארצה זבלן וכו' הוא
 אס בחלק מסה אהבתי כיעיה וכלקא כמנה העבית :
 ט' יבאר אף יא מו טעם בו כי כל כוונת הדם לבד נפגעת אנגס :
 י' יבאר כי אסור יא אסור א התעבבו כי באת לבטל בתורה
 אס וכו' הוא חפך אסונות הנולדים :
 י"א זכית כי טעמים באסורו אסונות מה גילסו וזכנת אהר
 אס רמך ורצא אהר אהיך אהר הסד :
 י"ב יוכיח טבת ספר האון כי יא חכ בן אדם ולא אקים :
 י"ג יבאר כי יא על טעמו אלא היה טעם :
 י"ד יבאר כי אם אסור האהבתי אהרית מה וס אסור קטו לא
 דף ק"ח רחיק נפגעת אסור זהם טעמים על סגו
 טו יוכיח כי מה גילסו על התורה והעבדים נבאו עד יוחן הוא האך
 אס אסור יא אסור א התעבבו כי באת לבטל התורה וכו' יבאר וס
 אס בן כי טעם עק הפד יא על יוחן באסור אהר אהר :
 י"ז יבאר כי יא הוא בן אדם ולא אקים כי יחן אהר ודוח הקת
 אס אהר כדבריהם :

י"ז

יכלל דברים בטובת כי יא' קוד' לו חזק ואחיות זכ' אהבה

קס

יח

אמנותם כי יסוף לו ידע את סודי יסוד אהבת

לס

ידחה לטן כי יא' באומרו סוף אהבה כי חזק ידע סגולה אהב

לס

וכן קבל יפכה סוף בכל דעה מילן יכבד :

י"ט

יוביא מבק ספור האן ונתן כי יא' אהבה יל סגולה אהב אהב

וכי אהבה אהבה היא באהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

זולתה יוביא וס כן מבק ספור אהבה פ סוף אהבה אהבה

אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

לס

כ

יוביא מבק אהבה יא' כי חזק ונתן אהבה אהבה אהבה

קס

כ"א

יוביא מבק אהבה יא' אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

לס

כ"ב

יוביא כי יא' אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

לס

כ"ג

יוביא אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

לס

כ"ד

יוביא אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

לס

כ"ה

יוביא אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

קס

כ"ו

יוביא אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

קס

כ"ז

יוביא אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

קס

כ"ח

יוביא אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

קס

ומתקן סוכריים מחומר יאן :

גס

דברי מרְקוּשׁ

יבאר כי מתקן ומצרין טוטו בספור דוד עם אחיכילך והגידו

כח

אך בחלק מהמרי הנפילה :

גס

יבאר כי עם אינו ואינו לא כח סמכמוס יאן :

כס

יבאר סמכמוס צלן כי יאן יאן וכן אפילו רוח אקים לא קיה בן :

ל

יבאר כי האם והבן אינו יאן וכן האם אינו אק :

לא

דק קצב

דברי לוקים

יבאר כי מחמרי האון צלן לא ד שאנס סמכמוס זה עם זה אכל

לז

עוד הם סוכריים זה אנה זה :

גס

יבאר כי מרים ידה אנה יאן באר חלחה . ויבאר צק כי כ

לז

כורכי הקלוד אנה סמכמוס צנה הבן סס כורכי האון צלן :

גס

יבאר כי דברי האון צלן סמכמוס סוכריים כי יאן לא נולדו אכל

לז

כמו אפסדים סמכמוס :

דק קצב

יבאר אך סמכמוס ולקח בספור יחם יוסף לרד אנה סמכמוס

לה

זה עם זה :

גס

יבאר כי לקח סמכמוס כמק ספוליה חלוקה סמכמוס אנה סמכמוס

לז

במקומוס ויבאר סמכמוס ככ סמכמוס האנתקת סדך קרה :

גס

יבאר כי יאן לא מלא בדו אנה אנה דבר בפון וכ צק פלא בלו

לז

נאמן בית לא קיים סמכמוס :

גס

יבאר כי סמכמוס יאן א הפרוא אנה אנה על בלו אנה אנה

לז

אין לה טמס כל :

גס

יבאר כי ספור לקרוס הבע סוכרי יסוד דקס ואמכמוס :

לז

דק קצב

ג

ט

יבית כי מאמר על מאמר כדרך הצ"ת לבי סוף להם וכו' סוד

פנת המונת העושים עם ימורים כי סודים נבוא בסגולת
הקלות על טעמים ב"א זכרים :

א

דברי זמן

יבאר כי יולך בהוצאת א גילגל סוד להם עומד סוף י"א :
יבאר המפורי זמן ולכן כי פנים לו היופ גדלה לקדים
לדבר על לא יחד כך :

א

א

יבית כי הקצונה יחד עבדו החיים ל"א בסגן פון יהדות
את קבית אט פון האמר :

א

א

יבאר כי האת עם האות יבנו יחד בדברי קמורים :
יבא סאמרים מהלון ולכן מסדים סקדים כי סגולת יהוד
י"א לא הו סאמרים לו :

א

דף קכ"ו

יבית כי י"א ל"א לדעת ספר בלתי ידוע סגולת
יבאר כי הוראת י"א היא העבר לתורה האקית וק"ס ליהודית
הדקת העטמות הנפלאות כדום צדי סגורים :

א

א

יבית סגולתמר י"א סגולת אחת היא ל"א ולא אקיס :
יבית ארך י"א פון טעם בו כי לפעול ל"א ת"ס דת אמת וסוף אחר
כפי עזרת הנפילים עם ומדת ה"א היא דת י"א לא נאמס :

א

יבית כי י"א נאמס סוד דברו בסגן יחד וי"א פון אהבן ס
מאמרת י"א סגולת סגולת ומה אטורים סגולת העורים :

א

יבאר ארך י"א סגולת בדברים יחד א"א לו לא לעזר ולא לחסל
ויבאר פן כי סוד י"א ולכן לחסל ידעת אהבן סגולת ס

א

דף קכ"ז

סופס בדברי הנבואה בהדבה סגולת :

א

נב יבית מלמדים מהחזון ולכן אשר קוצרים מצביאים רחיה מהם

לאחדות האלע וזכית מטכס המלמדים הקס עזס אמנור

אחדות האלע קביה המצריה קנה וס אמנור סמולא קבי נמנע:

נז יבית מלמדים מהחזון ולכן וזכית מהם כי דברי יא סגורים זה

את זה ליש. משכסס זה עם זה :

נד יבית מלמדים מהחזון ולכן וזכית מהם כי דברי יא סגורים זה

את זה ליש. משכסס זה עם זה :

נה יבית מלמדים מהחזון ולכן וזכית מהם כי דברי יא סגורים זה

את זה ליש. משכסס זה עם זה :

נו יבית מלמדים מהחזון ולכן וזכית מהם כי דברי יא סגורים זה

את זה ליש. משכסס זה עם זה :

נז יבית מלמדים מהחזון ולכן וזכית מהם כי דברי יא סגורים זה

את זה ליש. משכסס זה עם זה :

דברי אקמא אפוספולורום

נח יבית מלמדים מהחזון ולכן וזכית מהם כי דברי יא סגורים זה

את זה ליש. משכסס זה עם זה :

נז יבית מלמדים מהחזון ולכן וזכית מהם כי דברי יא סגורים זה

את זה ליש. משכסס זה עם זה :

נח יבית מלמדים מהחזון ולכן וזכית מהם כי דברי יא סגורים זה

את זה ליש. משכסס זה עם זה :

נז יבית מלמדים מהחזון ולכן וזכית מהם כי דברי יא סגורים זה

את זה ליש. משכסס זה עם זה :

ע"ה יבחר כי אלוהי יאן אדם מסככים בלודחוריהם עם הוראות יאן :

ע"י יוכיח חך הפרטים הנפרס אחרי יאן נטרני וס אחרי פאללו

ע"ס לקדונו וס קן סק :

כתב פאללו לחמיים

ע"ז יבין מנחמר פאללו כי בשפדת סגולת רוסת מרסס יתקן ססא

אדור זה חך אמונתם אמונתם כי מלך המות מחדס סד

ע"ח יאן :

ע"ח יבחר כי פאללו משר סני העולם ונפרים אחרין בדברים א'

ע"ס כון מוסרם על ככה :

ע"ס יבחר חך העולמם מזיכים הפסוקים להבית ריזה לאמונתם :

ע"ס יוכיח כי פאללו פניח פסוקי קדורה כדי לעור סני הפרטים :

ע"ס עוד יוכיח כמד פאללו על דונו דברי אקס חיים :

ע"ב יבין מנחמר פאללו אחר מנעט האמן ווכיח מהחזון וקן כי

ע"ב המנחמר ההוא הוא נוד אמונת הנזכרים :

כתב פאללו לקדונו

ע"ב יבחר כי דברי פאללו סותרים זה את זה :

ע"ב יוכיח כי סנה אחר פאללו כי חטנו נשפך וס המלכיים סא ס

ע"ב סחטר נסל :

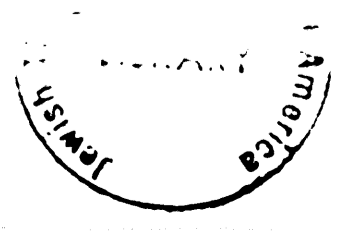
ע"ב יבחר חך פאללו עם מנחמרו והוראותיו סותר אמונת הנזכרים :

ע"ב יבחר חך פאללו סטה בדבר יחט וקלה וצמקים כל אס כתב

ע"ב כ"ל :

ע"ב יבחר חך פאללו סרפ הפסוקים בחלק מנחמרי הנבואה :

כתב פאללו לאלאמי

קמב

דף קלג

יצארו כי פאָלן סוּתָה כַּחֲסֵי יוֹזֵן וְחַצְרֵי ו

פח

גס

יצארו כי כַּחֲסֵי פִּלְסוֹן שֶׁאָמַר כִּי הַמַּעֲשֵׂה פִּדְיוֹן לְחַוְלָה וְכֹל אֵינֶה חַמֵּץ :

פס

וְכִי כִּתְבֵה פִּלְסוֹן עַל לִקְחֵי הַיָּדִים לְחַמְצַת מִסֻּבָּה זָרָה מִגְּזֵמֵי הַיָּדִים :

צ

גס

בְּלֶאֱמַן יָדִיד :

כַּתֵּב פִּלְסוֹן לְחַוְלָה

גס

יִדְעֵה חֵץ כַּחֲסֵי מִהַפֵּךְ דְּבַר הַמַּאֲוֵד כִּדִּי לְמַצִּיחַ סוּעַ לְחַמְצַת :

צא

כַּתֵּב פִּלְסוֹן לְשִׁיבֵלֶיךָ

גס

יִדְעֵה חֵץ כַּחֲסֵי כִּכְלָל בְּלֶאֱמַן דְּבַר עֲשֵׂה וְסוּרָה :

צב

כַּתֵּב יַעֲקֹב

דף קלד

יִבִּיחַ מִחֲסֵי הַחֵן וְלֶחֶן וְיִבִּיחַ מֵעַם כִּי אֵינֶם מִמְכִּינִים זֶה עַם זֶה

צג

וְכִי הַתּוֹרָה הַקְּלוּת סוּתָה דְּבַר פִּלְסוֹן :

כַּתֵּב הַשְּׁלוּחַ לְיְהוּדִים

גס

יִצְאָר כִּי בְּמִן הַכֹּהֵן הַשְּׁלֵחַ לְיְהוּדִים סוּמִי הוּא אֵינֶם מִמְכִּינִים זֶה

צד

עַם זֶה :

וְכִי כִּי מֵה עֲדִיחַ רִדִּיה לְחַמְצַת מִפְּסוּק הַ חֲסֵי אֵלֵי בְּנֵי אֶתְרוֹ

צה

גס

וּמִפְּסוּק כַּסֵּךְ אֶקִּים וְכֹל מִטָּה מִטָּה מִעוֹרֵי הַיָּדִים :

דף קלז

יִבִּיחַ מִסוּקִים מִן הַכֹּהֵן הַזֶּה וְיִבִּיחַ כִּי מִחֲסֵי מִינֵי הַיָּדִים זֶה אֶתְרוֹ :

צו

יִצְאָר כִּי מֵה שֶׁמַּצִּיחַ רִדִּיה לֶחֶן וְלֶחֶן מִפְּסוּק וְכִדְרֵי אֶתְרוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל

צז

גס

וְחַתְּ בֵּית יְהוּדָה צְדִיקָה וְכֹל אֵינֶם חַמְצָה :

גס

יִצְאָר חֵץ הַכֹּהֵן זִיָּקָה וְעַתָּה דְּבַר הַמַּאֲוֵד :

צח

דְּבַרֵי אֲפֻקֵי לִפְסִים

דף קלח

יִצְאָר כִּי כֹהֵן הַחֲלֻמָּה אֵפֵל מִכֵּן הַמַּצִּים בְּעִמּוּקֵם לֶחֶן

צט

הִיא יוֹדֵעַ :

ק
יחד ידך המזכירים חנם באמצעים לדברי האון נאמן אתל אדדברה

מוסיפים קורעים כהם ואמר כי כער הארץ בוג פפרק לא

מהחלק הידוען :

ת"ם